Machine Translated by Google

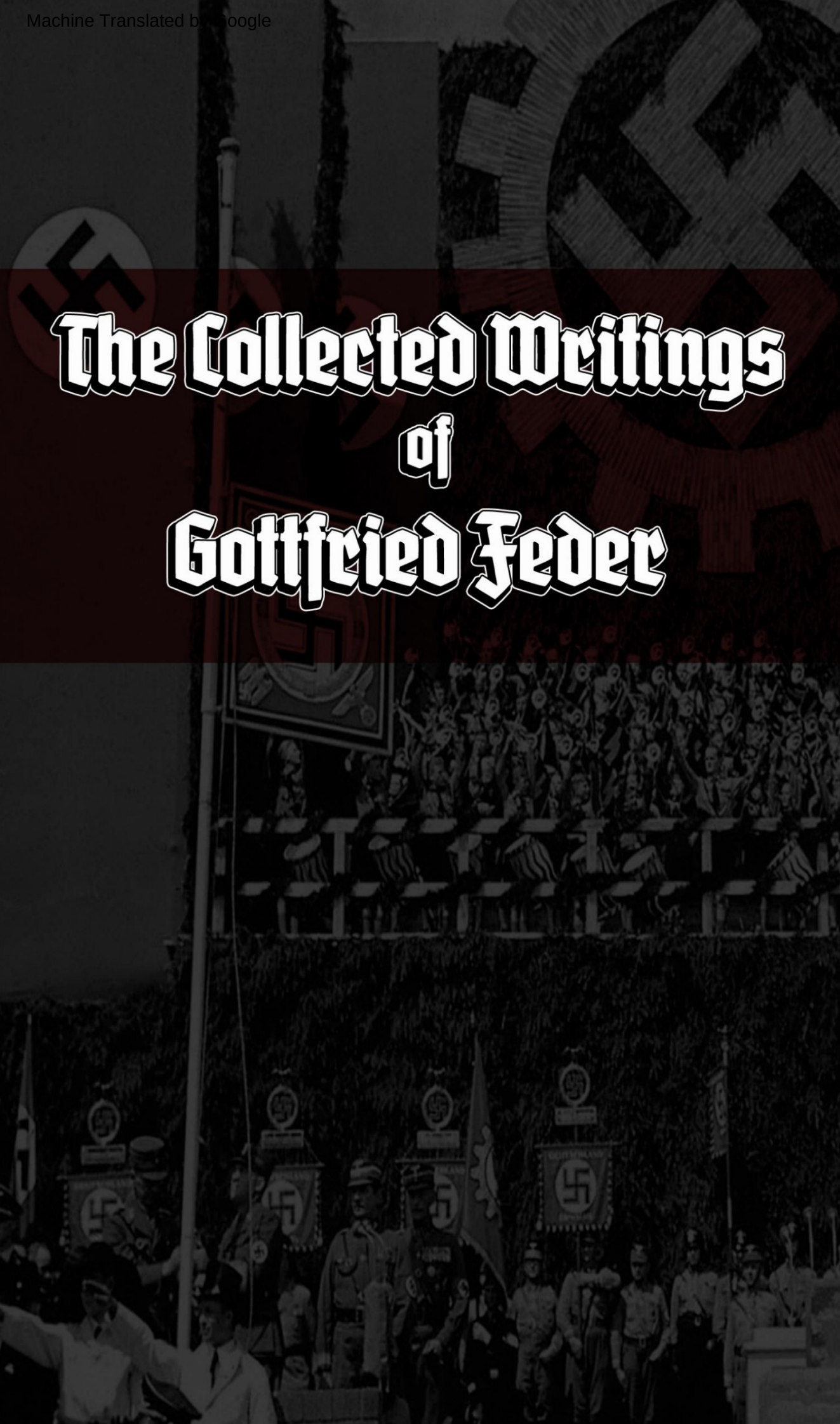

The Collected Writings of Gottfried Feder

Machine Translated by Google

Собраните списи на

Готфрид Федер

Об авено во Кали Југа, 130 АН

SUDETENLAND
VERLAG

Machine Translated by Google

Содржина

Програмата на NSDAP и не зините општи концепции 5

Вовед и предговор 6

1. Офици ален партиски манифест за ставот на НСДАП во однос на зем оделското население и зем оделството..... 13

Политиката на NSDAP за сопственост на зем ишен имот 17

2. 25-те точки..... 21

3. Основни идеи 25

4. Детални барања на програмата..... 32

5. Што не посакуваме..... 52

6. Заклучок..... 53

Манифестот за укинување на ропството на интересите 55

Имплементации и образложение 57

Претворањето на воените обврзници во банкарски кредити 75

Посебни коментари за барањето за закон во Манифестот 76

Приговорите и нивното побивање 79

Понатамошна програма 89

Германската држава врз националсоци алистичка основа 56

Вовед и предговор 92

1. Темелите..... 97

2. Програмата 116

3. Државната структура на националсоци алистичката држава 122

Machine Translated by Google

Готфрид Федер

Готфрид Федер, (27 ануари 1883 година, Вирцбург, Германи а - 24 септември , 1941, Мурнау), беше германски политички активист ко беше главен економски теоретичар од почетната фаза на германскиот националсоци ализам.

Федер, градежен инженер, стекнал озлогласеност во 1919 година по сво ата книга „Манифест за кршење“. „Робувањето на интересите“, а неговиот говор пред состанокот на Германската работничка парти а во Минхен во септември истата година беа непосредна инспираци а за Адолф Хитлеровиот влегување во политиката. Соци алистичките и антикапиталистичките идеи на Федер последователно на доа израз во програмата на Хитлер од 25 точки за Национал-соци алистичката германска работничка парти а (НСДАП) во март 1920 година, како и во сопствената книга на Федер , „Германска држава на Национал-соци алистичката фондаци а“, ко а Хитлер а сметал за „катехизам на [национал-соци алистичкото] движење“. Помеѓу 1924 и 1936 година, Федер седеше во германскиот Ра хстаг и служеше како претседател на економскиот совет на НСДАП (1931), државен секретар на германското Министерство за економи а (1933) и државен комесар за домување (1934). Сепак, со општото прилагодување на нацистичката политика на посто ниот економски систем , улогата на Федер во партиските работи драстично се намали и до 1936 година то беше практично заборавен.

Machine Translated by Google

Програмата на Националниот Соци алистичката германска работничка парти а и не зините општи концепции

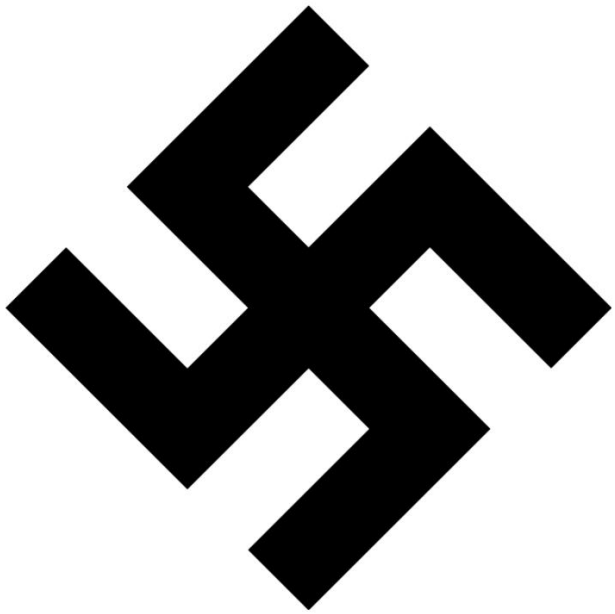

Machine Translated by Google

Историски приказ на подемот на НСДАП со биографски преглед на кариерата на Адолф Хитлер

Адолф Хитлер е роден на 20 април 1889 година, во Браунау на Ин, село од старото Бавари а.

Неговиот татко бил сирак на сиромашен селанец и се искачил на работа за да стане царински службеник. Неговата ма ка потекнувала од германско селско семе ство. Кога имал 13 години, го загубил татко му, а четири години подоцна и ма ка му. Адолф Хитлер тогаш бил студент во Реалшулу во Линц на Дунав, откако го напуштил Националното училиште. Желба на неговиот татко била то да стане чиновник, но негова сопствена желба била да биде уметник. Смртта на неговата ма ка го обврзала без понатамошно одложување сам да заработува за живот.

На 17 години Хитлер отишол во Виена, каде што имал за цел да стане архитект. Заработувал за живот со свои напори, прво како градежник, меша ќи малтер, а потоа како цртач ка архитект. На 18 години веќе се интересирал за политика; станал антимарксист, но досега не зазел водечка улога. Уште од на рана младост Хитлер бил страсно националист и се надевал дека ќе ги комбинира општествените искуства од сво от работен период со своите националистички убедувања. Неколку години живеел во Виена во екстремна сиромашти а.

Во 1912 година се преселил во Минхен, каде што бил студент. Никогаш не ги познавал младешките задоволства, но уште од денот кога го напуштил домот со 50 круни во џеб, работата и немашти ата биле негова судбина. Во февруари 1914 година, то успеал да се ослободи од обврската да служи во австриската арми а. Шест месеци подоцна избувнала во ната. Веднаш се при авил доброволно за служба во германската арми а и, со директна молба до кралот Лудвиг од Бавари а, добил дозвола да влезе во баварскиот полк како доброволец за во ната. На 10 октомври 1914 година, новиот полк марширал.

На 2 декември 1914 година, 25-годишниот волонтер бил награден со Железен крст, втор орден. Класа.

Како признание за неговата храброст во нападот на „Баернвалд“ и во другите битки во близина на Витшете, му беше наредено да а преземе должноста како диспечер-носач, што бараше посебна храброст и сигурност, биде ќи извештаите честопати мораа да се пренесуваат преку отворен терен под силен оган. Ова брзо го направи неговото име познато низ целиот полк надвор од тесниот круг на неговите другари.

На 7 октомври 1916 година, то бил ранет од отцепена граната. Во март 1917 година, се вратил во сво от полк. Добил неколку други одликувања, вклучува ќи Диплома за полк за посебна храброст во борбите во близина на Фонтен и конечно Железен крст од прва класа.

На 14 октомври 1918 година, то бил тешко повреден, заедно со многу другари во неговиот полк, од сенфниот гас што Британците го користеле за прв пат, и привремено ослепел. Додека бил во болница, избувнала Револуци ата.

Поради ова, Хитлер решил да стане политичар. Во 1919 година се приклучил на мала парти а составена од 6 мажи и на неа а основал Национал-соци алистичката германска работничка парти а. То а изготвил во скица Програмата на новото движење и го утврдил неговиот карактер и цели.

Machine Translated by Google

Јадрото: Седум мажи

Во септември 1919 година, Адолф Хитлер го одржа сво от прв говор пред седум мажи; потоа се обрати на публика од 11, 25 и 47 луѓе; во декември 111; во ануари 1920 година, 270, а кратко потоа и на 400. На 14 ноември 1920 година, то зборуваше на масовен собир од 1700 членови. Сега а организираше пропагандата на младата Парти а, ко а по една година работа броеше 64 членови. Една година подоцна - 1920 година - веќе достигна 3000. Хитлеровата пропагандна активност во Минхен беше таква што конечно се обраќаше на масовни собири три пати неделно, а во понеделник продолжуваше со курс на инструкции. То прво и основно а нападна бесмисленоста на Верса и ги негираше тврдењата на марксистите, Парти ата на центарот итн. дека е можно да се исполни то Договор. То го критикуваше слоганот на овие партии - „Преда те го оруж ето, и другите ќе се разоружаат“. То зборуваше претпоставува ќи дека откако ќе го предадеме оруж ето, останатите ќе продолжат да се вооружуваат - ако не со свои пари, тогаш со милионите исцедени од целосно разоружаната германска наци а. Иако се спротивставуваше на пропагандата на СПД и Центарот во корист на потпишувањето на Договорот, то прореч е дека Рур ќе биде окупиран, што и да потпишеме.

1921 година.

Оваа година беше обележана со основањето на првите локални групи во Розенха м и Ландсхут. Хитлер го организираше првото тело на луѓе за заштита на Парти ата и а започна сво ата борба против сепаратистичкото движење во Бавари а. Нашиот водач, исто така, се обрати на состанок со над 5000 луѓе во Циркусот во Минхен.

То на своите состаноци из ави дека исполнувањето на Договорот нема да помогне, како што тврдеа СПД, Центарот и Народната парти а, за изградба на германскиот просперитет во мир и тишина, туку дека резултатот од таа глупава политика е неизбежен да биде инфлаци а во големи размери, што ќе предизвика огромна штета на германската индустри а. Тврдењето на Хитлер дека црно-црвената влада планира да ги денационализира државните железници беше прогласено за „гола лага“. Обидот за бунт во рамките на Парти ата беше поразен. Хитлер го состави новиот Устав на Парти ата, ко му даде диктаторски овластувања.

Соци алдемократи ата, ко а не можеше да продолжи да го игнорира името на Хитлер, сега се обидуваше да се ослободи од сво от измамник со методи на тероризам. На состаноците имаше крвави судири, во кои железните нерви на нашиот водач а одржуваа предноста. Во текот на нив беше формирана непобедлива телохранителна гарда4, ко а оттогаш беше наречена „Штурмабта лунг“.

1922 година.

Додека осво увањето на Минхен продолжуваше, движењето почнуваше да се шири низ остатокот од Бавари а. Хитлер ги отфрли сите понуди, преку компромис, за здружување со други партии. То постепено ги уништуваше сите слични „националистички“ партиски формации и го направи националсоци алистичкото движење врховно над нив.

Во октомври 1922 година, Хитлер маршираше на чело на 800 луѓе кон Кобург и за двапати во рок од 24 часа за прв пат целосно го уништи Црвениот терор во то град.

Адолф Хитлер тогаш авно из ави дека брзаме напред во насока на инфлаци а, ко а то а предвидел како резултат на политиката на црно-црвената коалици а. То стана

Machine Translated by Google

познат како на опасен и на омразен непри ател на системот. Соци алдемократи ата и Парти ата на центарот престанаа да се бранат со аргументи и усвои а политика на клевета.

1923 година.

Во ануари 1923 година се одржа првата голема партиска конференци а и беа осветени првите знамиња на Парти ата. Штурмабта лунг беше формално основан.

Партиската пропаганда беше исцрпно проучена и подобрена, а тра ните принципи на организаци ата беа утврдени и утврдени. Приврзаниците се собраа околу Хитлер во голем бро , од кои повеќето денес се негови цврсти партнери во борбата. Нападите врз него во меѓувреме беа продолжувани со сè поголема решителност; то се на де во затвор за прв пат под обвинение за нарушување на состаноците на неговите противници; посто ано беше казнуван. Сепак, то никогаш за момент не престана да се бори против системот.

Во текот на летото 1923 година, Адолф Хитлер продолжил со разбивање на Црвениот терор во повеќето градови во Бавари а; Ратисбон, Хоф, Ба ро т, Нирнберг, Фирт, Инголштат, Вирцбург, Шва нфурт - честопати по цена на крвопролевање во улични борби, во кои ги победил соци алдемократските и комунистичките терористички банди.

Неговата борба против неспособната влада на Ра хот беше проследена со горчливи обвинувања. То го пророкуваше неуспехот на слабиот отпор на Владата во прашањето за Рур и посто ано а напаѓаше глупавата политика на разбирање со Франци а и онаа на исполнување. То никогаш не пропушташе да а истакне потребата од разбирање со Англи а и Итали а.

Во ноември 1923 година, Адолф Хитлер се обидел да го собори системот. Востанието не успеало и Хитлер бил уапсен.

1924 година.

Големото судење се одржа во Минхен во март 1921 година. Иако беше прогласен за виновен врз основа на фактите, нашиот водач постигна огромна морална оправданост. Одбраната на Хитлер вли аеше врз Судот до таков степен, а неговото преземање на единствена и ексклузивна одговорност беше толку убедливо што говорот на адвокатот што го обвини се претвори во извонредно сведоштво за неговите чесни мотиви. Сепак, суди ата го осуди на одреден период притвор.

Национал-соци алистичката парти а страдаше од загубата на сво от водач. Не зините противници беа убедени дека движењето е завршено и се храбреа да го потпишат озлогласениот Доузов пакт, со што намерно го започнаа системот на ограбување на Германи а, ко кулминираше со Јанговиот план. Каков триумф за соци алдемократите и Центарот! Целта за поробување на Германи а очигледно беше постигната!

Залудно Хитлер се обидуваше преку своите соработници, кои беа на слобода, да се бори против Доузовиот пакт. Залудно ги натера авно да из авуваат дека уверувањата на Централната парти а, СПД и Народната парти а, дека странските заеми според Планот ќе го зголемат националниот просперитет, дека невработеноста ќе исчезне, дека платите ќе се зголемат и даноците ќе се намалат, дека зем оделството ќе се спаси, беа само измама на наци ата. Залудно ги натера да истакнат дека Доузовиот пакт е предодреден да а зголеми сиромашти ата, биде ќи каматата на заемите ќе а осакати индустри ата, додека самите заеми само служеа за исполнување на финансиските обврски според Планот; банкротот и невработеноста ќе се зголемат, платите...

Machine Translated by Google

би потонале, цените и оданочувањето би се зголемиле уште повеќе, а зем оделците би се соочиле со целосна пропаст и би биле принудени да се разделат од сè што поседуваат.

На 20 декември Хитлер а напуштил тврдината.

1925 година.

До 27 февруари 1925 година, беше об авен повикот на Адолф Хитлер за повторно раѓање на Парти ата, и То го одржа сво от прв говор по неговото затворање пред публика од 4000 луѓе.

Национал-соци алистичкото движење беше распуштено по настаните од 9 ноември , и целиот не зин имот и пари беа конфискувани; така што Адолф Хитлер сега, без ништо во рака, започна да а обновува Парти ата од не зините темели. „Форвертс“ и „Германи а“ во Берлин се потсмеваа на неговите напори и се потсмеваа на „будала ко а затворот а полудел“.
Сепак, реконструкци ата на Парти ата продолжи со голема брзина под водство на Хитлер. Старите лидери повторно верно се собраа околу него. Хитлер а стимулираше партиската печатница на нова активност.

До декември 1925 година, Парти ата броеше 27.000 членови. Центарот и Соци алното Демократите во вознемиреност донесоа одлука лидерот да не зборува авно две години.

1926 година.

Во уни оваа година се одржа првата конференци а на Парти ата по затворањето на Хитлер.

Буржоаскиот свет сè уште беше убеден дека политиката на исполнување ќе а спаси Германи а и дека Доузовиот пакт ќе а оживее индустри ата. Марксистите беа убедени дека нивната доминаци а е непоколеблива.

Претседателот фон Хинденбург се одвои од своите поддржувачи и маршираше со Центарот и СПД. Парти ата продолжи со борбата; до кра от на годината броеше 49.000 членови.

1927 година.

Наредбата со ко а се забрануваше авно да зборува на Хитлер беше повлечена, биде ќи се покажа дека е невозможно да се спроведе. То одржа голем бро масовни собири. Секо месец Парти ата се консолидираше сè повеќе и повеќе.

Разво от на настаните со сè поголема сила докажуваше дека Хитлер бил во право.
Доузовиот пакт беше разоткриен, а неговите последици беа огромни. Соци алдемократите и Парти ата на центарот се обидоа да спасат она што можеше да се спаси преку лаги и злоупотреби.

Во август, Хитлер свикал Партиска конференци а во Нирнберг, ко а се покажала како голем успех. До кра от на годината, Парти ата броела 72.000 членови.

1928 година.

Адолф Хитлер а предводеше сво ата парти а во засилен напад врз постоечкиот систем.
Националсоци ализмот сега беше неумолив непри ател на уништувачите на Германи а, одвнатре и однадвор.
Хитлер го насочи сво от напад особено против бесмисленото уништување на зем оделците и средната класа. То а прорече катастрофата што ќе ги погоди домашните пазари. На стотици состаноци, посто ано из авуваше дека политиката на исполнување е лудило и дека не зината

Machine Translated by Google

Последиците би значеле смрт и пропаст за германската индустри а. Соци алдемократите и Центарот се потсмеваа и се потсмеваа во обидот да се одмаздат. Нивните лаги и навреди беа насочени лично кон Хитлер.

До кра от на годината членството броеше 108.000, а 12 членови на Парти ата седеше во Ра хстагот.

1929 година.

Адолф Хитлер а продолжи сво ата борба против постоечкиот систем со неуморна енерги а. Печатот на парти ата беше усовршен, Штурмабта лунг се зголеми, форма ите за акнаа, а пропагандата се интензивираше. Доктрините на националсоци ализмот почнаа длабоко да навлегуваат во националната свест.

На 4 август во Нирнберг се одржа Втората партиска конференци а во огромни размери. Хитлер го нападна црно-црвениот систем со сè поголема енерги а и се истапи без ривал како на моќен водач против сè што подразбираше „демократи а“. Сите обиди да се отстрани од раководството на Парти ата беа смачкани.

До кра от на годината, Парти ата броеше 178.000 членови.

1930 година.

Борбата против Јанговиот план беше во полн ек. Хинденбург го бранеше енергично, тврде ќи дека со него ќе се спаси Германи а, дека германската индустри а ќе заживее, дека невработеноста ќе се искорени, дека зем оделците повторно ќе дишат и дека ќе биде можно да се олесни одаточувањето.

Адолф Хитлер ги опишал ваквите ставови како нереални и фатални; то го прорекол спротивното. Неговата парти а продолжила да а просветлува наци ата среде жестоки борби. Противниците одговориле со поток лаги.

Изборите за Ра хстагот се одржаа на 14 септември , 1930. Парти ата освои 6,5 гласови милион гласови, а избрани се 107 членови. Не зината внатрешна организаци а беше посилна од кога било. Неколку помали обиди за востание, промовирани однадвор, беа брзо задушени од Хитлер, а оние кои не се покори а безусловно беа протерани.

Централната парти а, ко а сега се предаде во рацете на СПД за добро или лошо, почна да а возбудува Црквата против Хитлер. Епископите и свештениците, кои припаѓаа на Централната парти а, започнаа фанатичен напад против националсоци алистичкото движење, ги екскомуницираа неговите следбеници, па дури и им одби а христиански погреб. Хитлер непоколебливо се држеше до своето убедување дека Центарот претставува пропаст за Германи а и а продолжи сво ата борба против него со уште поголема решителност од претходно. То строго го отфрли секо обид да се изнуди некаква промена на неговите мислења од него.

До кра от на годината, Парти ата броеше 389.000 членови.

1931 година.

Борбата против Јанговиот план продолжи. Последиците што ги предвидел Хитлер станале реалност.

Machine Translated by Google

Владата почна да управува преку вонредни мерки, мисле ќи на то начин да а спаси индустри ата. Следеа остри расправии, во кои Адолф Хитлер повторно ги посочи фаталните последици од таа политика. За неколку месеци - дури и неколку недели - се докажа дека е во право.

Во меѓувреме, голем бро националсоци алистички весници почнаа да се издаваат, а централната издавачка канцелари а на Парти ата постепено прерасна во огромно претпри атие. Организаци ата стана многу ефикасна, а Sturmabteilung со текот на времето достигна висока фаза на разво .

Нашите противници се валкаа во лаги и дозволуваа нарачки за стока да се доставуваат во Франци а.

До кра от на 1931 година, членството во Хитлеровата парти а достигна 806.000, еден месец подоцна на 862.000, а еден месец повторно на 920.000. На денот на изборите имаше нешто како милион членови и неброени милиони поддржувачи на гласачките места.

Човекот ко некогаш бил сиромашен работник, а подоцна во ник на фронтот, за едва тринаесет години изградил на голема политичка организаци а што Германи а некогаш а видела. Единствените средства против ово човек што неговите противници можат да ги користат се лаги и клевети. И то секогаш победувал досега и покра сите лаги, а ово пат се приближил до тоа да биде избран за претседател на Ра хот.

Дали неко во целата истори а на Германи а некогаш постигнал слично достигнување за дванаесет години, наспроти отпорот од Парти ата, високите финансии, капиталот, печатот, авното мислење, бирократи ата, лагите, тероризмот и прогонот?

Ова не беше заштитено дете; уште од неговите на рани години то беше човек во на високите граници. во смисла на зборот, потпира ќи се исклучиво на сопствената сила.

Machine Translated by Google

Предговор

Во Ва мар во 1926 година, Советот на парти ата одлучи да об ави сери а памфлети, кои во концизна форма ќе се занимаваат со фундаменталните прашања што вли аат на секо аспект од политичкиот живот во Германи а. Нашата намера беше и е да претставиме конзистентна и целосна слика за ставот на националсоци ализмот кон различните задачи од нашиот авен живот и за тоа како се надева дека ќе ги отстрани своите грешки и недостатоци.

Затоа, нашата задача е исцрпно да испитаме како стои, потоа научно да испитаме од каде потекнува и конечно, со креативна инспираци а, да одговориме на судбоносното прашање, што потоа? Високата цел на овие памфлети е да посочат нови методи за животот на државата, за финансиите и економи ата; да постават на високо „рошер де бронзе“ за време на хаосот, да формираат залиха од асно знаење преку внимателно проучување, така што од сето тоа може да произлезе обединета политичка вол а.

На големиот состанок на 31 август 1927 година, Адолф Хитлер категорично из ави: „Прашањата за програмата не вли аат на Советот на администраци а; Програмата е фиксирана и никогаш нема да трпам промени во принципите на движењето, како што се утврдени во неговата Програма.“ Со оваа решителна из ава од страна на нашиот Фирер се приклучувам од се срце, биде ќи ништо не е поопасно за животот и ударната сила на движење како нашето, од тоа, со текот на времето, неговата фиксирана Програма да биде подложена на негативна критика.

Ниеден човек ко чувствува дека не може да оди до кра со нас во евре ското прашање, во нашата борба против високите финансии, Доузовиот пакт и политиката на осиромашување, или во кои било други прашања содржани во нашата Програма, или е склонен да а размени слободата на германската наци а преку Лигата на народите, Локарнскиот пакт, преку компромис и кукавичлук, не треба да се однесува на нас; неговото место е надвор од НСДАП. Ние целосно го отфрламе „супериорното приватно знаење“ кое то е толку подготвен да го емитува во говорништвото и новинарските излевања на платформата.

Човек ко фундаментално се согласува со нашите принципи можеби има сомнежи околу неколку ситни детали, биде ќи не можеме да очекуваме дека некогаш ќе се согласиме апсолутно по сите прашања, особено во агресивно политичко движење.

Меѓутоа, друго е кога политичките непри ателиа омаловажуваат неко а поента со одвратно лажно претставување кое е сосема неважно за поентата, како што навистина се случило. Во таков случа е неопходен офици ален коментар.

Од причини на експедитивност, како што прават другите страни, одбиваме да а менуваме нашата Програма за да одговара на таканаречените изменети услови. Имаме намера условите да ѝ одговараат на нашата Програма, преку нивно совладување.

Адолф Хитлер ме нарачал да а издадам оваа сери а памфлети, кои се да а формира офици алната литература на Парти ата.

Го вклучив офици алниот Манифест на Парти ата од 6 март 1930 година; исто така, мо от одговор на десет прашања што ни ги постави „До че Тагесца тунг“, водечкиот орган на Ра хландбундот.
То весник ги прифати моите одговори.

Ова е на добриот и на ефикасен начин да се ослободиме од сите лаги за нашето лошо расположение кон сопственоста и наследувањето на зем ишниот имот во Германи а.

Machine Translated by Google

1. Офици ален партиски манифест за ставот на НСДАП во однос на зем оделското население и зем оделст

Минхен, 6 март 1930 година

1. Важноста на зем оделската класа и на зем оделството за Германи а

Германската наци а добива значителен дел од сво ата храна од увоз на странски прехранбени производи. Пред Втората светска во на успевавме да го платиме ово увоз со нашиот индустриски извоз, нашата тргови а и нашите депозити на капитал во странство. Исходот од во ната стави кра на оваа можност.

Денес ние плаќаме за нашата увезена храна главно со помош на странски заеми, кои а туркаат германската наци а сè подлабоко во долг кон меѓународните финансиери кои обезбедуваат кредити. Ако работите продолжат вака, германскиот народ ќе станува сè посиромашен.

Единствената можност за бегство од ова ропство лежи во способноста на Германи а да произведува основни прехранбени производи дома. Зголеменото производство од страна на германското зем оделство е затоа прашање на живот и смрт за германската наци а.

Покра тоа, населението на зем ата, економски стабилно и високо продуктивно, е од суштинско значење за нашата индустри а, ко а во иднина ќе има сè повеќе и повеќе можности да бара можности на домашниот пазар.

Исто така, го сметаме населението на село за носител на наследството на здрав ето, извор на младоста на наци ата и за 'рбет на не зината вооружена сила.

Одржувањето на ефикасна зем оделска класа, чи бро се зголемува со зголемувањето на општото население, е суштинска точка во националсоци алистичката платформа, биде ќи нашето движење а зема предвид благососто бата на сите наши луѓе во идните генерации.

2. Занемарувањето на зем оделската класа и зем оделството од страна на денешната држава

Зем оделското производство, кое може да се зголеми, е хендикепирано, биде ќи зголемената задолженост на зем оделците им оневозможува да ги купат потребните работи за одгледување, а фактот дека зем оделството не е исплатливо го отстранува поттикот за зголемување на производството.

Причините зошто зем оделството не успева да даде доволен принос за трудот треба да се бараат во:

1. во посто ната фискална политика, ко а претставува прекумерен товар врз зем оделството. Ова се должи на партиските размислувања и затоа што евре скиот светски паричен пазар - ко навистина а контролира парламентарната демократи а во Германи а - сака да го уништи германското зем оделство, биде ќи тоа би а ставило германската наци а, а особено работничката класа, на сво а милост и немилост;

Machine Translated by Google

2. во конкуренци а на странски зем оделци, кои работат под поповолни услови и кои не се контролирани од политиката на заштита на германското зем оделство;

3. во екстравагантните профити остварени од големите посредници на големо, кои наметнуваа самите помеѓу производителот и потрошувачот.

4. во угнетувачките стапки, зем оделецот мора да плати за електрична енерги а и вештачки ѓубрива за да концерни главно управувани од Евреи.

Високото оданочување не може да се покрие од слабата заработка од трудот на зем ата. Зем оделецот е принуден да се задолжи и да плаќа лихварска камата за кредити. То тоне сè подлабоко и подлабоко под оваа тирани а и на кра от го губи сè што поседува на сметка на Евреинот лихвар. Германската зем оделска класа е експроприрана.

3. Во Ра хот, како што се надеваме дека ќе го видиме, правата на зем ата ќе бидат почитувани и ќе има зем оделска политика за Германи а.

Не може да има надеж за какво било значително подобрување на условите на сиромашти а на селското население или за оживување на зем оделството, сè додека германската влада е всушност контролирана од меѓународните монетарни магнати, потпомогнати од парламентарно-демократскиот систем на владеење; биде ќи овие желби се насочени кон уништување на силата на Германи а, ко а се темели на зем ата.

Во новата и многу поинаква германска држава, кон ко а се стремиме, зем оделците и зем оделството ќе го доби ат вниманието што им следува поради фактот што тие се главна потпора на вистинска национална германска држава.

Од ова произлегуваат следните барања:

1. Зем ата на Германи а, стекната и бранета од германската наци а, мора да биде во служба на германската наци а, како дом и како средство за живот. Оние што а окупираат зем ата мора да а управуваат во оваа смисла.

2. Само членовите на германската наци а можат да поседуваат зем а.

3. Зем иштето законски стекнато од нив ќе се смета за наследлив имот. Меѓутоа, кон правото на поседување имот е приложена и обврската за негово користење во национален интерес.
Ќе бидат назначени специ ални судови за да а надгледуваат оваа обврска; тие ќе бидат составени од претставници од сите оддели на класата на сопственици на зем иште и еден претставник на државата.

4. Германското зем иште не смее да стане предмет на финансиска шпекулаци а, ниту пак може да обезбеди незаработен приход за не зиниот сопственик. Може да го стекне само оно ко е подготвен самиот да го обработува. Затоа, државата има право на првенствено купување на секо а продажба на зем иште.
Забрането е да се заложува зем иште на приватни заемодавател. Потребните заеми за обработка под поволни услови ќе им бидат доделени на зем оделците или од здружени а признати од државата или од самата држава.

5. На државата ќе ѝ се плаќаат такси за користење на зем иштето според обемот и квалитетот на имотот. Ово данок на зем иште ќе го елиминира какво било понатамошно оданочување на зем ишниот имот.

6. Не може да се постави тврдо и брзо правило во однос на количината на одгледување. Од гледна точка на нашата популациска политика, ни е потребен голем бро мали и средни претпри ати а.

Machine Translated by Google

фарми. Сепак, зем оделството на големо има многу важна улога и, доколку одржува здрав однос кон помалите бизниси, тоа е оправдано.

7. Ќе биде потребен закон за наследување за да се спречи поделба на имотот и акумулаци а на долг врз него.

8. Државата има право да одзема зем иште, при што ќе се обезбеди соодветна компензаци а. доделено:

а. кога не е во сопственост на член на наци ата;

б. кога - со пресуда на Зем ишниот суд - се утврди дека неговиот сопственик, со правосилна пресуда зем оделството не де ствува во национален интерес;

в. со цел населување на независни зем оделци на него, кога сопственикот не го обработува самиот;

г. кога е потребно за посебни државни цели во национален интерес (на пр., комуникации, национална одбрана). Зем иштето стекнато нелегално (според германскиот закон) може да се конфискува без надомест.

Должност на Државата е да колонизира зем иште кое станало достапно, преку шема заснована на високи размислувања за политика на население. Зем иштето ќе им се додели на доселениците како наследен посед под услови што ќе овозможат егзистенци а. Доселениците ќе бидат избрани по пат на испитување во однос на нивната граѓанска и професионална подобност. Посебна наклонетост ќе им се покаже на синовите на зем оделците кои немаат право на наследување.

Колонизаци ата на источните граници е од исклучителна важност. Во ово случа самото основање фарми нема да биде доволно, но ќе биде потребно да се основаат пазарни градови во врска со новата гранка на индустри ата. Ова е единствениот начин да се обезбеди можност помалите фарми да станат исплатлива понуда.

Должност на германската надворешна политика ќе биде да обезбеди големи простори за исхрана и населување на растечкото население на Германи а.

4. Зем оделската класа мора да биде економски и образовно воспитана

1. Сегашната сиромашти а на зем еното население мора веднаш да се ублажи со олеснување на оданочувањето и други итни мерки. Понатамошното задолжување мора да се запре со намалување на каматната стапка на кредитите на онаа од предвоениот период со закон и со преземање брзи мерки против изнудата.

2. Политика на државата мора да биде да се погрижи зем оделството да биде исплатливо. Германското зем оделство мора да биде заштитено со царини, државна регулаци а на увозот и шема за национална обука.

Утврдувањето на цените на зем оделските производи мора да биде ослободено од пазарни шпекулации и мора да се стави кра на експлоатаци ата на зем оделските интереси од страна на големите посредници, чи трансфер на бизнис кон зем оделски здружени а мора да биде охрабрен од државата.

Задача на таквите професионални организации ќе биде да ги намалат трошоците за работа на зем оделците и да го зголемат производството. (Обезбедување алатки, ѓубриво, семе, одгледување)

Machine Translated by Google

залихи на поволни услови, подобрувања, борба против штетници, бесплатни совети, хемиски истражувања итн.) Државата ќе им обезбеди целосна помош на организациите во извршувањето на нивната задача. Особено, Државата мора да инсистира на значително намалување на трошоците за зем оделците за вештачко ѓубриво и електрична енерги а.

3. Организациите мора да а воспостават и класата на зем оделски работници како членови на зем оделската заедница преку договори кои се правични во соци ална смисла. Надзорот и арбитражата во овие прашања ќе бидат функци а на државата. Мора да се овозможи добрите работници да се издигнат до статус на сопственици на фарми. Многу бараното подобрување на условите за живот и платите на зем оделските работници ќе следи штом ќе се подобри општата зем оделска ситуаци а. Кога овие услови ќе се подобрат, повеќе нема да биде потребно да се вработува странска работна сила на зем ата, а ово обича во иднина ќе биде забранет.

4. Националното значење на зем оделската класа бара државата да го промовира техничкото образование во зем оделството. (Малолетнички установи, средни училишта за зем оделство, со многу поволни услови за млади со талент, но без средства.)

5. Професионалните организации не можат да а обезбедат целата помош што ѝ е потребна на зем оделската класа; само политичкото движење на НСДАП за германска слобода може да го стори тоа.

Селското население е сиромашно затоа што целата германска наци а е сиромашна. Грешка е да се замисли дека една единствена класа работници може да избегне споделување на среќата на германската заедница како целина - и злосторство е да се создава љубомора помеѓу градските и селските луѓе, кои се поврзани заедно во добро или лошо.

Економската помош во сегашниот политички систем не може да доведе до тра но подобрување, биде ќи политичкото ропство е во коренот на сиромашти ата на нашиот народ, а само политичките методи можат да го отстранат тоа.

Старите политички партии, кои беа и се одговорни за националното поробување, не можат да бидат водачи на патот кон слободата.

Во нашата идна држава, професионалните организации чекаат важни економски задачи; дури и сега тие можат да извршат многу подготвителна работа во таа насока; но за политичката борба за ослободување, ко а треба да ги постави темелите на нов економски поредок, тие не се соодветни; биде ќи таа борба ќе мора да се води од гледна точка не на една професи а, туку на целата наци а.

Движењето кое ќе а продолжи политичката борба за ослободување до кра е NSDAP

(потпис) Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Политиката на NSDAP за сопственост на зем ишен имот

Одговор од Готфрид Федер

„До че Тагесца тунг“ (бр. 47) од 25 ануари 1930 година об ави голем бро прашања поставени од водачите на Бранденбуршката покраина. Нивната главна цел беше да доби ат дефиници а за ставот на НСДАП кон приватната сопственост на зем иштето, наследството, собирањето кредити, цариниte, регулирањето на цените, распределбата на профитот и кон прашања од општ општествено-политички и изборно-тактички интерес.

Jac.

За да се смири загриженоста во врска со какво било подоцнежно произволно толкување на точка 17 од Програмата на парти ата, првото прашање беше поставено со следниве зборови:

„Дали НСДАП е подготвена да даде гаранци а дека нема да се спротивстави на...“
сопственост на зем иште“.

Одговор: Националсоци ализмот а признава приватната сопственост како принцип и а поставува под државна заштита.

Ќе се стреми да одржува здрава комбинаци а на сите бизниси, мали и големи, во економскиот живот на наци ата.

Духот на целата Програма асно докажува дека националсоци ализмот, како убеден и доследен противник на марксизмот, целосно а отфрла неговата разорна централна доктрина за општа конфискаци а и а смета посто аната зем оделска класа за на добра и на сигурна основа за националната држава.

Но, биде ќи е исто така решителен противник на големите капиталисти чи а цел е да ги мобилизираат за себе сите зем оделски вредности и да ги истиснат зем оделците преку оданочување и камата на кредити, националсоци ализмот бара државна заштита на зем оделците од агреси а од страна на интересите на големиот бизнис.

Ни треба силна, здрава класа зем оделци, ослободени од ропството на каматите и тирани ата на оданочувањето.

II.

Второто прашање ми беше упатено лично мене, како да сум назначен од Хитлер.
„конечен арбитер на сите прашања што а допираат Програмата“.

„Каков е ставот на националсоци ализмот кон наследувањето на имотот и
должности за наследување?“

Одговор: Биде ќи е главен столб на националната иде а, континуитетот на сопственоста, односно наследувањето на зем ата што предците на човекот а обновиле и а обработувале, е природна последица. Затоа, националсоци ализмот го признава принципот на наследување, како што го признава и принципот на сопственост на зем а.

Machine Translated by Google

Доколку имотот оди ка далечни роднини, Национал-соци алистичката држава ќе наплати посебен данок, но во случа на поблиско сродство, то ќе се оданочи по стапката што преовладува во моментот.

III.

Ова прашање беше поставено поради загриженост - сосема неоснована - во врска со можното последици од забраната за заеми од приватни капиталисти врз безбедноста на зем иштето.

Одговор: Држава ко а сака да го ослободи зем оделскиот имот од долгови и да ги спаси зем оделците од канџите на професионалните финансиери - толку многу зем оделци биле, како што е, протерани од своите домови од страна на Евреите - држава ко а сака да го сруши монополот на парите на капитализмот и да го укине ропството на каматата, веро атно нема да ги задржи потребните кредити ниту да наплаќа изнудувачка камата; напротив, националсоци ализмот има намера да му помогне на зем оделството до максимум.

IV.

„Разбивање на ропството на каматата.“ Укинување на незаработените приходи. „Што е став на Национал-соци алистичката парти а кон капиталот зачуван или наследен?

Одговор: Дали неко зем оделец денес има „незаработен приход“ од барањата за камата, или може ли неко зем оседник да живее од парите заштедени од кириите?

Ова значи дека постои вознемиреност ка одредени зем оседници на кои сè уште им е преостанат малку капитал, или пак постои намерно погрешно разбирање или непознавање на тоа на важно барање на Национал-соци алистичката програма.

Забелешка: Буквално мислиме на „рушење на ропството на каматата“. Нико нема да ги опише малите износи на камата од заштеди, хипотека или државен заем како ропство на каматата. Под тоа мислиме кога намерната инфлаци а нè ограбила од сите наши заштеди, а зем оделецот мора да плаќа камата на нови хипотеки и краткорочни кредити по каматни стапки што го уништуваат.

Оние кои се за држење до сегашниот систем на капитализам се против вистинските интереси на зем оделците и се за дозволување на банките и нивните агенти да го контролираат зем оделството. За останатото, би ги упатил читателите на моите брошури насловени како „Der Staat auf nationaler und socialialer Grundlage“ и „Das Programm der NSDAP“ (Германската држава врз Националсоци алистичката фондаци а и Програмата на NSDAP).

B.

Нашата политика во однос на оданочувањето асно и доследно наведува: Да го ослободиме потрошувачот од товарот на индиректното оданочување, а производителот од даноци кои го ограничуваат неговиот бизнис.

„Дали Парти ата има намера да ги укине увозните давачки?“

Одговор: Ландбунд треба да биде свесен дека гласањето на националсоци алистите во Ра хстагот беше апсолутно во корист на заштитните давачки за зем оделските производи, во согласност со неговиот принцип - Заштита на работата на наци ата во градот и селото.

VI.

Прашањето за распределба на профитот. Невозможно е овде да се занимаваме со оваа широка и тешка тема. Во мо от неделник, „Die Flamme“, детално го опишав нашиот став во голем бро статии.

Machine Translated by Google

Стати ата во „До че Тагесца тунг“ е погрешна, биде ќи ги отстранува од контекст речениците што ги цитира. Јас лично сметам дека учеството во профитот во општа смисла на капиталистичките и марксистичките школи на идеи не е правилното решение. На оваа тема нашата Програма се однесува на работниците во фабриките и нема смисла да се обидуваме да го раз асниме прашањето во памфлет што се занимава со зем оделството.

VII.

Продолжување на бенефициите за осигурување во старост.

„Како се предлага да се соберат средства за оваа намена?“

Одговор: Сега постои одредба за осигурување за старост, но во многу случаи тоа е недоволно и се смета за осиромашување. Откако ќе се отстрани товарот на оданочувањето и оние кои сега се невработени, но способни да работат, ќе бидат вратени во економската сфера, ќе има доволно средства за обезбедување доволно бенефиции за старост за оние кои се минато невработени.

VII, IX, X.

Ова се само прашања поврзани со тактиката на Парти ата, а не со ко било принцип.

Биде ќи сме во опозици а против коалици ата ко а донесе несреќа во Германи а, природно е одвреме-навреме да гласаме со комунистите (иако цел свет нè дели од нив), исто како што прават германските национални и христи анските национални зем оделци. Не дозволуваме нико да ни диктира од каде ги добиваме нашите приврзаници, туку се обраќаме кон сите - работници, буржоази и зем оделци - кои имаат „добро германско срце во своите тела“ и се луѓе со добра вол а и сакаат да видат кра на парламентарното лошо владеење и на бедната политика на исполнување (на мировните договори). Не сметаме дека „соци алната комуникаци а“ со другите партии е соодветен метод за ослободување на германската наци а од марксизмот и парламентаризмот - биде ќи тоа води кон политичко пазарење. Ништо освен диктаторско де ствување и решително практикување на моќта не може да а извлече Германи а од калта.

Наци ата не сака убави зборови, туку сила; не пазарење, туку солидна работа за нашата сиромашна, угнетена наци а.

Целосен и асен опис на горенаведеното е даден во бр. 19 од збирката на националсоци алистите — Unser täglich Brot: Основни прашања на германското зем оделство; од Херман Шна дер, Екерсдорф, округ Намслау, во врска со целата политика на националсоци ализмот во однос на зем оделството. Содржи добро осмислени предлози за повторно воспоставување на страдалната зем оделска класа на Германи а.

Бр. 16, од д-р Бухнер, содржи одличен есе за значењето и духот на нашата економска политика.

Бр. 12, од полковник Хиерл, а опишува нашата политика на национална одбрана.

Ќе завршиме со неколку забелешки за одредени прашања што нашите политички непри атели ги лажно и злобно ги претставуваат со надеж дека ќе ни наштетат.

Нашиот став кон посто аната функционерска класа е сигурно достоен. Не треба да бидеме толку искрени обожаватели на големиот крал на Пруси а ако сме против оваа класа. Она што беше Арми ата во странство, чиста, нераспадлива функционерска класа е за државата дома. Честа и должноста мора повторно да станат суштински квалитети ка нашите функционери. Видот функционери, кои се на повик на Црвените и Црните, ќе исчезнат во претсто ната држава; таквите партиски влечници немаат потреба од чест и должност.

Machine Translated by Google

Сугести ата дека националсоци алистите се против службениците и имаат намера да ги намалат нивните плати и да ги укинат пензиите, е од карактер на политичка лага, ко а а шире печатот на нашите противници. Напротив, сакаме да им доделиме на сите членови на наци ата кои верно ѝ служеле на Германи а целиот сво живот, пензи а за чест што ќе ги ослободи од грижите во староста. Само на то начин соци алната помош ќе биде ослободена од стигмата на „осиромашување“.

Исто така, мора да се осврнеме на проширувањето на иде ата за пензии на независните занаетчии и работниците кои работат со рачни работници. Нема потреба да се грижиме како ќе собираме средства за таа цел. Кога ќе престанеме да исплаќаме ил адници милиони долари во странство секо а година, а уште повеќе на нашите сопствени банкарски куќи, дел од тие суми ќе бидат доволни за плаќање на старосни пензии.

Помош за невработеност и осигурување

Само по себе, не е работа на државата да ги поддржува со државни средства луѓето кои се способни за работа. Нашиот став кон сегашниот систем на помош за оние кои не можат да заработат за живот никогаш не се променил; ние секогаш сме инсистирале во Парламентот за подобри услови за невработените.
Ова го правиме, не затоа што мислиме дека е исправна состо ба на нештата, туку затоа што Влада како сегашната, чи а идиотска надворешна и внатрешна политика ги доведе работната сила, производството на храна и целата тргови а до работ на бездната, е должна да а отфрне сво ата политика.

Држава ко а не е во можност да врати во економскиот свет милиони луѓе кои можат да работат, заслужува да биде избришана; па затоа, ако финансиски не успее да го реши проблемот со помош на невработеноста, ние само се креваме со рамената.

Различните напади врз системот на соци алната помош, дури и ако се оправдани кога се однесуваат на случаи на злоупотреба на оваа соци алната помош, не нè одвраќаат од принципот во ко веруваме. Со оглед на тоа дека меѓу речиси 3.000.000 невработени може да има 2 или 300.000 озлогласени мрзливци кои лесно би се вратиле на работа доколку соци алната помош се укине - не смееме да заборавиме дека остануваат на малку 2,5 милиони добри работници, вработени, инженери, техничари, надзорници, службеници итн. кои оча но бараат работа и не можат да а на дат. Поради неуспехот на нашата целосно нездрава државна политика, невозможно е да се направи каква било промена во бедната соци алната помош за невработени.

Напади врз религи ата и свештенството

Не можеме пречесто да из авуваме дека НСДА.П. не сонува да го нападне Христи анската религи а и не зините досто ни слуги.

Ние а напаѓаме корумпираната политика на Центарот и Баварската народна парти а; тие не пропуштаат можност да викаат „Црквата е во опасност“, освен кога се здружуваат со атеистичката, богоотречлива соци алдемократи а.

Токму затоа што имаме толку висок и свет идеал за односот на човекот кон неговиот Бог, мразиме да а гледаме религи ата извалкана со нечистоти ата на политичкиот конфликт.

Machine Translated by Google

2. 25-те точки

Национал-соци алистичката германска работничка парти а на голем масовен собир на 25 февруари 1920 година, во Хофбро ус-Фестсал во Минхен, а об ави сво ата програма на светот.

Во член 2 од Статутот на нашата парти а оваа програма е прогласена за непроменлива.

Програмата

Програмата на Германската работничка парти а е ограничена во однос на временскиот период, водачите немаат намера, откако ќе се постигнат целите об авени во неа, да воспостават нови, само со цел вештачки да го зголемат незадоволството на масите и на то начин да обезбедат понатамошно постоење на Парти ата.

1. Бараме обединување на сите Германци за формирање на Голема Германи а врз основа на правото на самоопределување што го уживаат народите.
2. Бараме еднаквост на правата за германскиот народ во односите со другите нации и укинување на мировните договори од Версаи Сен Жермен.
3. Бараме зем а и територи а (колонии) за исхрана на нашиот народ и за населување на нашето вишок население.
4. Нико освен членовите на наци ата не може да биде граѓанин на државата. Нико освен оние со германска крв, без разлика на нивната вероисповед, не може да биде член на наци ата. Затоа, ниту еден Евреин не може да биде член на наци ата.
5. Секо што не е држав анин на државата може да живее во Германи а само како гостин и мора да се смета дека подлежат на странски закони.
6. Правото на глас за владата и законодавството на државата треба да го ужива само граѓанинот на државата. Затоа бараме сите официални назначувања, од каков било вид, без разлика дали се во Ра хот, на село или во помалите места, да им се доделат само на граѓаните на државата. Се спротивставуваме на корумпираниот обича на Парламентот да ги пополнува работните места само поради партиски причини, и без оглед на карактерот или способностите.
7. Бараме Државата да а направи сво а прва должност да а промовира индустри ата и егзистенци ата на граѓаните на Државата. Доколку не е можно да се прехрани целото население на Државата, странските држав ани (кои не се држав ани на Државата) мора да бидат исклучени од Ра
8. Мора да се спречи секаква негерманска имиграци а. Бараме сите негерманци кои влегле во Германи а по 2 август 1914 година веднаш да бидат обврзани да го напуштат Ра хот.
9. Сите граѓани на Државата се еднакви во однос на правата и должностите.
10. Прва должност на секо граѓанин на државата мора да биде да работи со сво от ум или со своето тело. Активностите на поединецот не смеат да се судрат со интересите на целината, туку мора да се одвива во рамките на заедницата и да биде за општо добро.

Machine Translated by Google

Затоа бараме:

11. Укинување на приходите незаработени со работа.

Укинување на ропството на интересот.

12. Со оглед на огромната жртва на живот и имот што се бара од една наци а во секо а во на, личното збогатување поради во на мора да се смета за злосторство против наци ата.
Затоа бараме безмилосна конфискаци а на сите воени добивки.

13. Бараме национализаци а на сите бизниси кои досега биле формирани во компании (доверителски фондови).

14. Бараме профитот од тргови ата на големо да се распредели.

15. Бараме широк разво на обезбедувањето за стари лица.

16. Бараме создавање и одржување на здрава средна класа, итна комунизаци а на деловните простории на големо и нивно изна мување по ниска цена на малите трговци, како и да се покаже максимална грижа кон сите мали добавувачи кон државата, окружните власти и помалите населби.

17. Бараме зем ишна реформа соодветна на нашите национални потреби, донесување закон за конфискаци а без надомест на зем иште за општински цели; укинување на каматата на зем ишните заеми и спречување на секаква шпекулаци а со зем иштето1 .

18. Бараме безмилосно гонење на оние чии активности се штетни за заедничкиот интерес. Валкани криминалци против наци ата, лихвари, профитери итн. мора да бидат казнети со смрт, без оглед на нивната вероисповед или раса.

19. Бараме римското право, кое служи на матери алистичкиот светски поредок, да биде заменето со правен систем за цела Германи а.

20. Со цел да им се овозможи на секо способен и вреден Германец можност за високо образование и на то начин да се постигне напредок, Државата мора да размисли за темелна реконструкци а на нашиот национален образовен систем. Наставната програма на сите образовни установи мора да се усогласи со барањата на практичниот живот.
Разбирањето на иде ата за државата (државна социологи а) мора да биде цел на училиштето, почнува ќи од првата зора на интелигенци ата ка ученикот. Бараме разво на надарените деца на сиромашни родители, без разлика на нивната класа или занимање, на сметка на државата.

21. Државата мора да се погрижи за подигнување на здравствениот стандард во наци ата преку заштита на ма ките и доенчињата, забрана на детскиот труд, зголемување на телесната ефикасност преку задолжителна гимнастика и спортови утврдени со закон и преку широка поддршка на клубовите ангажирани во телесниот разво на младите.

22. Бараме укинување на платената арми а и формирање на национална арми а.

23. Бараме правна во на против свесните политички лаги и нивното ширење во печатот. Со цел да се олесни создавањето на германски национален печат, бараме:

---

[1] На 13 април 1928 година, Адолф Хитлер а даде следната деклараци а:
„Неопходно е да се одговори на лажното толкување од страна на нашите противници на точка 17 од Програмата на НСДАП“.

Биде ќи НСДАП го признава принципот на приватна сопственост, очигледно е дека изразот „конфискаци а без надомест“ само се однесува на можни законски овластувања за конфискаци а, доколку е потребно, на зем иште нелегално стекнато или неадминистрирано во согласност со националната благосостоа ба. То е насочен во согласност со националната благосостоа ба. Насочен е во прв ред против евре ските компании кои шпекулираат со зем иште.

Минхен, 13 април 1928 година. (потпис) Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

а. дека сите уредници на весници и нивните помошници, кои го вработуваат германскиот азик, мора да бидат членови на наци ата;

б. дека ќе биде потребна посебна дозвола од државата пред да можат да се по аваат негермански весници. Тие не мора да се печатат на германски азик;

в. дека на негерманците ќе им биде забрането со закон финансиско учество или вли ание врз германските весници, и дека казната за прекршување на законот ќе биде потиснување на секо таков весник и итна депортаци а на негерманците засегнати во него. Мора да се забрани об авување весници кои не придонесуваат за националната благососто ба. Бараме законско гонење на сите тенденции во уметноста и литературата од вид што може да го дезинтегрира нашиот живот како наци а и потиснување на институциите што се спротивставуваат на горенаведените барања.

24. Бараме слобода за сите религиозни деноминации во Државата, доколку тие не претставуваат опасност за неа и не се спротивставуваат на моралните чувства на германската раса.

Парти ата, како таква, се залага за позитивно христи анство, но не се врзува во однос на верувањето за неко а посебна исповед. Таа се бори против евре ско-матери алистичкиот дух во нас и надвор од нас и е убедена дека нашата наци а може да постигне тра но здрав е само одвнатре врз основа на принципот:

Заедничкиот интерес пред себеси.

25. За да се реализира сето горенаведено, бараме создавање силна централна власт во државата. Неоспорен авторитет на политички централизираниот Парламент врз целиот Ра х и неговата организаци а; и формирање на Комори за класи и занимања со цел спроведување на општите закони донесени од Ра хот во различните држави на конфедераци ата.

Водачите на Парти ата се колнат дека ќе одат директно напред — доколку е потребно да ги жртвуваат своите животи — во обезбедувањето исполнување на горенаведените точки.

Минхен, 24 февруари 1920 година.

По целосна дискуси а на Генералното собрание на членовите на 22 ма 1920 година, беше одлучено дека „Оваа Програма е непроменлива“. Ова не имплицира дека секо збор мора да остане непроменет, ниту дека сè што се прави за продлабочување или разво на Програмата треба да се забрани, туку имплицира со апсолутна решителност и непоколеблива асност дека принципите и водечките идеи содржани во неа не смеат да бидат менувани.

Не може да има свиткување или извртување од причини за целесообразност, нема скриено мешање во многу важни - а за денешните аранжмани во политиката, општеството и економи ата, многу непожелни - точки во Програмата, нема отстапување од расположението.

Адолф Хитлер ги печати своите две главни точки со оловно печатење: Заедничкиот интерес пред себеси - духот на Програмата. Укинување на ропството на интересот - адрото на националсоци ализмот. Откако ќе се постигнат овие две точки, тоа значи победа на приближувачкото универзалистичко уредување на општеството во „вистинската држава“ над денешната поделба на државата, наци ата и економи ата под корумпирачкото вли ание на индивидуалистичката теори а за општеството како што е сега.

Machine Translated by Google

конструирано. Лажната држава денес, ко а ги угнетува работничките класи и ги заштитува пиратските добивки на банкарите и шпекулантите на берзата, е арена за безобѕирно приватно богатење и за на ниско политичко профитирање; таа воопшто не размислува за сво от народ и не обезбедува никаква висока морална врска на обединување. Моќта на парите, на суровата од сите сили, има апсолутна контрола и врши корумпирано, уништувачко вли ание врз државата, наци ата, општеството, моралот, драмата, литературата и врз сите прашања од моралот, што е помалку лесно да се проценат.

Секако, не смее да има колебање, нема повлекување во оваа гигантска борба; тоа е или победа или пораз.

Донекаде разновидниот поглед на истиот основен принцип, ко го дадов во мо ата книга „Дергерманската држава на национално и општествено заснована држава“ (F. Eher Nachf.) не е промена, туку низа точки кои припаѓаат заедно, собрани и подредени според различни политичко-економски, финансиски, културни аспекти на животот.

Доколку тие мои ставови (види стр. 22) можеа да се сметаат за различни или спротивни на 25-те точки, Хитлер никогаш немаше да а опише мо ата книга во сво от краток предговор како „катехизам на нашето движење“. Секо е слободен да избере ко било од ставовите според сво от вкус, но ако ги спореди, нема да ги на де меѓусебно контрадикторни.

Со цел да се обезбеди за иднината апсолутна согласност во нашите барања како што се изразени во нашата Програма, и да се заштити движењето од потреси што веро атно би му наштетиле на кое било движење, — „Предлозите за подобрување“ понудени од професионални и аматерски критичари, мрморечи и незна ковци, Адолф Хитлер, на конференци ата на сите организатори на округот одржана во Бамберг на 11 февруари 1926 година, формално го назначи Готфрид Федер за последен суди а за сите прашања поврзани со Програмата.

Machine Translated by Google

3. Основните идеи

Наша намера е во оваа брошура што е можно пократко и поедноставно да ги изложиме основните принципи на националсоци алистичката концепци а за државата. Во подоцнежна брошура ќе се осврнеме подетално на социолошките, теоретските и духовните аспекти на таа концепци а.

Исто така, нема да се обидуваме да ги опишеме различните други политички аспирации, ниту оние што ги претставуваат во различните партии и здружени а - ова е задача само по себе - туку овде ќе ги наведеме само суштинските точки на нашите барања.

Светот настанал од хаос, ред од неред, организаци а од дива конфузи а.

Денес хаосот е бедем во светот - конфузи а, борба, омраза, угнетување, грабеж, суровост, себичност. Братот е отуѓен од братот. Членовите на истата наци а се напаѓаат едни со други, прободуваат човек до смрт само затоа што носи крст со свастика. Сите страдаат под истите товари, истите лишувања; сепак, ко во текот на овие последни месеци слушнал за марксистички работници кои ги напаѓаат или убиваат своите работодавци, или нивните партиски водачи, или неко од банкарите и крвопи ците на Берзата, или неко од профитерите на големо? Единствената жртва на хаосот е добриот, едноставен работник. Марксистите ги изгуби а главите и се собираат за да се приклучат на ограбувачите на сопствената класа, додека див ачки се свртуваат против оние кои се подготвени да а спасат.

Националистичките и другите партии се во Владата или се борат да влезат во неа со оние кои ги уништиле нивните национални идеали и со тоа а изгубиле и честа и карактерот. Здружени ата за одбрана се стремат да навлезат „во Државата“ - Државата на Северинг и Гжесински, - пацифисти, интернационалисти и Евреи, со кои веруваат дека можат да а водат владата.

Тие полудеа! Таканаречената Рехтскра зе не успева да види дека орлите и змиите, волците и агнињата, човештвото и бацилот на колерата, не можат да се здружат во соработка. Тие вложуваат сета сво а сила за да му дадат изглед на „ред“ на нередот, политичкиот хаос, политичката немоќ. Но, тие се свртуваат против националсоци алистите, тие „фанатици“, исполнети со луди стравови дека вторите би можеле да ги лишат од некои од нивните поранешни привилегии и позиции, - заборава ќи дека ги изгуби а токму оние луѓе од кои сега бараат „дел во политичките лебови и риби“.

Индустри ците, големи или мали, имаат само една цел на ум - профит - само една копнеж - кредити - само еден протест - против одаточувањето; тие се плашат и почитуваат само едно нешто - банките; тие ги креваат рамената пред националсоци алистичкото барање за рушење на ропството на каматата.

Нивната единствена желба е да „задолжат“. Огромниот данок што го добиваат банките од кредитите, без проблеми или труд, го сметаат за сосема во ред. Тие основаа економски партии и гласаа за законите на Доус, кои се главната причина за тешкото одаточување.

Честа се оддалечи од бизнисот, ко е целосно во рацете на моќни компании. Производителите се предадоа на високите финансии, нивниот на голем непри ател. Работодавците во фабриките и канцеларииите, длабоко во долгови, мора да се задоволат со на малите ситници, биде ќи целиот профит од трудот оди во џебовите на безличната парична моќ во форма на камати и дивиденди.

Луѓето што а имаат контролата се целосно неспособни да го спречат хаосот. Згмечени одозгора од одаточување и плаќање камати, загрозени одоздола од негодувањата на потопените.

Machine Translated by Google

работници, тие се врзале слепо за држава контролирана од капитализмот, додека експлоататорите на сегашниот хаос им дозволуваат да останат на власт само како робовладетели над работните маси. Нивниот бес не е насочен против лудилото на марксизмот, туку против носителите на Закачениот крст. Тие забораваат дека ние и само ние а видовме трагеди ата на германската економи а како се приближува, а согледавме и покажавме како, ако се сфати на време, Германи а со сопствена сила би можела да а врати рамнотежата.

Здружени а под секакви имиња, разумни во своите основни идеи - безнадежни во сегашниот хаос на авниот живот, бараат начин да воспостават ред. Сè е залудно, биде ќи тие не се во контакт со наци ата како голема општествена целина. Сите се само намерни да зграбат мали предности за сопствената каста; лишени од каков било политички или економски принцип, тие се однесуваат кон секо а политичка парти а по ред. Тие се поклонуваат пред посто ниот систем и се поклонуваат пред таканаречениот врховен авторитет.

Тие а чинеа германската наци а неброени суми во плаќања на безбро организатори, директори и телекомуникациски работници, но нико од нив не прави ни на малку добро. Инфлаци ата - криминална мерка - ги лиши сите класи, штедливите, членовите на здружени ата, занаетчиите од нивните заштеди.
Неко нов данок, директно од зелената маса, ги уништува надежите засновани на години работа. Предноста стекната по безбро состаноци, дискусии, делегации до Владата, обично се поништува со зголемување на трошоците за живот, зголемување или намалување на цените.

Хаос и лудило! Како може еден зем оделец да живее под таков прогон? Како може работникот да купува со цени што посто ано растат? Каква е користа од зголемувањето на платите на службениците и вработените кога индексот на трошоците за живот продолжува да расте. Тие во сво ата лековерност бараат помош од државата, државата ко а предизвикала сето осиромашување и угнетување, ко а не е „Татко на наци ата“, туку тиранин и даночник на деспотизмот на парите.

Па тие се свртуваат одново и одново кон старите партии, велат дека не им е га ле за политика и дека припаѓаат на ниедна парти а, а во исто време да се остават бедните партиски препирки да продолжат како и порано.

Големата задача што националсоци ализмот а постави пред себе е решеност да се врати формата, да се растера хаосот, да се воспостави ред во светот, ко се оддалечил од старите уредувања, и да се зачува то ред - во на висока платонска смисла.

Треба да се наведе овде дека ние не го сметаме за „Ред“ ниту очигледниот ред на полициска држава, ниту грабежот на финансиите осветен со обича и дозволен со закон, ниту заговорите на синдикатите, фондовите и другите организирани мерки на национално предавство, колку и да „функционираат“. Дури и банда разбо ници има „ред“, затворите имаат свои „прописи“. Но, во наци ата, земена како органска целина, секо аспект од нашиот авен живот покажува болка, ропство, потиснување, неискреност и претставува хаотична слика за борба на сите против сите.

Власта против народот, парти ата против парти ата, а во исто време склучуваат на неприродни со узи, работодавач против вработен, трговец против производител и потрошувач, зем опоседник против закупец, работник против зем оделец, службеници против авноста, работник против
„буржоази а“, Црква против Држава, секо слепо се прилагодува на сво от противник и мисли само на своите себични интереси, сво от напредок и своите парични торби. Нико не размислува дека другиот има право да живее или дека потрагата по своите себични цели значи дека неко друг мора да плати за тоа. Нико не мисли на благосостo бата на своите соседи или на своите повисоки должности кон заедницата. Без здив потрага по лична добивка. Лактира го соседот за да се качиш, гази по неговото тело ако сакаш нешто да добиеш со тоа - зошто да се грижиш? Тоа е современ бизнис.

Да не се лажеме себеси. Ние сме во средината на голема светска промена и природно е едноставните души, сиромашните скитнички духови, да не гледаат излез од хаосот, да бараат олеснување во

Machine Translated by Google

самоубиство, или мислат дека светот се ближи кон кра от и се приклучат во трката по златното теле и слепо брзаат во вртлогот. „Ужива те додека можете — по нас потопот.“

Толку страшен удар врз моралот на една наци а е можен и об аснив само кога целата интелектуална основа на општеството е потресена или лажна - а всушност гледаме дека марксизмот, капитализмот и водачите на нашиот авен живот сите му се поклонуваат на истиот бог -
Индивидуализам. Личниот интерес е единствениот поттик - стекнување предности за сопствената тесна класа во животот.

Подоцна, ќе се по ави понатамошен придонес кон оваа сери а, посветен на внимателно социолошка студи а за конструкци ата на општеството.

Тука само ќе се обидам накратко да покажам компаративна слика за разликата помеѓу органските грешки во државата и политичката економи а денес и суштината на националсоци алистичката држава. Денешната доктрина е: Општеството е збир на поединци - државата во на добар случа е погодна агрегаци а на поединци или здружени а.

Можеме да а споредиме оваа доктрина за изградба на општеството со куп камења. Единственото вистинско нешто во врска со неа се поединечните парчиња камен. Неговата форма е прашање на случа ност; дали каменот е горе или под него е неважно. Резултатот не е ниту повеќе ниту помалку од куп камења.
камења.

Со истата споредба, Државата ко а одговара на нашата националсоци алистичка доктрина за општеството и филозофи ата на државата е куќата. Механички кажано, куќата се состои и од толку многу индивидуални тули - песок, цемент, греди, прозорци, врати, подови итн. Но, секо може да види дека куќата, простори ата, е повисок ентитет, нешто ново и посебно и комплетно само по себе, повеќе од само збир на тули натрупани заедно. Секо може да разбере дека куќата не настанува со натрупување на голем бро единечни делови на куп, туку само со склопување на овие делови според намерен план.

Така е и со наци ата. Дури кога хаосот органски, преку намерен план, не е доведен во ред и не отстапил место на форма, дури кога разумна целина не е составена од масата делови, може да се по ави вистинската држава. Само тогаш составните делови ќе доби ат наменска форма. Отмар Шпан, поранешен ректор на Виенскиот универзитет, восхитувачки ги об аснил во сво ата книга „Der wahre Staat“ и во своето „Gesellschaftslehre“ социолошките основи на денешната индивидуалистичка држава, наспроти високиот идеал за универзален ред во држава заснована на научни принципи.

Ние, националсоци алистите, а измисливме фразата, ко а сите луѓе можат да а разберат:

Заедницата пред поединецот.

Само со служење на општиот интерес како член на националната заедница, поединецот се буди во повисок живот, секо на свое место. Само така секо ќе го достигне вистинскиот соци ализам, чувството за заедница, вистинскиот живот, ќе стекне свест за безбедност и ќе сфати дека само под доминаци а на оваа иде а може да произлезе органска, национална влада од денешниот систем на грабеж и да биде од корист за заедницата и за секо член на заедницата.

Денес поединецот е беспомошна жртва на силите што се борат за доминаци а; неговите здружени а се немоќни да му помогнат. Не е асно сфатено ко е вистинскиот непри ател - мрзливиот профитер и експлоататор. И покра марксистичкиот крик против капитализмот, побожните из ави на Центарот, поплаките на деловниот свет за товарот на

Machine Translated by Google

оданочување и камата, нико не го сфаќа светскиот непри ател, финансиите што го засенуваат светот и нивниот претставник, евре скиот магнат.

Сите класи го почувствувале ударот на каматата; даночниот собирач на данок го оптоварува секо дел од населението - но ко се осмелува да се спротивстави на моќта на банките и берзата? Капиталот го прогласува сво от карактер расте ќи, спротивно на целото искуство на друго место на зем ата, како да е надвор од себе без мака или труд, преку камата и дивиденди, и станува ќи сè поголем и помоќен секо а минута. Ѓаволскиот принцип на лаги а надмина присто носта на креативниот труд.

Сруши се, ропството на интересите е нашиот воен повик.

Знам дека ова барање, кое е основа на секое друго, не е правилно разбрано во неговото целосно огромно значење дури ни во нашите редови. На пример, многу малку од нашите говорници се осмелуваат да го нападнат ова основно прашање, иако повеќето од нив чувствуваат колку е важно; биде ќи еден од слоганите на нашата парти а е „Борба против капиталот и берзата“. Но, што всушност е „ропството на интересот“, како вли ае врз животот на наци ата и поединецот, како „финансиите“ го пороби а населението и кои се правилните и практични методи што мора да се усво ат за да се разбие, и какви би биле резултатите од неговото разбивање за целото население - им е доволно асно на многу малкумина за да им се овозможи да го об аснат со свои зборови.

Во своето големо дело, „Мо ата борба“ (том I, стр. 224—225), Адолф Хитлер а посочил огромната важност на ова прашање на следниов начин: „Додека го слушав првото предавање на Готфрид Федер за рушење на ропството на каматата во уни 1919 година, веднаш знаев дека ова е теоретска вистина од огромна важност за иднината на германската наци а. Борбата против меѓународниот капитал и финансии стана главна точка во Програмата за борбата на германската наци а за независност и слобода.“

Сите сериозни националсоци алисти го делат ова убедување, биде ќи решението на ова прашање подразбира решение на евре ското прашање - и многу повеќе од тоа.

Антисемитизмот е на неко начин основата на чувството што лежи во основата на целото наше движење. Секо националсоци алист е антисемит, но секо антисемит не мора да биде националсоци алист. Антисемитизмот е негативен; антисемитот го препознава носителот на националната чума-зараза, но ова знаење обично се претвора во омраза кон поединечниот Евреин и успехот на Евреите во деловниот живот. Потоа, во на добар случа , антисемитизмот се крева за да помогне во протерувањето на Евреите од нашата држава и економскиот живот. Антисемитот не се грижи за тоа како и што следно.

Ако, дури и откако Евреите беа протерани, сè уште останеше принципот на денешна евре ска доминаци а - личен интерес пред општиот интерес - и евре скиот банкарски и кредитен систем, сè уште ќе имаше доволно копилиња Евреи, или дури и „нормални Германци“ од мешана раса, подготвени да стапнат во чевлите на Евреите и да беснат против сопствената раса, како што се Евреите денес, и можеби треба да видиме многу „антисемити“ како седат таму каде што некогаш седеа Евреите.

Сега националсоци ализмот со своето главно барање, рушење на ропството на интересот, е во суштина конструктивен. То навлегува подлабоко, а последиците се многу посеопфатни.

Во мо от есе „Das Herzstück unseres Programms“ (Народно-соци ален весник, 1927) укажав на посебната позици а што ни а дава барањето меѓу сите други партии и здружени а. Во сите наши други барања наоѓаме слични и паралелни аспирации ка партиите од десницата и левицата. Ниту една друга парти а освен нашата не може да покаже никаква еквивалент на ова барање.

Machine Translated by Google

Сите знаеме дека ниту левицата, со нивниот лажен повик „Долу капитализмот“, ниту десницата со нивните фрази за Татковината, не се способни да започнат нова светска епоха, биде ќи ниту марксистите ниту реакционерите не би можеле да променат ништо во природата на нашата економи а, туку само би уништувале како што прават комунистите во Руси а. Тие се неспособни да градат - како комунистите во Руси а.

Што подразбираме под Ропство на интерес?

Состо бата на народите под парична доминаци а на финансиите на светското евре ство.

Сопственикот на зем иштето е под ова ропство, ко мора да подига заеми за да ги финансира своите зем оделски операции - заеми со толку висока камата што речиси ги уништуваат резултатите од неговиот труд - или ко е принуден да создава долгови и да ги влече хипотеките по себе како голема тежина од олово.

Така е и со работникот, ко произведува во работилници и фабрики за ситна цена, додека акционерот црпи дивиденди и бонуси за кои не работел.

Така е и со заработувачката средна класа, чи а работа речиси целосно оди за плаќање на каматата на банкарските пречекорувања на сметката.

Така е и со сите оние кои мора да заработат леб со ментална или телесна работа, додека релативно мал дел, без труд или мака, заработуваат огромни профити од своите дивиденди, шпекулации и банкарски акции. Не се мисли на штедливите штедачи и малите капиталисти - иако и тие ги должат, или ги должеле, своите добивки на лажен систем - но во текот на целиот сво живот, многу пати износот на нивната мала камата им бил одземен во форма на даноци, така што ние лесно можеме да си дозволиме да им вратиме во старост дел од нивната целосна заработка, ко а им била одземена. Ќе имам повеќе да кажам за ова подоцна.

Така е и со индустри алецот, ко со макотрпна работа го изградил сво от бизнис и со текот на времето го претворил во компани а. То повеќе не е слободен агент, туку мора да ги задоволи алчните директори и своите акционери - ако не сака да биде истиснат.

Така е и со сите нации што ги покриваат своите дефицити со заеми.

Ова ропство значи пропаст за секо а наци а што ќе им ги предаде на паричната моќ, на банкарите, своите суверени права дома, контролата врз своите финансии, врз своите железници, како и врз оданочувањето и царината, како што направи Германи а со прифаќањето на Законот на Доуз.

Креативниот труд е под исто ропство, ако пред сè мисли на парите. Денес Парите, „слугите на бизнисот“, станаа господар, всушност, брутален тиранин на трудот.

Робувањето на интересот е вистинскиот израз на антагонизмите, капитал наспроти труд, крв наспроти пари, креативна работа наспроти експлоатаци а.

Потребата од раскинување на ова ропство е од толку огромно значење за нашата наци а и нашата раса, што само од неа зависи надежта на нашата наци а да се издигне од сво от срам и ропство; всушност, надежта за враќање на среќата, просперитетот и цивилизаци ата низ целиот свет.

„Тоа е стожерот околу ко сè се врти; тоа е многу повеќе од само потреба на финансиската политика. Иако неговите принципи и последици длабоко навлегуваат во политичкиот и економскиот живот, тоа е водечко прашање за економски студии и затоа вли ае на секо поединец и бара одлука од секо : — Служење на наци ата или неограничено приватно збогатување. Тоа значи решение на општественото прашање.“

Сите „светски прашања“ можат да се опишат со еден збор, ко се издига како пламен од хаосот; во исто време, безбро пророци и книги не можат да ги исцрпат сите прашања што произлегуваат од то збор.

Machine Translated by Google

Во моментов не можеме да кажеме повеќе за ово огромен основен принцип на националсоци ализмот. Веќе фрлив светлина на секо а суштинска страна на проблемот во моите памфлети: Das Manifest zur Brechung der Zinsknechtschaft - Минхен, 1926 година (сега не се печати); Der Staatsbankrott, Die Rettung - Jos. C. Huber, Diessen, 1919; Der kommende Steuerstreik — Diessen, 1921; и Der Deutsche Staat auf nationaler und sozialer Grundlage — Frz. Eher Nachf., Минхен, (сите може да се доби ат преку библиотеката на нашата парти а во Минхен, Thierschstr. 11).

Потребно е интензивно проучување за да се совладаат деталите на ово проблем, биде ќи практичната економи а од последните 50 години толку внимателно а следеше капиталистичката иде а, што на сите што пораснале со неа им е потребна целосна промена на ориентаци ата за да се ослободат од неа.

Наскоро ќе се по ави памфлет на оваа тема, ко ќе им даде на нашите членови об аснување за оваа многу важна задача на претсто ната националистичка држава.

Покра двата прилично нови основни принципи на нашата Програма дадени погоре, ние мора да спомене и некои други во врска со општата политика на државата.

Принципот што лежи во основата на нашата политика на државата е накратко следниов: Германскиот Ра х е дом на Германците.

Тоа е големиот принцип за целата наша надворешна политика и ги вклучува политичкото ослободување на Германи а, сите барања на нашата расна политика и условите за членство во државата.

Нашиот економски принцип е: Должност на националната економи а е да ги обезбеди потребните потреби. на животот, а не да се обезбеди на висока можна добивка за капиталот.

Ово принцип на економска политика опфаќа фундаментален став на националсоци ализмот кон приватната сопственост и во однос на различните форми на бизнис, од на малите до на големите - синдикати, фондации - а исто така и кон големите морални прашања кои мора да бидат жива сила во бизнисот, ако „националната економи а“ не сака да потоне во обична експлоатаци а на наци ата и да се води едноставно за профит!

Нашиот принцип во однос на финансиите е следниот:

Финансиите ќе посто ат во корист на државата; финансиските магнати нема да формираат Држава во државата.

Ово принцип подразбира сеизмичка промена. Се однесува на практичните мерки што ќе треба да се преземат за да се разбие ропството на интересите - национализаци а на финансиите, контрола на кредитниот систем и банкарскиот систем.

Секо а од овие задачи е од на големо значење од гледна точка на нашата Програма. Тие вклучуваат целокупно даночно законодавство, со кра но - и навидум невозможно - целта на држава без оданочување.

Нашиот принцип во однос на општествените суб екти е следниот:

Општата благососто ба е на висок закон од сите.

Ово наш принцип е во директна спротивност со денешната практика, според ко а секо а класа, секо а професи а, се обидува да добие предности за сво ата посебна група во соци алната политика без оглед на општиот интерес. Сакаме да им овозможиме на сите да на дат дом и на сите да заработуваат за живот, како и да воспоставиме општ систем на грижа за старите лица.

Што се однесува до образовниот и моралниот напредок, наш непроменлив принцип е: целата работа во таа насока да се врши единствено од гледна точка на германската националност. Не може по наредба или со сила моралните и интелектуалните сили на нашата наци а да воведат нова ренесанса, нова класична епоха во уметноста. Ќе мора да се стави кра на претрпените повреди.

Machine Translated by Google

од нашиот германски уметнички и интелектуален живот во рацете на евре ската диктатура, особено преку труењето на печатот.

Освен оваа важна област од авниот живот, секако, треба да се земат предвид многу други подобрувања.

Јасно е дека нашиот правен систем ќе мора да се модифицира за да се прилагоди на различните нови институции; дека скандалот со изборот на Парламентот со демократско гласање ќе мора да се отстрани и дека, по преодниот период на диктатурата, ќе мора да одлучиме за надворешната видлива форма на државата и внатрешните функции на федералните држави.

Сепак, веќе во ово краток преглед можеме да ги видиме огромните димензии на овие прашања кога ќе се соочиме лице в лице со огромните фундаментални принципи на нашата Програма.

Не е фундаментално - всушност, за нас е рамнодушно дали ќе бидеме монархи а или република, дали ќе имаме федераци а од 5 или 25 држави, под услов сите тие да се германски држави обединети под силна централна влада, кога се соочуваат со странецот, и под услов само граѓаните на германската држава дома да можат да живеат среќно и задоволно.

Machine Translated by Google

4. Детални барања за програмата

како што е формулиран од Готфрид Федер во Der Deutsche Staat.

Ќе биде по асно, при регрутирање на нови членови, да се користи Програмата во формата што следува. Малите клаузули се подредени под поважните наслови, што одговараат на принципите изнесени во претходното поглав е.

Политичката и економската програма на НСДАП

Нашата цел е - повторно раѓање на Германи а за германска слобода во германскиот дух.

Средствата за оваа цел се:

1. Политичкиот принцип: Германскиот Ра х е дом на Германците.

а. Во надворешната политика:

• Формирање на хомогена национална држава, ко а ќе ги опфати сите припадници на германската раса.

• Енергично претставување на германските интереси во странство.

б. Во расната политика:

• Формирање на хомогена национална држава, ко а ќе ги опфати сите припадници на германската раса.

• Енергично претставување на германските интереси во странство.

в. Во внатрешната политика:

• Само Германците кои исповедаат целосна заедница со духот и судбината на Германи а не можат да ги остваруваат правата на граѓанин на државата.

• Лице кое не е Германец може да живее во германската држава само како гостин и е под странско право.

• Правата на Германците ќе имаат предност пред правата на граѓаните на странски зем и.

2. Нашиот економски принцип: Должност на државата е да ги обезбеди потребните услови за живот и а не да се обезбеди на висока можна добивка за капиталот.

а. Националсоци ализмот а признава приватната сопственост како принцип и а штити преку закон.

б. Сепак, националната благососто ба бара да се постави ограничување на акумулирањето богатство во рацете на поединците.

в. Сите Германци формираат заедница за унапредување на општата благососто ба и култура.

г. Во рамките на обврската на секо Германец да работи, почитува ќи а светоста на приватната сопственост, секо Германец е слободен да заработува и да располага со резултатите од сво от труд.

Machine Translated by Google

д. Ќе се поттикнува здрава комбинаци а на сите форми на бизнис, мали и големи, во секо домен на економскиот живот, вклучително и зем оделството.

f. Сите постоечки бизниси кои досега биле во форма на компании треба бидат национализирани.

g. Лихварство и профитерство и лично збогатување на сметка и на штета на наци ата ќе биде казнет со смрт.

ж. Воведување на обврска за работа од една година (за државата), задолжителна за секо Германски.

3. Нашиот финансиски принцип: Финансиите треба да посто ат во корист на државата; финансиските магнати не треба да формираат држава во државата. Оттука и нашата цел е да го разбиеме ропството на интересите.

а. Олеснување на државата, а со тоа и на наци ата, од не зината задолженост кон големите финансиски куќи кои поза муваат со камата.

б. Национализаци а на Ра хсбанк и емисионите куќи. в. Обезбедување пари

за сите големи авни об екти (водовод, железници итн.), не преку кредити, туку со давање државни обврзници без камата или без употреба на готови пари.

г. Воведување на фиксен стандард на валута на обезбедена основа.

д. Создавање на национална банка за разво на бизнисот (валутна реформа) за одобрување на бескаматни заеми.

f. Фундаментално ремоделирање на системот на одаточување врз основа на социо-економски принципи. Олеснување на потрошувачот од товарот на индиректното одаточување и на производителот од осакатувачкото одаточување (фискална реформа и олеснување од одаточување).

4. Нашиот општествено-политички принцип: Општата благососто ба е на висок закон од сите.

а. Разво на осигурувањето за старост во голем обем преку национализаци а на системот на ануитети. Секо член на германската држава ќе биде осигуран со доволно средства за живот по достигнување на одредена возраст или, доколку е тра но инвалидизиран, пред таа возраст.

б. Учество на сите вклучени во продуктивни претпри ати а во профитот според ефикасноста и возраста. Одговорноста ќе биде споделена и во исполнувањето на задачата од национална гледна точка.

в. Заплена за општествени цели на целата добивка остварена од Во ната и Револуци ата, што не се должи на чесна работа, како и на богатството на лихварите и крадците на пари.

г. Олеснување на недостигот од живеалишта со обемна нова градба низ целиот Ра х со средствата предложени во бр. 20 (нова национална банка).

5. Нашата културна цел е сите науки и ликовни уметности да процветаат врз основа на политички слободна, економски здрава држава. Средствата за постигнување на ова ќе бидат:

а. Обука на младите да бидат здрави по тело и слободни по ум, по големиот традиции на германската култура.

б. Целосна слобода на верување и совест.

в. Посебна заштита за христи анските деноминации.

г. Обесхрабрување на догмите, кои се спротивставуваат на германските морални инстинкти и содржат матери а штетна за државата и наци ата.

Machine Translated by Google

д. Обесхрабрување на сите зли вли ани а во печатот, во литературата, сцената, уметноста и кино-салите.

f. Слобода на настава во германските средни училишта; формирање на одлука класа на високоумни луѓе.

6. Воени работи.

а. Да се направи наци ата ефикасна со тоа што ќе се дозволи секо слободен Германец да служи и да носи раце.

б. Укинување на платената арми а.

в. Создавање на национална арми а за национална одбрана под команда на високо обучен корпус од професионални офицери.

7. Други препораки.

а. Реформа на печатот. Задушување на сите списани а кои се спротивставуваат на националното добро. Строга одговорност за сите невистинити и намерно фалсификувани разузнавачки информации.

б. Модификаци а на законите за гласање со цел да се отстранат деморализирачките методи на изборните натпревари и имунитетот на избраните.

в. Формирање на посебни комори за занаети и професии.

г. Судска реформа во однос на зем ишните закони — признавање на правата на сопственост врз зем иштето како принцип; немање право на поза мување од приватни извори врз основа на безбедноста на зем иштето; државата да има право на првенствено купување, особено во случа на странци и Евреи; државата да биде овластена да управува со имотите во случа на лошо управување од страна на сопственикот.

Граѓанско право — значително зголемена заштита на личната чест и здрав ето, за разлика од едностраната правна заштита на правата на сопственост, ко а преовладува во денешно време.

д. Реформа на државното право.

Формата на држава што е на соодветна за германскиот карактер е суверена контрола обединета во централна лична власт. Наци ата мора подоцна да одлучи дали оваа централна лична власт ќе а врши избран монарх или претседател.

Федерален карактер на Ра хот.

Уставот на германската наци а, составен од голем бро зем и тесно поврзани со расата и истори ата, бара секо а од државите да биде многу широко независна во внатрешните работи.

Работа на Ра хот е да а претставува германската наци а во странство и да обезбедува пасоши, царини, а исто така и за Арми ата и Морнарицата.

Посто ат три главни пречки за спроведување на оваа национална програма за национално Соци ализам: Марксизам, парламентарен систем и капиталистичките магнати.

1. Нашата антимарксистичка кампања е насочена против деструктивните доктрини на Евреинот Карл Маркс - онаа на класната во на што а дели наци ата, онаа на укинувањето на приватната сопственост што го прави бизнисот невозможен - и против целиот економски матери алистички поглед на истори ата.

Machine Translated by Google

2. Нашата кампања против парламентите е насочена против недостатокот на одговорност на таканаречените претставници на народот, кои - биде ќи се имуни - никогаш не можат да бидат повикани во пракса да одговорат за резултатите од нивните одлуки; исто така и против сите зла што произлегуваат од системот (морална корупци а, непотизам, поткупливост), а сето тоа резултира со конечното зло - влада ко а е зависна од таков парламент.

3. Нашата кампања против Мамон, ко а се рангира над другите две, е насочена против светската моќ на парите, односно вечната експлоатаци а на нашата наци а од страна на големите кредитори.

Тоа е исто така огромна борба против убиствениот, матери алистички дух на алчност и алчност, со сите негови деструктивни придружни елементи низ целиот наш авен, комерци ален и културен живот.

Главната битка е помеѓу две светски теории, претставени од две суштински различни структури - духот ко создал и е креативен и немирниот, зграпчувачки дух. Креативниот дух, длабоко вкоренет, но супериорен во однос на остатокот од светот во духовното искуство, го носи главно ариевската раса; - Духот на зграпчување, без корени никаде, насочен само кон матери ални работи, комерци ален, е главно претставен од Евреите.

Национал-соци ализмот, како и антисемитизмот, го смета евре ско-матери алистичкиот дух за главна причина за злото; сепак, знае дека оваа на голема борба во истори ата не смее да се сведе само на уништување на семитскиот дух; затоа големата Програма на национал-соци ализмот оди многу подалеку од антисемитската желба за уништување, биде ќи нуди позитивна конструктивна слика, покажува ќи како треба да изгледа Национал-соци алистичката држава на трудот и достигнувањата кога ќе биде завршена.

Откако ќе се постигне оваа висока цел, Национал-соци алистичката парти а автоматски ќе се распушти; биде ќи тогаш национал-соци ализмот ќе биде целиот живот на целата германска наци а. НСДАП не е политичка парти а во вообичаената смисла на зборот, туку е оно дел од наци ата, ко е самоуверен и сигурен во иднината, ко се собрал околу силни и решителни лидери за да а избави Германи а од срам и немоќ во странство и од деморализаци а дома, и да а направи повторно силна и почитувана во странство, и морално и економски здрава дома.

„Германскиот Ра х е дом на германскиот народ.“

Секо збор од ово принцип на државна политика е засек со камшик, кога ќе а земеме предвид мизерната состо ба на нештата денес.

„Германскиот ра х“ — каде постои германски ра х денес? Може ли Германи а да тврди дека е независна држава? Не! Дури ни на самозадоволните стручњаци за државно право не би можеле да опишат зем а, каква што е Германи а сега, како зем а ко а целосно ги ужива сите свои права на суверенитет.

Петте на важни права на една држава се: суверенитет над не зината територи а, не зина арми а, не зина финансиите, не зината внатрешна администраци а и комуникациите и на кра не зината правда.

Само треба да го поставите прашањето на ово начин на ко било лаик без понатамошно об аснување за правата на наци ата според меѓународното право и да го споредите тоа со денешната позици а на Германи а, и станува асно дека е невозможно да се тврди дека суверен „германски ра х“ повеќе постои.

Нашата контрола врз нашата територи а е потсмев, биде ќи секогаш кога Франци а ќе одлучи, таа може да а заземе германската зем а без да побара дозвола и без да трпи отпор. Чеси, Пол аци, Данци

Machine Translated by Google

може да се осмели да изврши каков било упад на германска територи а без страв од пречки. „Проколнатиот стар режим“ даде сосема поинакво толкување на на малото кршење на границата. Воениот упад на германска територи а тогаш подразбираше „воена состо ба“.

За да го заштити сво от територи ален суверенитет, на една наци а ѝ е потребна вооружена сила способна да одбие секаков напад врз не зината зем а, а со тоа и врз животите и среќата на не зините држав ани. Слободна држава не може да дозволи странска сила да ги испитува не зините постапки или да има право да одлучува за силата, опремата, вооружувањето, гарнизоните на не зината арми а; ако го стори тоа, таа сигурно не е „суверена“; не може да командува со своите средства за моќ; се откажала од контролата врз своите воени сили. Германи а го направила ова со тоа што се предала на непри ателските Комисии за разоружување и контро

Германи а веќе го претрпе ова понижување според условите на примир ето и ги загуби своите меѓународни права.

Сепак, таа можеби задржала дел од сво ата внатрешна контрола; но штом воената контрола била уништена, финансиските магнати а искористиле можноста за неограничена експлоатаци а на германскиот труд.

Прво, калливиот поток на Револуци ата избувна над Германи а; потоа лихварите и профитерите, соци алдемократските предавници, синовите на хаосот, дезертерите, затворските птици а делеа власта со демократите и центарот, а зад и над сите финансиери, Евреите, си а вршеа сво ата работа. Наскоро беа повикани слободните sидари на таканаречените Национални партии, особено братот Штреземан. Наскоро до де последниот удар. Експертите со нивниот Доузов закон а ограби а Германи а од контролата врз не зините финансии, кои беа разменети на неколку Евреи, германските и странските финансиски магнати. Ра хстагот ги пушти железниците, а со нив и целата контрола врз комуникациите, а исто така и голем дел од контролата на оданочувањето и царината, предава ќи ги на Комесарот за репарации.

Контролата на правдата речиси и да не постои. Окупираните области се под туѓ воен закон; посебни прописи го регулираат остатокот од Германи а, како што се оние за одбрана на Републиката; несигурност на правата, организиран авен грабеж преку таканаречениот „Aufwertungsgesetze“, принудува ќи ги судовите да прогласат дека погрешното е исправно.

Германи а повеќе не е суверена држава. Таа е колони а на робови. Германците се угнетувани, фрлани во затвор, им е одземена слободата на говор - едноставно затоа што сè уште се „Германци“ и сакаат да го завршат своето ропство.

Да, сакаме Германи а повторно да биде слободна, а ово претстоен германски ра х ќе биде дом на Германците - не само машина за одржување на редот, не само „држава“, „авторитет“, „влада“, синекура за неколку владе ачки семе ства, туку Дом, то збор на шарм - љубов кон домот, прекрасен, сончев, сакан. Мирисот на домашната зем а се крева, скитникот се возбудува од радост кога а чувствува домашната почва под своите нозе; то е врзан за неа со крвни врски.
Чувството на дом е чувство на сигурност, а од тоа цвета прекрасниот цвет на љубовта кон домот. Државата и наци ата не можат да имаат поубава цел од ова.

Тоа е повеќе од претпазлива соци алната политика, од осигурување за невработеност, од шеми за домување, иако навистина поседувањето сопствен дом е еден од на силните стимулации за љубов кон домот.

Домот е повеќе од „импери алната држава“, на ко а ѝ служиме, без разлика дали од ентузи азам или под принуда.

Тоа е повеќе од администраци а, повеќе од одбрана на сопствените интереси, повеќе од креветче за добиток или заштита на личноста и имотот. Сите овие авни об екти мора да служат на концепци ата за дом. Исто како што иде ата за дом има посебен шарм ка децата во правилна

Machine Translated by Google

организирано семе ство, како што сопствената соба буди многу различни чувства од соба во хотел или затворска ќели а; домот е нешто неописливо нежно, а сепак моќно, супериорно во однос на иде ата за здружување со цел, што е либерално-парламентарната-демократска концепци а на соци алната држава.

Политика на државата

Принцип: Германскиот Ра х ќе биде дом за Германците - не за Евреи, Руси (комунисти), соци алдемократи, кои немаат татковина наречена Германи а (Crispien), ниту за сите странци кои престо уваат подолг или пократок на германска почва.

Ние сме во остра и фундаментална спротивност на Ва марскиот устав, ко зборува само за „германски држав ани“, но го игнорира концептот „Герман“ во национална, или поточно расна, смисла.

(а) Надворешна политика.

1. Создавање на солидна национална држава, ко а ќе ги опфати сите гранки на германската раса.

   Целата германска крв, без разлика дали живее под француски, дански, полски, чешки или италиански суверенитет, ќе биде обединета во германскиот Ра х. Ние не бараме ниту помалку ниту повеќе од она што се бараше за нашите непри ателите - правото на Германците да одлучат да припаѓаат на сво ата татковина, германската држава.

   Ги бараме сите Германци во Судетска Германи а, Алзас-Лотаринги а, Полска, колони ата Австри а од Лигата и државите што а наследи а стара Австри а. Сепак, ова барање експлицитно исклучува каква било тенденци а кон импери ализам; тоа е едноставно и природно барање, кое секо а силна националност го поставува како сво природен услов.

2. Силното претставување на германските интереси во странство е дополнителна и неопходна последица од точката а.

   Обично на добрите, на вредните и на ризичните - инженери, истражувачи, професори, трговци, лекари - се оние кои одат во странски зем и, носе ќи а со себе германската култура. Тие се членови на големото германско национално семе ство, во кое никогаш не смеат да се изгубат. Тие имаат право да очекуваат заштита од дома кога се во странство. Тие не треба да бидат само дистрибутери на културата, туку свесни авангарди на германската иде а во светот; не „апостоли на човештвото“, туку носители на нордиската иде а.

   Оние кои а претставуваат Германи а во странство не треба да стекнуваат странски поими, туку да се држат до сво от супериорен германски карактер. Нашето Министерство за надворешни работи мора да биде исчистено со железна мешунка. Мора да завршиме со сервилноста кон странците по примерот на Ерцбергер и Штреземан, и ќе се види дека силното претставување на германските интереси ќе биде сосема поинаку почитувано, а резултатот ќе биде вниманието кон германските желби наместо презир.

(б) Расна политика.

3. Исклучување на Евреите и сите негерманци од сите одговорни позиции во авниот живот.

   Ова барање е толку природно за нас националсоци алистите што не е потребно понатамошно об аснување; но не е можно накратко да се дадат убедливи аргументи на оние кои не ги разбираат принципите на нашата расна доктрина.

Machine Translated by Google

Секо што го гледа Евреинот како „граѓанин на државата на евре ската религи а“ - а не како хетероген, сегрегиран народ, паразитски по карактер, нема да а разбере суштината на ова барање. Ако неко човек каже или помисли дека зелката што случа но израснала во средината на растение агода е растение агода и дека од неа може да се доби ат добри агоди, то би погрешил исто како да помислил дека лавче кое се нашло меѓу стадо овци на то начин станало овца. Германец не би бил добар владин службеник во Кина или Инди а, а ние не би сакале да имаме Кинез или Хотентот како функционер во Министерството за финансии или градоначалник на германски град.

И сепак, би било подобро да има еден Енвер-паша или еден Чанг Ка Чек на власт во Германи а отколку да има Евреин со слобода на де ствување за неговите распаѓачки расни карактеристики. Она што е сигурно е дека Револуци ата ги олабавила оковите на редот во државата и дека долгогодишните евре ски банкари, како и Евреите од Исток кои неодамна емигрирале во Германи а, се збогатиле со осиромашување на Германи а. Сите го видовме и имавме искуство со ова; отсекогаш се случувало ова распаѓање на нордиските институции. „За ово лукав народ е отворен само еден пат - нема на што да се надева сè додека се одржува редот.“ (Гете на панаѓурот во Плундерсва лен)

Затоа, бараме:

4. Дека имиграци ата на источните Евреи и други паразитски странци ќе биде запрена, и дека непожелните странци и Евреи ќе бидат депортирани.

Во времето на големата инфлаци а, Евреите од Галици а и Полска се собираа како штетници во градовите на Германи а. Иако имаше голем недостиг на куќи, тие наскоро беа многу добро сместени, додека Германците мораа да се провлекуваат во дупки. Тие го започнаа сво от валкан бизнис, купува ќи сè - бисери, персиски теписи, ди аманти, злато, сребро, платина, воени заеми, банкноти од ил ада марки, бакар, олово, литература, театри, жито (компани ата „Евапоре тер“. Тие брзо станаа видливо богати - и се рангираа како Германци - во очите на „нормалните Германци“.

Компромисот е апсолутно недозволив во исполнувањето на случа от. Мора да имаме администратори чии расни убедувања се асни и непоколебливи. Здрав ето на расата мора да се обнови со практична примена на антисемитскиот третман, а нашата наци а мора да се сврти кон север во смисла на нордиската иде а.

Ова прашање можеби не припаѓа соодветно на „привремената програма“ на НСДАП; но сите мора асно да разбереме дека не може многу да се направи со германската наци а сè додека не се „дебастардизира“.

Но, можеме да кажеме тука и сега дека ужасната расна декаденци а е запрена само - барем теоретски - поради извонредниот интерес што генерално го предизвикуваат прашањата за расата и поради тоа што посто ат голем бро книги на оваа тема; сепак, ништо освен солидна и континуирана работа не може да ни овозможи да постигнеме вистински напредок.

(в) Во однос на држав анството на државата, бараме:

5. Дека нико освен Германците, кои веруваат во германската култура и заедничката судбина на сите Германци ќе ги уживаат правата на граѓанин на државата.

Machine Translated by Google

Дури и тука мора да се постават граници. Луѓето кои, иако се родени во Германи а, свесно де ствуваат на начин што е штетен за наци ата и државата и примаат и ги почитуваат наредбите од странство - т.е. не прифаќаат удел во заедничката судбина, можеби нема да им бидат дозволени правата на граѓанство; има многу на кои ќе мора да им а одземеме високата чест да ги уживаат овие права.

6. Негерманците можат да престо уваат во германската држава само како гости и ќе се сметаат за како предмет на странско право.

Ова е неопходен принцип, пресметан да стави засекогаш кра на вечната сервилност кон странецот. Но, тоа не значи дека нема топло да ги пречекуваме граѓаните на странска зем а и да се однесуваме добро кон нив како кон гости, сè додека се однесуваат правилно; но

7. Правата и интересите на Германците ќе имаат предност пред оние на поданиците на туѓа наци а.

Нашите понатамошни барања не треба да бидат детално вклучени во нашата Програма. На пример, формата што а преземаат законите што се однесуваат на странците ќе се реши подоцна, како и методите за исклучување на Евреите. Не може да се очекува Програмата на принципи да биде Програма на де ствување, ко а дава тактички детали за тоа како треба да се обезбеди превласт итн. Јас сум целосно против премногу ригидно одредување на нашата Програма, биде ќи во оваа голема борба прво мора да ги одредиме принципите од кои никогаш нема да отстапиме, а не да ги имитираме методите за осво ување гласови на буржоаските и соци алистичките партии.

Економска политика

Должност на Националната влада е да ги обезбеди потребните животни потреби, а не да... обезбеди на висока можна добивка за Капиталот.

На едноставните, обични луѓе може да им текне дека об авувањето на ово очигледен факт како принцип е излишно. За производителот, зем оделецот, занаетчиот, производителот е вообичаено дека она што го произведува или го користи или го консумира - самиот или, како трговски предмет, од други.

Според неговите очи, бизнисот што не се занимава со производство или потрошувачка е смешно, невозможно, спротивно на здравиот разум.

Ова нè доведува до една од големите интелектуални тешкотии во нашата работа за регрутирање. Нашите сонародници се обврзани да кажат: — Секако дека вашето природно чувство во размислувањето за значењата и целите на трудот и економи ата е сосема точно, но за жал нашата таканаречена политичка економи а денес во нико случа не одговара на ова природно тврдење. Ако погледнете подетално, ќе откриете ужасни карактеристики кои се сосема спротивни на очигледната должност на целата национална политичка економи а.

А што е со лихварите и профитерите? Дали овие универзални ограбувачи размислуваат за обезбедување на потребните средства за живот? Не! Дали се занимаваат со создавање вредности, дали произведуваат нешто? Не! Тие се крадци и предавници во економска смисла и само трупаат богатство за себе.

А што е со банките? Тие циркулираат пари и даваат „кредит“. Да; но поштата го прави ова, и тоа поевтино, побрзо и подобро; а на кого банките даваат кредит? — На

Machine Translated by Google

Сиромашните, работничките маси, кои немаат сво дом, ниту за градење куќи, ниту за задоволување на итна потреба од живеалишта? Не! Или на зем оделците, или на оние кои водат бизниси и кои произведуваат и дистрибуираат економски потреби? Не слободно, туку само ако се нуди гаранци а, над природната обврска за враќање; згора на тоа, тие наплаќаат камата. Дали банките се грижат дали клиентите на производителите се добро услужени, евтино и брзо, или дали економските потреби се снабдуваат брзо, евтино и со должно внимание? Не! Нивната единствена мисла е да остварат профит од каматата, провизи ата или како и да се нарекува банкарскиот процес на искористување на понудата на пари. Што произведуваат банките? Ништо! Што заработуваат? Огромни суми.

Така, лихварите, профитерите, банките, финансиерите не обезбедуваат никаква потреба, туку наместо тоа црпат огромни профити од преовладувачкиот капиталистички систем - всушност, тие тиранизираат и го експлоатираат денешниот антисоци ален економски систем. Главната задача на економи ата е да се осигура дека каматата на кредитите е безбедна, т.е. работниците се принудени да се откажат од дел од сво ата заработка на „Градот“. Што прави сопственикот на фабриката, или како што го нарекуваат работниците, „експлоататор“ и „крвопиец“? Со плаќање на на ниски можни плати, со користење на инфериорен матери ал, со масовно производство, просекување и високи малопродажни цени, то се обидува да оствари на голем можен профит за себе.

То не размислува за сиромашти ата на своите вработени; не го интересира дали неговата стока мора брзо да се фрли како ѓубре - уште подобро, биде ќи тоа значи повеќе работа и повеќе профит за него. Глупавите луѓе посто ано брзаат по евтино ѓубре, само ако тоа се прикаже привлечно.

Приносот од неговиот капитал доаѓа на прво место, а снабдувањето со потребните животни потреби е на второ место.

Сепак, то прави нешто. То обезбедува работа.

Вистинскиот сопственик на фабрика е нешто сосема друго, оно ко е свесен за сво ата висока задача како економски лидер. То мора да поседува висока морална вредност - барем во економска смисла.
Неговата задача е да ги открие вистинските економски потреби на луѓето - ако е и пронаоѓач, то самиот а работи оваа пионерска работа. То мора да ги држи своите трошоци што е можно пониски и да ги распредели во на добра корист, да ги држи цените што е можно пониски за да ги пласира своите стоки на пазарот; да го одржува и квалитетот и квантитетот на производството, да ги плаќа добро своите вработени, за да можат слободно да купуваат стоки, секогаш мора да размислува за подобрувања и обнови на постро ките и методите на тргови а. Ако го стави сето ова на прво место во сво от бизнис, то ги „обезбедува потребните средства за живот“ во на добра и на висока смисла, а профитот ќе до де сам по себе без то да ги направи негова прва цел. „На добриот и на познатиот универзално пример за ваков вид производител е Хенри Форд. Посто ат и други имиња во нашите сопствени тешки индустрии кои сто ат подеднакво високо, -
Круп, Кирдорф, Абе, Манесман, Сименс и многу други.

Карактерот на ваквите бизниси е сосема поинаков кога тие не се лично контролирани од луѓе со високи морални квалитети кои се грижат за интересите на своите работници, туку се предадени на безлични друштва со ограничена одговорност.

Доколку основачот на бизнисот е истовремено и главен акционер и може да го одржи стандардот на извонредност на своите производи, сè може да биде во ред; но штом ќе се случи конверзи ата, таа е преплавена од интересите на капиталистичките акционери. Поранешните сопственици, менаџерите, сега зависат од Одборот, ко ги претставува акционерите, за подобрувања во методите на работење и условите за работа - а акционерите немаат никаков интерес (освен оно на робовладетелот) во благосостo бата на работниците и извонредноста на работата, сè додека

Machine Translated by Google

Дивидендите што произлегуваат од тоа се добри големи. Воведувањето на сопственички акции имаше на разорно вли ание, биде ќи секо случаен шпекулант може да ги зароби акциите и всушност да стане сопственик на големи индустриски об екти без да знае ништо за нив. За берзата акциите и уделите се само харти а со ко а можат да си играат. Тие не се заинтересирани за условите на производство и труд, повеќето од нив не би можеле да кажат какви се производите или условите за маркетинг, труд, плати и одржување во бизнисот чии сопственици се законски. (!) И тие всушност се сопственици, само затоа што случа но ги заробиле акциите на оваа или онаа фабрика на пазарот.

Да а испитаме сега оваа состо ба во светлината на не зиното вли ание врз политичката економи а, за да го сфатиме корумпираниот карактер на капиталистичкиот систем.

Денес бизнисот само бара поврат на капиталот.

Големите малопродажни продавници следат различни методи. Тие негуваат „атракци а“, „блиф“, „просекување“, „луксузни артикли“ и будат желба за непотребни работи, како што покажав погоре.

Големите палати, изградени со сите уметности на префинетоста, поканууваат да се купат навидум евтини, но на често сосема бескорисни предмети, а нуде ќи лесни услови за плаќање ги мамат своите клиенти да трошат секакви суми на чист луксуз. Тоалетите се обезбедени за да им се овозможи на луѓето да поминат долго време во продавниците, кои на то начин стануваат само жаришта за екстраваганци а, биде ќи нико нека не помисли дека добива нешто на подарок. Навистина богатите луѓе не купуваат во големи продавници; тие знаат што посиромашните не знаат - оно што купува евтино купува скапо. Дали толпите што купуваат во тие палати замислуваат дека се изградени на друг начин, а не со нивните заштедени пари? Дали мислат дека се извлекуваат плаќа ќи за ескалаторите, лифтовите, тоалетите, самовилското осветлување?

Сфатете, исто така, дека големите продавници им предизвикуваат пропаст на малите дуќанџии, дека тие на сурово го експлоатираат домашниот труд и своите вработени, дека она што се произведува е претежно ѓубре. Подобрите артикли обично се поскапи отколку во респектабилните специ ализирани продавници, факт што а оправдува нашата борба против големите продавници. Ние ги сметаме за посебна форма на капиталистичката иде а во практичното работење, ко а не обезбедува основни средства за живот, туку е таму само со цел да се создадат огромни профити за акционерите.

Со оглед на оваа водечка концепци а за обезбедување на потребните средства за живот (ко а, треба да забележиме, нема никаква врска со комунистичката шема на економи ата), прашањето е на прво место по важност во нашиот став кон приватната сопственост.

8. Националсоци ализмот а признава приватната сопственост на имотот како принцип и а штити со закон - под услов таа да се стекнува и користи чесно. Не можеме да дискутираме за тоа овде, но секо што правилно го разбира терминот „работа“ брзо ќе види дека производот на „работата“ мора да биде сопственост на оно што работи. Производителот нема да разбере зошто неговата работа, или не зината вредност, треба да биде сопственост на не асна „заедница“, ниту пак ќе признае лесно дека плодовите на неговиот труд треба да му одат на поединецот, капиталистот. Оттука, правилното разбирање на значењето на „работата“ природно води кон признавање на приватната сопственост.

Конечно, постои уште една тема - концепци ата на домот. Домот не е реалност освен ако навистина не е сопственост на човекот, а неговиот дом го засолни неговото семе ство. Сопственото овош е и зеленчук на човекот од неговата сопствена градина имаат подобар вкус од оброк изеден во преполна ресторанска куќа. Секо што не а познава копнежот по поседи, ниту радоста од поседи, нема да успее да а разбере важноста на препознавањето на приватната сопственост. Таквиот човек нема корени никаде, чудно е што

Machine Translated by Google

Човекот што плени е секогаш завист, секогаш бара нешто ново за поседување, додека нордискиот човек, цврстиот човек на зем ата, е апсолутно скромен во своите идеи. То не сака повеќе отколку што може да добие од сво ата работа. Работникот не сака да има убава вила што никогаш не би можел да а заработи; то сака убава мала куќа сво а, а не изна мена за ко а во текот на сво от живот би плаќал три или четири пати повеќе од трошоците за изградба на куќата. Но, Евреинот, капиталистот, - то не сака да биде врзан за никаква парцела зем а; неговиот идеал е голем сеф полн со вредносни такси, хипотекарни акти и меници. Богатството, не во имот, туку во хипотекарен имот на други луѓе, е неговата цел. То не работи, но не се одмара сè додека не насобере снопови обврзници што му даваат контрола над сите оние на кои им поза мил пари. Следното барање на нашата Програма е поставено со цел да се стави кра на ова.

9. Благососто бата на наци ата бара да се постави ограничување на акумулирањето богатство во рацете на поединци.

Богатството само по себе не е штетно; напротив, добро управуваниот имот им прави добро на сите што се поврзани со него. Но, повторно, капиталистичкиот систем на заеми е то што го претвори богатството од благослов во проклетство; тоа е грабеж. Големата маса работници без имот 40 и задолжената средна класа се одво уваат сè повеќе и повеќе од богатите; безбро мали сопственици се принудени да се задолжуваат, а моќта на финансиерите, кои не познаваат татковина, ниту татковина, станува сè позлокобна, додека седат во своите модерни замоци на разбо ници-барони, банките. За да се справи со ова, Националната држава ќе се погрижи:

10. Сите Германци ќе бидат формирани во работна заедница за унапредување на заедничка благососто ба и култура.

Оваа иде а за заедница на работа подразбира економско отфрлање на универзалистичката концепци а за општеството. Целата работа и производство мора да бидат вклучени во повисоката иде а за служење на заедниците. Тоа во нико случа не е спротивно на личниот напор и трудољубивост, но значи дека индивидуалниот напредок не треба да биде на сметка на ближните. Следната точка го изразува ова барање.

11. Во рамките на општата обврска за работа што е присутна на секо Германец, и со признавање на приватната сопственост како принцип, секо Германец ќе биде слободен да заработува на ко било начин што го избира и слободен да располага со резултатите од сво от труд.

Горенаведеното експлицитно ги отфрла шемите за соци ализаци а на марксизмот, а исто така и високите финансии. Државата треба да вклучува што е можно поголем бро слободни егзистенции поврзани со соци алната иде а за служење. — Секако, не доаѓа предвид да се управува со рудници, високи печки, валавници, бродоградилишта во мал обем, но сто ил ади слободни и независни ма стори-чевлари се подобри од пет огромни фабрики за чевли.

Големите зем ишни поседи на север и исток од Германи а се попродуктивни биде ќи се управувани на големо отколку ако се управувани од мали зем оделци со сопствени поседи. Малите сопствени поседи на добро функционираат ако се во близина на градовите и селата. Нашата следна точка бара:

12. Здрава комбинаци а од бизниси од сите видови, големи и мали, вклучува ќи го и зем оделството, ќе се одржува.

13. Големите бизниси (синдикати, фондови) се национализираат. Ова барање е во согласност со нашата општа борба против капиталистичката иде а. — Првата цел на синдикатите и фондовите во ко а било посебна гранка на производство е да се обединат со други слични бизниси.

Machine Translated by Google

со цел диктирање на цените. Тие не се водени од желба да дистрибуираат добри производи по ниска цена. Ваквите „прстени“ се особено привлечени од нови бизниси кои добро работат. Новите фирми во истата де ност се купуваат и се тргаат од патот, честопати по многу висока цена како компензаци а. Понудата се регулира со здружување, со што тие се во можност да ги регулираат цените во согласност со навидум вистинска „понуда и побарувачка“. Тоа е она што ги загрижува акционерите, кои немаат желба да видат цени ниски од конкуренци ата. Новите идеи и прона доци се гледаат со непри ателско око и по можност се потиснуваат ако нивното усво ување би го загрозило капацитетот за плаќање на постарите погони. Ваквите бизниси, управувани како огромни фондови од голема централна канцелари а, се очигледно „зрели за соци ализаци а“, т.е. престанале да ги исполнуваат услугите кон заедницата што ги извршува индивидуалната конкуренци а. Тие се парализирани од самиот почеток и служат само на алчноста на капитализмот.

14. Лихварите и профитерите, како и безмилосното самобогатење на сметка на наци ата, ќе бидат казнети со смрт.

Законот, каков што е сега, дава посебна заштита на индивидуалниот имот. Малите кражби се казнуваат нехумано, додека Законот не нуди начин за фаќање на големи измамници, кои ограбуваат цела наци а со „капиталистички методи“. Особено се осврнуваме на оние кои а промовирале и профитирале од инфлаци ата. Тоа беше прв пат во истори ата цела вредна наци а да биде ограбена од сите свои заштеди преку криминал на инфлаци а од огромни размери, како што се случи во Германи а.

Алчноста на банките по стабилизаци ата беше полоша од грабежи на автопати. Повеќе Германци станаа жртви на практиките на „воените компании“ отколку на ко а било организирана разбо ничка банда.

Кога ќе до де време, ќе се справиме со овие работи подетално и ќе мора да на деме правна формула за нив. Но, сите ќе се согласат дека „организираната измама против наци ата“ мора да се казни исто како и, па дури и построго, од малите кражби на пари или измамите.

15. Воведување на задолжителна година работа или стаж за секо Германец.

Обврската за служење преку работа ќе биде видлив израз за авноста на должноста за служба. Наменета е да биде едукативна и да постави пред секо Германец пример за целата заедница што работи како еден човек заедно. Ќе му го покаже на секо Германец благословот од строгото исполнување на должноста во работењето за служба на наци ата.

Финансиска политика

Кршење на ропството на интересот.

Нашите принципи на оваа тема се толку целосно изложени во втората глава, што ние Тука само ќе ги опишам мерките соодветни за постигнување на нашата цел во пракса.

16. Ослободување на државата, а со тоа и на наци ата, од не зината задолженост и од обврската да плаќа камата на големите финансиски куќи.

Државата не смее да се задолжува - биде ќи нема потреба да го прави тоа. Нема споредба помеѓу државата и приватното лице кое одвреме-навреме бара заеми и е принудено да се задолжува. Државата а контролира ковницата; на то начин може да заработува пари, што приватното лице не може да го направи! Го направи ова на луд начин:

Machine Translated by Google

за време на инфлаци ата. Истото го стори и со Рентенмаркот, а истото - откако а предаде сво ата контрола на таканаречената Ра хсбанк - со таканаречената Ра хсмарк.

Државата би можела многу подобро да го искористи ова право за заработка, без опасност од инфлаци а. — Но, само ако прво:

17. Ра хсбанк и сите емисиони банки се национализирани, и

18. Доколку се обезбедуваат пари за сите големи авни об екти (водовод, железници итн.) не преку заеми, туку со давање државни обврзници без камата или без користење на готови пари.

Со други зборови: — Безобразното печатење банкноти, без создавање нови вредности, значи инфлаци а. Сите го преживеавме тоа. Но, точниот заклучок е дека емиси ата на обврзници без камата од страна на државата не може да предизвика инфлаци а ако во исто време се создаваат нови вредности.

Фактот дека денес големите економски претпри ати а не можат да започнат без прибегнување кон заеми е чиста лудост. Тука е разумното користење на правото на државата да произведува пари, кое би можело да произведе на корисни резултати.

На секого мора да му биде асно дека, на пример, голема електрична централа што користи водоводна енерги а би можела да се изгради на следниов необичен начин:

Владата во законодавниот совет поднесува закон за експлоатаци а на водената енерги а на Бавари а, Саксони а итн., со задоволување на сите економски потреби. Локалното собрание, или друго тело, одлучува за изградбата, го овластува министерот за финансии или Државната банка да издадат сери а банкноти, обележани специ ално за да покажат дека се целосно покриени од новите работи што се разгледуваат. Овие банкноти се поткрепени со комбинираниот кредит на Државата или Ра хот. Нико не може да изрази никаков приговор во врска со инфлаци ата. Изградбата се одвива со дополнителниот кредит доделен од Советот што а претставува наци ата, а банкнотите стануваат законско средство за плаќање како и останатите.

Кога работата ќе биде завршена, нитрати или електрична енерги а се испорачуваат на клиентите наспроти овие пари, а за неколку години емиси ата може да се повлече и уништи. Резултат: Државата, наци ата воспоставиле нова работа, што им обезбедува нов голем извор на приходи, а наци ата е побогата поради тоа.

За да а докажеме глупоста на сегашниот систем, да го споредиме горенаведеното со она што важи... на сега.

Земен е заем. Неколку капиталисти го прават она што целата наци а, иако Парламентот може да гласа за тоа, не може да го направи; тие ѝ дозволуваат на државата да поза мува пари од нив. Наместо да го користи сво от директен авторитет во корист на наци ата, државата се обврзува да плаќа тра на камата за сумата потребна за завршување на одредена работа, со што си закачува воденички камен околу вратот. И, што е на скапо од сè, издава обврзници, со што создава „нов куповен капацитет“. На билансот на состо ба нема разлика дали новата работа е претставена со нови хартиени пари или со нови обврзници.
Но, заедницата трпи штета биде ќи обврзниците имплицираат дека новата работа е хипотекарна на капиталот, ко природно се прави доста безбеден, ги диктира цените и ги зема профитите. Така, всушност финансиерите се тие што се побогати преку разво от на водоводната енерги а на наци ата; тие се рамнодушни кон отплатата; тие сакаат да имаат монополи како што се тра ни молзливи крави. Населението е принудено

Machine Translated by Google

да се плати скапо за електрична стру а или нитрати, и повторно дел од националниот имот се претвора во интерес на финансиерите.

Морам да го упатам читателот на моите претходни дела, особено на „Der deutsche Staat“, ко ги обработува овие прашања подетално отколку што е можно во оваа брошура. Неколку броеви од оваа сери а, покра тоа, се занимаваат со разни посебни аспекти на новите методи за создавање пари на претсто ната држава.

19. Бараме воведување на фиксен стандард на монетите. Тоа, признавам, го имаме и сега, но грабежот останува ист како и порано. Ние, националсоци алистите, имавме сè подготвено, откако бевме на власт, за веднаш да ставиме кра на инфлациската измама и за воведување на нов гарантиран стандард на монетите.

20. Основање на нова национална банка за разво и економи а.

Ова барање е исцрпно об аснето во памфлетот 8 на Националната соци алистичка библиотека: Die Wohnungsnot und die Sociale Bau - und Wirtschaftsbank als Retterin aus Wohnungselend, Wirtschaftskrise und Erwerbs1osene1end. Впечатливо е што ова наше барање за финансиска политика длабоко навлезе и во други политички кругови, освен нашите.

Во 1921 година го поднесов ова барање до баварската влада во форма на целосно разработен закон. На почетокот имаше голема симпати а кон иде ата: но откако „експертите“ - банкарското братство - беа вклучени во консултации, Владата а отфрли „утопи ата на Федер“.

По успешните избори во Тиринги а во февруари 1921 година, нашата парти а во тамошниот Ландтаг работеше напорно за основање на таква банка и го на де фон Клухтцнер, министерот за финансии, подготвен да соработува; буржоаскиот дел исто така беше наклонет. Со мнозинство гласови во Ландтагот, Владата беше овластена да основа Социална банка за разво и економи а. По што Владата на Ра хот, под притисок од Ра хсбанк, забрани спроведување на вол ата на народот.

Во меѓувреме успеав да поднесам нацрт-закон во Ра хстагот, со ко се предвидуваат слични банки во различните држави; меѓутоа, на кратката сеси а во годината на Доуз (1924), владините партии претпазливо го одложи а до распуштањето на есента истата година.

Пред Ландтагот на Мехленбург беше поднесен закон за банка. Резолуци ата беше неефикасна поради колебањето на германскиот националистички министер за финансии, исто така поради пречките што се очекуваше да ги постави Ра хсбанк.

Иде ата што стои зад банката за разво не е помалку едноставна од планот об аснет погоре за создавање пари за големи авни цели.

На комбинирана економска корпораци а, како што е банката за економски разво , треба да ѝ се даде право да издава пари за разво (Баумарк-Ша нен) покриени од вредноста на новоизградените куќи. Тие потоа би можеле да се градат ослободени од огромниот товар на камата, што само по себе денес го оневозможува градењето во доволни количини.

Секо Германец со сво дом. Слободен народ на неограничена зем а.

Machine Translated by Google

21. Целосно ремоделирање на системот на оданочување врз основа на соци алнo-политички економски принципи. Ослободување на потрошувачот од товарот на индиректното оданочување, а на производителот од даноците што ги ограничуваат неговите активности.

Соци ална политика

Соци алната политика е омилението мото на нашите сегашни политички лекувања. Звучи толку убаво, ги прави популарни и привлекува гласови за Парти ата ко а ветува дека сè ќе биде во ред.

Кога секо а парти а му ветува на функционерот, на пример, зголемување на платата, таа тоа го нарекува соци ална политика.

Исто е и кога ветуваат дека ќе ги исполнат желбите на службениците и работниците; или кога прават малку за да им помогнат на луѓето со мали приходи, или на оние што страдале од во на, или на младите наставници, или на Германците во странство.

И сите луѓе трчаат по овие политички ловци на стаорци кога свират на нивната „соци ална“ фле та2 .

Прво мора да се раз асни дека соци алната политика го означува авното добро како на висок закон и дека, како што сега се разбира, соци алната политика е всушност политика на личен интерес, без оглед на општата добрососто ба. Се даваат секакви безгрижни ветувања, а оние што ги даваат мора да знаат од самиот почеток дека е невозможно да се исполнат.

Сега кога Германи а е толку немоќна политички, економски и финансиски - што наоѓа израз прво во Доузовите закони, а сега и во Јанговиот закон, и во таканаречената политика на исполнување ко а стави товар врз нашата наци а, праве ќи го животот речиси невозможен - е и лажно и смешно да се зборува за „соци ална политика“. Сега кога германскиот живот е толку тесен, кога секо човек го гази сво от сосед и се обидува да го надмине и да го турне настрана, кога различните класи на населението се во расправи а, ветува фаворизирање на една група на сметка на друга крива, не „соци ална политика за општо добро“, туку политика на поттикнување на една класа против друга. Тие многу добро знаат дека моменталното „подобрување“ се поништува со повисоки трошоци за живот и повисоко оданочување.

Соци алната политика значи нешто многу различно - решеност да се реши соци алниот проблем.

Несреќните, експлоатираните работнички класи веруваат дека нивните праведни плати, нивните соодветни Позици ата во општествениот поредок им се одзема - оттука и класната во на.

На сите им е асно дека нашиот економски живот страда од длабоки повреди; горчлива неправда.
И сепак, заклучоците извлечени од марксизмот со неговата „класна во на“ и неговите „соци ални и економски барања“ за „експропри аци а на експроприаторот“ и „соци ализаци а“ се апсолутно лажни, биде ќи тоа ги погодува сите вистински барања на вистинската соци ална политика, чи на висок закон е општата благососто ба.

Водечкиот принцип на класната во на - како принцип на политиката - е омразата. „Експропри аци ата на експроприаторот“ а прави зависта принцип на економи ата, а „соци ализаци ата“ значи потиснување на личноста во лидерството и поставување на матери ализмот, масите, на местото на интелектот и ефикасноста.

---

2 Алузи а на Свирачот од Хамелн.

Machine Translated by Google

Ништо повеќе не е потребно за да се докаже целосниот распад на марксистичките доктрини, со оглед на целосниот банкрот на комунистичкиот систем на економи а и мизерниот неуспех на Германската револуци а од 1918 година.

Посебно би го насочил вниманието на моите читатели кон фактот дека ово псевдосоци ализам, роден од марксизмот, не е заснован на здрав разум ниту на ко а било „соци ална“ иде а, не е конструктивен, туку останува потонат во на ниските длабочини на политичката мисла, дека се потпира на истиот општ принцип на груб и хаотичен индивидуализам каков што отсекогаш сме го знаеле. Во него веруваат само голем бро поединци, обединети од чувства на омраза и завист - а не од каква било конструктивна цел - против другата половина од наци ата. Можеме ли да бидеме изненадени што соци алното прашање не е и не може да се реши со овие средства и дека нивното единствено решение е омразата и желбата за плен; дека жива држава не може да произлезе од бунтот на марксистичката берза, туку само од куп урнатини.

Уште еднаш националсоци ализмот го наоѓа вистинскиот збор: бунт на берзата. Марксизмот е израз на капиталистичко предавство. Капиталистички, биде ќи кога општеството засновано на индивидуализам ќе западне во хаос, тоа нужно паѓа под власта на големиот финансиски магнат.

Соци ално-политичките теории, кои се преправаат дека се „антикапиталистички“ (марксизмот, во ната меѓу класите) - соци алната политика како што се сфаќа денес - се нужно капиталистички, биде ќи го делат истиот интелектуален принцип. Тие немаат желба органски да конструираат член по член, со мачна грижа да ги испреплетуваат различните класи што работат според високата концепци а за национално единство, туку нивните аспирации се чисто себични, нивната желба е да а подобрат сопствената позици а без да обрнуваат внимание на другите.

Капитализмот и марксизмот се едно исто! Тие растат на истото интелектуално стебло.
Постои цел свет на разлики меѓу нив и нас, нивните на горчливи противници. Целата наша концепци а за изградба на општеството многу се разликува од нивната. Тоа не е ниту класна борба ниту класна себичност, туку - нашиот главен закон е општата благососто ба.

22. Голем разво во осигурувањето за старост преку национализаци а на доживотните ануитети. Секо член на германската наци а ќе биде осигуран со доволно средства за живот по достигнување на одредена возраст, а пред таа возраст доколку е тра но инвалидизиран.

Тоа е решението на општествениот проблем.

Не е толку директното незадоволство од платите, надокнадите и приходите што предизвикува социални тензии, колку неизвесноста, вознемиреноста на човекот за подоцнежните години, дека може да биде исфрлен на улица. Токму оваа свесна вознемиреност ги тера различните занимања да се здружат во лажни социални организации од марксистички и капиталистички тип и го загорчува непри ателството меѓу работодавачот и вработениот. Ги ослободува на ниските инстинкти од двете страни, а резултатот е меѓусебното непри ателство. Вистинската цел на работникот во животот исчезнува во борбата за моментално зголемување на платите, и то никогаш не сфаќа ко а треба да биде големата цел на соци алната политика, соодветно обезбедување за старите.

возраст.

Уште еднаш забележуваме како Државата откри добро и пофално решение во случа от на службената класа, со тоа што се грижи за нив по пензионирањето. Тоа е правилното и среќно решение на капиталистичкиот идеал за приход, имено, да се претвори во вистинскиот идеал на државата за обезбедување, заснован на личен труд и ефикасност.

Machine Translated by Google

На високата и на благородна цел на националсоци ализмот ќе биде да го оствари ово стандард на општа благосостоба.

23. Споделување на профитот за сите.

НСДАП се идентификува со ова барање. Всушност, тоа е чисто соци алистичко барање во вистинската смисла на зборот; сепак, ни доаѓа како привлечен, но расипувачки подарок од капитализмот.

Споделувањето на профитот што произлегува од работата на другите спаѓа под категори ата незаработен приход, ко е на остро нападнат од националсоци ализмот. Споделувањето на профитот од сопствената работа е барање толку природно и соци алноtолку праведно, што ништо не може да се спротивстави на него како принцип.

Во неговото спроведување се авува тешкоти ата, односно во ограничувањето на износот на уделот поради производството, вештината и трудољубивоста на работникот, а на то дел поради умствената работа на пронаоѓачот, сметководителот, трговецот, менаџментот и други околности поврзани со бизнисот.

Секако е многу важно страните кои а зголемуваат вредноста на производот да не бидат изоставени од разгледувањето. Дури и според сегашниот систем, дел од пленот што капиталот се надева дека ќе го добие од бизнисот би можел да му се врати на работникот.

Тука нема да го дискутираме прашањето како подоцна Национал-соци алистичката држава ќе го реши проблемот.

Јас лично сметав дека општо намалување на цените, а воедно и одржување на платите на сегашното ниво, би бил подобар и попрактичен начин да се задоволи барањето за распределба на профитот од целото наше национално производство.

Сепак, можно е Национал-соци алистичката држава да го реши проблемот на многу поопфатен начин отколку што денес го замислуваат мозоците со марксистичка и капиталистичка тенденци а. Сегашното барање за споделување на профитот произлегува или од желбата за профит (во суштина капиталистичка) или од завист (во суштина марксистичка).

Само во идеалната држава, како што а сфаќаме ние, тоа е оправдано, биде ќи, кога ќе до деме до решавање на тоа, мора да го избегнеме капиталистичкиот метод на доделување мал удел во бизнисот, чи а единствена цел е да им обезбеди на поголемите акционери право на дивиденди, како и марксистичката иде а за завист, биде ќи тоа го понижува личниот фактор и а повредува поширокатаавност.

Даваме неколку примери за асност.

На работниците во фабриката за чевли кои „споделуваат профит“ не им користи да доби ат неколку акции во бизнисот или мал бонус или пар чевли по цена на чинење, ако мораат да платат исто толку скапо за своите кошули, одела, чорапи, храна и пи алоци, биде ќи кро ачите, пекарите и пиварите а покриваат алчноста на текстилните производители, пекарите и пиварниците со сопственото „споделување профит“.

Намалувањето на цените е шармот што мора да му даде на секо член на наци ата удел во профитот од националното производство.

Machine Translated by Google

Нема да го задоволи чувството за соци алната правда на вистински националсоци алист ако уличните чистачи, надничарите, железничарите, поштарите, транспортните работници, болничките работници - да наброиме само неколку - зем оделските работници, рударите, градежниците, работниците, треба да бидат исклучени од учество во профитот, едноставно затоа што овие класи не придонесуваат за зголемување на вредностите. Исто така, за зем оделството (во кое не само што треба да се земат предвид деталите за зем оделството, туку и милионите ангажирани во други бизниси поврзани со него) мора да се каже дека тоа „се исплатува“ во годините кога жетвата е добра; и во тешката индустри а, рудниците даваат само гол профит поради притисокот на светската конкуренци а.

Можеме ли да тврдиме дека овие милиони работници и вработени, кои често се ангажирани во на важните гранки на индустри ата, но кои, поради околностите, не можат да се надеваат на директен дел од профитот, треба да доби ат помалку внимание од бро ната класа, ко а можеби работи како перачи или носачи во ноќен клуб или турска бања, или во оптичка или хемиска фабрика ко а ужива монопол и го снабдува целиот свет? Дали вторите треба да ги делат профитите и дивидендите од производството на луксузни производи, дали тие ќе го оневозможат сè повеќе и повеќе мнозинството од наци ата да ги достигне овие предности?

Сакаме да размислуваме за дожд од дивиденди, бонуси, божиќни подароци од пари излеани врз работници и службеници, кои со години имаат одлична работа за бизнисот. Ваквите аспирации од општествено-политичка природа не треба да се дискутираат и аргументираат во ово трактат за општите принципи. Барањето, како што сега сто ат работите, е важно барање и треба да привлече следбеници. „Профитот“ зависи главно од општата деловна состо ба и од техничката вештина и продажната способност на менаџментот; неуспехот може да се случи преку погрешна конструкци а или грешка во пресметките. Колку и да се вешти работниците, колку и да се вредни, тие можат да имаат мало или никакво вли ание врз резултатите од годишната работа или врз добивките или загубите.

Нивната ефикасност ги оправдува да бараат соодветна и доволна плата, но не посто ат морални или економски основи за нивното барање дел од профитот. Тие сосема со право би се спротивставиле на сугести ата дека треба да ги покри ат сите загуби од деловната година од своите заштеди; тие со право би се спротивставиле на тоа да се очекува да надоместат, со намалување на платите, за лошото управување или екстравагантниот живот од страна на директорите. Но, „делењето профит“ е оправдано само ако постои способност и подготвеност за делење на ризиците и загубите, или ако посебната ефикасност го заслужува тоа.

Еве еден аспект на општата распределба на профитот.

Зошто, на пример, големите фабрики за бо а во Германи а, со нивната доминантна монополска позици а, би продолжиле да бидат само капиталистичка молзечка крава за акционерите на IG Farbenindustrie, а во на добар случа , со зголемување на цените, да им даваат дел од профитот на своите работници и службеници?

Задача на Национал-соци алистичката држава ќе биде да се погрижи огромните монополски профити да бидат ставени на располагање на авноста преку на дарежливо намалување на цените.

Очигледно е дека проблемот не е прашање на соци алната политика, туку е тесно поврзан со денешниот капиталистички општествен поредок (барања на акционерите).

Machine Translated by Google

Сакаме да ги примениме овие накратко изразени принципи; и да се водиме од нив во нашата цел да остваримe што е можно пошироко учество во профитот во сите бизниси во кои профитот оди исклучиво во џебовите на професионалните финансиери.

24. Експропри ации а на целата добивка не остварена со чесна работа, туку преку во ната, Револуци ата - и понатаму - стабилизаци ата и ревалоризаци ата на марката; исто така, имотот на лихварите и грабнувачите.

Ова е мерка на казна и правда, ко а не бара об аснување според ко било принцип.

25. Отстранување на недостатокот на домување преку обемна изградба низ целиот Ра х со средствата обезбедени според бр. 20 (банка за разво). Со ова се затвора листата на општествено-политички барања. За техничкото финансиско прашање не може многу да се каже во оваа брошура, биде ќи тоа е многу голема посебна тема, ко а, се чини, а разбираат само финансиските умови и ко а всушност ќе мора да а спроведат тие. Памфлетот 8 од библиотеката на НС целосно се занимава со темата.

Религи а и уметност

Не е можно да се наведат повеќе од неколку водечки принципи на оваа тема во рамките на една Програма. Тоа веќе е сторено. За останатото, наш принцип мора да биде да не ги вклучуваме прашањата за религи ата во из авите за општата политика; иако можеме да го третираме корумпирачкото вли ание на та ните доктрини на удаизмот како предмет на авни из ави и напади.

Истото важи и за сите глупави напади врз христи анството. Изрази како „христи анството само штета направило“ само покажуваат дека човекот што ги кажува нема ниту човечка ниту политичка интелигенци а.

Може да се обвини Црквата за мешање во политиката, а сите добри христи ани ќе ги осудат суровостите што ги практикувала Инквизици ата во името на Крстот и судењата за вештерство, но погрешно е да се злоупотребува во општи црти на големиот феномен во човечката истори а за грешките и изопаченоста на поединците. Христи анската религи а подигнала и обучила милиони и милиони и ги довела до Бога преку страдањето.

Културата на средниот век се издигнала во знакот на крстот; достигнувањата, жртвата, храбрите вери имаат свои корени во христи анството. Затоа, мора да бидеме внимателни да го разликуваме внатрешното духовно адро на христи анството од различните форми на израстоци што се по авиле на него во неговиот пат низ истори ата.

Нашата парти а се потпира на позитивно христи анство.

Ова не е место да се дискутираат сите проблеми, надежи и желби за тоа дали германската наци а во одреден момент може да открие неко а нова форма за своите религиозни верувања и искуства; ова се прашања што се доста надвор од границите на една програма како што е онаа на националсоци ализмот.

Од итна важност е да се спротивставиме на сите деструктивни вли ани а што ѝ штетат на нашата наци а во доменот на уметноста, литературата, науката, сцената, филмовите, а пред сè, низ целиот печат. Нашата Програма на принципи - 25-те точки -
навлегува доволно детално за да биде непотребно да се кажува повеќе на оваа тема.

Machine Translated by Google

Воени и други реформи

Националната арми а, занаетчиските и професионалните комори, реформата на правото на глас и правото, се толку обемни прашања што вли аат на авниот живот, што не можат да се отфрлат во неколку реченици. Водечките идеи се изнесени во самата Програма, но задачата да се размислува и разработи, а пред сè, да се вградат во историското минато, ќе биде големиот проблем во наредните години, кога се надеваме дека политичката моќ ќе биде наша и кога ќе бидеме опремени со силата и знаењето потребни за преземање на работите на државата.

Тука имаме богато поле за истражување во времето на националсоци ализмот.

Значењето на националсоци ализмот се покажува со фактот дека не остава недопрен ниту еден домен од националниот живот; биде ќи обезбедува сосема нова основа врз ко а ќе мора да го изградиме то живот.

Machine Translated by Google

5. Што не посакуваме

За да а за акнеме позитивната страна на нашата програма, ќе биде добро наскоро да из авиме што не посакуваме.

Не сакаме тркалата на истори ата да се вртат наназад, ниту да ги обноват во живот династиите кои исчезнале, остава ќи речиси никаква трага од себе - по сопствена вина. Ниту пак сакаме повторно да ги поставиме класите кои биле симнати од престолот на нивните поранешни привилегирани позиции.
Офицерската класа и службениците всушност не се повисоки или подобри од ко а било друга професионална класа, доколку тие искрено работат во согласност со нашата иде а да ѝ служиме пред сѐ на наци ата.

Не е униформа или златна чипка, туку изведба, тоа што го прави човекот маж.

Ние не посакуваме едностран претпочитање или вештачко воздигнување за работничката класа, ниту каков било вид пролетерска диктатура. Нико не смее да се наговори себеси дека ко а било класа може, едноставно затоа што била угнетена во минатото, да претпостави дека ѝ е дадена власт. Ваквите аспирации, кога се претвораат во реалност, неизбежно водат до ужасни последици, како оние што го придружуваа бунтот на Берзата од ноември 1918 година. Досега не е „угнетениот“ дел од населението то што е на врвот, туку толпа политички измамници, алчни авантуристи, профитери, брборечи и будали, кои а освои а политичката машина и администраци ата. Ветената диктатура на пролетари атот се претвори во

Диктатурата на „профитари атот“.

Дури и новото уредување на државата под националсоци ализмот не би можело да има надеж за успех освен ако нема на располагање многу темелно обучен персонал од решителни луѓе, целосно исполнети со принципите на нашата програма, сериозни луѓе со енерги а и искуство. Дури и ка нас, премногу чисти демагози би се пробиле со лакт и би а искористиле предноста под новиот поредок.

Многу е полесно да се критикуваат недостатоците на еден пропаднат општествен поредок отколку да се работи конструктивно на него.

Не ни е потребна само нова парти а, ко а полека ќе се вклопи во Парламентот и администраци ата, а потоа можеби ќе прифати едно или две места во коалициско министерство, само за на кра от да ѝ се скрши 'рбетот - биде ќи тогаш нашата улога во истори ата би била завршена, исто како што денес соци алдемократи ата е завршена како политичка и интелектуална сила во Германи а. Истото важи и за германските националисти, кои веќе се откажаа од своите главни принципи за да доби ат места во Владата.

Не сакаме министри кои а преземаат функци ата само заради позици ата или моќта, туку ќе а сметаме секо а таква позици а како етапа кон нашата голема цел. Помеѓу нас и останатите секогаш постои огнениот меч на нашата светска теори а.

Од една страна Државата; или поточно лажната Држава, од либерално-демократско-парламентарен печат, принудена од потреба да а маскира тирани ата на финансиерите, а пред не зините нозе врела толпа евре ски следбеници на кампот и ловци на места, кои се борат да заработат за живот од системот.

Од наша страна, борбата за ослободување и прочистување на нашиот народ, сѐ додека не а постигнеме вистинската држава на соци алната правда и национална слобода.

Machine Translated by Google

6. Заклучок

Задачата на ово прв памфлет на НС библиотеката е да го научи националсоци алистот што треба да знае за Програмата на парти ата. Повторно и повторно го видовме единствениот главен принцип ко е извлечен низ сите наши аргументи како црвена нишка: Националсоци ализмот е теори а на светот, ко а стои во остра спротивност со денешниот свет на капитализмот и неговите марксистички и буржоаски сателити.

Нашиот живот е борба во служба на оваа моќна иде а, борба за нова Германи а.

Ние, националсоци алистите, го мавтаме нашето знаме за бурата пред светот. Секогаш млади, с а ни и блеска ќи на сонцето, се издига Кукастиот крст, симболот на повторното будење на животот.

Machine Translated by Google

Манифестот за укинување на Робување на интерес

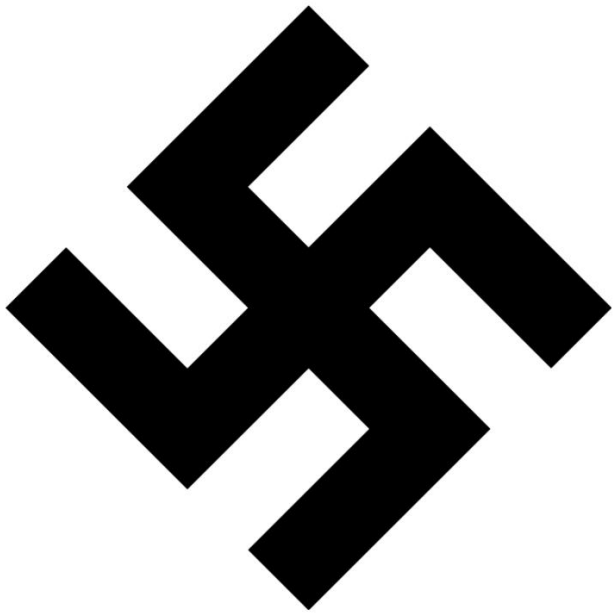

Machine Translated by Google

Мамонизмот е тешка, сеопфатна и преголема болест од ко а страда нашата современа културна сфера, а всушност и целото човештво. Тоа е како разорна болест, како проголтувачки отров што ги зафатил народите во светот.

Под мамонизам треба да се разбере:

од една страна, преовладувачките меѓународни парични сили, надвладината финансиска сила востоличена над секое право на самоопределување на народите, меѓународниот голем капитал, чисто Златната Интернационала;

од друга страна, начин на размислување што завладеал со на широкиот круг на луѓе; незаситната желба за добивка, чисто световно ориентирана концепци а за животот што веќе довело до застрашувачки пад на сите морални концепти и може да доведе само до повеќе.

Ово начин на размислување е отелотворен и го достигнува сво от врв во меѓународната плутократи а.

Главниот извор на моќ за мамонизмот е без напор и бесконечен приход што се произведува преку камата.

Од сосема неморалната иде а за камата на кредити се роди „Голд Интернешнл“.
Менталната и моралната конституци а што израснала од желбата за интерес и профитерството од секаков вид довело до застрашувачка корупци а на дел од буржоази ата.

Иде ата за камата на кредити е ѓаволски изум на големиот кредитен капитал; само таа го овозможува мрзливиот, безволнен живот на малцинство та куни на сметка на продуктивните народи и нивниот работен потенци ал; таа доведе до длабоки, непомирливи разлики, до класна омраза, од ко а се роди во ната меѓу граѓаните и браќата.

Единствениот лек, радикалното средство за лекување на страдалното човештво е

укинување на ропството од интерес.

Укинувањето на ропството на каматата на парите го означува единствениот можен и конечно ослободување на продуктивниот труд од скриените присилни парични сили.

Укинувањето на ропството на каматата означува враќање на слободната 7 личност, искупување на човекот од ропство, од проклетството со кое мамонизмот а врзал неговата душа.
Ко сака да се бори против капитализмот, мора да го укине ропството на каматата.

Каде мора да започне укинувањето на ропството на каматата? Со кредитен капитал!

Зошто?

Биде ќи поза мувачкиот капитал, во споредба со целиот индустриски голем капитал, е толку надмоќен што големите парични сили можат ефикасно да се борат само преку укинување на ропството на каматата. 20:1 е соодносот на поза мувачкиот капитал спрема индустрискиот голем капитал. Германскиот народ мора годишно да собира повеќе од 12 мили арди камати за поза мувачкиот капитал во форма на директни и индиректни даноци, кири а и растечки трошоци за живот, додека дури и во годините на бум на во ната, вкупниот износ на сите дивиденди распределени од германските акционерски друштва изнесуваше само 1 мили арда.

Лавинскиот раст на кредитниот капитал ги надминува сите човечки капацитети за пресметка, преку вечен, бесконечен и без напор приход од камата и од камата врз камата.

Каква благослов носи укинувањето на ропството на каматата за работниот народ?
на Германи а, за пролетерите од сите зем и на Зем ата?

Укинувањето на ропството на каматата ни дава можност да се стремиме кон укинување на сите директни и индиректни даноци. Слушнете го ова, луѓе што произведуваат вредност од сите зем и, сите држави и континенти: сите државни приходи што произлегуваат од директни и индиректни извори посто ано се влеваат во џебовите на големиот кредитен капитал.

Machine Translated by Google

Профитот на државните бизниси, вклучува ќи ги поштенските услуги, телеграфските услуги, телефоните, железниците, рудниците, шумите и така натаму, е целосно доволен за финансирање на сите основни државни обврски за училиштата, универзитетите, судовите, административните агенции и соци алната помош.

Според тоа, никаков вистински соци ализам нема да донесе никаков благослов за човештвото сè додека профитот од Јавните претпри ати а остануваат придобивки од голем кредитен капитал.

Затоа, како основен закон на државата, прво за германските народи, а потоа како основен закон за сите сродни народи што сакаат да влезат со нас во културната заедница на со узот на народи, бараме следново:

1. Воените обврзници, заедно со сите други долгови инструменти на германскиот Ра х, заедно со сите други долгови инструменти на германските федерални држави, особено железничките обврзници, како и обврзниците на сите локални самоуправи, се прогласуваат, со укинување на обврската за камата, за законско средство за плаќање за номиналната вредност [или поточно, треба да се претворат во банкарски кредит].

2. Ка сите други хартии од вредност со фиксна камата, покриени обврзници, индустриски обврзници, хипотеки итн., обврската за камата се заменува со обврска за враќање на главницата; така, по 20 или 25 години, во зависност од каматната стапка, поза мениот капитал се враќа, а долгот се отпишува.

3. Сите долгови за недвижнини, хипотеки итн., треба да се отплаќаат на рати во ист износ како и досегашните плаќања, во согласност со трошоците евидентирани во зем ишниот регистар. Имотот во куќите и зем иштето ослободени од долгови на ово начин станува делумно сопственост на државата или на локалната самоуправа. [На ово начин државата станува подобро позиционирана да ги контролира и да ги намалува кириите.]

4. Целиот монетарен систем треба да биде под централната банка на државата. Сите приватни банки исто така; поштенски чекови, штедилници и кредитни задруги, сите стануваат здружени како фили али.

5. Сите кредити за недвижнини се доделуваат само преку државната банка. Личните кредити и комерци алните кредити се задолжителни за приватни банкари според концеси а од државата.
Оваа концеси а се доделува врз основа на потреба, со забрана за основање фили али за одредени области.
Висината на надоместоците а одредува државата.

6. Акционерските хартии од вредност се исплаќаат на ист начин како и хартиите од вредност со фиксна камата по годишна каматна стапка од 5%. Вишокот профит се исплаќа делумно на акционерите како компензаци а за „ризикуваниот“ капитал (за разлика од хартиите од вредност со фиксна камата и хартиите од вредност обезбедени со монети), додека преостанатиот вишок, преку сувереното право на трудот, или се распределува општествено или се применува за намалување на цените на производите.

7. За сите лица кои од физички причини (постара возраст, болест, физичка или ментална попреченост од работа, екстремна младост) не се во можност да заработат за живот, приходите од камата од посто ните капитални средства продолжуваат да се исплаќаат како пензи а на исто, а на кра от дури и зголемено ниво, во замена за испорака на хартии од вредност.

8. Во интерес на намалување на моменталната инфлаци а на хартиените пари, се воведува универзален, силно постепен данок на сертификатите за воени обврзници и другите долгови инструменти на Ра хот и на државите. Овие хартии треба да се пулпираат.

9. Преку интензивно просветлување на луѓето, треба да им стане асно дека парите се и треба да бидат ништо друго освен ваучер за завршен труд; дека додека секо а високоразвиена економи а, секако, има потреба од пари како средство за

Machine Translated by Google

размена, функци ата на парите исто така завршува со тоа, и во нико случа на парите не треба да им се поза мува надземна моќ да растат сами по себе преку камата, на сметка на продуктивниот труд.

Зошто веќе не сме го направиле сето ова, што е толку само по себе очигледно, што мора да се земе предвид како Колумбовото а це за соци алното прашање?

Биде ќи во нашето мамонистичко слепило сме ненаучиле како асно да видиме дека доктрината за светоста на каматата е монструозна самоизмама, дека евангелието за каматата што сама по себе го прави некого благословен го заплетка целото наше размислување во златната мрежа на меѓународната плутократи а. Биде ќи сме заборавиле и намерно сме држени во забуна од страна на семоќните моќници на парите за фактот дека - освен во случа на неколку богати луѓе -
Каматата што изгледа толку убава и е толку сакана од невнимателните, е целосно компензирана со даноци. Целото наше даночно законодавство е и останува, сè додека немаме ослободување од ропството на каматата, само обврска за данок кон големиот капитал, а не, како што би замислиле, доброволна жртва за остварување на трудот за заедницата.

Затоа, ослободувањето од ропството на каматата на парите е асно мото за глобалната револуци а, за ослободување на продуктивниот труд од синџирите на надвладините парични сили.

Имплементации и образложение

Се наоѓаме во средината на една од на тешките кризи што нашиот осиромашен народ морал да ги издржи во сво ата болна истори а. Нашиот народ е сериозно болен; сериозно болен е целиот свет.
Беспомошно народите пелтечат; страсна копнеж, крик за искупување се провлекува низ мрачните маси. Со смеа и танцување, со кино и свеченост, народот се стреми да а заборави сво ата жална судбина - да ги заборави своите разочарани надежи, длабоката внатрешна болка,
за ужасното разочарување од она што неко со задоволство би го нарекол „придобивки од револуци ата“.
Но, како поинаку го замисливме сето тоа? Како поинаку течеа сите убави ветувања? Сè што се надевавме дека ќе го добиеме во темнината на ноќта, во темнината на нашиот воен колапс, изгледаше како блескаво злато, но сега, кога сивиот ден го осветлува откритието, сè е скапано дрво.
Сега стоиме тука во загуба. Заради овие скапани парчиња дрво што толку убаво светкаа во ноќта, фрливме сè што досега ни беше драго и вредно и ги наполнивме сите наши џебови со оваа жална ризница. Не е ни чудо што бесот на оча от ги зафаќа токму на сиромашните од сиромашните, и што тие беснеат во бесмислен гнев против сопствените браќа, и во сво ата длабока копнеж за искупување се обидуваат да уништат сè што им стои на патот.

Оваа состо ба мора да доведе до апсолутна лудост, ако безсовеста и глупоста ги поттикнуваат луѓето уште повеќе.

И каде води ова лудило, гледаме во болшевичка Руси а. Национализаци ата, како што се нарекува соци ализаци ата во Руси а, се покажа како неуспех, из авува невознемиреният Ленин. Економи ата е уништена, куповната моќ на парите е сведена на ништо, интелигенци ата е убиена, работникот без леб. Оча во целиот народ; само крвав терор базиран на кинески и латвиски платеници е во состо ба да ги заштити црвените диктатори од одмаздата на предадениот народ. И меѓу нас разво от ќе го следи ово тек, ако меѓународните шпекуланти, опседнатите партиски фанатици, претставниците на на тешко оптоварената буржоази а и членовите на раса на длабоко туѓа по природа на германскиот народ, продолжат да бидат дозволени во владата.

Machine Translated by Google

Што беа всушност тие убави, убави зборови што ни ги шепнавме на уво? Договорено мир, Лига на народите, парламентаризам, суверенитет на народот, демократи а, диктатура на пролетари атот, соци ализам, уништување на капитализмот, ослободување од милитаризмот и други слични убави слогани. Требаше да се по ави нов слободен народ, ко требаше сам да а одреди сво ата судбина. Ништо од тоа не се оствари, не можеше да се оствари, ниту некогаш би можело да се оствари, ако со на висока морална сериозност не ги истражиме сите овие привидени а, сите овие слогани - ако совесно не ги тестираме симптомите на болеста како интелигентен, загрижен лекар и не а ди агностицираме макотрпно сегашната состо ба на болното лице, не штеде ќи никаков напор да утврдиме од каде потекнува оваа сериозна критична болест.

卐卐卐卐卐

Болеста на нашето време се нарекува мамонизам.

Што е мамонизам?

Мамонизмот е злокобно, невидливо, мистериозно владеење на големите меѓународни финансиски сили. Мамонизмот, сепак, е и начин на размислување; тоа е обожување на овие финансиски сили од страна на сите оние кои се заразени со мамонистичкиот отров. Мамонизмот е неограничена хипертрофи а на - сама по себе здрава - човечка желба за стекнување. Мамонизмот е желба за пари прекрасната во лудило, ко а не познава повисока цел од тоа да натрупува пари врз парите, ко а со неспоредлива бруталност се стреми да ги принуди сите сили на светот во сво а служба и мора да доведе до економско поробување, до експлоатаци а на работниот потенци ал на сите народи во светот. Мамонизмот е начин на размислување што довел до пад на сите морални концепти. Мамонизмот, сметан за светски феномен, треба да се изедначи со брутален, безмилосен егоизам ка човекот. Мамонизмот е дух на алчност, на безгранична желба за владеење, на менталитетот целосно фокусиран на запленување на добрата и богатствата на светот; то во сво ата суштина е религи ата на чисто светски ориентираниот човечки тип.

Мамонизмот е директна спротивност на соци ализмот. Соци ализмот, замислен како на висока морална иде а, како иде а дека човекот не е на светот само за себе, дека секо човек има должности кон заедницата, кон целото човештво и дека то не е одговорен само за моменталната благосостo ба на своето семе ство, на членовите на своето племе, на сво от народ, туку дека има и непоколебливи морални обврски кон иднината на своите деца и сво от народ.

Поконкретно, мора да го гледаме мамонизмот како свесен договор на моќно жедните големи капиталисти од сите народи. Вреди да се напомене дека во ова отсекогаш било скриеното доаѓање на мамонизмот.

Големите та куни навистина се кри ат како кра на движечка сила зад светскиот англо-американски импери ализам; ништо друго. Големите парични сили навистина ги финансираа застрашувачките масовни убиства од Втората светска во на. Големите парични сили навистина, како сопственици на сите големи весници, го вплеткаа светот во мрежа од лаги. Тие со задоволство ги разгореа сите пониски страсти, вредно го поттикнаа растот на сегашните тенденции и преку вешта печатена пропаганда го доведоа францускиот реваншизам до вриење. Тие внимателно а негуваа пансловенската иде а, српската замисла дека е голема сила и потребата на овие држави за пари, до то степен што светскиот пожар мора да се запали.

Дури и меѓу нас во Германи а, духот на мамонизмот ко сакаше да знае само повеќе бро ки за извоз, национално богатство, експанзи а, големи банкарски проекти и меѓународни финансиски зделки,

Machine Translated by Google

доведе до пораз на авниот морал, до пад на нашиот владе ачки круг во матери ализам и хедонизам, до површност во нашиот национален живот, сите фактори кои се дел од вината за ужасниот колапс.

卐 卐 卐 卐 卐

Со чудење мора да се запрашаме од каде мамонизмот, од каде меѓународниот крупен капитал а црпи сво ата неодолива моќ.

Не треба да се занемари дека меѓународната соработка на големите парични сили претставува сосема нов феномен. Немаме паралела за ова во истори ата. Меѓународните обврски од монетарна природа беа практично непознати. Само со растечката глобална економи а, со општата глобална тргови а, се воспостави иде ата за меѓународна каматна економи а, и тука го допираме на длабокиот корен, тука го допираме на внатрешниот извор на сила од ко Златната интернационала а црпи сво ата неодолива моќ.

Каматата, без напорниот и бесконечен прилив на стоки заснован само на сопственост на пари без никаков додаток на труд, предизвика раст на големите парични сили. Заемната камата е ѓаволскиот принцип од ко е родена Златната интернационала. Заемниот капитал цврсто го закачил сво от крвав инка апсолутно насекаде. Како рацете на анемона, големиот заемен капитал ги заробил сите држави, сите народи на светот.

Државни заеми, државни обврзници, железнички обврзници, воени обврзници, хипотеки, покриени обврзници - накратко, инструменти за заем од секаков вид на неко начин го зароби а целиот наш економски живот, така што отсега сите народи во светот беспомошно се мавтаат во златните мрежи. Заради принципот на камата, во согласност со целосно лудата политичка заблуда дека секо вид поседување носи право на заработка, ние се подложивме на ропство на каматата на парите. Не може да се даде ниту една вистинска, валидна морална причина зошто самото поседување пари треба да донесе право на посто ани плаќања на камата.

Ова внатрешно спротивставување кон каматата и кон приходите од секаков вид без никаква по ава на продуктивен труд, се протега низ душевниот живот на сите народи и времиња. Но, никогаш ово длабок внатрешен отпор кон моќта на парите не станал толку свесен за народите како во наше време.

Никогаш мамонизмот не бил подготвен на таков светски опфатен начин за да започне со светска доминаци а. Никогаш досега не ги ставил во сво а служба сите подлини, желба за моќ, желба за одмазда, алчност, завист и лага на толку вешто прикриен, а сепак брутално наметлив начин како сега. Светската во на е во сво ата на длабока суштина една од на големите одлуки во еволутивниот процес на човештвото во борбата да се одлучи дали во иднина мамонистичко-матери алистичкиот поглед на светот или соци алистичко-аристократскиот поглед на светот треба да а одредат судбината на... светот.

卐 卐 卐 卐 卐

На површина, мамонистичката англо-американска коалици а без сомнение првично била победничка. Како реакци а против неа, болшевизмот се по авил на Истокот, и ако неко сака да види голема иде а во болшевизмот, тоа е без сомнение позици а ди аметрално спротивна на мамонистичкиот поглед на светот. Методите што болшевизмот се обидува да ги употреби за ова, сепак, се неуспешните лекови на д-р А зенбарт. Тие се обид да се помогне на некого болен од внатрешно труење со скалпел, со ампутаци а на главата, раката и нозете.

Machine Translated by Google

Против ова дивеење на болшевизмот, против ова бесмислено превртување, мора да претставиме изводлива нова иде а ко а со обединувачка сила ќе ги обедини сите работнички класи, за да го истера отровот што го разболел светот.

Го гледам ова како средство во укинување на ропството на каматата на парите.

Посто ат три фактори што а прават каматата на кредитниот капитал истакната како автентична и вистинска причина за нашата финансиска беда.

Прво, монструозната диспропорци а на кредитниот капитал со фиксна камата, односно на капиталот што расте сам по себе без примена на креативен труд, и всушност расте засекогаш.
Ка нас во Германи а, ово кредитен капитал веќе достигна ниво кое не го сметаме за превисоко, од 250 мили арди. За разлика од оваа огромна сума, индустрискиот работен капитал на целата наша германска индустри а изнесува само 11,8 мили арди. Покра тоа, тука се и 3,5 мили арди капитал од 16.000 индустриски друштва со ограничена одговорност [GmbH], така што вкупно имаме само околу 15 мили арди индустриски капитал за табелирање. 20:1 е првиот фундаментален наод[3] .

Оваа проценка значи дека ка финансиските проблеми од на големо значење, сите мерки поврзани со кредитниот капитал мора да се покажат 20 пати поефикасни од мерките насочени кон индустрискиот крупен капитал.

Второ: каматата на горенаведениот заемски капитал, проценета на 250 мили арди, сметано во целост за сите времиња, изнесува околу 12½ мили арди годишно. Спротивно на тоа, вкупниот износ на сите индустриски дивиденди распределени во 1916 година во 1915 година изнесувал околу една мили арда марки. Во претходните децении ово бро бил, во просек, околу 600 милиони. Во последните две години од во ната [1914-1918] можеби значително се зголемил, но ќе забележи уште поголем пад во тековната година [1919].

Просечната профитабилност на сите германски акционерски корпорации [AG] беше 8,21%; тоа е само околу 3½% повисока од просечниот принос на вредностите на кредитите со фиксна камата.

Така, резимирам, во иднина германскиот народ ќе мора да плаќа околу 12,5 мили арди [годишно] за разни вечни камати од голем кредитен капитал, додека приносот од индустрискиот капитал во годината на на голем бум беше 1 мили арда, а во време на ненарушен просперитет само 0,6 мили арди. Така, повторно овде гледаме сооднос од редови на големина од 20:1 до 12:1.

Третиот и на опасен фактор е огромниот раст надвор од сфаќањето на големиот кредитен капитал преку камата и преку камата врз камата. Тука морам малку повеќе да отстапам и да се надевам дека преку мал преглед во повисоката математика ќе го об аснам проблемот. Прво, неколку примери.

Шармантната приказна за пронаоѓањето на играта шах е добро позната. Богатиот индиски крал Шихрам му доделил на пронаоѓачот, како благодарност за пронаоѓањето на кралската игра, исполнување на една желба. Желбата на мудрецот била кралот да му даде едно зрно пченица на првото поле од шаховската парти а, две на второто, четири на третото, и така секогаш на секое поле дво но повеќе отколку на претходното. Кралот се насмевнал на навидум скромната желба на мудрецот и наредил да се донесе врека пченица за да може за секое поле да се распределат зрната пченица. Како што сите знаеме, исполнувањето на оваа желба било невозможно дури и за на богатиот принц на светот. Сите жетви на светот за ил ада години не би биле доволни за да се пополнат 64-те полиња на шаховската табла.

[3] Очигледно 17:1 е попрецизен, но можеби Федер а зема предвид веро атноста дека сооднос ќе се зголеми.

Machine Translated by Google

Уште еден пример: многумина сè уште ќе се сеќаваат од училишните денови на маката при пресметување на сложена камата; како паричката инвестирана во времето на раѓањето на Христос се множи со сложена камата, така што се дуплира на секои 15 години. Во 15-тата година по раѓањето на Христос паричката пораснала на 2 пени, во 30-тата година од нашата ера на 4 пени, во 45-тата година од нашата ера на 8 пени и така натаму. Многу малкумина ќе се сетат каква вредност би претставувала оваа паричка денес: волумен злато еквивалентен на волуменот на Зем ата, Сонцето и сите планети заедно не би бил доволен за да а претставува вредноста на оваа паричка инвестирана со сложена камата.

Трет пример: богатството на куќата Ротшилд, на старата меѓународна плутократи а, денес се проценува на околу 40 мили арди. Добро е познато дека во Франкфурт околу 1800 година, стариот ма ор Амшел Ротшилд, без сопствено богатство вредно за споменување, ги поставил темелите за гигантското богатство на сво ата куќа преку поза мување со фракциони резерви од милиони што грофот Вилхелм I од Хесен му ги доверил на чување.

Доколку акреци ата на пари преку камата и камата врз камата ка Ротшилд беше успешна само по скромната стапка на денарот, кривата немаше да се искачува толку стрмно како што се искачува. Но, претпоставува ќи дека колективното богатство на Ротшилдови се зголемило само по стапката на денарот, богатството на Ротшилдови во 1935 година би било 80 мили арди, во 1950 година 160 мили арди, во 1965 година 320 мили арди, а со тоа веќе би го надминало вкупното германско национално богатство.

Од овие три примери може да се изведе математички закон. Кривата што го претставува порастот на богатството на Ротшилдовите, кривата што може да се изведе од бро от на зрна пченица за шаховската табла и бро от што го множи паричката произведува со сложена камата, се едноставни математички криви. Сите овие криви имаат истиот карактер. По првичното умерено и постепено зголемување, кривата станува сè пострмна и наскоро практично се приближува до тангенци алната кон бесконечноста.

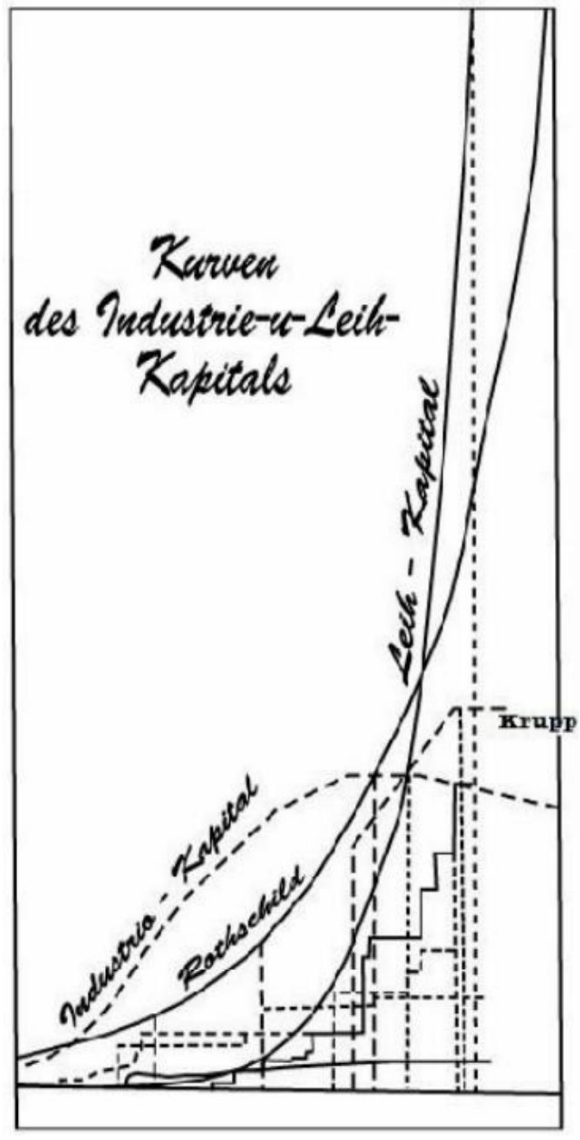

Сепак, кривата на раст на индустрискиот капитал се движи сосема поинаку.
Исто така, произлезено претежно од мали почетоци, наскоро се по авува силна ескалаци а на кривите, сè додека не се достигне одредена заситеност на капиталот. Потоа кривите се порамнуваат, а во одредени индустрии можеби дури и малку ќе опаднат, ако новите прона доци довеле до девалваци а на посто ните фабрики, машини и така натаму. Би сакал да изберам само еден пример овде, разво от на фабриката Круп.
Во 1826 година, старецот Круп починал речиси без средства. Во 1855 година, Алфред Круп а добил сво ата прва нарачка за 36 топови во име на египетската влада.
Во 1873 година, Круп веќе вработувал 12.000 работници.
Во 1903 година, фрау Берта Круп го продала целиот погон и имот на Алфред Круп.

Machine Translated by Google

Акционерско друштво за 160 милиони. Денес вкупната вредност на акционерскиот капитал изнесува 250 милиони. Што значи името Круп за нас Германците? Врвот на нашиот индустриски разво . Првиот производител на [челични] топови во светот. Огромен збир на на упорна, целесообразна, интензивна продуктивност. За стотици ил ади наши другари, потфатот на Круп значеше леб и работа. За нашата наци а, оруж е и одбрана - а сепак е џуџе во споредба со мили ардите на Ротшилд. Какво значење има растот на богатството на Круп во текот на еден век во споредба со растот на богатството на Ротшилд преку без напорно и бесконечно зголемување од камата и камата врз камата?

Двете криви нацртани со задебелени линии претставуваат камата на заемот и навистина горната крива го покажува разво от на богатството на Ротшилдовите, а долната крива, прво рамна, а потоа брзо растечка, на многу општ начин го покажува карактеристичниот разво на сите такви криви, во кои малото поместување на хоризонталната оска може да произведе удво ување на вредноста на вертикалната оска. Шрафената лини а а покажува кривата на разво на нашата вкупна индустри а во текот на последните 40-50 години. Различно шрафените фини линии го покажуваат разво от на неколку случа но избрани големи индустриски претпри ати а од кои е изведен општиот карактер на шрафената крива на индустрискиот капитал.

Мора експлицитно да се забележи дека кривите на поза мувачкиот капитал се прикажани силно компресирани. Така, на пример, кривата на богатството на Ротшилд мора да се постави 80 пати повисоко од кривата на Круп. Целта на прикажувањето на кривите, се разбира, е само да се демонстрира фундаментално различниот карактер на двата вида капитал. Кривите на поза мувачкиот капитал на почетокот покажуваат прилично постепено растечки разво ; разво от потоа оди побрзо сè додека, сè подив и влече ќи сè со себе, не се издигне далеку над човечките концепти и се стреми кон бесконечност.

Кривата на индустрискиот капитал, пак, останува конечност! Колку и да се силни дивергенциите што трагата може детално да ги покаже, генерално, фундаменталниот карактер на индустрискиот разво секогаш ќе биде таков што по силниот почетен разво следи одреден период на зрелост, на заситеност, по што порано или подоцна следува пад.

卐 卐 卐 卐 卐

Ништо не ни а покажува по асно длабоката суштинска разлика помеѓу поза мувачкиот капитал и индустрискиот капитал. Ништо не може да ни а направи по асна разликата помеѓу разорните ефекти на поза мувачкиот капитал и деловните профити (дивидендите) од деловниот капитал вложен и ризикуван во големите индустриски претпри ати а, од оваа споредба.

Не може доволно да се нагласи дека самото препознавање на математичките закони што ги следат поза мувачкиот и индустрискиот капитал ни го покажува асниот пат каде што треба да се примени лостот за да се поправи нашата уништена финансиска економи а. Јасно препознаваме дека не капиталистичкиот економски поредок, ниту капиталот сам по себе, како таков, е невол а на човештвото. Незаситната каматна потреба на големиот поза мен капитал е проклетство на целото трудољубиво човештво!

Капиталот мора да постои! Трудот мора да постои! Само трудот може малку да направи. Само капиталот не може ништо!

Капиталот без труд може да биде само стерилен! Затоа, на важното барање, на благородната задача на револуци ата, на разумното значење на светската револуци а, е укинување на ропството на каматата на парите.

Куќата Ротшилд денес се проценува на 40 мили арди. Мили ардерите од американскиот висок финансиски сектор, господата Кан, Лоеб, Шиф, Спе ер, Морган, Вандербилт и Астор, се вреднуваат заедно.

Machine Translated by Google

на малку 60-70 мили арди. Со каматна стапка од само 5% ова значи приход за овие осум семе ства од 5-6 мили арди, што, според истражувањата на Карл Хелферих, е приближно 75% од годишниот приход што го имале сите даночни обврзници во Пруси а во 1912 година. (Во тоа време имало околу 21.000.000 даночни обврзници, 75% од тоа би биле околу 15.000.000. За секо даночен обврзник има во просек 1,56 роднини; оттука 23 милиони роднини.)

Околу 38.000.000 Германци морале да живеат од она што го имаат гореспоменатите мили ардери како годишен приход. Секако, американските мили ардери не се чисти кредитни капиталисти во истата смисла како куќата Ротшилд и така натаму. Воопшто не ми е грижа да се расправам за тоа дали американските мили ардери се навистина „милионери од 100 милиони долари“ или „милионери од 1000 милиони долари“. „мили ардери од милионски марки“; во првиот случа би требало да се сметаат само уште една или две дузини дополнителни Крезуси. Или едноставно да го прифатиме „300“-то на Ратенау; тогаш нашиот инвентар сигурно ќе биде во ред. Тука не е важно да се даде точен бро , но признатиот сооднос од 300 спрема 38.000.000 ни ги отвора очите за бруталното владеење на меѓународниот кредитен капитал.

Затоа, да ги отфрлиме овие ужасни синџири што можат само да го задушат целиот енергичен труд; да им а одземеме на парите моќта да носат камата, и секогаш повторно да носат камата сè додека целото човештво не стане целосно обврзано за камата на меѓународниот кредитен капитал.

Така, токму овие три точки ни об аснуваат за прв пат каде само лостот може ефикасно да се примени за ублажување на нашите внатрешни финансиски тешкотии.

Од друга страна, признаваме дека нападот на целиот соци алистички свет на идеи против индустрискиот капитал е сосема неоправдан, биде ќи дури и намерната целосна регулаци а или соци ализаци а на целиот претприемачки профит - претпоставува ќи неослабена економи а - би донело смешно оскудна сума, во споредба со огромните финансиски оптоварувања на буџетите на нашиот Ра х и нашата Држава.

Преку укинување на ропството на каматата на парите, целата финансиска невол а може да се отстрани со еден удар. Веднаш повторно ќе почувствуваме цврста зем а под нашите нозе; веднаш мора и ќе ни стане асно дека само се излажавме себеси на на гротескен начин со оваа мизерна економи а на обврзници.

Зашто што друго е кредитен капитал, освен долгови? Кредитниот капитал е долг! Човек не може доволно често да го повторува тоа. Каква лудост е тоа кога германскиот народ во целост поза мил 150 мили арди за сво ата во на? Кога дури и си вети за ова износ од 7½ мили арди камати, а сега се чувствува префрлен во незгодна ситуаци а, неизбежна од самиот почеток, да се обидува да ги собере овие 7½ мили арди од себе во форма на сосема измислени даноци?

卐 卐 卐 卐 卐

Трагичното во врска со оваа самоизмама, во меѓувреме, е помалку глупоста на целата оваа економи а на воени обврзници, од ко а отсекогаш сме се користеле многу подобро од остатокот од светот, отколку фактот дека само релативно мал бро големи капиталисти имаат огромна корист од неа, додека целиот работнички народ, вклучува ќи ги средните и помалите капиталисти, како и бизнисот, тргови ата и индустри ата, мора да а платат каматата. И тука излегува на виделина политичката страна на целата иде а. Тука тие можат да препознаат дека всушност големиот кредитен капитал и само ово [т.е. не индустрискиот капитал] е проклетството на целото работничко човештво. Може да се извртува и врти работата како што сака, но секогаш масата на сите вредни луѓе на кра от мора да ги сноси трошоците за каматните плаќања на кредитниот капитал. Средните и помалите капиталисти немаат што да покажат за нивните прекрасни каматни плаќања; можат да немаат што да покажат, за сумите од

Machine Translated by Google

Каматата мора целосно да се оданочи. Без разлика дали е во форма на директни даноци или индиректно во форма на индиректни даноци, поштенски марки, царини или други оптоварувања врз тргови ата, вредните луѓе секогаш се оние што се жртвуваат , а големиот капитал е оно што има корист. Сега е доста зачудувачки да се види како соци алистичкиот идеен свет на Маркс и Енгелс...

Сега е сосема зачудувачки да се види како соци алистичкиот идеен свет на Маркс и Енгелс, од Комунистичкиот манифест до Ерфуртската програма (особено Кауцки), па дури и сегашните соци алистички лидери, ги штедат интересите на поза мувачкиот капитал како по наредба. Светоста на каматата е табу; каматата е свето над светињата; нико сè уште не се осмелил да а доведе во прашање. Додека имотот, благородништвото, безбедноста на личноста и имотот, законите на Круната, привилегиите и религиозното убедување, честа на службениците, татковината и слободата се повеќе или помалку забранети, каматата е света и неоспорлива. Конфискаци ата на богатството и соци ализаци ата, со што се прават директни прекршувања на законот кои се само донекаде засладени, доколку се извршени наводно во име на тоталитетот на поединците, се во дневен ред: сето тоа е дозволено, но каматата, каматата е noli me tangere, „не ме допира “.

Плаќањето на каматата за долгот на Ра хот е алфа и омега на државниот буџет. Неговата гигантска тежина го влече бродот на државата во бездната, а сепак... сето тоа е голема измама... монструозна самоизмама, а поттикната само и единствено во корист на големите парични сили.

Тука би сакал накратко да се осврнам на забелешките поврзани со малите пензионери, кои ќе бидат разгледани подоцна, за да не се замараме со размислување за нив. При разгледувањето на многу големите прашања, тие не се земаат предвид, но се подразбира дека овие надоместоци ќе бидат обезбедени преку на широко проширување на услугите за соци алната помош.

Измама, реков! Измама со камата! Силен збор. Но, ако ово збор има оправданост, ко за време на во ната беше можеби на користениот збор на терен и дома, то има на големо оправдание во однос на измамата со камата.

Но, што е со воените обврзници? Со првите 5 мили арди, Ра хот ги зеде од џебовите на луѓето заштедите што всушност постое а. Парите повторно се врати а. Потоа до де новиот заем за повторно да ги вшмука парите, а со тоа и последните преостанати заштеди. И повторно, до де пумпата и ги вшмука мили ардите, и повторно тие повторно се врати а, сè додека весело, откако оваа шармантна игра беше повторена девет пати, Ра хот не се задолжи со 100 мили арди долари.

Во замена, луѓето, се разбира, држеа во свои раце 100 мили арди фино печатена харти а - на почетокот замислувавме дека сме станале многу побогати - но потоа доаѓа државата и вели: „Се соочувам со банкрот“.

Да, но зошто? – Јас самиот сигурно не можам да банкротирам, дури и ако повремено земам банкнота од сто марки од горниот десен џеб и а ставам во левиот. Секако, тоа би била на големата глупост од сите ако а продолжиме глупоста на нашата економи а на воени обврзници со прогласување банкрот4 .

Да го скршиме ропството на каматата на парите! Да ги прогласиме сертификатите за воени обврзници за законско средство за плаќање со поништена камата, а кошмарот на државниот банкрот ќе се стопи од нас како мартовски снег под сонцето.

4 Федер овде а смета германската наци а како обединет ентитет, а не како само агрегаци а на поединци: парите што се префрлени од некои Германци на други Германци остануваат во рамките на германската наци а, што значи дека е во моќ на германската влада да а прилагоди распределбата, можеби на непосредна штета на некои поединци, но за доброто на наци ата како целина.

Machine Translated by Google

Луѓето ми велат; откажувањето на каматните плаќања е прикриен државен банкрот.
Не, тоа не е вистина! – Призракот на државен банкрот е всушност само ба ка и страшен човек измислен од мамонистичките сили.

Книгата од Франц Рер, „Што секо треба да знае за државниот банкрот“, е целосно заглавена во мамонистички начини на размислување.
Иако авторот генерално сосема асно ги препознава економските проблеми што ни се закануваат преку соци ализаци ата и иако нагласено и правилно советува дека на кра от само обновата на нашата економи а може да нѐ спаси - то не може да се ослободи од суеверното верување во светоста на интересот и затоа го прикажува државниот банкрот целосно во согласност со интересот на мамонизмот, како целосно застрашувачка катастрофа.

Интересно е да се забележи дека Рер, и покра подоброто историско знаење, не може да се ослободи од мамонистичкиот став и во сво от завршен збор забележува: „Ако не се спречи разорната економска катастрофа, нико нема да биде поштеден од неа“, додека на страница 81 признава дека последиците од лошото управување со авните финансии се делумно поништени многу брзо, а на страница 68 вели дека во секо случа не треба да има сомнение дека Руси а (во минатиот век) ги надминала овие валутни кризи без тра ни проблеми. На страница 76 то вели, додека ги испитува ефектите од државните банкроти, дека иако секако се случиле длабоки економски проблеми итн., во голема мера не резултирало ниту уништување на државата ниту уништување на не зината економска сила. Напротив, доволно често се забележува брзо оживување на националната економи а и закрепнување на авните финансии. Кога авторот потоа продолжува уште три реда веле ќи дека државниот банкрот апсолутно значи економска катастрофа и предизвикува бесконечна беда; жалам што не можам да а следам оваа логика.

Но, да се вратиме на нашиот конкретен случа ! Што би било почесно? Да се зборува фарисе ски за неоспорливоста на воените обврзници, а воедно да се угнетува народот со огромен даночен товар? Или, ако министерот за финансии имал храброст отворено да им се обрати на луѓето и да из ави: „Не можам да ги плаќам каматите за воените обврзници, или можам само ако соберам точно ист износ даноци од вас.“... Но, тогаш за време на во ната апсолутно ми требаа пари; ништо попаметно (видете Англи а) не ми падна на памет, па затоа а направив измамата со воените обврзници со висока камата. Мора да ми простите, драги луѓе; на кра от на краиштата, сѐ беше за вас, но ако не сакаме повеќе да играме криенка... Јас, државата, нема да плаќам повеќе камата, а вие, даночните обврзници, нема да треба да плаќате даноци за да ги покриете овие каматни плаќања... Тоа темелно ги поедноставува нашите трансакции; а избегнуваме огромната даночна бирократи а, а исто така и огромната бирократи а за плаќање камати, со што заштедуваме огромна количина пари и работен потенци ал.“

Долго се двоумев да а разоткри ам оваа измама, но а сметам за апсолутно фундаментална. тука во нико момент да не се изгуби од вид целосната слика.

卐卐卐卐卐

Според баварските даночни при ави, кругот на луѓе што би страдале - да речеме, токму оние што според нивните даночни при ави примиле над 30.000 марки камати - се 822 лица, што е само 0,4% од оние што се обврзани да плаќаат даноци (Bayr. St-Z. 1913) во цела Германи а, односно приближно 10.000. (Горните 10.000!)

Да си раз асниме сега што е можно пократко на важните аспекти на ова револуционерно барање и, всушност, да ги разгледаме прашањата прво од наша национална перспектива.

Machine Translated by Google

За ова прво е потребен асен поглед на нашата моментална ситуаци а. Државниот секретар Еуген Шифер, во сво от голем говор во Берлинската стопанска комора, из ави дека „е невозможно да се игнорира“. Тоа е само делумно точно. Можно е да се игнорира огромната задолженост на нашата национална економи а и невидената девалваци а на нашата валута - накратко, фактот дека преку ноќ станавме осиромашен народ.

Сепак, товарот што ни се наметнува преку мировниот договор не може да се игнорира. Моментално посто ните сертификати за задолженост, како што видовме, изнесуваат околу 250 мили арди. Прво да претпоставиме дека Антантата ни наметнува дополнителни 50 мили арди во воена репараци а во неко а форма: тоа вкупно изнесува околу 300 мили арди долг.

Колку и да е силно оптоварено со тесните граници на ово трактат, сепак мора да се кажат неколку зборови за големината на германското национално богатство. Истражувањата на Хелферих и Шта нман-Бухер го проценуваат германското национално богатство на околу 350 мили арди. На ваквите наоди може да им се припише само многу ограничена вредност, колку и внимателно да се изведени. Тие се валидни само за време на непречена економска активност. Но, тие се исто така доста погрешни биде ќи се вклучени државни и општински имоти, на пример, поправки на патишта, модификации на водни патишта и така натаму. Јасно е дека иако производството на вакви дела можеби чинело огромни пари, сепак тие, строго кажано, немаат никаква суштинска вредност. Подобро мерило за националното богатство е таканаречената оданочливо богатство, како што произлегува од даночните при ави за придонесот за одбрана или данокот на богатство во воено време. За ова произлегува вкупен износ од 192 мили арди, што е многу помалку од бро ката на Хелферих. Сепак, на оваа сума може да се додадат околу 10%, според искуството, за законски ослободените од данок мали богатства и приближно ист износ за „тивки резерви “ .5

Во секо случа , ми се чини претерано оптимистички да се зборува за национално богатство од повеќе од 250 мили арди. Но, дури и оваа бро ка има само многу ограничено значење. На правилно би било целосно да се оттргнеме од иде ата за национално богатство кое е воопшто нумерички достижно и да се проникне во признавањето дека националното богатство го наоѓа сво от израз исклучиво во менталниот и физичкиот работен потенци ал на целата наци а и затоа припаѓа на редови на големина кои немаат никаква врска со потесниот концепт на капитал. Всушност, сè уште мора да видиме понатамошен извор на национално богатство во присуството на минерални ресурси, богатството на шумите и плодната почва, но овие работи исто така не можат да се сфатат нумерички, биде ќи нивната вредност варира помеѓу нула и бесконечност, во зависност од тоа дали минералните ресурси се неискористени или, врз основа на геолошки извешта , можат да се сметаат за мили арди тони аглен и...

така натаму.

Да не заборавиме дека Германи а е навистина сиромашна зем а. Таа речиси и да нема монополи. Според богатството на минерални ресурси, таа е далеку зад повеќето свои соседи, а да не зборуваме за неспоредливите минерални ресурси на кинеските, индиските и американските империи. Според плодноста на почвата, таа е далеку помала во споредба со благословените полиња на руската црна зем а и во споредба со лесно продуктивните делови од тропска и суптропска зем а. Затоа, на кра от, секогаш имаме само потенци ал и вол а на нашите луѓе да работат, како и достапност на доволно работа, и мора асно да разбереме дека во оваа состо ба не може да се зборува за обезбедени долгови, за колатерал за нашите долгови инструменти...

5 „Тивките резерви“ се резултат на потценување на позитивните вредности и преценување на негативните вредности во сметководството, па затоа како да се создаде впечаток на на ниска можна нето вредност.

Machine Translated by Google

Без разлика дали се работи за воени обврзници со камата или за банкноти на Ра хот без камата, зад нив стои само и единствено даночниот потенци ал на целиот народ - а што е даночниот потенци ал освен функци а на работната сила на вкупното работно население?

卐卐卐卐卐

Сега мора да раз асниме уште еден релевантен комплекс на прашања, и секако главните ставки за нашите државни извори на приходи и расходи. Постои извонреден контраст помеѓу широкиот простор што го зафаќа грижата за заработка во нашиот приватен живот и вниманието што го посветуваме на големите прашања на управувањето со нашите државни финансии, а сепак помеѓу индивидуалната економи а и националната економи а не постои никаква суштинска разлика.

Главните ставки за државните приходи се: прво, нето добивката на поштите и железниците; второ, добивката на рудниците, шумските управи и другите државни претпри ати а; трето, патарини и индиректни даноци; четврто, директни даноци.

За да не поттикнувам чисто теоретски дискусии за такви еминентно практични прашања, сакам да ги раз аснам поединечните ставки од баварскиот државен буџет за 1911 година според нивниот редослед на големина. Поштата, телеграфи ата и железницата донесоа 120 милиони; шумите, рудниците итн. околу 40 милиони; индиректните даноци 53 милиони; директните даноци 60 милиони. Дополнителни 67 милиони произлегоа од давачки за поштенски марки, такси, даноци на наследство, даноци на зем а, трансфери на приходи од Ра хот и така натаму.

А што е со расходите? Тука, пред сè, ги наоѓаме плаќањата за камата на државниот долг, вклучува ќи ги и долговите кон железницата со 85 милиони. За кралскиот дом, 5 милиони; за спроведување на правдата, 27 милиони; за внатрешната администраци а, 40 милиони; за црквите и училиштата, 51 милион; за финансиската администраци а, 13 милиони; за расходите за цели поврзани со Ра хот, 50 милиони; за пензии, 36 милиони. Разни расходи 5 милиони. Тогаш, во оваа среќна година на баварските финансии, годишниот буџет остави вишок приходи од 27 милиони.

Сепак, во рамките на нашето размислување нè засегаат само оние расходи што можат да се изостават преку укинување на ропството од камата. Тука каматата на државниот долг природно е на прво место со 85 милиони марки; додадете на тоа го на големиот дел од нашите плаќања за финансиска администраци а од околу 10 милиони; понатаму, голем дел од плаќањата за цели поврзани со Ра хот, од кои да додадеме половина, 25 милиони и конечно 5 милиони плаќања за кралскиот дом, сега се исчезнати: вкупно 125 милиони.

Исчезнувањето на овие записи значи можност за откажување од наметнувањето на сите директни и индиректни даноци, кои, како што видовме, донесоа 53 милиони и 60 милиони марки, вкупно 113 милиони марки!

Сега воопшто не сме на мислење дека треба целосно да се укинат директните и индиректните даноци; несомнено во разумни граници тие служат од една страна за едукаци а, од друга страна за регулирање. Секако не е повеќе од исправно и фер профитот од имотот што се поседува слободно и без пропустливо да остане предмет на умерен, постепен данок, биде ќи државата, секако, мора да одржува и сигурна сопственост преку своите полициски агенции. Се чини исто толку препорачливо трговски ата и индустри ата да бидат обврзани да даваат даночни придонеси што одговараат на нивната работна добивка, биде ќи државата, исто така, мора да се грижи за одржувањето и разво от на авните трговски патишта за нив. Соодветен минимален полномошен данок за секо граѓанин со право на глас е исто така...

Machine Translated by Google

барање за праведност, биде ќи грижата за безбедноста на лицето и неговиот имот се бара и од државата.

Во областа на индиректните даноци, силното проширување на сите чисти даноци на луксуз има регулаторен ефект во на добра смисла, додека сите едноставни прехранбени производи и потреби на луѓето треба да се држат ослободени од даноци!

Резултатот од таквата даночна политика би се покажал помалку во високите приходи - за кои не може да се зборува, биде ќи за големата маса од населението одаточувањето не треба да биде вистински товар, туку само потсетник дека личноста не е само индивидуална суштина, туку и граѓанин на државата и дека покра граѓанските права, таа има и граѓански должности.

Даночните приходи треба да бидат помалку потребни за отплата на долговите на државните бизниси, чии нето добивки, како што видовме, се доволни за покривање на нормалните расходи на државата за училишта, универзитети, спроведување на правдата, внатрешна администраци а итн. Даночните приходи треба да се користат за унапредување на посебни културни задачи на државата за кои никогаш не биле достапни соодветни ресурси во рамките на нормалниот државен буџет. Тука првенствено мислам на сиропиталишта, институти за слепи и инвалиди, центри за дневна грижа, грижа за бремени жени, борба против туберкулоза, алкохол и сексуално преносливи болести и изградба на градински градови и населби, особено за сместување и хумана грижа за нашите воени инвалиди.

卐卐卐卐卐

Нашиот поглед се проширува. Гледаме девствена зем а. Дали укинувањето на ропството врз основа на камата може да значи укинување на сите даноци? Тоа би значело, доколку од оваа гигантска борба излеговме како победнички народ. Како што сто ат работите, да не славиме прерано; товарот што ни го наметнуваат нашите непри ателиќе се погрижи да не го стори тоа. Но, во секо случа , гледаме девствена зем а врз основа на навистина едноставен пример за нашиот баварски државен буџет што штотуку го користевме...

Генерално, наоѓаме доста слични односи во другите германски федерални држави, и не е премногу да се каже дека од вишоците на државните претпри ати а, железниците, поштите, телеграфите, шумите, рудниците и така натаму, сите државни расходи за целото спроведување на правдата, за целата внатрешна администраци а, вклучува ќи ги и државните градежни проекти, сите расходи за училиштата и универзитетите, како и за културни цели, би можеле да се покри ат без тешкотии. Така, станува збор за совршено идеална состо ба.

Зошто не е тоа случа ? Каматата се вовлекла. Поради плаќањето камата, прехранбените производи на населението стануваат скапи; поради каматата, шеќерот и солта, пивото и виното, кибритите и тутунот и безбро други потреби за секо дневна потреба носат индиректни даноци.
Поради каматата, директните даноци мора да се зголемат, кои се поделени на даноци на зем а кои се пренесуваат во форма на повисоки цени на житото, даноци на куќа кои а зголемуваат кири ата, даноци на бизниси кои оптоварување на продуктивниот труд, даноци на доход кои неизбежно го намалуваат животниот стандард на државните службеници и луѓето со фиксни плати, и конечно, на самиот кра , скромен во давањето, но ненаситен во земањето, кредитниот капитал плаќа даноци на капитални дивиденди. Според даночните при ави од 1911 година, од 253 милиони капитални дивиденди примени во Бавари а, сите 8,1 милиони биле платени како државни даноци.

Видовме дека сите капитални дивиденди, сите камати на капиталот, на кра от мора да се соберат преку трудот на целиот народ. Видовме дека плаќањето на каматата на авните долгови

Machine Translated by Google

претставува на голем ставка во нашиот државен буџет, а видовме дека оние кои се обврзани да плаќаат даноци на камати имаат само исклучително ограничен придонес во државните приходи.

Во однос на релативната големина, капиталистот платил 8 милиони од вкупно 60 милиони во директни даноци, што е само една осмина до една шестина од директните државни даноци платени во Бавари а во 1911 година. Сепак, директните даноци се само околу една петтина од вкупните државни приходи. Затоа, кредитниот капитал придонесува само околу триесеттина до четириесет и осми дел од вкупните потреби на државата.

Не треба да се негира дека даночното законодавство за време на во ната, особено во последните години, прибегнало кон посилен данок на капитални дивиденди, но посилното индиректно оданочување повеќе или помалку го држело чекорот со тоа, така што релативната големина речиси и не се променила.

Сликата станува ужасна кога ќе го разгледаме буџетот на Ра хот. Тука самите пропорции се веќе многу помалку поволни. Ра хот нема исти даночни извори како поединечните федерални држави. Директните даноци се резервирани за федералните држави; претпри ати ата на Ра хот се ограничени на поштата и железницата на Ра хот (забележете дека ова не ги вклучува пруските државни железници) и следствено остануваат само патариниte и индиректните даноци.

Редовите на големина на изворите на приходи на Ра хот (видете Statistisches Jahrbuch für das Deutsche Reich за годините 1917 и 1918) во 1915 година изнесуваа 1 мили арда индиректни даноци, 0,8 мили арди посебни приходи (воен придонес, матрикуларни такси) и така натаму. И овде повторно истата слика. Повеќе од една третина, поточно 1,3 мили арди, беа потрошени веќе во 1915 година преку исплата на камата на долгот на Ра хот. И овде кредитниот капитал повторно се проби. И овде потребни се сите директни даноци за да се задоволи. Шеќерот плаќа 163 милиони, солта 61 милион, пивото 128 милиони, тутунот, раки ата, пенливото вино, горивото за ламби, кибритите, картите за играње и безбро други предмети мораа да се оданочат за да се соберат мили арда марки кои потоа целосно се влеваат во џебовите на капиталистите.

Денес, како да се плати каматата на долгот на Ра хот е загатка. Само плаќањата на камати голтаат 8 мили арди [годишно], врз основа на 100 мили арди воени обврзници плус други воени кредити. Приходите од поштата и железницата тешко можат дополнително да се зголемат. Понатамошно зголемување на патариниte тешко дека ќе се толерира; затоа, веро атно останува само петкратно или десеткратно зголемување на индиректните даноци - невозможност! - или асен увид дека само и единствено укинувањето на ропството на каматата на парите може да ни донесе спасение. Огромна самоизмама е она што беше целата економи а на воени обврзници. Германската наци а поза ми сто мили арди од себе за сво ата во на. За тоа вети 5 мили арди камата; затоа мора да плати 5 мили арди даноци. Целата корист оди ка големиот капиталист, ко влече толку многу капитални дивиденди што не може да ги потроши, а сепак само доста скромен процент се одзема преку данокот на капитални дивиденди, како што видовме.

卐卐卐卐卐

Се надевам дека сега, преку главните точки на мо ата презентаци а, го растерав човечки разбирливиот страв што многу читатели можеби го имаат од евентуално губење на каматниот приход од нивните убави сертификати. Да покажеме многу кратко со еден пример дека целата каматна економи а е голема самоизмама, а заедно со тоа сакам да го разгледам и горното ниво на солиден приход на средната класа.

Да претпоставиме дека главата на едно домаќинство има приход од труд од 10.000 марки, а покра тоа уште 5000 марки од капитални дивиденди. Прво, околу 1500 марки од ова ќе бидат исплатени во директни даноци; потоа ќе бидат исплатени на малку 1000-1200 марки во форма на високи кирии.

Machine Translated by Google

одземени за вечна камата. Уште 1000 марки веро атно ќе бидат исцрпени во форма на индиректни даноци за семе ство од пет или шест члена, а веќе сега се сфаќа дека не останало многу од прекрасните капитални дивиденди што ги уживаа малите и средните капиталисти под среќните даночни стапки од претходните години. Всушност, веќе денес не може да се зборува за „вишок“; напротив, ако денес се испитаат сегашните фантастични даночни предлози, веро атно ќе се оданочи значително повеќе приход од труд.

Секако, ситуаци ата изгледа сосема поинаква за големиот капиталист, ко , да речеме на пример, собира само 1 милион капитални дивиденди. (Таквите луѓе се доста бро ни во Германи а денес.) Од данокот на капитални дивиденди, ово среќен човек плаќа на многу 50-60 ил ади марки. Од индиректните даноци, то исто така не плаќа повеќе од таткото на семе ството од претходниот пример. На кра от на краиштата, според неговиот буџет, то сè уште може да живее доста удобно со 40-50 ил ади марки, дури и во сегашната скапа ера. Ако му останат приближно убави 900.000 марки во готово, за тоа со 5% камата на кредитите, то ќе добие уште 45.000 марки следната година, и тоа, според законот, на сметка на работното население.

Малиот пензионер ко живее само од сво ата камата несомнено би бил оштетен. Ако е способен да работи, тогаш секако мора да одлучи да заработува од труд. Со тоа то се позиционира многу подобро од милионите негови другари кои немаат ништо друго освен сво от физички или ментален работен потенци ал. Ако не го сака тоа, тогаш мора да го изеде своето богатство. На кра от на краиштата, то има 20 години да го грицка одново и одново, ако продолжи да а троши годишната сума што а добивал со камата од 5%. За лицата кои не се во можност да работат или се ослабени од болест или возраст, очигледно мора да се обезбеди соодветна егзистенци а преку развo на соци алната помош за сите сегменти од населението.

Јас а замислувам соци алната благосостo ба на следниов начин:

Да претпоставиме дека постара дама, вдовица, ко а досега морала да живее од каматата од капитална инвестици а од 60.000 марки, преку законски прогласеното укинување на ропството од камата, е лишена од сво от извор на приход. Тука, преку на широкото проширување на пензискиот систем, на претходно споменатото лице ќе му се даде можност да добива пензи а што одговара на не зиниот капитал, со што годишната пензи а би можела дури и да се зголеми во однос на претходниот принос од камата, така што ќе се даде одредена компензаци а за намалената вредност на парите дури и на ово круг луѓе. Така, на пример, во замена за отстапените 60.000 марки во должнички инструменти на Ра хот, на државите или во покриени обврзници, би можела да се даде годишна доживотна пензи а од 4000 марки. Ако вдовицата има деца и сака да им остави дел од богатството, тогаш може да ѝ се дозволи само 40.000 марки да се трансформираат во пензи а, додека преостанатите 20.000 би се задржале за децата. Од 40.000 марки, во зависност од возраста на подносителот на барањето за пензи а, годишно може да се дава до 1/12 од применот капитал. Понатаму, да се напомене и дека, со укинувањето на угнетувачките даноци како резултат на укинувањето на ропството со камата, трошоците за живот на вдовицата ќе бидат значително намалени.

Детално испитување на личните интереси на секо сло од населението би го надминало обемот на ово есе . Таквото револуционерно барање не може да се однесува на лични интереси; сепак, како што иде ата ќе стапи на сила, ќе се открие дека здравствените последици на кра от им користат лично на секо поединец.

Токму преку проблемот што веќе го издвоив погоре, за тоа како да се постигне ослободување од камата на воени обврзници, се обидов веќе да раз аснам дека малите капиталисти - под што мислам на сите стотици ил ади што беа поттикнати преку хиперамериканско рекламирање -

Machine Translated by Google

кампања да ги наменат своите заштеди за претплата на воени обврзници - не само што не добиваат никаква корист од каматата, биде ќи секако мора сами да а платат со даноци, туку, со даночно законодавство прилагодено за заштита на големиот капитал, мора да поддржуваат плаќања на камати за претплати од милионски марки.

Ми се чини дека, покра овие непосредни размислувања, апелот до сите заради добрососто бата на нивните деца сам по себе мора да го убеди загриженият обврзник да го прифати како сосема природно откажувањето од вечната камата од долговите на Ра хот. Во ово случа , што навистина губи патриотот, ко дал 10.000 марки на сво ата татковина во на голема потреба, освен лихварското барање да повлече 50.000 марки камата во рок од сто години, без дури ни да а намали главницата? Засекогаш неговите деца и внуци мора да работат, само за да а платат целата камата.

卐卐卐卐卐

Прашањето за враќање на поза мените суми може да се реши на различни начини. Во моите накратко изнесени главни идеи за проблемот што се разгледува, кои ги доставив до владата на Народната држава Бавари а [под Курт А снер] на 20 ноември минатата година [1918], предложив едноставно враќањето да го замени плаќањето на каматата со стапка од 5% годишно во текот на 20 години. Верувам дека во она што следи можам да дадам дури и многу подобар предлог, ко поради сво ата едноставност сигурно заслужува предност: „Сертификатите за воени обврзници по откажувањето на каматата ќе бидат прогласени за валута“. Тоа е Колумбовото а це. Предноста на оваа мерка е на прво место што нико навистина не чувствува ништо од неа. Сертификатите за воени обврзници продолжуваат да лежат во депоата; но ниеден млад човек не ги добива, ништо повеќе од книга, или кабинет, или неко друг корисен предмет што неко би му го поза мил на сво от при ател.

Ако некому му требаат пари, едноставно издава воена обврзница и плаќа со неа. Банкнотите со воени обврзници, на кра от на краиштата, имаат исто толку убавина и хартиена вредност како и нашите други банкноти од 10, 20, 100 и 1000 марки. Секако не може да се зборува за тоа дека пазарот ќе биде преплавен со валута во таков лесен премин од каматна економи а во бескаматна национална економи а. економи а. Сите сертификати за воени обврзници се навистина добро заштитени и складирани во банкарски трезори или други места за скривање што луѓето ги сметаат за безбедни, како што се волнени чорапи или куп ѓубриво. Всушност, не може да се негира дека нашата издадена хартиена валута, дури околу 40 мили арди, исто така не е во оптек, туку во на голем дел е складирана на начинот опишан погоре. Нашата потреба за валута во времето на економски бум пред во ната беше исто така само околу 4-6 мили арди, и е незамисливо дека денес би ни требало повеќе од дво но повеќе во сè повообичаената безготовинска економи а[6] .

卐卐卐卐卐

Поништувањето на каматата треба да се направи на потполно ист начин за сите средства со фиксна камата. За овие средства, исто како и за средствата што носат дивиденда, се препорачува првично предложената „отплата“ во 20 или 25-годишни годишни пензии, особено за хипотеки.

Укинувањето на ропството на каматата за хипотеки без сомнение значи решение на проблемот со домувањето, ослободување од претерани кирии. Воопшто не е очигледно зошто носителот

6 Во подоцнежен дел, Федер наведува дека одлучил дека едноставното дозволување на сертификатите за воени обврзници да се користат како валута не е на добра иде а. То предлага тие да се претворат во банкарски кредит.

Machine Translated by Google

на хипотека треба да има вечна корист од камата од еднаш поза мена сума, зошто треба да му се дава лесен и бесконечен прилив на стоки, зошто големата маса луѓе, само поради ово нездрав принцип на камата, треба да плаќаат високи кирии година по година. Да се напомени многу кратко дека само по себе не може да се зборува за целосно укинување на кири ата, биде ќи, секако, управувањето и одржувањето на куќите бараат посто ан труд и пари. Намалувањето на кириите, според тоа, може да се случи само доколку произлегува само од себе преку извршената отплата на хипотеките.

Само едно треба остро да се нагласи, дека укинувањето на ропството на каматата нема никаква врска со нашиот целокупен труд што произведува вредност, доколку не се поставува никаква пречка на ко било начин за претприемачкиот дух, за продуктивниот труд, за производството на стоки, за стекнувањето богатство. Напротив, како што видовме, целиот работен народ е ослободен од задушувачки, неразумен, тежок товар; нашиот душевен живот е прочистен од опоен отров.

卐卐卐卐卐

Можеме да кажеме колку правилно била препознаена плодноста на проблемот со каматите во текот на истори ата, од фактот дека умовите во сите векови и сите народи биле зафатени со него...

Во различни пасуси од Стариот завет, како што се Левит 25 и Второзаконие 15, наоѓаме прописи за престанок на каматата во форма дека седмата година секогаш треба да биде акцептирање или убиле , во ко треба да се отпишат сите долгови на народните другари.

Солон во 594 година п.н.е. го укина личното долговно ропство преку закон. Ово закон беше наречен голема Сеисахте а (отфрлање на товарот).

Во антички Рим, Lex Gemicia од 332 година п.н.е. нагло им забранил на римските граѓани целосно да наплаќаат каква било камата.

Под Јустини ан била донесена забрана за сложена камата, со пропис дека не треба да се бара никаква друга камата кога задоцнетата камата ќе се акумулира до нивото на првично поза мената сума.

Папата Лав I (Велики) во 443 година прогласил општа забрана за земање камата; дотогаш само на свештениците им било забрането да бараат камата на заем. Забраната за камата сега била дел од Канонското право, а исто така и обврзувачка регулатива за лаиците. Светското законодавство постепено се усогласило со канонските ставови, па дури и се заканувало со казна за наплата на камата. Ова го наоѓаме во полициските уредби на Светото Римско Царство за годините 1500, 1530 и 1577 година.

Секако, на таквите закони сега многу се спротивставувале и често се заобиколувале, а во оваа прилично кратка историска ретроспектива може да се спомене само како зачудувачки историски факт дека иако според канонското право од 11-ти до 17-ти век наплатата на камата им била забранета на христи аните, им била дозволена на Евреите.

Би било извонредно шармантно да се истражи во секо случа кои економски тумори довеле до ова моќно ослободување од товарот. Би било особено вредно да се види кои сили и сили ги прекршиле забраните за камата одново и одново.

Во средниот век, сигурно е дека лихварите често извршувале кратка работа; зем оделците или граѓаните, откако биле искрвавени, се собирале и ги претепувале профитерите до смрт. Денес имаме

Machine Translated by Google

влегоа во сосема поинаква фаза од проблемот со интересите. Ваквите погроми се на длабоко неодобрени.

Исто така, повеќе не станува збор за индивидуални локално ограничени симптоми на болест кои би можеле да се борат со отстранување на гно ниот џеб; она што се случува е сериозно разболување на целото човештво.

卐卐卐卐卐

Треба на нагласено да се нагласи дека токму нашата современа култура, токму интернационалноста на економските односи, го прави принципот на интерес толку убиствен.
Горенаведената историска ретроспектива не треба да се смета како аналоги а за денешните околности.
Кога Вавилонците ги победи а Асирците, Рим аните Картагинците, Германците Рим аните, тогаш немаше продолжување на ропството на каматата; немаше меѓународни светски сили. Во ните исто така не беа финансирани преку задолжување, туку со богатства акумулирани за време на мирот. Де вид X ум дава многу убав преглед на ова во сво от Есе за авниот кредит. Само модерното доба, со сво от континуитет на сопственост и своето меѓународно право, дозволува заемниот капитал да ескалира во бесконечност.
Паричката што беше инвестирана во камата во времето на раѓањето на Христос, повеќе не постои, биде ќи оттогаш сите права на сопственост мораа да отстапат место на насилство неколку пати; за разлика од тоа, паричката што старите Ротшилд а инвестираа во камата сè уште постои и ќе постои, ако постои меѓународно право, за цела вечност.

Покра тоа, треба да се земе предвид дека широки делови од Зем ата дури во современото време преминале од природна економи а во парична економи а. Во врска со ова е особено важно што дури во средината на 19 век биле укинати сите ограничувања за наплата на камата, а исто така и сите забрани за камата: така, Англи а во 1854 година, Данска во 1856 година, Белги а во 1865 година, Австри а во 1868 година.

Така, денешниот концепт за каматата како неразделна од поседувањето пари не е многу постар од половина век. Но токму ово концепт на интерес за прв пат предизвика парите да се претворат во демонска моќ на таква универзална принуда што а запознавме.

Почетната, а потоа и посто ано растечката задолженост на државите кон капиталистите, исто така, датира од средината на 19 век. Дури од тогаш гледаме како државата се деградира од доверител на народната заедница во доверител на капиталистичките интереси. Ово разво го достигна сво от врв во воените обврзници, кои ги среќаваме во сите зем и, кои исклучиво, како што препознавме, служат само на мамонистичките интереси, кои треба да бидат крунисани со гигантската кредитна градба на светскиот заем.

卐卐卐卐卐

Овие кратки ретроспективи треба конечно да ни го олеснат оттргнувањето од претпоставката дека на кредитниот капитал мора да му се поза ми надземната моќ вечно и бесконечно да расте од себе. Надарен со застрашувачки потенци ал да исцрпува. Мора да се оттргнеме од иде ата дека кредитниот капитал, незасегнат од световните дела и злодела, треба да може да седи востоличен над облаците, незасегнат од минливоста, незасегнат од силите на уништување, незасегнат од истрелите на нашите џиновски топови. Зашто, дури и ако куќите и колибите, железниците и мостовите разбиени од гранати потонат во прав и пепел, хипотеките сè уште ќе посто ат;

Machine Translated by Google

Железничките обврзници и авните сертификати за задолженост со тоа не се бришат. Доколку села и градови, цели провинции станат жртви на лудото уништување на во ната, каков е резултатот? Нови сертификати за задолженост се она што тоа значи. Со очи што блескаат од алчност, Златната интернационала, востоличена над облаците, го набљудува лудиот наплив на човештвото. И недалеку е времето кога целото човештво конечно ќе служи само како робови на камата на мамонизмот.

Иде ата е меѓународна; таа мора да го ослободи целиот свет. Да живее наци ата што прва се осмелува да направи смел чекор. Наскоро и други ќе следат.

Прашањето што често ми го упатуваа, дали иде ата е воопшто национално остварлива, ас одговорете со да. Ние сме внатрешно задолжени.

Против странските каматни побарувања засега сме природно немоќни; тие едноставно мора да се платат. Прекумерниот одлив на капитал мора да се блокира колку што е можно, но, колку што законодавецот се воздржува од донесување закони против убиство, убиство без умисла, измама итн., биде ќи сè уште секогаш ќе има негодници, толку малку треба еден народ во целост да се воздржи од преземање чекор што е признат како неопходен за заздравување на неговите авни финансии, само поради фактот што не баш на добрите елементи од народот се обидуваат да го однесат сво от плен на безбедно надвор од зем ата. Ако претпоставиме дека стотици милиони, па дури и мили арди во сертификати за воени обврзници би биле потрошени во странство; дури и ова сè уште не може да биде значаен поттик за неуспехот да се укине ропството од камати; биде ќи пропорционално, од повеќе од 250 мили арди марки во домашни инвестициски средства со фиксна камата, убедливо мнозинството сè уште мора да биде во зем ата.

Да резимираме повторно накратко. – Укинувањето на ропството на каматата е радикално средство за конечно и тра но заздравување на нашите авни финансии. – Укинувањето на интересната заедница значи можност за откажување од угнетувачките директни и индиректни даноци, биде ќи државните бизниси, особено по соци ализаци ата на понатамошни соодветни сектори (внатрешна пловидба, електрична енерги а, воздушен сообраќа итн.), ќе дадат доволно вишоци во авната каса за поддршка на сите соци ални и културни задачи на државата.

Освен ова финансиско размислување, укинувањето на интересната заедница ќе му го даде на продуктивниот труд во сите области на активност приоритетот што го заслужува. Парите повторно се враќаат на улогата што им е соодветна, да бидат слуга во моќниот погон на нашата национална економи а. Тие повторно ќе станат она што се, ваучер за завршен труд, и со тоа патот е расчистен за повисока цел, за воздржување од беснеечката желба за пари на нашето време.

Иде ата укажува на воспоставување обединет фронт на целото работно население: од неимотниот работник ко , како што видовме, е многу тешко оптоварен со индиректни даноци за задоволување на поза мувачкиот капитал, преку целата буржоаска класа на државни службеници и вработени, на зем оделската и ситнотрговската средна класа, кои а чувствуваат безмилосната тирани а на парите во форма на мизерни станови, изна мување на зем оделско зем иште, банкарски камати и така натаму, па сè до водечките водачи, пронаоѓачи и директори на нашата голема индустри а, кои се еден до еден повеќе или помалку заглавени во канџите на големиот поза мен капитал, за кои првата животна задача е секогаш да работат заради пензии, дивиденди и камати за паричните сили што играат зад сцената. Не помалку сите кругови на интелигенци ата - уметници, писатели, актери, научници, како и други независни професионалци - исто така припаѓаат на оваа група.

Иако големиот заемски капитал, како група физички лица или како персонификаци а на принципот на камата, свесно или инстинктивно се стреми да го скрие фактот за сво ата безгранична желба за контрола, и иако целата наша правна традици а заснована на римското право, а со тоа и на правото што служи за заштита на плутократи ата, отсекогаш силно а нагласувала заштитата на сопственоста и со тоа го проникнувала чувството за правда ка нашиот народ, укинувањето на ропството на ка

Machine Translated by Google

Парите мора да до дат, како единствен излез од заканувачкото економско поробување на целиот свет од страна на Златната Интернационала, како еден од начините за истерување на отровот на мамонизмот со неговата корупци а и контаминаци а на менталитетот на нашето време.

Конверзи ата на воените обврзници во банкарски кредити

Барањето во §1, за претворање на сертификати за воени обврзници итн. во законско средство за плаќање, во бро ни наврати е исполнето со приговор дека тоа би значело прекумерно преплавување на пазарот со валута. Ово приговор сам по себе е доста погрешен. Инфлаци ата се авува само преку постоењето на воени обврзници.

Сепак, вистина е дека, и покра сво ата погрешна интелигенци а, загриженоста за физичкото присуство на овие хартии од вредност прогласени за валута не исчезнува, и затоа, и покра тоа што е нереална, оваа загриженост може да предизвика несреќни несакани ефекти, како всушност да се случила нова инфлаци а. Затоа, со измена на § 1, бараме, по законското укинување на обврската за плаќање камата, конверзи а на сертификатите за воени обврзници, заедно со другите авни обврзници, [не во валута, туку] во банкарски кредит.

Оваа формулаци а има голема предност што физичкото постоење на воените обврзници како харти а би престанало; сертификатите за воени обврзници би биле доставени до Ра хсбанк од страна на банки, банкари, институции за штедење итн., и би биле уништени откако ќе се издаде кредитна белешка за номиналната вредност. Со тоа, речиси секое лице во Германи а би добило банкарски кредит, отворена банкарска сметка што би можело да а користи.

Таквата постапка би имала и голема предност што задржувањето на поголеми инвестиции во приватна сопственост нема да биде можно, биде ќи по истекот на одреден рок, неиспорачаните сертификати би биле прогласени за ништовни.

Понатаму, барем би било можно да се контролира колку воени обврзници се трошат надвор од зем ата [со што ќе вли ае на трговскиот биланс на Германи а]. Сепак, последната точка не смее на никаков начин да го блокира исполнувањето на укинувањето на ропството на каматата. Биде ќи навистина се чувствуваме премногу слаби во споредба со странските зем и, мора да ги задоволиме (само) барањата за камата што ни се спротивставуваат од странство. Лично, ас сум целосно на мислење дека треба да го поддржиме и укинувањето на каматата дури и за странските иматели на обврзници. Не треба да се плашиме дека странските барања за камата би биле наметнати со сила на оруж е, биде ќи имало толку голем напредок во враќањето [од воено лудило] кон нешто што личи на самосвест, и никогаш досега во истори ата не е преземена воена акци а против голема држава поради финансиски мерки што вли аат врз приватни лица. Исто така, не треба да се замислува дека дури и францускиот народ би ѝ поставил ултиматум на Германи а поради барањата за камата на господата Ма ер, Шулце и Кон од Германи а, врз основа на нивните германски воени обврзници пренесени преку границата.

Освен ова, би било можно, за да се избегне дури и по авата на државен банкрот за остатокот од светот, да се спроведе лотари а на воените обврзници, ко а потоа, секако, лесно би можела да се намести врз основа на статистика добиена преку потребната испорака на сертификати, така што на почетокот само броевите што веро атно им припаѓаат на луѓе во странство би биле извлечени и платени со банкноти на Ра хот.

Сепак, трето нешто би било добредо деното утврдување на распределбата на воените обврзници и придружната можност што сè уште постои за извонредно едноставно собирање на данокот на богатство, додека стипендистите, се разбира, би требало само да им наложат на канцелариите на Ра хсбанк да наплатат од сметката на г-дин НН толку марки данок. На ово начин, даноците-

Machine Translated by Google

плаќањата би биле далеку побезболни - иако секако правото на жалба на даночните обврзници би продолжило да постои во сво от полн обем.

Со таква трансформаци а (конверзи а) на воените обврзници во банкарски кредити би можело да се постигне и одредено општествено израмнување, доколку помалите инвестиции во воени обврзници, односно сите мали уплати на сите оние за кои уплатата на воени обврзници навистина треба да се смета за патриотско дело; да речеме до 5 или 10 ил ади марки, би се исплатиле во номинална вредност, додека сите поголеми уплати би можеле да се кредитираат по стапка што ќе се утврди. Кредитите за сите други државни хартии од вредност би се обработиле на ист начин.

Посебни коментари за побарувачката за закон во Манифест

Според

§ 1, апсолутно е неопходно сите државни и општински долгови да се третираат на ист начин, биде ќи само такво унитарно регулирање на целиот наш монетарен систем од голем обем, рака под рака со укинувањето на ропството на каматата, може да се спроведе.

На § 2

Веќе е асно дека укинувањето на ропството на каматата мора да се примени истовремено на сите други обврзници со фиксна камата, за да не се предизвика апсурден бум ка овие обврзници, што очигледно би се случило ако само авните обврзници бидат прогласени за бескаматни. Намалувањето на долгот како таков би се постигнало преку годишна отплата, со што би се постигнало посто ано и доследно отплаќање на сите об екти оптоварени со долг.

На § 3

Ово став е многу тесно поврзан со претходните, како и со барањето за национализаци а на хипотекарните заеми во § 5. Зем оделецот или сопственикот на куќа оптоварен со хипотеки продолжува, како и претходно, да го плаќа износот што морал да им го плати на своите доверители, но не повеќе како вечна камата, туку како отплата. Така, по 20, 25 или 30 години, во зависност од претходно постоечката каматна стапка, сопственоста на зем иштето и домот ќе биде ослободена од долг. (Банката за хипотеки, од сво а страна, природно може исто така само во текот на ово период да продолжи соодветно да плаќа камата на покриени обврзници на имателите на покриени обврзници.) Рака под рака со ова ослободување од долгот произлегува правото на сопственост на заедницата врз недвижниот имот ослободен од хипотеки.

Универзален регистар на живеалишта, или поточно катастар на недвижности, би морал да до де на прво место; биде ќи сопственоста на недвижности без долгови, природно, има и право на отплата на инвестираниот капитал, а исто така и тра но барање за дел од кири ата, за плаќање на сите трошоци, трошоци и така натаму што доаѓаат со сопственоста на недвижности, како и соодветна компензаци а за работата што а извршува самиот сопственик7 .

Да го разгледаме ова во општи црти со примерот на градска станбена зграда.
Куќата има вредност од 100.000 марки. Наспроти тоа е евидентирана инвестици а од хипотекарна банка од 50.000 марки со камата од 4% во позици а 1, инвестици а од некорпоративна банка од 20.000 марки со камата од 5% во

7 Врската помеѓу регистарот на живеалишта и правата на сопствениците без долгови е збунувачка, освен ако иде ата не е да се управува со растот на имотот за изна мување така што ќе се одржи разумно профитабилен.

Machine Translated by Google

позици а 2, а 30.000 марки е износот што го вложил самиот сопственик на куќата. Приходите од кири а се 7000 марки. Од ова мора да се платат 2000 марки за првата хипотека, 1000 марки за втората хипотека и 1000 марки за трошоци, издатоци и така натаму: вкупно 4000 марки. Така, на сопственикот на куќата му остануваат 3000 марки како камата [така да се каже] за неговиот сопствен инвестиран капитал од 30.000 марки.

По спроведувањето на законското укинување на каматата на парите, ситуаци ата по десет години е следнава: прва хипотека 30.000 марки, втора хипотека 10.000 марки. Сопственикот на куќата целосно а повратил сво ата капитална инвестици а, но од друга страна, постои ново, авно право на сопственост во износ од 50.000 марки. Со тоа започнува правото на државата да има право да одлучува за понатамошните приходи од кири а и да а одредува висината на кири ата8 .

Сега би било неправедно, во однос на отплатата, сопственикот на куќата да се стави на исто ниво со хипотеките. Биде ќи неговиот капитал не е чист кредитен капитал во потесна смисла на зборот, ко треба да биде засегнат од укинувањето на ропството на каматата; тука зборуваме за „ризичен“ капитал, поточно за пари претворени во вредно добро, поточно куќа. Затоа, од сопственикот на куќата зависи дали ќе одобри подолг рок на плаќања или соодветен процент тра но вклучен во оперативните трошоци на куќата.

Целта овде не може да биде давање обврзувачки предлози; овде се даваат само предлози за тоа како би можел да се случи беспрекорен премин на економи ата на камата во економи а без камата, дури и во областа на недвижностите.

За да го комплетираме примерот, нека претпоставиме дека состо бата по 25 години е следнава: до то момент сите хипотеки се отплатени; само тра ните трошоци се исти или, поради поголемата старост на куќата, се зголемуваат од 1000 марки на можеби 1500 марки. Нека приносот што му се дава на сопственикот на куќата од оваа сума исто така биде околу 1000 до 1500 марки; според тоа, се чини дека околу 3000 марки од приходите од кири а одат за покривање на непреговарачки трошоци, додека преостанатите 4000 од првичните 7000 приходи од кири а би биле слободно расположливи. Така, државата има можност да ги намали кириите за повеќе од половина; тоа ќе го стори, на пример, во работничките живеалишта, или државата може да ги намали кириите за само 20, 30 или 40%, и на то начин да добие од разликата огромен извор на приходи за други авни потреби, пред сè, се разбира, за авна изградба на домови. За вилите кириите не се намалуваат, или не се намалуваат многу, од каде што се достапни многу големи дополнителни средства и за подобра изградба на домови или за посебни општествени цели. Сепак, оваа идна состо ба открива - и ас го сметам ова за многу плодна перспектива - внатрешното оправдување заедницата (државата) уште сега да учествува во одредувањето на износот на кири ата на начинот што го скицирав погоре, со намалување на кири ата за работничките живеалишта.

Во растечкото право на државата да учествува во сопственоста на недвижности лежи и основа за здрава емисиона банка и издавање кредити на хипотекарни доверители.

За § 4 и 5

Овие параграфи бараат соци ализаци а на целиот монетарен систем. Парите се само и исклучиво ваучер за завршен труд издаден од заедница ко а има сво

8 Федер не наведува како а добива бро ката од 50.000 марки: таа е половина од вредноста на станбената куќа, но е исто така еднаква на износот на корпоративната хипотека. Веро атно на важниот факт е дека таа не е поголема од износот што се должи преку хипотеки и затоа не му предизвикува никаква штета на сопственикот на куќата. Веро атно, со оглед на акцентот што Федер го става на безболната транзици а, ако износот што се должи за куќата е помал од половина од вредноста, државата според планот на Федер сè уште нема да бара дел од сопственоста поголем од оно што се должи преку хипотеки.

Machine Translated by Google

држава. Издавањето парични токени е едно од суверените фундаментални права на државата. Фалсификувањето на државните парични токени е предмет на на строги казни; затоа, тоа е доста силно општествено барање монетарниот систем да се стави под контрола на колективот. Работната сила на колективот е единствениот супстрат на паричните токени, и само непочитувањето на ово фундаментален факт доведе до влошување на нашите авни финансии и до целосна анархи а на монетарниот систем воопшто.

Со откажувањето од личниот и комерци алниот кредит од страна на приватните банкари, предложено во § 5, се прави подлабок рез во вкупниот кредитен систем. За државниот кредитен систем, како и за општинскиот, па дури и за кредитот за недвижности, мора да се држиме до укинувањето на ропството на каматата со на голема строгост и енерги а, биде ќи тоа е неопходен предуслов за соци алната држава воопшто.

Ситуаци ата е поинаква со личниот кредит. Ние, исто така, бараме, само по себе, бескаматност на личниот кредит; сепак, ова барање нема исто огромно и главно значење. Се сеќаваме на 250-те мили арди долари кредитен капитал со фиксна камата во споредба со единствените 12 мили арди акции што исплаќаат дивиденда.

Сите такви кредити, акции, сертификати за учество, акции во рударството, акции во акции и така натаму, се ризичен капитал. Приносот на ово капитал зависи од индустри ата и ефикасноста на лицата на кои им се доверени парите. Тука елементот на ризик и опасност од загуба стапува на сила, заедно со прашањето за лична доверба. За тоа, одредена компензаци а од посебен вид сè уште се чини неопходна. Сопственикот на акции и така натаму во нико случа не е компензиран или има корист ако претпри атието на кое му ги доверил своите пари не заработува ништо. То целосно ги губи своите пари ако претпри атието пропадне.

Поинаку е, на пример, со сопственикот на обврзници на Reicheisenbahn. Железниците на Ра хот [во Елзас-Лотринген] се целосно изгубени со губењето на Елзас-Лотринген. Сепак, имателот на железнички обврзници продолжува да ги прима своите камати. Од кого? Од даноците на колективот. Железниците можат да работат со дефицит од било ко а големина како во Пруси а и Бавари а во последната година; сепак, имателите на обврзници ги примаат своите камати. Од кого? Од данок платен од работниот потенци ал и потрошувачката на работното население.

Човек би сакал да а раз асни оваа фундаментална разлика, за конечно да препознае каде вампирот цица од работниот потенци ал на луѓето.

Според тоа, личниот кредит треба да остане, или поточно повторно да се додели, на лично работење преку приватната банка. Личната ефикасност на барателот на кредит, со ко а банкарот е лично запознаен, повторно треба да стане одлучувачки фактор за личен кредит. Надоместоците утврдени од државата ќе се регулираат сами по себе, во согласност со флуидноста на парите што во секо случа ќе започне со укинувањето на ропството на каматата.

На § 6

Главната поента од § 5 важи и за дивидендните средства, особено. Во интерес на соци алната држава-заедница, мора да се побара да се обиде да се врати еднаш поза мениот капитал и за големите индустриски претпри ати а - со цел да се постигне намалување на задолженоста на поединечните индустриски постро ки кон оние кои се само инвеститори.

Всушност, она што можевме да го забележиме во односот на поза мувачкиот капитал кон сите народи, се повторува и овде во помал обем. И овде капиталистот го експлоатира работникот,

Machine Translated by Google

надзорникот, инженерот, претприемачот, сите подеднакво, биде ќи принудата да се заработува дивиденда има приоритет9 .

Меѓутоа, ако постигнеме ослободување на индустриите и бизнисите од вечниот штребер на камати, тогаш патот е отворен за намалување на цените на производите и за испорака и дистрибуци а на вишок вредност, делумно на заедницата, делумно на работниците, средниот менаџмент и одборите на директори на одредени претпри ати а, а со тоа и на оние кои навистина само создаваат производство и вредности.

На § 7

Во ово пасус, секако, влегува во игра и целото поле на осигурување, кое може да се конструира на аналогна бескаматна основа. Платените премии не можат да растат преку додавање камата; туку осигурителните компании ќе станат штедливи институции; со други зборови, ризикот и предноста на осигурувањето се задржуваат. За ова политичката заедница мора да биде одговорна.

На § 8

Во однос на обезвреднувањето на нашите пари, кое е резултат само на огромната маса на нашите безбро ни сертификати за задолженост, бараме силно постепено зголемување на данокот на богатство. Во ова го ставаме акцентот на „силно постепено зголемување“.

[Рамниот] данок на богатство [со цел] намалување на бро от на банкноти и така натаму би бил ништо друго освен самоизмама со ко а се фрла песок во очите на луѓето. Зашто, ако ас исто така конфискувам половина од целото богатство насекаде и примам исплата во обврзници и пулпа, сè што навистина се постигнува со тоа е намалување на количината на харти а, додека за возврат факторот на конверзи а ќе а зголеми фиктивната вредност на вкупноста на харти ата во циркулаци а на исто ниво како и порано. Вистинската вредност секогаш им припаѓа само на стоките за потрошувачка и стоките за употреба, никогаш на хартиените ваучери за завршен труд.

Друго прашање е дали девизниот курс на нашата марка-валута може да се подобри. Но, дури и ова подобрување на девизниот курс повторно, во кра на лини а, зависи само од работниот потенци ал и производството, со други зборови, од можноста за производство на целата наша национална економи а.

Приговорите и нивното побивање

Никогаш досега една иде а не можела да се воспостави без отпор, а на малку иде а што прави толку радикално отстапување од долго воспоставените претпоставки за светоста и неповредливоста на интересот. Со веќе изнесените приговори и оние што се очекуваат, секогаш треба да се направи дво на забелешка: прво, мора да се праша ко дел од изнесените приговори се заснова на намерно искривување на иде ата за укинување на ропството на интересот, и второ, што треба да се каже како одговор на сите искрени и фактички засновани сомнежи?

На честиот приговор е тврдењето: без наплата на камата нико нема да поза мува пари.

9 Ова е проблем на акционерските друштва. Компании кои се во слободна и асна сопственост на семе ства, како што е вообичаено во Германи а, немаат оваа карактеристика.

Machine Translated by Google

Всушност, повеќе не сакаме никој да му позајмува пари. Кредитот беше трикот, беше стапица во која влезе нашата економија, и во која сега е беспомошно заробена.

Ако на народот навистина му е итно потребен поголем капитал, тогаш ги добива потребните пари без камата во централната државна каса, со само потреба од отплата. На крајот ќе издаде нови банкноти. Зошто да издава сертификати со камата?! Дали хартијата од хартија носи камата или не, нема никаква разлика! Неговата единствена и единствена поддршка е работниот потенцијал и даночниот потенцијал на народот. Зошто да се оптоварува секој овен трошок од самиот почеток со оловниот товар на вечната камата?

Да, но како државата треба да ги исполни своите културни напори за заедницата? Сè уште ѝ треба пари и можат да бидат фер во оваа задача само преку заеми што наплаќаат камата.

Ова тврдење се базира на целосно мамонистички начин на размислување. Би требало намерно да се пресмета за погрешно насочување по темелното читање на овој Манифест; бидејќи на прво место докажавме дека по укинувањето на ропството на каматата, сите културни и социјални задачи на државата можат да бидат покриени од државните бизниси, од приходите на поштенската служба, железницата, рудниците, шумите и така натаму, без ништо понатаму. На второ место, суверената народна држава [Volksstaat] има моќ, во секое време, да се грижи за посебни културни задачи преку издавање на бескаматни вредносни токени наместо сертификатите со камата прогласени за правило во мамонистичката држава. Сосема е невозможно да се види зошто државата треба да ги направи посебните културни задачи, на пр. изградбата на железници, канали и хидроелектрани, поскапи за себе со вечно ветување за камата што е сосема непотребна. Ако не може да ги плати трошоците за изградба од приходите на нејзините сегашни државни бизниси, тогаш нема причина да се види зошто државата не треба да создава пари; Суверениот народ навистина мора да плати за тоа, додека ги признава токму овие пари како средство за плаќање. Зошто, сепак, народот, со целиот свој работен и даночен потенцијал, би стоел зад уште едно парче хартија (каматниот заем), кој на народот во целост му наметнува само вечна каматна обврска во корист на капиталистот!? Затоа, да се откажеме од оваа опсесија на мамонистичката држава!

Капиталистите потоа само ќе ги земат издадените хартиени банкноти и ќе акумулираат хартиени банкноти. пари.

Ова е побиено на два начина. Прво, барањето самото поседување пари да се направи непрофитабилно тогаш, секако, веќе би било исполнето, а укинувањето на ропството на каматата доброволно би го презеле самите капиталисти, бидејќи капиталистот се откажува од каматата по своја волја ако ги натрупува своите хартиени банкноти дома. Второ, стравот на капиталистот за своите пари го прави тоа малку веројатно; треба само да се замислат бесконечните ноќи на оној што собира пари, кој чува големи суми пари натрупани дома и постојано мора да го гледа своето поседување загрозено од крадци, разбојници, крадци, претреси на куќи, пожари и поплави. Убеден сум дека чесниот граѓанин би се заморил од овие грижи за кратко време и наскоро би го нашол патот до државната банка. Државната банка издава потврда и сега е законски одговорна за сметката, но не и за какви било плаќања на камата. Инаку, секако, трета можност сè уште останува отворена за секого, поточно да работи со своите пари, да создава вредности и да произведува стоки, да учествува во индустриски претпријатија, да го прави својот живот сè побогат и поубав, да поддржува уметноста и науката, накратко, да ги користи своите пари на корисен начин, отфрлајќи го култот на Мамон.

Сепак, сè уште може да се случи приватната потреба од капитал за некои цели итно да се појави, на пример, за тестирање на пронајдоци, основање бизниси од млади, компетентни занаетчии или бизнисмени итн.

Machine Translated by Google

За почеток, ова нема никаква врска со укинувањето на ропството на каматата!
Зашто, прво, логично мора да се претпостави дека капиталистот, ко по укинувањето на ропството на каматата, секако, нема повеќе можност да ги инвестира своите пари на непробо ен начин и да очекува празна потрошувачка на камата, наместо тоа, како и во порана ера, ќе биде склонен да ги ризикува своите пари за такви цели, така што недостатокот или потребата во оваа насока ќе се по ават многу помалку отколку досега. Или, пак, не се слуша напротив, одново и одново од ефикасните бизнисмени, од на паметните пронаоѓачи, токму жалбата за тоа колку е тешко да се доби ат пари во мамонистичката држава за такви цели, освен ако не може да се гарантира „дивиденда"? Второ, задача на идната држава мора да биде да а поттикне секо а компетентна сила преку дарежлива поддршка. Всушност, дури и пред тоа имаше почетоци кон ова во старата бирократска држава, но толку малодушна што, наместо стимул, резултираше со инхибици а и неподготвеност, поради вознемирувачките прописи што го придружуваа доделувањето авна поддршка. Трето, да се забележи дека со распределбата на неколку милиони марки, можеше да се постигне огромно многу. Радоста од трудот, трудољубивоста и упорноста на германскиот пронаоѓач, инженер, занаетчи а итн. е толку голема што, преку правото на државата да учествува во резултатите од среќните прона доци, трошоците на веро атно би биле богато наградени (Англи а како пример).

Укинувањето на ропството врз основа на камата нужно води до исцрпување на богатството.

Охо! Ко го тврди тоа? Но, секако! Ко го прилагодил сво от живот на потрошувачката на своите камати на капиталот и не може да се реши да работи, со него тоа е сигурно вистина: троше ќи 5% годишно, то целосно ќе го исцрпи своето богатство за 20 години. Секако, но тоа е навистина сосема во ред! Она што го сакаме е токму укинување на ропството на каматата; сакаме живеењето од пензи а да престане да биде на висок идеал на граѓанинот. Сакаме да а завршиме оваа мамонистичка декаденци а; всушност, сакаме повеќе да не толерираме дека многумина можат да живеат во удобност тра но само од камати на кредити - со други зборови на сметка на другите!

Повторувам: воопшто не е вистина дека укинувањето на господството на каматата би довело до елиминаци а и исцрпување на богатството. Напротив, укинувањето на ропството на каматата би го промовирало создавањето богатство врз основа на труд што произведува стоки и произведува вредност, неоптоварено и ослободено од вечните трошоци за камата. Укинувањето на ропството на каматата води, како што видовме, до сеопфатно намалување на трошоците во целиот живот; нè ослободува од прекумерната тежина на одаточувањето, така што за секо работник можноста за акумулирање заштеди мора да биде поголема во иднина отколку досега. Уште нешто! Национално-економскиот труд што произведува стоки и вредности во индустри ата, тргови ата и тргови ата на никаков начин не е попречен, туку се поттикнува до максимум преку укинувањето на ропството на каматата.

Што добива работникот ако капиталистите повеќе не добиваат камати?

Ова прашање навистина не треба повеќе да се поставува! Прво, секако, тоа беше посто аниот борбен повик на работниците дека капиталистите ќе ги експлоатираат работниците; второ, навистина асно и асно видовме дека од работникот повеќе од ко било друг се бара да а плаќа каматата на кредитите. [Со други зборови, она што го добива работникот се пониски даноци и пониски трошоци за живот.]

Семе ните врски се ослабуваат и оштетуваат ако не може да се остави богатство зад себе. децата.

Да, каква е реалноста овде? Сосема генерално мислам дека парите имаат малку или никаква врска со чувството за семе ство. Или неко слушнал дека децата на побогати родители се држат до

Machine Translated by Google

нивните родители повеќе од оние на сиромашните родители? Или богатите родители ги сакаат своите деца повеќе од помалку имотните? Што е веро атно поважно за децата, нивните родители да им обезбедат на добро можно воспитување и да научат некаква дисциплина, воспитува ќи ги во вредни, здрави и храбри луѓе, или да им остават зад себе на голема можна торба со пари?

Во одредени случаи, оправданиот стремеж да се обезбеди финансиската иднина на децата несомнено ќе мора да се признае. Ово стремеж, а со тоа и штедливоста на родителите кон своите деца, во нико случа нема да биде негативно засегнат од укинувањето на ропството на каматата; напротив. Можноста за штедење ќе стане поголема кога нашата национална економи а ќе биде ослободена од сеопфатниот притисок на ропството на каматата.

Од примерот на човекот со заработка од 10.000 марки и пензиски приход од 5000 марки видовме дека сите средни и помали богатства всушност се лишени од каков било корисен ефект преку заобиколниот пат на директните и индиректните даноци на станбена кири а и така натаму. Не можам доволно често да повторувам: каматата на обврзниците за сопствениците на мали и средни количини богатство е измама, самоизмама, вртење во кругови, но големиот капитал преку сво от посветен печат доста ѓаволски а пропагира и прогласи низ целиот свет верата во светоста и неповредливоста на каматата. Тоа им овозможува на сите навидум да учествуваат во прекрасната, анестезиона потрошувачка на камата, со цел да а успи ат лошата совест што неизбежно мора да а придружува мрзливата, безработна потрошувачка на камата - и со цел да регрутираат другари за борбата, за одбрана на ова на високо добро на мамонизмот.

Државниот службеник, државникот ќе каже: државата не може да се откаже од обврската што а презела кон своите доверители.

Што значи „обврски“? Дали е на неко начин морално да се влегува во обврски за кои државата мора да знае од самиот почеток дека може да ги исполни само ако им а одземе каматата на доверителите преку директни и индиректни даноци во точно ист износ? Каде е моралот во тоа? Или можеби не е почесно да се признае: „Можам да а платам каматата само ако соберам исто толку даноци - но за време на во ната апсолутно морав да имам пари, и за тоа а направив измамата со воената обврзница; мора да ми простите, драги луѓе; на кра от на краиштата, тоа беше за вас, а сега не сакаме повеќе да играме криенка; ас, државата, не плаќам камата, а вие, даночните обврзници, не треба да плаќате даноци за каматата; тоа значително ќе ги поедностави нашите трансакции. Така, ќе се сна деме без огромната даночна бирократи а, а исто така и без вонредната бирократи а што служи на интерес. Нели? Дали имаме договор?“ И вие, господине Ша деман, не го об авува те повторно вашето име на секо рекламен столб како државен секретар на старата компромитирана влада меѓу глупавите декларации поврзани со безбедноста и неповредливоста на воената обврзница. Само се засрамувате: користа од целата измама навистина отиде само и единствено во рацете на големиот кредитен капитал.

Финансиските службеници и банкарските професионалци из авуваат дека укинувањето на ропството на каматата на воените обврзници и авните долгови е невозможно биде ќи тоа е синоним за авен банкрот.

Ќе ми простите: според вашите говори, ние навистина сме авно банкротирани или мора да станеме такви. Сепак, отвореното прогласување на авен банкрот би била на големата глупост што би можеле да а направиме: на вистинската неспособност на сегашните носители на власт, тоа би додало предвреме историска потврда за оваа неспособност.

Зошто да прогласам банкрот? Ако сум ставил 3 поени од десниот џеб на панталоните во левиот, Сепак, поради тоа не смеам да прогласам банкрот на десниот џеб од панталоните!

Machine Translated by Google

Навистина не беше поинаку со воениот заем! Ра хот ги извади од џебовите на луѓето првите мили арди што беа всушност присутни, потоа парите повторно се врати а; потоа до де новиот заем и повторно парите се врати а; повторно до де пумпата и ги вшмука мили ардите и повторно се повлекоа, сè додека, откако играта беше повторена девет пати, државата весело не генерираше 100 мили арди долгови. За тоа народот имаше 100 мили арди во фино печатена харти а во рацете. На почетокот народот замислуваше дека станал толку побогат; потоа до де државата и рече: „Ужасно е; имам 100 мили арди долгови и се соочувам со банкрот.“ - Да, но зошто? Тоа е во секо случа само самоизмама! Јас самиот навистина никогаш не можам да банкротирам ако одвреме-навреме ги вадам парите од едниот џеб и ги ставам во другиот. Затоа, можеме да се смириме во врска со државниот банкрот во однос на нашите внатрешни долгови од воени обврзници. Затоа, навистина не треба да прогласуваме авен банкрот и навистина можеме да се поштедиме од огромниот труд со глупавите каматни плаќања и големите, но уште поглупави, даноци.

Да се ослободиме конечно од извршувањето на наредбите на големиот кредитен капитал! Само големиот кредитен капитал има корист од оваа измама со даноци со камата на кредитот, биде ќи за него останува поубава грутка злато, а работниот народ го плаќа ово вишок во форма на индиректни даноци; во меѓувреме, сепак, малиот и средниот капиталист едноставно си а брка опашката.

Глобалниот економски службеник вели: Укинувањето на ропството врз основа на камата не е можно да го постигнеме само во Германи а; тоа мора да се направи на меѓународно ниво; во спротивно ќе го изгубиме целиот кредит, капиталот ќе се одлее и ние сепак ќе мора да ги исполнуваме нашите обврски врз основа на камата кон остатокот од светот.

Признавам дека и ас самиот долго време бев во недоумица околу ова прашање. Тоа е на тешкото прашање биде ќи го вклучува нашиот однос со остатокот од светот; во меѓувреме, прашањето има две страни. Од една страна, иде ата за укинување на ропството на каматата е борбен повик на сите продуктивни народи, против меѓународното ропство на каматата на парите; од друга страна, тоа е радикален лек за нашата внатрешна финансиска мака. Но, навистина не е причина да се воздржиме од користење на лек, само затоа што подеднакво болниот сосед не го користи во исто време. Сепак, би била дополнителна глупост ако ние во Германи а продолжиме да трчаме во луд круг и да плаќаме даноци и камати кога асно сме препознале дека оваа смешна активност им користи само на големите капиталисти и на нико друг. Затоа, да го водиме патот со нашиот ослободителен пример; да се ослободиме од ропството на каматата на парите и наскоро ќе видиме дека силата на оваа победничка ослободителна иде а ќе ги стимулира народите во светот да нè следат.

Всушност сум убеден дека нашата иници ативa - ако оваа иници ативa не биде потисната од Германските мамонисти – ќе ги збришат другите народи заедно со неодолива нужда.

Спартакистот вели: Целата иде а се сведува само на заштита на капиталот; таа сепак останува тогаш како што беше: сиромавиот човек нема ништо, а богатиот останува.

Да, при ателе мо ; генерално е многу тешко да се води дискуси а со тебе - ако навистина си во длабочините на тво ата душа комунист и затоа всушност ќе тврдиш дека „сè им припаѓа на сите луѓе“10 , и ако заедно со тоа навистина сте запознаени со вистинските идеи на големите болшевички водачи во Руси а, особено на Ленин, и ги сметате за точни, и соодветно на тоа ги сметате следните задачи на Советската Република назначени од Ленин, „универзално отпишување на сметките и контрола на целото производство и дистрибуци а“, како човечки можни.

10 Петар Кропоткин, Осво увањето на лебот

Machine Translated by Google

Меѓутоа, ако ви е сосема асно дека оваа задача е навистина изводлива само под ужасна тирани а, а сепак во дното на вашето срце останувате убеден комунист или спартацист и така натаму, тогаш да не се расправаме понатаму едни со други; ние едноставно не се разбираме и зборуваме различни азици, а иднината ќе одлучи, или за државата со лудачки кош што на кра от може да произлезе од хаосот на болшевизмот, или за новата држава на ко а се надевам, со национална економи а ослободена од ропството на каматите.

Но, ако, во дното на вашето комунистичко срце - ако сте искрени - откриете дека сè уште размислувате, копнеете по жена и дете, по човечка душа што ви е поблиску од Еским или Зулу кафир, ако за време на работата во фабриката под команда на советскиот директор мислите дека сè уште би било убаво да поседувате сопствена мала куќичка, мала градинарска парцела, ако навистина во самата длабочина на вашата душа навистина не би дало вистинско задоволство тоа што треба да имате право како куче на улица да а користите секо а кучка што ќе ви се сретне на патот, ако сакате некого да го наречете ваша сопруга, ако само размислувате да заштедите нешто од вашата плата, ко а тогаш треба да ви припаѓа само вам, тогаш веќе не сте комунист; тогаш веќе во вашето срце сте скршени од вашата толку гласно прогласена парола „Сè им припаѓа на сите луѓе“; тогаш токму она што не го сакате е сè да им припаѓа на сите луѓе; сакате токму она што го посакувате за себе - жена, дете, куќа, фарма, заштеди - без разлика дали веќе го имате или само се надевате дека ќе го добиете, дури и тогаш треба да ви припаѓа само вам.

И гледаш ли, при ателе мо , ако само во срцето се сомневаш дека тоа би можело да ти направи разлика, ако неко а случа на личност до де и едноставно ти ги земе заштедите во име на „сите“, и ако ти донесе друго дете и го земе со себе и твоето затоа што сите деца им припаѓаат на „сите“, тогаш при ателе мо , да не продолжуваме да зборуваме сосема поинаку.

Можеби би можел да ве замолам да размислите дали всушност комунистичката порака дека сите нешта треба да им припаѓаат на сите луѓе не мора нужно да значи кра на секо а култура, биде ќи недостатокот на каков било концепт на сопственост мора, со убедлива логика, да го спушти човекот на ниво на ѕвер.

Ако сите нешта им припаѓаат на сите луѓе, ако може да се наметне плаќање сметки и контрола на целото надземно производство и дистрибуци а во Ленинова смисла, тогаш во на добар случа би произлегла мрав алничка колони а. Но, во то случа , можеме да живееме и без азик, душа и мисла; немо и инстинктивно можеме да а извршуваме нашата принудна работа. Кра от на човекот е тука.11

Но, доста сега, при ателе Спартак. Нека ова фундаментално размислување длабоко се вдлабне во тво ата глава и срце. Поточен одговор на твоето прашање ќе произлезе потоа за време на разговорот со другите страни.

А сега, вие другари од двете соци алистички ориентации, умерени и независни!12

Не можам да замислам дека од ваша страна би дошле сериозни контрадикции или приговори против укинувањето на ропството врз основа на камата, а сепак морам категорично да се справам со вас, заедно со целиот соци алистички свет на идеи, од Маркс до сегашните лидери Еберт, Ша деман, Кауцки и така натаму.

1. Соци алистичка вол а: издигнувањето на работничката класа е иде а ко а безусловно ќе преовлада; досега, се согласуваме.

---

11 „Кра от на човекот“ е од Езекиел. Таму значи целта на човекот, но овде може да има дво но значење. Целта на човекот под комунизмот станува безумно ропство, што е уништување на човекот.

12 Федер овде се осврнува на Соци алдемократската парти а и не зината пацифистичка гранка, Независната соци алдемократска парти а.

Machine Translated by Google

2. Патеките изгазени за постигнување на оваа голема цел се речиси целосно погрешни, затоа што тие

3. се базираат на лажни претпоставки.

4. [Марксистичката] соци алистичка иде а за државата нужно води кон комунизам, со што кон опаѓање.

5. Биде ќи соци алдемократи ата има поинаква цел, издигнување на работничката класа, на сите работници воопшто, таа се соочува со ужасен внатрешен конфликт, биде ќи логичките последици на марксизмот водат кон директно спротивното од практичната цел на работничкото движење.

6. Од оваа внатрешна поделба произлегува очигледната неизвесност во насока на влада.

7. Заради големата практична цел (воздигнување на работничката класа) мора да се повлече поостра лини а против Спартак и болшевистичкиот комунизам, а нивните методи мора да се борат со сета наша моќ. Но, соци алдемократи ата, организирана преку синдикати, денес се чувствува слаба пред овие радикални групи, биде ќи го прифатила марксистичкото размислување како сво фундаментален принцип на образование и биде ќи сите марксистички начини на размислување логично водат кон комунизам.

А сега доказот: точка 2 вели дека патеките по кои стапнала соци алдемократи ата се речиси целосно погрешни.

Целата агитаци а спроведена низ целата зем а доведе до длабока поделба ка населението на нашата наци а. Посто ано повторуваните клевети против работодавците од секаков вид, всушност на секо буржоаски наречен каков било, како експлоататори и крвопи ци на физичките работници кои работат наводно без помош, доведоа до неоправдано огорчување и до надменост на трудот, што денес нужно наоѓа израз во барањето за „диктатура на пролетари атот“ (Комунистички манифест). Суштинското барање на Ерфуртската програма - префрлање на средствата за производство од приватна сопственост во сопственост и работење на заедницата - денес е компресирано во повикот за „соци ализаци а“.

На секо сериозен политичар му е сосема асно дека целосната соци ализаци а на нашата економска пропаст би значела целосен банкрот на државата. Но, нико не се осмелува отворено и слободно да му го признае ова на народот.

Не соци ализаци ата, туку десоци ализаци ата сега би морала да биде мотото. Така, се обидуваме да го компензираме очигледниот неуспех на секо а соци ализаци а преку заблудни даночни проекти и по ово пат да ги „експроприраме експроприаторите“ по втор пат. Сето тоа не значи ништо друго освен напуштање на целата национална економи а во целосна пропаст. Наместо раст (удво ување на производството, како што ветуваше целата соци алистичка литература за периодот по револуци ата, е невозможно) се случи токму спротивното.

Сепак, на лошото нешто би било ако сегашната соци алистичка влада помисли да прифати големи странски заеми. Со тоа не само што ќе биде запечатен нашиот економски пад, туку и целосно ќе се предадеме во ропство на каматата на Антантата, од кое нема да има враќање.

Фундаменталниот неуспех, основната грешка, врз ко а е изграден целиот ово погрешен синџир на договори, барања и ветувања до народот, е сосема погрешен став кон индустрискиот капитал и кредитниот капитал. Комунистичкиот манифест, Ерфуртската програма, Маркс,

Machine Translated by Google

Енгелс, Ласал, Кауцки не а препознале радикалната разлика помеѓу индустрискиот капитал и кредитниот капитал.

Во врска со ова, целата соци алдемократи а мора повторно да научи; оваа фундаментална грешка мора асно да се препознае и отворено да се признае без резерва. Потоа, сепак, мора неуморно да се извлечат единствените можни заклучоци. Сепак, тие означуваат радикално откажување од бесмисленото, биде ќи е целосно погрешно, бес против индустри ата, против работодавачот. Работникот и давателот на работа припаѓаат заедно; тие имаат иста цел - работа, производство; биде ќи без производство, без работа, не може да има живот, нема култура, нема напред и нема нагоре. Самоочигледните и неизбежни спротивности што посто ат меѓу луѓето, само затоа што се луѓе, се многу помалку важни од големиот заеднички интерес на работодавачот и вработениот. Овие спротивности се и биле решавани преку договори за плати и трговски организации на заемно задоволство на двете страни.

Но, да не се занимаваме понатаму со овие прашања што се триви ални во рамките на нашиот трактат за на големите политички линии на сила и да нагласиме само дека интересот на трудот колективно е совршено усогласен со нашата национална индустри а, со националната економи а на нашиот народ.

Ко и да учи поинаку и да ги претставува спротивностите меѓу работодавачот и вработените како поважни, се открива себеси како неодговорен токму во однос на работниците; биде ќи со тоа а положува секирата во коренот на дрвото што го храни и го поддржува работникот.

Соци алдемократи ата, сепак, го направи тоа, а со тоа се здоби со вечна вина пред германскиот труд; со тоа донесе неопислива беда врз нашиот народ, биде ќи не може да ги одржи сите свои ветувања, биде ќи не може да ни донесе мир на меѓусебно разбирање, биде ќи не може да ни создаде работа, биде ќи дури мора да постави вооружена сила против нас, биде ќи не може да се сна де без државна служба, биде ќи мора да бара обврска за работа, биде ќи универзалното еднакво и директно право на глас за мажи и жени над 20 години не му помага на никого да заработи за живот, биде ќи без гаранци а од државата за безбедноста на личноста и имотот мора да се по аваат хаотични околности, биде ќи без интеграци а и потчинување на поединецот во општеството не е можна виталност на државата.

Така, длабок, очаен бран на разочарување поминува низ целиот народ. Ако поединците сè уште не го разбираат тоа, министрите, членовите на парламентот и народните делегати продолжуваат весело да се лажат едни со други дека „придобивките од револуци ата“ мора да се бранат од „реакци а“: што значат овие два термина, ако воопшто значат, ниту еден искрен државник не би можел асно да им каже на луѓето.

Негативните де ства а на револуци ата, соборувањето на низа застарени династии, соборувањето на офицери, укинувањето на благородништвото, распуштањето на во ската, накратко, „Големото уништување“, навистина не е „добивка“.

И реакци а?! Отфрлената, гнила доктрина за божественото право никаде во целиот народ нема доволно морална поддршка за да резултира со каква било насилна акци а; буржоази ата, во однос на вистинскиот буржоази а, е премногу кукавичка, премногу морално корумпирана, за да се здружи против класно свесниот труд: затоа не е потребно владе ачката класа на работниците да биде загрижена за династичка или буржоаска реакци а.

Но, длабокото разочарување на народот од таканаречените придобивки од револуци ата, со други зборови од недостатокот на какво било вистинско подобрување на положбата на народот, тоа е големата опасност. Ова разочарување води кон одлевање на големи маси сè подалеку кон лево, каде што веќе дадените ветувања се далеку надминати.

Machine Translated by Google

На кра от на краиштата, повеќе не може да се даваат ветувања како „сè на сите луѓе“. Тоа е чиста лудост, но секо а иде а, секо феномен, секо а активност растегната и преувеличена до кра ност на кра от станува лудост, а потоа се претвора во сво ата спротивност. Така е и со комунистичката иде а дека сè треба да им припаѓа на сите, биде ќи на ова на кра от му доаѓа кра от и се претвора во сè... без ништо. Глад, оча , беда, болест и потреба пристигнаа во Руси а; луѓето го изгуби а последниот остаток од храброст и радост во животот.

Повторувам: огромната фундаментална грешка во соци алистичкиот идеен свет на кра от на краиштата треба да се проследи до неуспехот да се препознае длабоката суштинска разлика помеѓу индустрискиот капитал и кредитниот капитал. Кредитниот капитал што ги голта каматите е невол а на човештвото. Вечниот, без напор и бесконечен раст на големиот кредитен капитал, а не на продуктивниот, индустрискиот работен капитал за производство на стоки, води кон експлоатаци а на народите.

Не можам да го изоставам овде испитувањето на прашањето зошто оваа суштинска разлика не е препознаена; дали навистина не е препознаена или можеби е замаглена во корист на големиот кредитен капитал; дали водачите и поглаварите во борбата против капитализмот, дали авторите на Комунистичкиот манифест, на Ерфуртската програма и сегашните водачи отсекогаш постапувале со потребната совесност.

На сериозно и на страшно е кога неко фрла сомнеж врз апсолутната сериозност и цврстата убеденост на друг; се чини дека е уште посериозно, толку повнимателно се бараат причините и врските што се однесуваат на животните настани. Затоа, сакам воопшто да не дадам одговор на самото ова прашање, туку само да алудирам на големи, не асни врски цитира ќи а из авата на Дизраели, на големиот англиски премиер, лорд Биконсфилд. Ова то го пишува во сво от роман „Ендимион“:

„Нико човек нема да се однесува рамнодушно кон принципот на расата. Тоа е клучот на истори ата, а истори ата често е толку збунувачка затоа што а напишале луѓе кои не биле свесни за ово принцип и за целото знаење што го вклучува.“ [Барон Серги до Ендимион]

Буржоази ата.

Буржу от, на кого одморот му се чини како негова буржоаска должност, сигурно е вознемирен од секое ново револуционерно барање, како и секогаш со секо а нова иде а. Тоа значи немир за него; биде ќи можеби дури и би морал да размисли нешто за тоа. Секо а промена му е одвратна; то сака да има одмор, и тешко на оно што а посакува сво ата торба со пари. Сега навистина се сакаат од него неговите камати, неговиот приход од кири а за куќи, каматите од неговите покриени обврзници, каматата што а собира од хипотеките; накратко, што го сочинува неговиот одмор, неговото задоволство и неговата среќа.

Сепак, мора да се запрашаме што ќе кажат членовите на класите што поседуваат поза мен капитал. Тие, покра вистинскиот буржоази а... Буржоази ата е човечки тип, со ко ништо понатаму не може да се започне; буржоази ата е гранка на дрвото на човештвото што треба да се исече, колку побрзо толку подобро. Ова се снобовите, самозадоволни Бабити со нивните жално тесни хоризонти, кои не се способни за никаков ентузи азам. Тие ги поминуваат своите денови во вечна монотони а со кафе, утрински весник, утрински пи алок, пладневен весник, ручек, попладневна дремка, сечење купони, попладневно пи алок, при ателите во паб, а повремено и во кино. Нема ќи разбирање за сè што го движи светот, сè по што младоста копнее, сè што ги вознемирува луѓето, државата и општеството, негрижливи за во ната и победата, тие вегетираат и се распаѓаат, истовремено арогантни и сервилни - но буржоази ата е толку широка класа што не може да се игнорира.

Machine Translated by Google

Така, преку укинувањето на ропството врз основа на камата, штедењето е уништено; луѓето завршуваат во сиромашен дом.

Дека укинувањето на ропството на каматата сосема генерално може да има вли ание врз штедливоста мора одлучно да се негира. Штедливоста има исто толку малку врска со преовладувачките економски ставови како на пример расипништвото. Штедливоста и расипништвото се човечки квалитети кои или се присутни или не, рамнодушно кон тоа дали едно време а одобрува или а мрази иде ата за камата.

Во време на транзици а можеби може да се промовира зголемување или намалување на штедењето. Меѓутоа, во даденият случа , ас сум многу повеќе склонен кон ставот дека рационална, економски настроена личност ќе си каже следново: „Во иднина повеќе не можам да сметам дека ќе живеам само од мо интерес. Сепак, сакам да живеам во подоцнежните години, а сепак да оставам нешто зад себе за моите деца; затоа, сега морам да штедам повеќе.“ Укинувањето на ропството на каматата, според мене, мора да го има ово ефект врз мнозинството луѓе. Што се однесува до постарите лица, секако дека тие ќе бидат упатени кон авна поддршка.

И овде морам уште еднаш нагласено да нагласам дека, со оглед на моменталниот товар на директните даноци врз имотот и товарот на индиректните даноци врз секо начин на живот, ништо од прекрасните каматни плаќања не останува, освен во случа от на лицето за кое - а тоа е навистина нешто неправедно и против кое треба да се бориме - целиот приход произлегува само од вечните каматни плаќања. Затоа, веро атно не треба да се плашиме од пад на штедливоста.

Дали (одвратниот) голем капитал е навистина толку неплоден? Зарем то не создаде и средства за голем напредок што носи плодови за човештвото поголеми од она што го уништува каматата на кредитниот капитал?

Не! Поставувањето на прашањето само докажува дека мамонистичката фразеологи а ни го замаглила асниот поглед.

Големиот капитал не ги создал средствата за голем напредок; напротив, големиот капитал израснал од трудот! Целиот капитал е акумулиран труд. Големиот капитал е сам по себе непродуктивен, биде ќи обичните пари сами по себе се сосема неплодна работа. Од умот, трудот и достапните или веќе развиените суровини или минерални ресурси, се произведуваат вредности, а стоките се произведуваат - преку трудот и само преку трудот.

Зашто ако неко толку пари вложува во на плодната обработлива зем а, во на богатиот рудник за аглен, обработливата зем а поради тоа не раѓа жито, ниту рудникот сам од себе исфрла аглен! Да го потврдиме ова конечно.

Ако луѓето ги измислиле парите, тие се соодветно доста корисни и разумни; биде ќи во секо случа Во комплексна економи а, потребен е ово (универзално признат) „купон за завршен труд“. Но, дека потенци алот што треба да се всади во овие „парични империи“ вечно да растат од себе во огромна големина - а парите го прават тоа, ако можат да носат камата - тоа е она против кое се бунтува суштината на нашето битие; тоа е она што ги возвишува парите далеку над сите други земски манифестации; тоа е она што ги претвора парите во идол. И сето тоа е навистина само на големата самоизмама на човештвото!

Ништо, апсолутно ништо, не може да до де само од пари. Маса, шкаф, облека, куќа, алат, накратко, сè околу нас има одредена вредност; на кра от, сè уште може да се користи скршен мебел како огревно дрво за да се затоплува, но со банкнота од дваесет марки не може ништо да се направи;
Не можам ниту парче сирење да завиткам во него. Само откако луѓето разумно ќе се согласат за олеснување на размената на стоки за потрошувачка, да пишуваат ваучери за завршен труд, само со тоа ливчето харти а добива значење и цел, и многу е разумно дека зем оделецот за своето жито добива од компани ата за аглен не аглен, туку пари; така...

Machine Translated by Google

ваучер за друг завршен труд, на пр. вили, садови, плуг и коса. Но, со тоа треба да заврши моќта на парите.

Така, големиот напредок на човештвото е постигнат не преку пари, туку преку самите луѓе, нивниот смел дух, нивната горда смелост, нивниот паметен ум, силата на нивните раце, нивниот споделен, затоа општествен, вреден труд. Толку гордо и толку асно мора да видиме. Луѓето беа она што беше, секако не жалните парчиња харти а што луѓето ги измисли а за поедноставување на трговски ата.

Понатамошна програма

Иако укинувањето на ропството врз основа на камата не е крајната цел на новиот државен занает; тоа е навистина најострата акција, единствената акција што е способна да ги обедини сите народи во вистинска лига на нации, против тиранијата на мамонизмот што ги опфаќа сите народи. Но, тоа не е крајот. Напротив, укинувањето на ропството на каматата мора да доведе до понатамошни чекори, бидејќи, како што видовме, тоа го фаќа глобалното зло од корен, и всушност од главниот корен.

Само кога ќе се исполни основата на барањето за укинување на ропството на каматата, патот е расчистен за прв пат за социјалната држава. Ова мора асно да се препознае и мора да се оствари и покрај сите мамонистички сили. Повикот за социјализација [додека ропството на каматата продолжува] не е ништо повеќе од обид да се создаде доверба од сите индустрии и да се создадат гигантски конгломерати насекаде, врз кои големиот кредитен капитал, и покрај сите даноци на богатство, природно ќе има одлучувачко влијание повторно во иднина. Социјалистичка држава на мамонистичка основа е апсурд и по природа води кон компромис помеѓу социјалдемократијата, веќе силно контаминирана со мамонизам, и големиот капитал.

Ние, пак, бараме радикално отфрлање на мамонистичката држава и реконструкција на државата според вистинскиот дух на социјализмот, во која владејачката основна идеја е обврската за негување - во кое старото основно барање на комунизмот може да го најде своето рационално и корисно задоволство - во форма на тоа секој член на народот да го добие своето доделено право на почвата на татковината преку распределбата на најважните прехранбени производи од страна на државата.

Понатаму бараме, како основа за новата држава, претставување на народот преку Комората на народни претставници, која треба да се избира на најширока основа, а покрај тоа и посебна Комора на трудот, централниот совет во којшто работниците во земјата имаат глас пропорционално на нивната распределба по професија и економска класа.
Конечно, бараме најголема одговорност за директорите на државата. Оваа нова конструкција на државата на социјалистичко-аристократска основа ќе биде обработена во дополнително дело.
што наскоро ќе се појави од истиот издавач. Предуслов за целата оваа конструкција, сепак, останува укинување на ропството врз основа на интерес.

Моето непоколебливо верување, а уште повеќе, моето знаење ме тера асно да препознаам дека укинувањето на ропството на каматата не само што е спроведливо, туку ќе биде и мора да се преземе насекаде со неопишлива радост. Забележете: за разлика од сите други идеи, движења и напори, колку и да се добронамерни, кои имаат за цел подобрување на човештвото, мо от предлог не сака да се обиде да а подобри човечката природа; туку се применува против токсична супстанца, против феномен кој е вештачки - не, ѓаволски - измислен, сосема спротивно на најдлабокото чувство на човекот, со цел да го разболи човештвото, да го зароби човештвото во материјализам, да му го одземе најдоброто нешто што го има, душата. Рака под рака до неа.

Machine Translated by Google

продолжува страшната, безмилосна тирани а на паричните сили, за кои луѓето се само робови на каматата, посто ат само за да работат за дивиденда, за камата.

Длабоко вознемирени а препознаваме застрашувачката асност и вистина на старите библиски поговорки, според кои богот на Евреите, Јахве, му ветува на сво от избран народ: „Сакам да ти дадам да ги поседуваш сите богатства на светот; пред твоите нозе ќе лежат сите народи на Зем ата и ти ќе владееш над нив“.

Ова глобално прашање сега е поставено пред сите вас. Глобалните прашања не се решаваат со мавтање со раката, туку иде ата е асна како ден. И делото мора вредно да се пропагира; мора асно да разбереме дека се соочуваме со на страшниот непри ател, светските финансиски сили. Целата сила е од другата страна, од наша страна само правдата, вечната правда на продуктивниот труд.

Пода те ми ги рацете, работни луѓе од сите зем и, обединете се!

Machine Translated by Google

Германската държава на национално ниво

Соци алистичка фондаци а

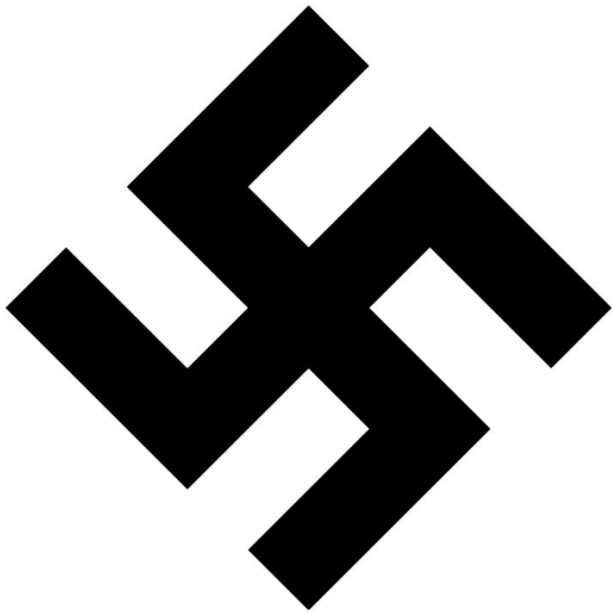

Machine Translated by Google

Предговор

од
Адолф Хитлер

Секо а голема иде а има потреба од две работи, вол а за моќ и асни цели. Вол ата за моќ, за ослободување, свети и силно лежи во нашите срца, Готфрид Федер во сво ата книга „Германската држава на национална и соци алистичка основа“ ги претстави нашите цели асно, едноставно и на начин разбирлив за сите. Во неа надежта и копнежот на милиони прона доа форма и моќен израз. Литературата на нашето движење во неа го доби сво от катехизм.

Минхен, 8 ноември 1923 година

Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Предговор
до петтото издание

Тука моето дело, „ Германската држава на национална и соци алистичка основа“, се по авува во сери ата на „Национал-соци алистичката библиотека“. Текстот останал суштински и фундаментално непроменет, но пасусите што се однесувале на околностите од времето кога се по авило ова дело (1923) и поза мени примери од таму биле избришани, а об аснувањата за евре ското прашање скратени, биде ќи на второто ќе му биде посветено посебно дело.

Новото издание особено треба да сведочи за фактот дека воопшто не е променето во основната програма.

Мурнау, октомври 1931 година

Готфрид Федер

Machine Translated by Google

„Блажени се луѓето на кои им е тешка потреба...“

наметнува возвишена политичка иде а ко а,

биде ќи одличен и едноставен,

а присилува секо а друга иде а за епохата во сво а служба.“

Ха нрих фон Тра чке

Machine Translated by Google

Вовед
до првото издание

Гледаме во иднината полни со силна надеж и копнеж. Германи а ќе преживее, Германи а не може да пропадне. Германи а е потресена како од неподнослivите породилни маки на новото време. Грозните окови на самовината, како и странските мачители, ќе паднат и ќе бидат истресени со силно кревање на рамената, а Германи а ќе маршира на чело на народите.

Ако толку многу страдање и невол и не беа поврзани со колапсот и пропаста, ќе можевме да учествуваме со одредено чувство на среќа во деновите на создавањето на новото време. Ако го фрлиме нашиот поглед врз деградациите на денот, врз конфузи ата на сегашноста, насекаде гледаме моќна вол а, сериозна работа, инспирирана интуици а. Германската душа ги движи своите крил а кон нов висок лет.

Задачите денес се моќни, поголеми и потешки од кога било во толку болната истори а на Германците.

Значи, потребно е да се реши дво ната задача - не само да се „обнови“ државата и економи ата - туку да им се даде нова форма. А со тоа и нова форма за културниот и интелектуалниот живот на нашиот народ.

Старата германска копнеж по обединета Германи а конечно мора да стане реалност, ќе се по ави нов економски закон и ќе а отстрани кошмарната форма на каматно-капиталистичка економи а.

Толку сеопфатни и преовладувачки се задачите што нè очекуваат. Гроб и опоменувачки стои духот на минатото зад нас; исполнет со страхопочит пред она што се случило историски, на цврстата основа на на добрата германска традици а, заснована на на раната ариевска мудрост, народот и државата, економи ата и културата мора да бидат создадени одново.

Тука работниците мора да бидат свесни за сво ата огромна одговорност, всушност, тие се носат од надежта на целата наци а - кон слободата!

Но, националсоци алистичката иде а е многу повеќе од само враќање или заобиколување во старите предциви обичаи, таа ги крши синџирите на марксистичката држава и економска форма, таа, како прва и на решителна иде а, свесно а води на тешката битка против мамонистичките сили, против светската моќ на сеевре скиот импери ализам, против духот на алчноста, себичноста и рамнодушноста.

Ова универзално и големо германско движење за слобода го наоѓа сво от на моќен, на силно волен и на свесен борец за цел во Национал-соци алистичката германска работничка парти а. Парти ата ги изложи своите цели во кратка програма што на концизен начин ги сумира основните барања на движењето во 25 клаузули. Алфред Розенберг, главен уредник на „Националист Обзервер“13, полемичкиот орган на Национал-соци алистичкото движење на Голема Германи а, на начин достоен за благодарност, ги об асни програмските точки поединечно во кратко дело14 .

---

13 „Фолкишер Беобахтер“ бил купен во 1920 година од страна на НСДАП како орган на парти ата и уреден од Дитрих Екарт. сè до неговата смрт во 1923 година, кога го водеше Алфред Розенберг.

14. Дас
Programm der Bewegung во 1923 година.

Machine Translated by Google

Врз основа на ова дело, барем е можно да им се каже на при ателите и непри ателите што сака Национал-соци алистичката германска работничка парти а. Од друга страна, во литературата за националсоци ализмот недостасува сеопфатно дело кое би дало опис на политичките и економските идеи од кои произлегува националсоци ализмот, какви патишта има намера да искова во однос на националната политика за да а постигне сво ата кра на цел, а тоа е национал-соци алистичката германска држава, состо бата на работата и перформансите. Сегашното дело има за цел да а исполни оваа задача.
Затоа, ќе треба да а осветлиме по довната точка, патот и целта на националсоци ализмот, ќе покажеме по што германската националсоци алистичка држава суштински ќе се разликува од посто ната држава, кои области ќе останат суштински недопрени, во кои области ќе има суштински реформи и каде во суштина ќе треба да се тргнат нови патишта.

Ќе мора да бараме и откриваме нови начини за авниот живот, особено за националната финансиска политика, за третирање на расното прашање и прашањата поврзани со него. Понатаму ќе мора фундаментално да се справиме со непри ателските приговори, искривувањата и лагите што веќе станаа гласни.

Задачата што си а поставивме е исклучително голема, а сепак само мал дел од целиот обем на обновата на Германи а.

Секо напор би бил залуден ако одлучноста до смрт и неограничената вол а на...

Лидерот не работеше за ефикасноста на идеите.

И на силната вол а би била потрошена залудно ако во нашите срца не носиме непоколебливо асна слика за тоа како треба да изгледа оваа германска држава - Германи а, зем ата на нашите татковци и деца - во согласност со нашата вол а - по нашата победа!

Machine Translated by Google

1. Темелите

Моралните темели

Основата на националсоци алистичката државна уметност е целосна одговорност кон народот и кон себеси.

„Јавниот интерес пред сопствениот интерес“ е првиот закон на националсоци ализмот.

Можеби изгледа чудно што таков принцип мора генерално да се воспостави за една држава, биде ќи од истори ата препознаваме периоди во кои благососто бата на целото општество била во умот на владетелите како основа на нивното државно водство. Ако денес е потребно да се постави ово принцип пред сите други размислувања, ова е само израз на фактот дека денешните авни услови се сè друго освен израз на ова единствено правилно политичко чувство. Во ово прв принцип гледаме подеднакво колку тесно се поврзани моралот и економи ата.

Јавниот интерес пред сопствениот интерес е прво морално барање. Но, во исто време, со одлична азична асност, го изразува хиерархиското уредување помеѓу благососто бата на целината и оправданиот стремеж на поединецот кон лично стекнување и сопственост. Затоа, ово националсоци алистички принцип во нико случа не а исклучува приватната сопственост. Напротив: националсоци ализмот целосно и целосно го признава значењето на сопственоста. То знае дека личната сопственост и правото слободно да се располага со стекнатото е основа на секо а економи а и, пошироко од тоа, на секо а повисока култура; но националсоци ализмот исто така признал дека за признавање на приватната сопственост е потребно да се повлечат сосема одредени граници, односно каде што сопственоста станува само инструмент на моќ и се применува на експлоататорски начин против благососто бата на целината.

Можеби речиси и да нема човек ко сериозно размислува и ко би сакал да го побие ово прв принцип во оваа општа форма. Тешкоти ата ќе лежи во правилната проценка на авните интереси во однос на интересите на поединецот во приватна сопственост. И покра несомнено постоечките
Согласност дека авниот интерес мора да биде пред приватните интереси, забележително е дека, според правните идеи што важат меѓу нас, токму во однос на формата на користење на имотот, не постои морално ограничување определено надвор од кривичното. Секако, забрането е да се де ствува со насилство против ближниот (изнуда - убиство -
убиство од небрежност - предавство и нелегитимно збогатување, итн.), но никогаш и никаде не било забрането да се натрупува неизмерно богатство и да се користат честопати доста сомнителни банкарски и берзански технички средства за тоа. Понатаму, законот му дава право на секо доверител безмилосно да го лиши доцнежниот должник од неговиот дом и имот кога неповолни услови -
болест, смрт, малформации, лоши жетви и глад - го оневозможуваат исполнувањето на преземените обврски. Секо искусен суди а може да раскаже безбро случаи во кои нашето ригорозно право уништило економски егзистенции во случаи во кои секое здраво чувство за правда се побунило против испорачувањето на вреден, трудољубив човек ко , сепак, привремено бил прогонуван од лоша среќа на бруталниот притисок и стисок на доверителот.

Неограниченото признавање на личното право на соодветно и законско право во целина логично мора да доведе до оштетување на авниот интерес преку себично искористување на оваа во основа инвертирана антисоци алана правна иде а спротивно на нашиот државен принцип „Јавниот интерес пред сопствениот интерес“.

Machine Translated by Google

За разлика од лажната фундаментална формулаци а што владее меѓу нас, капиталистичката, е другата кра ност, марксистичката иде а за државата и економи ата. Фундаменталната иде а на оваа економска форма е негирањето на приватната сопственост. Марксистичката доктрина оди дотаму што директно го об аснува имотот како „кражба“ (Прудон)15. Таа бара, во странскиот жаргон што е толку не асен, особено за германските пролетери, „експропри аци а на експроприаторите“16 - со други зборови, одземање на имотот! Оваа доктрина што а уништува државата, народот, културата и економи ата а нашла сво ата екстремна, но логична реализаци а во рускиот болшевизам. Во сво от економски аспект, оваа кра ност може да се сумира во реченицата:

„Сè им припаѓа на сите“.

Тука имаме работа со деперсонализаци а на имотот, со пренос на целиот имот во анонимниот имот на целината.

Од друга страна, екстремноста што сè уште владее меѓу нас за неограниченото право на сопственост нè доведе веќе до последниот чекор пред храмот на богот Мамон, на чи а врата со златни букви стои: „Сè му припаѓа на Едниот“. Дури и оваа застрашувачка економска форма мора подеднакво да доведе до обезличување на сопственоста - само на друг начин - во тоа што, конечно, целото работничко човештво е тука притиснато во страшно долговно ропство на анонимна финансиска сила.

Во на остра спротивност со штотуку опишаните економски кра ности на марксистичкиот соци ализам и високиот капиталистички мамонизам на западните демократи, економскиот идеал на националсоци ализмот бара реализаци а на принципот „Секо своето“.

Токму во ово принцип моралот и економи ата се повторно на тесно поврзани. Отстранувањето на моралните принципи од комерци алниот живот е навистина толку карактеристично за денешната економи а во ко а токму супериорната моќ на поголемо поседување, поголема лукавост, уметноста на избегнување на државната власт дури и во на опасните зделки, а поместува рамнотежата. Еден поглед на ил адниците претежно темни постоења кои ги прават своите злодела во сите големи градови, кои располагаат со фантастични суми, еден поглед на неколкуте тужби кои доаѓаат на суд и покра целиот отпор на учесниците, ни покажува колку е застрашувачки расипан денешниот комерци ален морал. Да а разгледаме, наспроти тоа, застрашувачката беда во круговите на средната класа и на оженетите работници кои повеќе не можат да платат за млеко и леб за своите бебиња и деца кои растат, да бидеме асни дека генерално во многу, многу случаи со чесна работа едва можат да се заработат основните потреби за живот, особено
кога има деца за кои треба да се грижат и одгледуваат. Стравот на интелектуалните и слободните професии ги надминува сите мерки; уметниците од прв ранг, особено кога нивната ориентаци а не одговара на евре ската ориентаци а на вкус што владее денес, се предадени на глад; вистинските германски песни не можат да постигнат авна изведба. Но, сосема неопислива е страдањето на оние кои, преку лошото управување со државата во однос на финансиската политика, биле измамени од своите заштеди, пензионерите и пензионерите од мал капитал, воените инвалиди, оние кои се принудени да помагаат во добротворни цели, како и сите оние кои се потпирале на сигурноста на авните обврзници, како и на стабилноста на нашата национална валута и златното покритие на марката. Таквата состо ба е распаѓање на економи ата - анархи а. Трудољубивоста се враќа со недоволна наградба, мрзеливоста се наградува, чесната тргови а трпи тешкотии, нездравата тргови а, посредничката тргови а, профитерството напредуваат на добро од сите. Колку е посупериорна во културните аспекти една продукци а, толку е полоша наградбата што може да се добие. Довербата се враќа со

15 П ер Џозеф Прудон (1809-1865) из авил во своето дело од 1840 година Qu 'est-ce que la proriete? дека „la propriete c'est le том“.

16 Оваа фраза, поза мена од францускиот збор „Texpropriation des expropriates“, а користи Маркс во „Das Kapital“, I, погл. 24: „Последниот час од приватната сопственост удира, експроприаторите се експроприрани“.

Machine Translated by Google

предавство, и всушност од страна на државата, ко а треба да биде заштитник на законот и правдата, адвокат на авниот морал.

Воопшто не ни треба повеќе да укажуваме на корупци ата во авниот живот, удаизаци ата и осиромашувањето на печатот и на мизерно немоќното и недосто но водство на нашата надворешна политика за да укажуваме на екстремното понижување на нашиот авен живот и нашиот економски морал.

Наспроти ова матери алистичко осиромашување и контаминаци а на авниот живот, националсоци алистичката иде а за државата го поставува долго провереният принцип на државата и економи ата: „Секо на своето ", но пред сè „Јавниот интерес пред сопствениот интерес". Со издигнувањето на ово принцип до водечки принцип на националсоци алистичката држава, националсоци ализмот се врзува за на добрите и на славните периоди од германската истори а.

„Suum cuique"17 веќе беше економски принцип на здравиот германски ран среден век, но особено во подолг период беше обезбедено преку уредување на еснафите дека на секо му се доделува сво дел. Заедничката работа помеѓу ма сторот и чиракот за половина или третина од пени барем му обезбедуваше на работникот негов приход, подобра работа и перформанси кои наоѓаа нивно признание и нивна награда, а во случаи на извонредни перформанси, слава и богата заработка.

„Suum cuique" го краси и на високиот пруски орден, Орденот на Црниот Орел, иако овде во посебна смисла дека со посебни заслуги се должи неговата круна. Токму ова толкување сосема особено одговара на националсоци ализмот - не толку затоа што овде станува збор за дворски украси или едностран почитување на воената служба, туку затоа што моралната содржина на наградено исполнување на должноста во однос на државата и народот наоѓа сво израз во него, исполнување на должноста што се прави несебично без намера и без претходна грижа за sвечкање плати, со потиснување на личните интереси во втор план, родено од внатрешно убедливо чувство на одговорност кон државата и народот.

Ние, националсоци алистите, го прошируваме ово принцип и во друга насока, додаваме на „секого своето" од германскиот среден век и на иде ата „Да а заслужи сво ата круна" на државата на Фридрих, со на голем акцент: „На криминалецот сво ата казна!". На секо сво ата, да а заслужи сво ата круна, на секое уредно и чесно дело сво ата соодветна исплата, на секое посебно извршување сво ата повисока награда, на секо сиромашен човек и на секо човек ко невино паднал во невол а доволна помош од авните средства, но подеднакво на сите оние кои де ствуваат против авниот морал и економската респектабилност - заслужената казна.

Сепак, нагласуваме дека во нико случа не спаѓа во делокругот на должностите на националсоци алистичката држава да го надгледува граѓанинот на државата поединечно во економските прашања, дека економи ата на добро напредува колку што е можно повеќе ослободена од бирократско туторство. Исто така, знаеме дека намалувањето на ризикот во случа от на секо поединечен граѓанин на државата преку државата - поточно во смисла на „човек без ризик" на Науман, односно на човек чие основно постоење треба да го обезбеди државата - би постигнало токму спротивното од она што Науман го очекувал од неа.18 Должноста на државата мора да биде ограничена на создавање предуслови за економи а ко а се одржу

[17] На секо сво

18 Фридрих Науман (1860-1919) бил протестантски теолог и либерален политичар ко го основал во 1896 година и пропагирал форма на соци ален либерализам преку своето списание „Ди хилфе". По Првата светска во на, Науман станал првиот претседател на Германската демократска парти а (ДДП).

Machine Translated by Google

што е можно поослободени од страшните лихварски феномени што ги познаваме во денешната држава на каматен капитализам.

Затоа, благосостo бата на државата мора повторно да стане на висок закон, ефикасноста на државата мора да го постави принципот „Јавен интерес пред сопствениот интерес“ пред сите други размислувања.

Сепак, ово принцип прави неопходна, меѓу државниците, државните службеници и оние кои сто ат на истакнати позиции во авниот живот, карактеристика ко а денес речиси целосно исчезна од владата и авниот живот - одговорноста.

Целиот наш авен живот денес стои директно под знакот на неодговорност. Пратениците не се одговорни за - се вели „имуни на“ - што прават и зборуваат во парламентот.
Очаен термин кога ќе се сетиме дека ово израз е земен од медицината во ко се вели дека телото е веќе толку заситено со отрови што новоин ектираните отрови му штетат на телото многу помалку или воопшто не му штетат, додека здраво тело би умрело од нив. Фракциите не се одговорни за одлуките на мнозинството, министрите не се одговорни за извршувањето на сво ата функци а, биде ќи тие се само функционери на партиите кои учествуваат токму во формирањето на владата. Ако нешто тргне наопаку, народот навистина трпи на голема штета, но таканаречениот одговорен министер е заменет само со друг подеднакво неодговорен партиски функционер. За вистинска одговорност нема никакво споменување.

Уште повикувањето на Семоќниот во ерата на божественото право на кралевите, за жал, премногу често беше сосема посебна форма на неодговорност на владе ачките господари - (ретки исклучоци за кои одговорноста кон нивниот бог беше синоним за нивното чувство на одговорност кон сво от народ се експлицитно признати). Сепак, генерално, ово драг бог отсекогаш бил, во кра на лини а, само удобен заштитен штит зад ко можела да се скрие, на скалата на службеникот одговорен само пред сво от претпоставен, на министерот одговорен само пред сво от крал и на владетелот одговорен само пред сво от бог, на неверо атната неодговорност на владе ачката класа и не зините претставници во однос на вистинските животни потреби на народот.

Национал-соци ализмот ќе мора радикално да а отстрани оваа државно санкционирана неодговорност.

„На висока одговорност“ ќе стои со железни букви над влезната порта во националсоци алистичката држава. Оно ко има чест да стои на водечка позици а за интересите на голем народ, не може доволно силно да се потсети на сво ата одговорност. Всушност, само то може да биде лидер ко го носи ова на длабоко чувство на одговорност во своите гради. За сите државни службеници и за оние кои сто ат во авниот живот, оваа одговорност треба да биде посебно утврдена и да се спроведува со безмилосна строгост. Само на ово начин може да се наметне закрепнување Само на ово начин може да се оживее и да расте на скапоценото нешто што може да им овозможи на водачот и на народот повторно да станат вистинска национална и историска заедница - довербата. И од довербата потоа може повторно да расте верата, ко а, со одговорност на водачот, ќе донесе закрепнување и обнова на Германи а, повторно будење на германската душа, во националистичка состо ба на работа и перформанси во ко а секо ќе го прона де своето.

Machine Translated by Google

Економските основи

Во здраво економско тело, моралот и националната економи а не можат да се одво ат. Инаку, економи ата страда на на строг начин, особено во однос на на чесната задача на секо а економи а - задоволувањето на побарувачката. Без вера во тргови ата, без трудољубивост, без ло алност на службениците и работниците, ниедна работа не може да напредува. Ефикасноста, правдата, претприемачкиот дух, енерги ата, меѓусебната доверба меѓу сите што учествуваат во економска задача се неопходни предуслови за просперитет на секо а економи а. Сите овие работи треба да се кажат само за да се признае нивното исклучително значење. Секо што морал да биде економски активен во сегашноста и во неодамнешното минато знае до ко степен овие убави работи недостасуваат денес. И ко конечно ги трпи штетите од доктрините за спасение на марксизмот и неговите оперативни методи, штра ковите, саботажите и небрежната и нечиста работа? – Но, на кра от само самото население, кое преку ваквите доктрини што а распаѓаат државата и народот, го изгуби секое чувство за заедница и а гледа сво ата на важна работа во класната борба. Затоа, кон оваа страна мора да бидат насочени и поплаките што одѕвонуваат особено од националистичките кампови дека повеќе не сме народ, дека прво треба повторно да станеме народ ако сакаме да а вратиме нашата изгубена позици а на моќ и меѓународен углед.

Овие жалби се оправдани, но со жалби не се оди напред. Марксизмот не се двоумеше да го оствари сво от економски и политички идеал кога имаше моќ да го стори тоа, не се срамеше од бруталното потиснување на дисидентите: во Руси а ги замолчи своите непри ателите засекогаш со колење на целата буржоаска интелигенци а, меѓу нас преку законите за заштита на републиката.[19] Стекнувањето политичка моќ е очигледно предуслов за секо а економска или национална политичка реформа. Тоа го знаеме исто толку добро како и комунистите и соци алдемократите, но ние а сакаме политичката моќ не заради самата себе, не за да а искористиме стекнатата позици а на моќ против одредена класа, туку за да создадеме предуслови за економски мир меѓу националните другари поврзани заедно во работна заедница. Исполнувањето на побарувачката[20] е задача на националната економи а - а не профитабилноста, ко а денес е речиси единствено одлучувачка во производството на стоки. Со ово фундаментален став на националсоци ализмот, влегуваме во дефинитивно спротивставување на основните економски идеи на капиталистичката држава. Не она што беше потребно беше произведено на прво место, туку она што беше профитабилно. Сè што не ветуваше да донесе доволно камати и дивиденди, од самиот почеток не беше преземено. Како особено асен пример за лудилото на профитабилност на капиталистичката економи а од сегашен интерес може да послужи фактот дека изградбата на станови, и покра страшната потреба за домување - односно и покра на итната потреба - едноставно не се спроведува затоа што не е профитабилна! Дека изградбата на станови, гледана на национално-политички начин во повисока смисла, навистина би била профитабилна, не бара понатамошно об аснување на ова место, но е веднаш асно од она што е кажано, особено во однос на општествените задачи на државата. Понатаму, ако луѓето гладуваат и смрзнуваат, тогаш капиталистичката економи а насочена кон профит во нико случа не а гледа сво ата должност во задоволувањето на оваа потреба преку производство на евтини и добри обувки, облека и долна облека итн., биде ќи со намалениот куповен капацитет на населението ова не е „профитабилно“. Од друга страна, индустри ата за луксузни производи во сите области е целосно зафатена,

[19] Повоена Германи а има сличен закон, Федералниот закон за заштита на Уставот (Bundesverfassungsschutzgesetz), ко беше донесен во 1950 година.

[20] Под задоволување на побарувачката треба да се разбере задоволување, преку прифатливи цени, на животните потреби на целокупност на сите оние поврзани заедно во национална заедница.

Machine Translated by Google

желни да се опкружуваат со чист луксуз како денес. Но, капиталистичката иде а за профитабилност всушност станува економска бесмислица во гранките на нашата економи а кои денес владеат со сè, во банкарскиот и берзанскиот систем. Фактот за владе ачката позици а на банките на впечатливо а докажува економската бесмисленост на капиталистичката иде а. Со „производството“ на банките и берзите никогаш досега не е нахрането дете, никогаш досега не е облечено лице што се замрзнува, воопшто никогаш не е задоволена ниту на малата потреба што е неопходна за живот. Оваа из ава воопшто не е демагошка фраза, таа дури не а вклучува и неоспорливоста на институциите на монетарни трансакции, само со сета асност покажува каква огромна разлика постои помеѓу навистина национално економско исполнување на побарувачката, како што се желбите на националсоци алистите, и целосно приватно-капиталистички ориентирана економи а базирана на профит.

Дури и националсоци алистичката држава ќе има свои банки и други финансиски институции, но тие повеќе нема да бидат владетели на националната економи а, туку нивни слуги, парите повеќе нема да бидат господар на државата и народот, туку само неопходна помош за размена на стоки.
Точно знаеме дека оваа битка против банкарскиот и берзанскиот капитал ќе значи на тешка битка за националсоци алистичкото движење, биде ќи денес на големата изобилство на моќ што некогаш а носел светот е концентрирана во банкарскиот и берзанскиот капитал.
Тука станува збор за борба на живот и смрт за моќ, ова противникот го знае подобро од повеќето наши при ателиси следбеници. Оваа битка ќе биде многу потешка биде ќи цели слоеви од населението се уште се заробени во лудилото на профитабилност.

Фундаментално прашање на кое треба повторно да се одговори на ова место со сета асност е прашањето како националсоци ализмот во основа стои во однос на сопственоста. Од фундаменталните набљудувања на првото поглав е, а особено од фундаменталното спротивставување опишано таму на марксистичкиот соци ализам, со природна последица за националсоци ализмот произлегува фундаменталното признавање на сопственоста. Ова признавање на приватната сопственост е премногу длабоко вкоренето во ариевскиот живот. Креативниот ум ко а препознава околината, ко а разгледува околината за да создаде и формира од неа сво свет, креативниот човек ко ги откорнува не зините плодови од зем ата преку напорна работа, ко се населува, гради за себе домови и градови, ко , откако се населил и се вкоренил во кругот на своите роднини, своите расни другари, човекот ко потоа продолжува по таква инфраструктура вкоренета во почвата кон повисока култура и го создава за себе сво от – светот – во повисока интелектуална смисла, во областите на филозофи ата, поези ата, музиката, уметноста и скулптурата – ово човек сигурно не може да го замисли поинаку освен дека делата на неговата рака, кои се родени од неговата сопствена рака, се исто така негова сопственост. Од ова знаење за креативниот човек директно произлегува почитувањето на туѓиот имот и произлегува законот.

Во фундаментална и непомирлива спротивност на креативниот ум стои алчниот крадечки ум на другите луѓе кои се расположени поинаку, кои никогаш не го познавале здивот на создавањето, кои немирно се движат од место до место, кои никогаш не можеле да се вкоренат никаде, кои не се издигнале експанзивно и од почвата, во долг разво кон сè повисока култура, туку, со сво от немирно подвижен ум и со своите пари, се движеле од зем а до зем а, кога ги „паселе“ поединечните градови или парцели зем а. Дури и во полињата на креативните нации, Евреинот во суштина стоел доста далеку од самото производство, ние не го познаваме Евреинот како зем оделец, не како занаетчии, не како инженери или ма стори-градители, не како фабрички и наемни работници, а вистинскиот креативен гени му е туѓ дури и во ликовните уметности и во науките. Подвижниот ум а започнува сво ата карактеристична активност само таму каде што е создадено дело од креативна рака, е произведен предмет, таму алчниот ум знае како да ги набави овие добра за...

Machine Translated by Google

себеси и да ги движи во сво а финансиска корист. Не за да а задоволи националната економска побарувачка, туку за да оствари што е можно поголем профит за себе од ово сообраќа на производство до потрошувачка, ко се постави помеѓу производителот и потрошувачот - се по ави трговецот. Денес трговецот и менувачот на пари станаа одбор на директори и банкарски господар. Економи ата на целиот свет е превртена наопаку на на бесмислен начин. Паметниот, инвентивен, смел, креативен и продуктивен ум повеќе не владее; владее искривениот ум, неспособен да создаде нешто свое, експлоататорски и алчен. Парите владеат над работата и крвта.

Подвижниот ум на Евреинот успеал да направи сè мобилно, дури и зем ата преку хипотеки, на големите долго воспоставени индустрии преку анонимизаци а и преку акционерско друштво, а преку економи ата на државни обврзници, меѓународниот капитал дури ги одвоил и владите од нивните народи. Денес, сите влади зависат од голем кредитен капитал и во однос на своите народи тие се само собирачи на камати за своите анонимни господари на Вол Стрит, Лондон Сити и Париз.

Овие кратки набљудувања ни а покажаа на длабоката та на на непомирливата опозици а помеѓу креативните народи и алчниот Евреин. „Ариевецот создава, Евреинот го зграпчува светот за себе.“

Тука може накратко да се додаде дека постои многу фина разлика помеѓу сопственост и поседување. Поседувањето воопшто не мора да биде сопственост, поседувањето не може да биде самосоздадено. Во случа на поседување, потеклото на поседувањето не се доведува во прашање. Евреинот го запленил поседувањето на имотот на ариевските народи и сега владее со создавачите преку сво ата финансиска моќ. Оваа апстрахирана форма на сопственост во форма на правни побарувања, обврзници, хипотеки итн. го направи целиот свет денес подложен преку камата на капиталот. Каматно-капиталистичката економска форма генерално не познава граници на поседување, таа трпи цели нации со целата нивна работа да станат предмет на камата на неколку банкарски и берзански магнати.

Наспроти оваа не малку застрашувачка каматно-капиталистичка разбо ничка економи а, националсоци ализмот го поставува ограничувањето на правото на сопственост. Принципот за ова ограничување лежи во реченицата: „Јавниот интерес е пред сопствениот интерес“. Дека ова ограничување за сопственоста, згора на тоа, може да се подигне многу високо произлегува од фактот дека националсоци ализмот во нико случа нема да ги отфрли дури ни на големите индустриски дела, сè додека тие остануваат во приватна сопственост на творците (мислиме на Круп, Манесман, Тисен итн.), како спротивни на интересите на целината, особено кога сопствениците на овие големи дела имаат чувство и разбирање за општествените прашања и се способни да ги прона дат вистинските граници помеѓу соодветната самодобивка од производството, соодветното одредување цени за продажбата и задоволувањето на побарувачката на националната економи а и соодветната и досто на форма на учество на работната сила во

Тука доаѓаме до кратки фундаментални забелешки за надворешните форми на производство. Силно растечката германска економи а пред во ната се одликуваше со многу среќна мешавина од големи, средни и мали бизниси. Сега, генерално, во тенденци ата кон голем бизнис навистина лежи опасност за националната економи а, биде ќи следниот чекор над големиот бизнис, ко повеќе не служи на задоволување на побарувачката, туку на високите капиталистички интереси на доминаци ата на пазарот и на диктатурата на цените. Сепак, асно се признава дека одредени индустрии можат да работат само како големи бизниси. Ова се однесува на оние индустриски гранки што генерално ги означуваме како тешки индустрии. Без да сакаме да навлегуваме во детали во ово момент, може во основа да се каже дека националсоци алистичката држава нема причина да се стреми кон фундаментални промени во овие надворешни форми на економи ата. Националсоци ализмот ги отфрла сите видови „соци ализаци а или национализаци а“ во марксистичка смисла. Нашиот економски идеал бара што е можно поголем...

Machine Translated by Google

бро на економски слободни егзистенции токму во средните и малите бизниси. Знаеме дека само слободните и независни луѓе кои можат слободно да располагаат со сво ата работа и со сво от работен приход се исполнети со сериозно чувство на одговорност во однос на сво ата работа, дека само на оваа почва се по авуваат моќни личности и дека само на почва на слобода и одговорност напредува чувството за заедница ко а ги обединува оние поврзани преку заедничка работа кон заедница на живот и судбина и со тоа ги прави слободна, самосвесна наци а.
Само на таква почва може благососто бата на поединецот да се обедини со благососто бата на целината.

На границите на државата и економи ата

Манчестеризмот21 и државниот соци ализам се ди аметрално спротивни кога станува збор за утврдување на границите што државата мора да ги почитува во сво ата интервенци а во економи ата. Првата доктрина бара што е можно повеќе слобода од секое државно старателство, на добро би било државата да биде сведена на улога на ноќен чувар. Државниот соци ализам верува дека повеќето бизниси на добро се водат и администрираат од самата држава. На екстремните форми на соци ализаци а или национализаци а, што е руски термин за водење на претпри ати ата од страна на сите, им покажаа на сите што ги набљудувале соци алистичките експерименти непристрасно, со убедлива асност, дека таквите комунистички форми на производство се на долг рок неизводливи.
Оно што ги следел нашите об аснувања за основите на економи ата, ќе може без тешкотии да ги препознае внатрешните причини за ово феномен. Од една страна, потиснувањето на претприемачката иници атива, недостатокот на мотив за профит, отстранувањето на конкуренци ата, а од друга страна, принудата за работа што а вршеле со безмилосна сила Советите, мора да а намали предноста на производството на минимум.

Постепената, поблага форма на „државна контрола“ на бизнисите, како што а знаеме од нашиот германски економски живот, треба успешно да се примени само во различни области на авната економи а. Во областите што се водат во конкуренци а со слободната економи а, особено во областа на големото индустриско производство (аглен), комерци алниот успех е силно ограничен во споредба со слободната економи а, ко а е во позици а да ги донесува сите важни одлуки побрзо и независно отколку што е нужно можно во случа на државни претпри ати а. За да имаме правилна проценка за тоа кои бизниси се генерално погодни за државна контрола, мора да бидеме асни каква позици а а зазема државата во вкупното работење на националната економи а.

Об аснивме дека националсоци ализмот а гледа задачата на економи ата во задоволувањето на побарувачката. Производителот и потрошувачот, производителот и корисникот, се двата главни учесници во секо а економи а. Сега знаеме дека употребата е, во кра на лини а, секогаш и насекаде чисто индивидуална, или изразена многу асно: секое парче леб навистина може да го консумира само едно лице, облеката е исто така наменета само за лична употреба, фи атот во секое време обезбедува покрив само на мал, поврзан круг, работното место во секое време дава позици а само на можеби поголем, но сепак ограничен бро работни другари, па затоа воопшто не можеме да зборуваме за заедничка потрошувачка или употреба на производи. Ако затоа потрошувачката е, во кра на лини а, индивидуална, истото важи и за производството, за производството на стоки. Колку е повреден производот на продуктивната работа, толку е по асно дека ова произлегува само од високо лична креативна сила.
За делата на умот во областите на науката и ликовната уметност, во областа на техничките прона доци и откри а ова е веднаш асно, но дури и во случа на склопена работа во

21 Манчестеризмот е школа на економска мисла што се по авила во 19 век во Манчестер како реакци а против протекционистичките Кора закони од 1815 и 1846 година. Се залагала за слободна тргови а и ги поддржувала индустри алците против аграрните интереси на зем опоседната аристократи а. Главни поборници на ова движење биле Ричард Кобден (1804-1865) и Џон Бра т (1811-1889)

Machine Translated by Google

Во фабрички слични претпри ати а, во кои механизаци ата преку машини речиси целосно а потиснува човечката индивидуална работа, конечно сè уште важи дека парот чевли што токму ово работник ги произведува може да ги произведе само ово , а не друг. Квалитетот на производите, сепак, опаѓа со зголемувањето на механизаци ата. Веќе во зем оделскиот бизнис важи старото правило: „Окото на господарот го гои добитокот“, односно само личната грижа на одгледувачот ги постигнува на високите резултати.

Сите обиди на комунистичката економи а секогаш завршуваа со целосен неуспех. Затоа, мора фундаментално да из авиме дека и потрошувачката и производството одат спротивно на соци ализаци ата. Сега, штом човештвото ги напушти првобитните економски форми на индивидуална економи а во семе ството и премина на посложени економски форми преку поделба на трудот и формираше големи државни заедници, помеѓу производството и потрошувачката се по ави нешто ново - тргови а и финансиски систем.

Ова многу едноставно економско филозофско набљудување ни дава на асен доказ за областите во кои државата мора да а ограничи сво ата економска активност. Навистина е веднаш асно дека тука станува збор за прашања за кои секо поединец е подеднакво заинтересиран. И логично е дека тука државата ќе го на де сво от опсег на должности како олицетворение на заедничките интереси.

Ако нашата економска филозофи а е точна, државата мора да направила нешто примерно во едно од овие области, доколку веќе се обидела во едно. Ова го направила и во областа на транспортот. Перформансите на германските железнички власти пред во ната беа само примерни, а такви се дури и денес, до степен до ко старата верност кон должноста и совесноста сè уште владеат. Исто така, честопати се припишува посебна совршеност на недржавниот железнички систем во Америка; ова е исто така точно во одреден контекст, биде ќи сообраќа от се одвива доста послободно, а многу мали тешкотии што се поврзани со бирократскиот систем тешко можеа да се избегнат. Дури и изградбата на локомотиви со големи димензии во Америка предизвика чудење ка нас порано, но главната причина за ова беше тоа што поширокиот колосек на американската железничка мрежа го направи ова навистина полесно технички возможно. Но, ова не е аспект на транспортот, туку технички факт што не спаѓа во опсегот на нашите набљудувања. Од друга страна, многу поважно за нашето прашање е - безбедноста на транспортот во железниците. Во оваа област, германските железници посто ано беа свесни за оваа на висока задача на државниот транспорт и можат да се повикаат на угледот за тоа што направиле, технички и организациски, сè што беше можно. Со каква неодговорна невнимателност беше загрозен животот на патниците во оваа област, токму во американските и француските железници, произлегува од истори ата на железничките несреќи на американските железници и на француските железници пред национализаци ата, сè додека тие служеа на невнимателната потрага по профит на париските Ротшилдови. – Дури и тука повторно а гледаме фундаменталната спротивност помеѓу капиталистичката иде а за профитабилност и иде ата за должност на економи ата за исполнување на побарувачката.

Задачата на тргови ата е, на прво место, да ѝ служи на националната економи а преку безбеден, брз и евтин трансфер на стоки и лица до местата на употреба или работа. Прашањето за профитабилноста доаѓа само на второ место во државното претпри атие, или е само прашање на царинска политика. На тргови ата природно ѝ припаѓа и поштенскиот и телеграфскиот систем. Дури и тука е потребно само почесно сеќавање на перформансите на германската поштенска и телеграфска администраци а за да се покаже колку безбедно, брзо и сигурно а исполнила државата оваа важна национална економска задача.

Machine Translated by Google

Тргови ата, од друга страна, отсекогаш се сметала за исклучива задача на приватната претприемачка иници ативa. Сега, за тргови ата не може да се зборува толку недвосмислено како за транспортниот систем. За државна регулаци а, од самиот почеток се зема предвид само одреден вид стока, всушност стока за масовна потрошувачка. Колку малку разбирање можеше да се очекува пред во ната за државна регулаци а на тргови ата со на важните прехранбени производи - биде ќи доктрината за слободна тргови а владееше со нашиот национален економски начин на размислување - толку малку може да се очекува денес, со оглед на бесрамната лихварство со на важните прехранбени производи во текот на сè уште незаборавениот повоен период, дека иде ата дека е задача на државата да обезбеди подготовка, пренос и дистрибуци а на на важните прехранбени производи ќе падне на плодна почва. Исклучително, дури и меѓу нашите антиподи во економската област, болшевиците, наоѓаме обиди да го решат ово проблем, односно преку државна контрола на производството и неговата дистрибуци а. Она што е погрешно тука, како што веќе покажавме, е желбата да се спроведе производството или да се разбере секогаш на начин контролиран од државата. Од друга страна, правилната распределба на производството е несомнено особено важна државна задача. Впечатливо е што во Руси а единствените буржоаски организации што останале зачувани биле зем оделските производствени и потрошувачки задруги, односно, со други зборови, оние организации што прецизно си поставиле задача да складираат и собираат на важни прехранбени производи во општ интерес, а од друга страна, да го снабдуваат потрошувачот во општ интерес. Преглед на нашиот германски Економскиот живот ни покажува сега дека, дури и меѓу нас, оваа иде а не е сосема нова, туку дека задругата сè повеќе се зазема насекаде и со тоа создава предуслови што националсоци ализмот ги има предвид за регулирање на ова извонредно важно прашање. Заедничкото користење на зем оделските производи, од една страна, му обезбедува на зем оделецот отстранување на неговите производи по соодветни цени, обезбедува кооперативно купување на ѓубрива, зем оделски алатки итн., а особено се обидува да обезбеди задоволување на побарувачката преку воспоставување зем оделски магацини. Од друга страна, потрошувачките синдикати, од сво а страна, презедоа сосема практични чекори за снабдување на производите до потрошувачите што е можно подиректно и пред сè со сузбивање на посредничката тргови а. Спо увањето на производствените задруги и потрошувачките задруги под државен надзор е предодредено да го реши ова прашање.

Дури и тука, сржта на прашањето повторно е: Не профитабилноста, туку задоволувањето на побарувачката е првата задача на економи ата.

За тргови ата останува повеќе од доволно за да се пополни, особено во сите области каде што личниот фактор на ризик е доведен во прашање. За прехранбен производ ко е секогаш безбеден и во сите околности на продажбата, факторите што го карактеризираат бизнисменот се елиминирани од самиот почеток.

Финансискиот систем е третата и на важна работа што треба да се стави под државна регулаци а. Парите се об аснуваат од многу финансиски теоретичари како средство за размена на производи; ова об аснување навистина не е лажно, туку не е ни сеопфатно и не асно. Сепак, оваа дефиниц а го изразува вистинското чувство дека парите се помагало за тргови ата со стоки. Фактот дека државата а бара привилеги ата за ковање монети за себе веќе докажува дека државата ги смета парите за особено важна област од авниот живот. Фактот дека државата има создадено цела сери а членови во кривичниот законик што се занимаваат со фалсификување, слично докажува дека станува збор за авно прашање од првостепено значење. Всушност, државата долго време одредувала преку сво от авторитет што ќе биде валидно како пари во авноста.

Machine Translated by Google

тргови а. Посебна ориентаци а на финансиските теоретичари – чарталистите22 – а претставува државната теори а за парите ко а накратко из авува: „Парите се она што државата го прогласува за пари“. Со тоа парите се целосно одвоени од супстанцата на парите, а печатот на државниот суверенитет е доволен за да се направат „пари“ од железо, алуминиум, порцелан и, пред сè, харти а. Сегашноста нè учи дека оваа теори а всушност станала реалност. Противниците на овие финансиски теоретичари – металистите23 – се држат до старата иде а дека парите мора да имаат внатрешна вредност, затоа мора да бидат од скапоцен метал (злато и сребро). Односите на сегашноста не а потврдуваат оваа ориентаци а, биде ќи, всушност, државата дури и прави пари од харти а, и тоа пари со кои навистина може да се купи нешто, дури и кога банкнотите се направени од сосема безвредна харти а. Но, прашањето за куповната моќ на овие пари е друга приказна. Тука, опаѓачката куповна моќ на парите, ко а е обратно пропорционална на зголемената количина на хартиени пари, се чини дека ги докажува металистите во право, биде ќи всушност монетите од злато и сребро не предизвикале губење на куповната моќ на хартиените пари. Но, ова се должи на друга причина, имено на стоковниот карактер на златните пари. Не затоа што златните пари се вистинско злато, тие а одржуваат сво ата куповна моќ, туку затоа што златните пари се исто така стока. Монетата од дваесет марки денес а добива сво ата куповна моќ воопшто не од печатениот знак на државната валута „20 марки“, туку од не зината содржина на стока од рафинирано злато. Но, не можеме да се задржиме овде подолго на овие финансиски теоретски контроверзни прашања, ќе мора да зборуваме подетално за овие прашања во претставувањето на државниот финансиски систем според расудувањето на националсоци алистичката реформа. Тука станува збор за признавање дека финансискиот систем, во случа от со прашањето што нè засега во моментов за границите на државата и економи ата, во секо случа припаѓа на областите кои, како исклучително важно прашање од целиот економски живот, точно како тргови ата и тргови ата со на важните прехранбени производи, дефинитивно мора да бидат подложени на на внимателна фидуци арна регул

Самото значење на финансискиот проблем денес не бара посебно об аснување. Моќта на големите финансиски сили што владеат со сè е очигледна за секо што сака да а види. Проницливиот човек одамна препознал дека токму некомпетентниот, лажен начин на ко државата се позиционирала во однос на финансискиот систем е основната причина за денешните катастрофални услови во државните финансии. Фактот дека повеќето од таканаречените државни централни банки воопшто не се чисто државни институции, туку акционерски друштва во кои владите задржале само одредени надзорни права, веќе дава претстава за не асните услови во областа на авниот финансиски систем.

Националните политички фондации

Нема држава без моќ и, без авторитет, нема влада. Ништо не е поочигледно само по себе и понепосредно очигледно за здравиот разум. Човек мора да го припише тоа на целосното занемарување на нашата авна мисла ако, меѓу нас во владините кругови, неко сè уште верува дека неко е во состо ба воопшто да владее со целосен недостаток на воена и политичка моќ.

Моќта без инструмент на моќ е незамислива; политичката моќ и воените средства на моќ се условуваат меѓусебно исто толку интимно колку што економи ата и моралот не можат да бидат одвоени. За да се врати изгубената моќ, постои само едно средство за создавање воен инструмент на моќ.

22 Чарталистите а поддржуваат употребата на фиат пари или токени издадени од владата (латински: charta) како национална валута.

23 Металистите сметаат дека парите а добиваат сво ата вредност од скапоцените метали и се спротивставуваат на тоа дека фиат парите немаат суштинска вредност.

Machine Translated by Google

Колку ужасно беше казнета нашата сиромашна татковина затоа што се откажа од иде ата за моќ и се предаде на пацифистичката фанфара што а доживуваме сега секо дневно и секо час. „За да спречиме полоша ситуаци а“ самите се предадовме и го уништивме нашето оруж е, „за да спречиме полоша ситуаци а“ го потпишавме диктатот на Верса , „за да спречиме полоша ситуаци а“ берлинската влада рече да и амин на сè што се бараше од нас, „за да спречиме полоша ситуаци а“ дозволивме секо а злоба, секое понижување, секо а експлоатаци а да се спроведе против нас. Со оваа бесрамна парола за кукавичлук и подлост, германскиот народ беше доведен во сè подлабока беда. Го исполнивме она што се бараше од нас, и...
министер ко сакаше да биде Германец, д-р Ратенау24, се осмели авно да из ави: Не постои апсолутна неспособност за исполнување, само е прашање колку длабоко може да му се дозволи на еден народ да западне во невол а! Ова значи со други зборови - иако зборовите на Ратенау се веќе доволно асни: германската наци а е целосно беспомошна, политички е целосно немоќна, интелектуално е речиси заглушена, може само да продолжи да работи. Дозволила да биде оптоварена со таков гигантски товар на вина што членовите на Избраниот народ можат, со овие репарации, засекогаш да водат гламурозен живот без работа во сите зем и во светот по цена на германската работа. Но, сега постои опасност дури и огромната работна сила на Германците да се скрши под фантастичниот товар. Затоа, Германците мора посто ано да се одржуваат во живот преку стимуланси и токму на ово начин да се одржуваат на границата на нивниот физички капацитет за перформанси за да можат да работат повикува ќи а целата сила секогаш во измамничката надеж дека еден ден би можеле да се ослободат од своите товари. „Само е прашање колку длабоко може да му се дозволи на еден народ да западне во невол а!“ Ова беше политичкиот став на министерот Ратенау, толку славен од сите републиканци.

Ако се сетивме на оваа парадигма на современиот германски државен творештво, тоа беше само за да го потврдиме ово толку страшен пример што лежи толку блиску до нас за беспомошна и безоружена наци а ко а едноставно мора да трпи сè, дури и секо потсмев. Наспроти ова, за нас важи верувањето во надворешно моќна држава ко а сама може да гарантира мир и слобода. Се откажуваме од историските причини, ова не е задача на манифест, туку прашање на историчарот.

Пандан на иде ата за надворешно насочена политика на моќ е внатрешно насочената ригидна уставна држава. До оваа идеална состо ба се приближивме до Бизмарковата држава на моќ, но во областите што се однесуваа на финансискиот систем и неограниченото признавање на приватната сопственост и барањата што произлегуваа од него, нашите правни идеи целосно стое а под капиталистичката иде а.

Не е потребно посебно нагласување дека во однос на внатрешната политика, националсоци ализмот безусловно стои на гледиштето на законот, во смисла дека сите треба да бидат еднакви пред законот и дека не треба да има разлики во општествените поредоци. Но, потребна е суштинска трансформаци а.
да се реализира во однос на основната иде а на правото, ко а за Германецот означува внатрешна потреба, доброволно потчинување на повисоките интереси на целината, додека прописите на правото што важат меѓу нас денес се по авуваат едноставно како заповед на моќта и всушност како заповеди на моќ што не стои во служба на целината, туку, токму во однос на прашањата за сопственост, а ставила заштитата на сопственоста пред заштитата.

24 Валтер Ратенау (1867-1922) бил евре ски индустри алец и политичар ко служел како министер за обнова во 1922 година, а во 1922 година бил министер за надворешни работи. Неговото инсистирање Германи а да ги исполни своите обврски според Верса скиот договор предизвикало непри ателство ка германските националисти и бил убиен во уни 1922 година. Реакци ата на ва марската влада на ово атентат била донесувањето во ули 1922 година на Republikschutzgesetz (Закон за заштита на републиката), на ко Федер често се повикува.

Machine Translated by Google

на лицето. Прашањето за новиот редослед на авното право ќе треба подетално да се разгледа во друг дел.

Сега накратко да се осврнеме на прашањата за надворешната државна форма. Конечната одлука за ова прашање во нико случа не е итна. Тоа генерално може да се реши само по сосема основно прочистување на нашите внатрешнополитички услови. Единствениот можен пат до ова внатрешнополитичко прочистување ни се чини исклучиво преку диктатура ко а со целосна решителност ги сече и гори изворите на распаѓање и болести во нашето национално тело.

Барањата што ги поставуваме пред таков водач се извонредно високи; страсна љубов кон сво от народ, непоколеблива вол а, виртуелна сонамбулистичка сигурност во сите негови одлуки мора да го разликуваат. Дека неговите интелектуални капацитети мора да се издигнат над просекот е само по себе очигледно, но знаењето и капацитетите во различните области не се одлучувачки фактор. Знаењето и учењето можат да ги реализираат и другите - Колку луѓе има со високо знаење, голема асност на мислата, со голема интуици а, на фин уметнички талент - но ако им недостасува последното нешто, страсната вол а, непоколебливиот импулс, заснован на на длабоката морална сериозност, тогаш тие никогаш нема да чекорат напред на чело на народите, како пионери и водачи, кон нови височини. Размислуваме за религиозни гени алци како Христос и Лутер, Савонарола25 и Мухамед, државници како Бизмарк и Кромвел, генерали како Фридрих Велики и Јорк26, итн. Диктаторот мора да биде целосно ослободен од сите непотребни ограничувања и двоумења, за него не може да има никакви неизбежности, биде ќи то мора да биде оно што а создава истори ата и то а зграпчува со смела, решителна рака кога ќе му до де часот, то го отелотворува копнежот на наци ата и затоа никогаш не греши и е носен од фанатичната љубов кон оние на кои неговото дело им носи ослободување. То мора да биде способен да мрази, толку силно и безмилосно како што го сака сво от народ и сво ата света задача. Во однос на своите помошници и колеги, то стои како прв меѓу слободните и еднакви луѓе.

Оваа стара германска иде а а формира основата на оваа железна врска меѓу лидерот и неговите при атели заради каузата.

То е лидер затоа што се докажал, и сè додека се докажува.

Секо а моќ како да е удвоена од неговото присуство
То а црпи секо а скриена енерги а,
Покажува ќи му на секого сво посебен талент,
Сепак, остава ќи сè да биде она што природата ги создала,
И гледа ќи само дека тие не се ништо друго
На вистинското место и време.

(Шилер, Валенштa н)27

То е строг и строг во однос на себе, се ориентира според сопствените закони. Има време за сите и ги слуша, но е сосема способен да прави разлика помеѓу важното и неважното. За остварување на сво ата цел можеби не се плаши од...

---

25 Џироламо Савонарола (1452-1498) бил доминикански монах ко проповедал против корупци ата на државата и свештенството и пророкувал дека Фиренца ќе стане моќен Нов Ерусалим ако ги исправи своите морални пороци. Неговото дополнително одбивање да поддршката на Светата лига на папата Александар VI против Франци а предизвика негова екскомуникаци а во 1497 година и погубување на следното година.

26 Лудвиг Граф Јорк фон Вартенбург (1759-1830) бил пруски фелдмаршал ко се спротивставил на соработката на прускиот генерал Јулиус фон Граверт со Французите за време на инвази ата на Наполеон врз Руси а во 1812 година и на то начин одиграл клучна улога во формирањето на Шестата коалици а против Наполеон, што завршило со прогонство на Наполеон во Елба во 1814 година.

27 Фридрих Шилер, „Пиколомини“, првата драма од неговата трилоги а „Валенштa н“ (1799). Преводот е на Сем уел Те лор Колриџ.

Machine Translated by Google

крв и во на, то можеби нема да се одмори и опушти додека не а постигне сво ата цел, тогаш то го обезбедува своето создавање понатаму колку што е тоа човечки можно, но самиот може да се повлече, како што направил диктаторот Сула, и со тоа да а обезбеди сво ата работа на двоен начин, односно да работи од далечина, но сепак не присилува сè преку сво ата силна личност да се мери со вонредни стандарди; од друга страна, послободни и понезависни следбеници ќе можат да се разви ат ако Титанот не го одредува посто ано политичкиот секо дневен живот, туку остане лидер во духовна смисла. Таквата брили антност на де ствување ќе го издвои диктаторот ко повторно ќе а одведе Германи а до височина. Ако тогаш излезот од калта се на де преку остварување на вонреден лидер, внатрешните и надворешните предуслови за независен национален живот ќе бидат вратени, тогаш наци ата може повторно да одлучи во врска со надворешната форма на државата.

Нашиот поглед на идната државна форма ќе биде суштински под вли ание на начинот на ко ќе бидат конституирани одредени форми на авниот живот, особено правото на глас и народното претставување што произлегуваат од него. Секако би можеле да размислиме за можноста за здрава република државна форма, слично како во антички Рим. Всушност, речиси сите историски сеќавања во Германи а укажуваат на монархиската државна форма. Сега, со монархиската државна форма во нико случа не е неразделно поврзана династичката иде а. Напротив, се чини дека премногу често династичките интереси се развиле во голема мера на штета на народите. Друг фактор нè советува да бидеме кра но претпазливи во прашањето за можно повторно воведување на монархиската државна форма - последица од наследувањето меѓу династиите. Во болната истори а на германскиот народ може посто ано да се на де дека третата генераци а по значаен владетел го потрошила наследството на своите предци, а оштетила честа и досто носта на наци ата, а изгубила позици ата на моќ на импери ата и го уништила мирот и благососто бата на граѓаните. Она што Германецот го замислува кога зборува за предностите на монархи ата, особено под наследна владе ачка куќа, е секогаш мислата на оние на кои истори ата им го дала епитетот „Велики“. Според тоа, мислиме на Карло Велики, Ото Велики28, Фридрих Велики29 и на малкуминати кои се рангирани на исто ниво со овие вистински владетели; но само минливо сеќавање на галери ата на неспособност, мрзеливост, себичност, расипништво, фантази а, дистанца од народот и други опасни карактеристики што се поврзани со имињата на Лу По

28 Карло Велики (околу 742-814) станал крал на Франките во 768 година и го проширил своето владеење надвор од Франки а во Каролиншка династи а. импери а што го опфаќала поголемиот дел од Западна Европа.

29 Отон Велики (912-973) бил во водата од Саксони а ко станал крал на Германците во 936 година, ги победил Унгарците во 955 година и го освоил кралството Итали а во 961 година. Во 962 година бил крунисан за цар од папата Јован XII и владеел од Рим како Светиот римски цар.

30 Лу ле П е (778-840) бил син на Карло Велики, со кого владеел како совладетел од 813 година. Во 817 година а поделил сво ата импери а меѓу своите три сина и сво от внук Бернард, ко владеел како крал на Итали а. Сепак, Бернард се побунил против сво от чичко и бил казнет со ослепување, набргу потоа починал. Лу авно се искупил за сво ата суровост и со тоа изгубил голем дел од сво от престиж како владетел. Франкската импери а била обележана со граѓански во ни во текот на остатокот од неговото владеење.

31 Отон III (980-1002) бил на Светото Римско Царство од 996 година и се соочил со голем отпор за време на неговото владеење од словенските народи, така што бил принуден да ги напушти царските територии источно од Елба, иако сепак успеал да го консолидира вли анието на христи анството во Полска и Унгари а.

32 Вацлав I (околу 907-935) од династи ата Премислид бил во вода на Бохеми а од 921 година. Во 929 година, Бохеми а била нападната од источниот франкиски крал, Хенри Птичарот и била принудена да продолжи со плаќање данок на вториот. Вацлав бил убиен од група благородници во со уз со неговиот брат Болеслав, ко станал следниот во вода на Бохеми а.

33 Чарлс VI (1368-1422) бил наречен „le bien-aime“ (Возљубениот), како и „le fou“ (Лудиот). То страдал од напади на лудило, а неговото владеење било обележано со континуираните конфликти на таканаречената Стогодишна во на. Континуираната расправи а на Чарлс со Бургунди а а искористил Хенри V од Англи а, ко ги победил Французите во Битката ка Аженкур во 1415 година.
Со Договорот од Троа потпишан во 1420 година, на Хенри му била дадена ќерката на Чарлс VI, Катерина, како и наследувањето на францускиот престол.

Machine Translated by Google

Фридрих Вилхелм III34, Вилхелм II35 е доволно за асно да се препознае дека династичката државна форма во нико случа не вклучува гаранци а за благососто бата на наци ата.

Она што а изразува склоноста на Германецот кон монархи а е потребата на Германецот за водач и подготвеноста да се потчини на водач. Токму оваа последна карактеристика е можеби особено типична карактеристика на Германецот, ние а знаеме премногу добро оваа црта на германскиот карактер во неговите добри и лоши аспекти. Ло алноста до смрт му овозможила да се бори и да ги освои на моќните победи, му овозможила да ги следи дури и странските знамиња; но тоа вклучува и многу недостаток на независност ка послабите типови до точка на безвредност и ропство, љубов кон туѓите работи и недостаток на проценка.

Затоа, прашањето во врска со наследувањето, во самата Германи а, не е тешко да се реши. Многу потешкото прашање лежи во проблемот на лидерот.

Изборот на лидер досега повеќе или помалку секогаш беше оставен на чиста случа ност. Кнежевскиот брачен кревет навистина во нико случа не е гаранци а за интелектуалниот капацитет и за потребните карактерни црти што секако се бараат од еден монарх. И ако се сетиме на модерната германска економи а, каде што самото членство во парти ата одлучува за квалификаци ата за на високите службени позиции, мора да му посветиме посебно внимание на ова прашање.

Тешкоти ата, во секо случа , лежи во зачувувањето на моралните и карактерните квалитети на оно во чии раце треба да биде судбината на народот. Додека диктаторот го презема водството од себе, како носител на националниот копнеж, идниот лидер мора да произлезе всушност од свесната вол а на наци ата како на добар и на соодветен.
Според тоа, може да остане сосема отворено дали на високата вредност треба да биде обединета во една личност или државното раководство треба да биде составено од два ца или повеќе. Во секо случа , едно нешто ни стои цврсто, дека на оно на кого му е доверено раководењето со на високите државни работи, без разлика дали станува збор за крунисани глави или конзулски дуомор триумвират, на високата одговорност, во на добар можен случа , ќе биде вкоренета во уставот. Затоа, на високата одговорност ќе биде на суштинската национална политичка основа што ќе а разликува националсоци алистичката држава од претходните форми на владеење.

Посебен аспект на национално-политичките темели на национал-соци алистичката држава е барањето за националистичка држава во ко а членовите на странски зем и и раси се исклучени од водењето на државните работи, како и од преземањето на авни функции.

Големата лекци а од целата германска истори а може да се сумира во фактот дека Германи а отсекогаш била сиромашна, слаба и несреќна кога не зините владетели ги следеле странските интереси и кога тесните мали грижи на поединечните покраини и градови биле ставени над заедничките работи на Ра хот; и слично, Германи а отсекогаш била силна и моќна кога била обединета и не зините владетели размислувале и се чувствувале на германски начин, а покраините и градовите се чувствувале како членови на големата заедничка татковина. Затворање на наци ата однадвор со сета слобода и разновидност однатре. Ова е точната иде а за германска држава. Бизмарковиот Ра х веќе...

34 Фридрих Вилхелм III (1770-1840) бил крал на Пруси а од 1797 година. Иако се обидел да води политика на неутралност во Наполеоновите во ни и не се приклучил на Третата коалици а, бил принуден од провоената парти а што а поддржувала неговата кралица Луиза да се приклучи на Четвртата коалици а од 1806 година, што довело до Битката ка Јена во ко а Пруси а била поразена од Наполеон.

35 Вилхелм II (1859-1941) бил последниот германски цар и владеел од 1888 до ноември 1918 година. Вилхелм не ги поддржувал строгите антисоци алистички закони на Бизмарк и го разрешил канцеларот во 1890 година. Кога Австри а била принудена да а нападне Срби а по атентатот врз надво водата Франц Фердинанд во Сараево, то решил да а поддржи Австро-Унгари а иако бил свесен за опасностите од во на во ко а би можеле да бидат вклучени Руси а, Франци а и Англи а.

Machine Translated by Google

се доближи многу до ово идеал на иде ата за германската држава, само што нашите расни браќа во германска Австри а[36] сè уште останаа надвор од Ра хот.

Обединувањето на сите германски племиња во затворена национална држава е затоа нашата на знача на национална политичка цел. Внатрешно-политички, федеративниот и федералниот карактер на поголемите покраини, како што бил создаван историски, треба да се одржува или обнови. Национално-политичките основни линии во ово поглед се следниве: Сите функции на Ра хот во кои станува збор за политичката позици а на моќта на германскиот Ра х во однос на странските зем и се прашања на Ра хот. Тоа се Министерството за надворешни работи, амбасадите и конзулатите, пасошкиот систем, контролата на надворешната тргови а, царинскиот систем и, пред сè, арми ата и морнарицата. Од друга страна, внатрешно-политички, треба да се негува иде ата за на широка независност на поединечните покраини или федерални држави. Финансиската независност е предуслов за независно постоење на наци ата, па затоа даночното законодавство ќе мора да се делегира главно на покраините.

Законодавството за граѓанското, трговското и кривичното право ќе биде регулирано со законот на Ра х, но во пракса потчинет на покраинските правосудни и полициски власти.

На сличен начин, транспортните институции сигурно ќе бидат регулирани според директивите на законот на Ра хот, но сепак ќе останат, во нивните финансии и административно и оперативно, под покраински суверенитет.

Тоа што слободата на вероисповед треба да остане целосно почитувана од уставот не бара посебно споменување; од друга страна, религиите чии дела не се напишани целосно на германски азик и достапни за секого и чи а содржина содржи доктрини опасни за државата нема да уживаат во оваа заштита.

Уставната форма на основниот соци алистички карактер на Ра хот е особено нагласена во областа на трудовото право, како и во областите на осигурувањето од болест, несреќа, старост и инвалидитет, и ќе биде подобро имплементирана отколку што се случува денес.

Увид и поставување цели

Ако секое темелно третирање на прашања поврзани со времето бара одговор на трите прашања: Како е сега? Како се случи? и Што сега? – биде ќи без ова основно истражување никогаш не може да се очекува целосна и совесна работа – ова е валидно во повисока смисла кога станува збор за изградба на нова држава. Описот на денешната ситуаци а во рамките на ова дело природно има место само доколку станува збор за извлекување на суштинските карактеристики на денешната критична состо ба на државата и економи ата. Во таква задача особено мора да се избегнува земање на какви било симптоми како причини. Токму ова е уметноста на секо а ди агноза ко а не е измамена од надворешни фактори или израстоци, туку подлабоко навлегува во причината на нештата. Ова станува на асно во медицинскиот пример или во случа на жив човек. Ако се по ави оток некаде во телото, причината прво треба да се бара во болеста на засегнатиот дел од телото; фактот дека ово дел од телото е заболен има причина во лошата состо ба на крвта; но дури и ова знаење не треба да се смета за последна причина, туку лошата состо ба на крвта, пак, ќе биде последица на лоша или недоволна исхрана. Сега, лекот не би можел да успее ако лекарот се бори

---

[36] Република Германска Австри а беше името дадено на државата формирана во 1918 година по Првата светска во на од германските говорни зем и на Австроунгарската Импери а. Таа, покра сегашните австриски територии, ги вклучуваше и Јужен Тирол и Тарвизио (сега во Итали а), ужна Корушка и ужна Штаерска (сега во Словени а) и Судетската област и Германска Бохеми а (сега во Чешка).

Machine Translated by Google

само надворешниот феномен; со тоа во на добар случа би се по авило привремено олеснување, смирување на болките, но болеста би продолжила. Дури и обидот за лекување преку третман за прочистување на крвта не би можел да донесе траен лек ако основната причина, имено недоволната или лошата исхрана или другите штетни околности, не се отстранат. Само таков третман одвнатре кон надвор може да донесе вистински лек. Ова им е асно на сите. Токму така мора да се спроведе истрага ако имаме работа со болно национално тело. Дури и тука е многу малку корисно ако се борат против надворешните симптоми на болеста. Човек премногу добро а чувствува како тажна вистина добро познатата изрека: „Малите разбо ници се обесени; големите се пуштаат на слобода“. Фреквенци ата на прекршувања на општиот интерес е само надворешен знак на фактот дека зад сцената се играат работи што во голема мера ѝ штетат на општата благососто ба. Зашто, само ако нешто е скапано во државата, толку големи штети можат да продолжат и да станат тра на опасност за постоењето на самата држава. Ако самата држава е болна, со на голема веро атност треба да се претпостави дека причината за тоа се погрешни интелектуални ставови во однос на народните грижи и во однос на вистинските функции и авторитет на самата држава. Затоа, во кра на лини а, може да се очекува лек од нова здрава иде а за државата, преку создавање здраво моќно државно водство кое е целосно независно и не е оптоварено со гревовите од минатото. Секое решение кое сво ата точка на поаѓање а зема од компромис со посто ните сили или кое се стреми повторно да се врзе за пропаднатите форми на претходната држава, носи семе на сопственото распаѓање во себе. Во врска со ова, исто така, мора да се предупреди да не се врзуваме за историски државни форми кои навистина не биле лоши сами по себе, но сепак многу брзо подлегнале на колапс.

Кои се сега на впечатливите карактеристики на денешната криза?

Надворешно и површно – како во случа на треска – висока температура или, преведено во економско-политички термини: возбуда, напнатост во секо а пригода, немир и нарушување. Исклучително е знача но што секо задушен и мрзлив човек, но и целата арми а од вистинските должници, отсекогаш со на гласен глас го фалеле „одморот и редот“ како лек за сè. Одморот и редот, природно, не се политичка цел воопшто, туку само состо ба што покажува дека во националното тело владеат здрави услови. Но, ако една наци а е болна, сосема е природно и само по себе очигледно дека тоа се манифестира во немир и нарушување. Политичкиот став што проповеда и се стреми да воспостави само „одмор и ред“ е затоа целосно погрешно ориентиран; од друга страна, то само ѝ помага на болеста да навлезе сè подлабоко, сè додека смртта не влезе со на ст Дури и чиревите и гно ните наслаги, сфатени како персонифицирани, природно посакуваат исто така болниот да остане прилично мирен, биде ќи бацилите потоа можат да се размножуваат толку брзо и да се шират по целото тело и целосно да го изгни ат и внатрешно. Не, напротив: да се отстранат гно ните наслаги! Тие мора да се отстранат, не може да се наведуваат болките од оперативниот напад како контра-причина; пациентот мора да се изведе од неговата лоша средина и, пред сè, мора да прима здрава и силна исхрана.

Понатамошни симптоми се пополнување на државните позиции со несоодветни елементи, решавање на државните прашања преку мнозински одлуки, по ава на такви мнозински одлуки во парламентот кои не носат никаква одговорност, избор на такви парламенти според право на глас кое однадвор е навистина на слободно и на универзално, но внатрешно шпекулира со недостатокот на проценка од страна на масите и едноставно го потиснува подобриот увид и повисокото чувство на одговорност. Влада ко а зависи од парламентарните мнозинства - кои се по авуваат чисто случа но и за кои само партиско-политичките размислувања се одлучувачки - природно е дека од сво а страна повеќе не може да биде об ективен чувар на општата благососто ба

Machine Translated by Google

тампонирање на амбициозни партиски политичари и тврдоглави доктринари. Сите овие симптоми можат да се сумираат во зборот „парламентаризам“.

Ово парламентаризам е големата демократска лага за капацитетот на народот за самоуправа. Секако, можеме да мислиме дека граѓаните на државата кои се свесни за одговорноста се целосно способни да судат на авторитативен начин за авните прашања и да а водат судбината на сво ата заедница или зем а, но правото на глас како универзалното, директно и та но за лица над 21 година од двата пола, нужно носи во себе семе на подмолното владеење на инфериорните и бескрупулозните.

Заедно со подмолното владеење на парламентите и владите што зависат од нив, денес во реалноста владее, и покра сите антикапиталистички слогани на марксистите, голем кредитен капитал. Високите финансии се неограничен владетел на државата и економи ата. Ниту една влада не се осмелува да преземе драстични мерки против профитните интереси на банкарскиот и берзанскиот свет. Сите нации се врзани за камата и данок на оваа наднационална светска сила преку прилично гигантски национални долгови. Резултатите од ова ропство на каматата се огромни, тие го потресуваат целиот свет до темели во економските и националните политички односи. Наплатата на каматата навистина стана главна работа на владите. Ова за нациите значи страшна даночна експлоатаци а и исцрпување преку различните методи на директни и, особено, индиректни даноци, преку незапирливо прогресивна инфлаци а што доведе до грабеж на целата средна класа од нивните заштеди. Ова неограничено владеење на паричната торба се остварува, зад маската на законското право на камата, на брутално владеење што некогаш го владеело светот. Тоа води кон осиромашување и пауперизаци а на масите, а особено на оние кругови за кои стекнувањето пари не е цел сама по себе и затоа не е централна точка на целата нивна мисла. Само од ова произлегува на страшната последица од ова апсолутно финансиско владеење, односно моралната деградаци а на народите што сто ат под ова владеење. Сите инстинкти се насочени кон стекнување и поседување, сите концепти на ло алност и вера тонат во безмилосната потрага по добивка, угледниот човек е принуден да доживее дека, како награда за неговата угледност, мора да тоне сè подлабоко, додека бескрупулозноста носи огромни профити во случа на сите можни и невозможни бизниси. Оча но големите кругови се борат за сво ата егзистенци а, поднесливиот приход само преку работа станува сè потежок.

На затворените фронтови работниците се стремат да изнудат сè повисоки плати, штра ковите ги потресуваат економските работни места, го осакатуваат нивното производство и индиректно им штетат на оние кои зависат од на големото можно производство на стоки за националната економи а, поточно на самите работници.

Како вкупен феномен, можеме да ги сумираме овие услови под концептот на „мамонизам“.

Спротивната страна на ово мамонизам е марксистичкиот поглед на светот роден од интелектуалното расположение на жртвите на мамонистичкото кршење. Добро знаеме дека марксистичките умови вешто успеале да го искористат ова интелектуално расположение за себе како ракувачи со меѓународниот капитал и, во исто време, да а одвлечат од себе омразата кон експлоатираните, но тука мора да се справиме со интелектуална диспозици а ко а не само што стои на опструктивен, туку и на на непри ателски начин против повторното воспоставување на здраво национално
држава.

Суштината на марксизмот мора да а видиме во фактот дека то а негира приватната сопственост и со тоа ги отсекува темелите на секо а економи а, а потоа и на секо а повисока култура; понатаму, во фактот дека а поттикнал иде ата за класна борба и со тоа ги разделил луѓето на...

Machine Translated by Google

различни класи меѓусебно се борат една против друга. Доволно е да се посочи на безимената беда на рускиот народ, каде што, во советската држава, оваа погрешна доктрина што ги убиваше нациите и економи ата беше преведена во реалност во на висока мера.

И ако сега ги бараме вистинските патогени на болеста, чудно насекаде се среќаваме со Евреите како водачи и главни корисници.

Евре ското прашање станува светско прашање за чие решение зависи благососто бата и... Невол ата на народите ќе зависи од тоа.

На ова прашање ќе биде посветена посебна работа во оваа сери а „Библиотека“37 .

Прегледот на истори ата ни покажува дека оча ните нации одново и одново се обидувале да се ослободат од ова зло преку крваво потиснување и искоренување на поединечни Евреи - но по неколку генерации Евреите се вратиле повторно посилни и финансиски помоќни по ваквите погроми.

Затоа мора да избегнуваме да го бараме решението на евре ското прашање на ово примитивен начин - навистина, не може да се убие бацилот на чумата поединечно, може да се искорени само со одземање на неговите животни потреби.

Антисемитизмот што се разгорува низ целиот свет е факелен сигнал дека народите го препознале сво от на голем и на смртоносен непри ател, но сега наша задача е да го насочиме ова правилно емотивно знаење на правилен, разумен начин.

Битката против марксизмот , а со тоа и против Евреите, успева преку неуморно образование на отруените маси. Тоа е првата фаза од нашата битка.

Разбивањето на ропството на каматата е последната и на тешка битка на економско поле за ослободување на народот и државата од златната мрежа на наднационалниот финансиски систем. моќ.

Само откако ќе се поминат овие фази и кога победата ќе биде целосно изво увана и обезбедена, ќе биде време да се спроведат сите понатамошни реформи што ќе му дадат на ослабеното и болно национално тело нова вол а за живот и нова витална сила што прво ќе сфати што е во сите наши умови, во што сите веруваме со пламени срца и кон што се стремиме со непоколеблива вол а:

Преродбата на Германи а.

Нова, слободна, обединета Голема Германи а во здрава, цврста и моќна состо ба на работа и перформанси.

37 Делото на Федер за Евреите, Die Juden, беше об авено во 1933 година како том 45 на Nationalsozialistische Bibliothek

Machine Translated by Google

2. Програмата

Потеклото на програмата

Секо а работа бара план, на секо а реализаци а мора да ѝ претходи интелектуално творештво. Колку по асни и подобро разработени се плановите за изградба, толку поубаво и побрзо ќе се изгради зградата. Дури и новите политички структури бараат асен план за изградба, ова овде се нарекува политичка програма.

Барањата што мора да се постават на политичката програма се многу високи и многу разновидни. Станува збор за задача од на висока одговорност, биде ќи благососто бата и несреќата на сопствениот народ зависи од тоа дали планот бил добар. Програмата мора понатаму да се занимава, со на концизна краткост, со сите важни области од авниот живот, мора да издржи секо а критика, не смее да се изгуби во детали, не смее да им понуди на противниците никакви непотребни слаби точки, не смее да разбуди никакви утописки надежи што подоцна не можат да бидат задоволени. Програмата мора да биде верна слика за претсто ната држава и новата економи а. Таа мора да им покаже на сите во контури скица на посакуваниот државен и економски поредок, но не смее ниту да го ограничува или да го антиципира извршувањето во своите детали.

Секо а програма има и истори а и разво , но таа секако е критериум за фундаменталната исправност на едно движење ако, по толку години, ништо суштинско не мора да се промени во неговите основни карактеристики и само некои не аснотии мора да се отстранат. Само на важната и на впечатлива програмска точка од старата програма од 24 февруари 1923 година, бр. 11, „Укинување на приходите без работа и труд, кршење на ропството на каматата“ итно бара темелен програмски третман во национално-финансиска и економска политичка смисла. Деталното третирање на оваа точка во тоа време не беше толку апсолутна неопходност биде ќи, во тоа време, подеталните дела поврзани со ова, Манифестот за кршење на ропството на каматата и државниот банкрот, неговото решение, беа речиси единствените постоечки дела и беа целосно познати и познати на основачите и првите следбеници на движењето. На неко начин, интелектуалната содржина на овие дела го додаде соци алистичкиот опсег на активност -

со планови кои веќе во тоа време беа утврдени во нивните фундаментални карактеристики - до вол ата за обнова што собра мал круг околу Антон Дрекслер38 и Адолф Хитлер, до кругот на националистички и популистички идеи.

Токму преку овие програмски точки и барања германското движење за слобода на националсоци ализмот суштински и фундаментално се разликува од сите други популистички и националистички групи, движења и партии, а преку кои се разликува особено од сите таканаречени парламентарни партии кои, од сво а страна, се само манифестаци а на мамонистичко-плутократското владеење.

Дополнителна потреба во новата формулаци а на програмата беше да се добие по асна форма и асно структурирање во однос на поединечните области од авниот живот. Ова се случи.

Мо а должност е овде да се сетам на уште едно револуционерно дело кое го должи своето потекло на паралелна манифестаци а на националсоци ализмот во Австри а и Бохеми а, мислам на книгата на

38 Антон Дрекслер (1884-1942) беше, заедно со Дитрих Екарт и Федер, еден од основачите на германскиот пандан на првично австриската Deutsche Arbeiter Partei во Минхен. Дрекслер беше почесен претседател на парти ата, чи Хитлер веќе во 1921 година стана асен лидер. Дрекслер а напушти парти ата во 1923 година и повторно се приклучи кога Хитлер до де на власт во 1933 година.

Machine Translated by Google

инженерот Јунг39, претставник на Судетските Германци во Чехословачка во Прашкиот парламент.

Австрискиот националсоци ализам во своите почетоци датира далеку од времето пред во ната. Неговиот опсег на идеи повеќе се потпираше на обидот да го доведе соци алистичкиот свет на идеи во хармони а со националистичката иде а, додека германскиот националсоци ализам на Ра хот, ко се по ави дури по колапсот - всушност, без знаење за постоењето на ово австриски националсоци ализам - од самиот почеток усвои фундаментален борбен став против марксизмот.

Денес двете движења се обедини а во нивните заеднички цели.

[39] Инженерот Рудолф Јунг, делегат од Тропау

Machine Translated by Google

Националната и економска програма на НСДАП

Нашата цел е – преродба на Германи а во германски дух кон германска слобода.40

Патот до оваа главна цел е:

I. Национален политички принцип: Германскиот Ра х е дом на Германците.

1. Во надворешната политика:

1. Воспоставување на затворена национална држава што ги вклучува сите Германци.

2. Моќното претставување на германските интереси во странство.

2. Во расната политика:

3. Отстранување на Евреите и сите негерманци од сите одговорни позиции во авниот живот.

4. Забрана за имиграци а на источни Евреи и други паразитски странци. Проблематичните странци и Евреи може да бидат депортирани.

3. Во граѓанската политика:

5. Само Германецот ко се обврзува на германската култура и заедница може остварувааат права на државно држав анство.

6. Лице кое не е Германец може да живее само како гостин во германската држава и се справува со странското право.

7. Правата и интересите на Германците се пред оние на членовите на странските нации.

II. Економско-политички принцип: Задачата на националната економи а е задоволување на побарувачката, а не што е можно поголема профитабилност за кредитниот капитал.

8. Националсоци ализмот фундаментално а признава приватната сопственост и а става под државна заштита.

9. Сепак, благосостo бата на луѓето става граница на прекумерното акумулирање богатство во рацете на поединците.

10. Сите Германци формираат работна заедница за унапредување на заедничката благосостo ба и култура.

11. Во рамките на оваа општа работна обврска на секо Германец и со фундаментално признавање на приватната сопственост, на секо Германец му е дозволена слободна можност за стекнување и слободно располагање со сво от приход од работа.

12. Здравата комбинаци а на мали, средни и големи бизниси во сите области на економскиот живот, па така и во зем оделството, останува задржана.

13. Ќе се бориме против гигантските претпри ати а (корпорации, синдикати и фондации).

14. Лихварството и рекетирањето, како и безмилосното богатење на штета на народот, ќе бидат казнети со смрт. 15. Воведување на една година задолжителна работа за секо Германец.

[40] За детална дискуси а за овие точки, видете го Федеровиот Das Programm der NSDAP und seine weltanschaulichen Grundlagen, Минхен, 1927 година; tr. ETS Dugdale, Програмата на НСДАП и не зините општи концепции, Минхен, 1932 г.

Machine Translated by Google

III. Финансиски политички принцип: Финансискиот систем е во служба на државата, финансиските сили не смеат да формираат држава во држава; затоа нашата цел е: Разбивање на ропството на интересите преку:

16. Ослободување на државата, а со тоа и на народот, од не зиниот долг врзан со камата кон големите кредитен капитал.
17. Национализаци а на Reichsbank GmbH и централните банки.
18. Финансирање на сите големи авни задачи (разво на хидроенерги а, патишта итн.) со избегнување на заеми преку издавање бескаматни ваучери од државната каса или преку метод безготовински.
19. Воведување на стабилна валута на покриена основа.
20. Создавање на непрофитна Градежна и економска банка (валутна реформа) за доделување бескаматен кредит.
21. Темелно реструктуирање на даночниот систем според соци алистичките, национално-економски принципи. Ослободување на потрошувачката од товарот на индиректните даноци и на производството од ограничувачките даноци (даночна реформа и ослободување од даноци).

IV. Соци ално-политичкиот принцип: Општата благосостоја ба е на висок закон.

22. Дарежлив разво на осигурувањето за старост преку национализаци а на системот за доживотна ануитет. На секо германски национален другар во потреба ќе му биде загарантирана соодветна пензи а од одредена возраст или во случа на предвремена по ава на тра на неспособност за заработка за живот.
23. Учество на сите луѓе ангажирани во продуктивни претпри ати а според учинокот и возраста во приходите од работата со придружен удел во одговорноста за исполнување на националните економски задачи на работата.
24. Конфискаци а на сите воени и револуционерни профити што не се засновани на чесна работа, како и на имот стекнат преку складирање и лихварство и нивна употреба за разво на соци алното осигурување.
25. Отстранување на недостигот од домување преку сеопфатни нови станбени згради низ целиот Ра х преку новата непрофитна Градежна и економска банка што ќе се создаде согласно член 21.

V. Во културната политика: Процутот на сите науки и ликовни уметности врз основа на политички слободна, економски здрава држава е нашата главна културна цел.

Ова треба да се постигне преку:

26. Образование на младите во физички здрави и интелектуално слободни мажи според големите традиции на германскиот интелектуален живот.
27. Целосна слобода на религи ата и совеста.
28. Посебна заштита на христи анската вера.
29. Потиснување и исклучување на религиозните доктрини што се спротивни на германското морално чувство и чи а содржина има карактер на уништување на државата и наци ата.
30. Потиснување на сите штетни вли ани а во литературата и печатот, сцената, уметноста и кино.
31. Слобода на наставата на германските универзитети, формирање на владе ачка класа од луѓе со карактер.

Machine Translated by Google

VI. Воено:

32. Правење на наци ата одбранлива преку воведување на воен закон за секо слободен Германски.

33. Укинување на платеничките трупи.

34. Создавање на милициска арми а за одбрана на татковината под водство на професионален офицерски корпус што ќе се изгради преку строга хиерархиска дисциплина.

VII. Други реформи:

35. Реформа на печатениот систем. Задушување на сите печатени инструменти што се спротивни на интересите на германскиот народ. На строга одговорност за сите вести што се лажно или тенденциозно искривено.

36. Реформа на избирачкото право со укинување на сегашните коруптивни форми на изборна кампања и недостатокот на одговорност на избраните (имунитет).

37. Разво на професионални комори.

38. Реформа на судството во областа на

Зем ишно право – (фундаментално признавање на правото на сопственост врз зем иштето, недозволеност за закуп на зем иштето од страна на приватниот капитал, право на првенствено купување на државата и враќање на зем иштето во сопственост на државата во случа на невнимателно управување).

Граѓанско право - (далеку построга заштита на личната чест и на здрав ето, наспроти едностраната правна заштита на имотното право денес).

39. Уставни реформи:

Устав: Уставот што одговара на германскиот карактер е суверено државно водство фокусирано на на висока позици а. - Дали оваа на висока позици а а зазема монарх што ќе го избере народот или два ца или тро ца одговорни на високи функционери на Ра хот, мора да се остави за подоцнежна одлука на народот.

Федерален карактер на Ра хот: Составот на германскиот народ од различни покраини, внатрешно поврзани преку племиња и истори а, а условува сеопфатната независност на поединечните федерални држави во однос на нивните внатрешни работи.

Грижа на Ра хот е претставувањето на германскиот народ надворешно, пасошите и патариниte, а понатаму и арми ата и морнарицата.

Три главни противници сто ат на патот на остварувањето на оваа национална и економска програма на националсоци ализмот. Марксизмот, парламентаризмот и, пред сè, големиот кредитен капитал.

Нашата антимарксистичка борба е насочена против доктрината за распаѓање на државата на 1 Евреин Карл Маркс, против доктрината за класна борба за распаѓање на народот, против доктрината за негирање на приватната сопственост за распаѓање на економи ата и против чисто економската матери алистичка концепци а на истори ата.

2. Нашата антипарламентарна битка е насочена против неодговорноста на таканаречените народни претставници кои - имуни - всушност никогаш не мора да преземат одговорност за последиците од своите одлуки, како и против сите штети произведени од нив (корупци а, непотизам, поткуп) и, како на лоша последица - влада зависна од таков парламент.

Machine Translated by Google

3. Нашата антимамонистичка борба, ко а се движи над другите два фронта, е насочена против светската финансиска моќ, односно против посто аното финансиско и економско крварење и експлоатаци а на нашиот народ преку голем кредитен капитал.

Сепак, оваа битка е, од друга страна, и моќна интелектуална борба против матери алистичкиот дух на егоизмот и алчноста, ко а уништува душата, со сите негови придружни корумпирачки манифестации во сите области на нашиот авен, економски и културен живот.

Во последната и на длабока анализа, станува збор за борба на два светогледа кои се изразуваат преку две фундаментално различни интелектуални структури - продуктивниот и креативен дух и подвижниот алчен дух. Креативниот дух вкоренет во почвата и повторно совладува ќи го светот во метафизичкото искуство ги наоѓа своите главни претставници во ариевскиот човек - алчниот, безкорен комерци ален и матери алистички дух насочен чисто кон оваземското го наоѓа сво от главен претставник во Евреинот.

Националсоци ализмот, како и антисемитизмот, во евре скиот матери алистички дух го здогледува примарниот корен на злото, но исто така знае дека оваа на моќна битка во светската истори а не може да остане во чисто негативни антисемитски барања, па затоа целата национална и економска програма на националсоци ализмот се издига далеку над секако револуционерната, но негативна антисемитска битка, дава ќи позитивно креативна конструктивна слика за тоа како треба да изгледа националсоци алистичката состо ба на работа и перформанси.

Доколку се постигне оваа главна цел, тогаш Национал-соци алистичката парти а ќе биде распуштена. Националниот соци ализам тогаш ќе стане животна содржина на целиот германски народ. Национал-соци алистичката германска работничка парти а всушност воопшто не е парламентарна парти а во вообичаената смисла на зборот, туку само решителен, напреден и ориентиран кон иднината дел од населението ко се собрал околу водач со силна вол а и ум, со цел да а изведе Германи а од срам и немоќ однадвор, од уништување и корупци а внатрешно, до моќна и импозантна позици а однадвор, а внатрешно до економски здрава, културно процутена, интелектуално и морално високо рангирана национална заедница.

Сакаме да го изградиме Ра хот на германскиот копнеж, како што пее Га бел41:

Еден однадвор, со моќен меч,
Собрани околу високо знаме,
Внатрешно богат и разновиден,
Секое племе на сво начин!

41 Емануел Га бел (1815-1884) бил германски поет и драматург ко напишал неколку патриотски песни кои биле нападнати од современиот либерален литературен круг „Младогерманци“ околу евре ските писатели Ха нрих Ха не и Лудвиг Борн, но подоцна биле застапувани од националсоци алистите.

Machine Translated by Google

3. Државната структура на Националниот

Соци алистичка држава

Национал-соци алистичката иде а за германската држава

Веќе во поглав ето за политичките основи на моќта, посочивме на фактот дека секое отстапување на германските владетели од нивните чисто германски задачи било проследено со на погубни последици за германскиот народ. Ако се испита германската истори а, секогаш ќе се открие дека германскиот копнеж по затворена национална држава се остварува само во кратки историски периоди, одново и одново ово германски сон исчезнувал, а одново и одново Германи а потонувала во немоќ и распаѓање. Според тоа, од целата германска истори а цврсто стои една лекци а дека само затворањето на наци ата во рамките на моќно водена држава ѝ овозможува на Германи а да се спротивстави на огромните опасности што ѝ произлегуваат само од не зината неповолна геополитичка ситуаци а. Речиси никаде Германи а нема природни граници, речиси насекаде лежи слободна и незаштитена од непри ателски упади. Ниту морето што а опкружува Англи а, ниту високите планини што ги одделуваат Шпани а и Итали а од не зините соседи не ѝ даваат на Германи а природна одбрана. Франци а има само една отворена страна против нас, Руси а исто така. Само Германи а лежи во средината меѓу другите нации - како срце - и како бо но поле на Европа. На германска почва се бореа шпански, француски, англиски, шведски, руски и монголски во ски, на германска почва се водеа страшните религиозни во ни од Триесетгодишната во на, а обратно, Германците крвареа во странска служба за странски интереси во сите зем и. Ма ка Германи а крвареше од ил адници рани што ги нанесоа не зините странски армии и - што беа нанесени во неа од борбата на не зините сопствени синови. Бесконечно трагична е германската истори а, толку трагична што германската копнеж за обединет, затворен германски Ра х беше вклучена во ба ките, во сагите на стариот Барбароса во Кифхо зер[42]. Низ вековите, реализаци ата на германската државна иде а остана - копнеж и надеж на на добрите луѓе од наци ата сè додека, во 1871 година, еден моќен ковач не го искова германското единство. Остануваше многу да се посака во реализаци ата на Големата германска држава што требаше да ги вклучи сите Германци кои живеат во територи ална врска со татковината. Но, веќе оваа делумна реализаци а на германската копнеж ни даде висок цвет на германската истори а како ретко кога.

Но, не мора да се пресметуваме со „ако“ и „но“, туку мора да учиме од истори ата. Политиката е истори а што станува, и ако од „создавањето истори а“ треба да процвета спасението за нашиот народ, тогаш нашата државност, нашата национална политика мора, со почит кон она што се случило во истори ата, да ги избегнува грешките од претходните времиња и да се поврзе со на добрата традици а. Човекот, политичарот без истори а ко догматски создава истори а од сво ата фотел а, ќе може да донесе само несреќа врз народот, каква што а доживеавме во последните години од новата германска марксистичка влада-шоумени. Колку што е катастрофално и штетно целосното распаѓање на старата општествена форма, особено кога ова уништување е идентично со силата на марксистичкото движење, толку малку може да се зачува старото само затоа што Тука повторно лежи трагеди ата на конзервативниот дух, то , креативно неплоден и

42 Ридскиот масив Кифхо зер помеѓу покраините Тиринги а и Саксони а-Анхалт се смета за почивалиште на Светиот римски император Фридрих Барбароса (1122-1190), ко се удавил во реката Салеф во Турци а за време на Третата крстоносна во на.

Machine Translated by Google

Без имагинаци а, отфрла сè ново само затоа што е ново и затоа што цврсто се држи до застарени форми кои одамна а изгубиле сво ата суштина. Луѓето и државата не се мумии и конструкции, туку живи суштества; облеката што се шие еднаш не одговара засекогаш.
Само некои прилично големи основни особини се извлекуваат низ судбината на народите, а занемарувањето на таквото основно знаење отсекогаш горчливо им се одмаздувало на народите. За нас Германците, фундаменталната историска национална политичка доктрина е: „Бидете обединети!“

Зборот „обединети“43, меѓутоа, не значи „единство“44 туку „да се биде во согласност“45. Само од согласноста на германските племиња за принципите на надворешната и внатрешната политика може да порасне како на убав цвет внатрешно слободна држава ко а е надворешно моќна со меѓународна тежина.

За германската држава, затоа, можеби нема никакви европски или меѓународни економски, црковни или хуманитарни мотиви, туку исклучиво благосостo бата на целата германска наци а. Мислам на „мотиви“ за политичко де ствување. Паралелно, природно течат вли ани ата на црковниот, економскиот и генерално човечкиот карактер, кои мора соодветно да се вреднуваат и земат предвид. Но, принципот мора да биде и да остане дека германската национална држава мора да ги претставува само Германците, и тоа во внатрешната политика, како и во надворешната.

Затоа, нашата национална политичка цел е:

1. Воспоставување на затворена национална држава во ко а ќе бидат вклучени сите Германци.

2. Моќно претставување на сите германски интереси во странство.

Националистичката иде а

Предуслов за будење или, подобро кажано, за повторно будење на силна национална свест е

отстранување на сите Евреи и негерманци од сите одговорни позиции во авниот живот.

Решителната одбранбена битка против инвази ата на Евреите во речиси сите области од нашиот авен живот се спроведува со целосна енерги а само од националсоци ализмот. Битката против евре ството е свесна борба за германскиот дух и за германската слобода.

Вли анието и ефектот на Евреите врз нивните народи домаќини воопшто не можат да се споредат со односите на моќ и битките на другите народи, туку само со борбата за живот и смрт помеѓу здраво тело и смртоносните отровни бактерии што го нападнале. Кога жив организам е нападнат од отровни бацили, прашањето е само: или здравата сила на телото ќе стане господар на странските натрапници - тогаш ќе ги отстрани - или повеќе нема да биде господар над нив, тогаш ќе умре поради нив. Така, и за народите домаќини на Евреите насекаде во светот постои само ова: или да се исклучат Евреите од националното тело - или да се умре поради Евреинот.

Токму споредбата со човечкото тело и бактериите многу графички ни покажува колку е нерамномерно омиленото погрешно мислење дека Евреите се пробиле насекаде само поради нивната поголема ефикасност и дека е многу погрешно и неправедно да се напаѓаат и прогонуваат поради таа причина. Не може едноставно да се каже дека бацилот на колера е исто така многу посилен и поефикасен од човекот и затоа го совладал здравиот човек - не,

43 „добро“
44 „Еинха т“
45 „Енигкеит“

Machine Translated by Google

тоа е отров за човекот. И, токму како во оваа битка на живиот организам против инвазивните отрови, се по авуваат посебни симптоми на труење придружени со трескави состо би, грчеви, симптоми на парализа итн., така и битката на народите нападнати од Евреинот се изразува во доста слични симптоми на болест - немири и агитаци а во граѓанскиот и политичкиот живот, силни конвулзии во националното тело, превирања, терор, граѓанска во на наизменично со доста типични симптоми на парализа, особено во интелектуалните делови на народите - во владите. Потоа постои само едно прашање, дали национално свесните кругови што го препознаваат непри ателот успеваат да ги предупредат и просветлат владите или да а формираат владата и да ги неутрализираат самите Евреи - тогаш лекот влегува со сигурност; ако не успее во тоа, тогаш националната смрт влегува подеднакво сигурно. Нема трет пат. Привремената изолаци а - да се остане со медицинската сликовитост - носи само очигледни лекови: порано или подоцна бацилите повторно избувнуваат во крвните садови на телото, кра от на оваа втора борба е тогаш смртоносен за пациентот.

Одлучувачка за конечниот успех – како и во животот воопшто – е вол ата за моќ. Без оваа вол а за моќ – без оваа вол а за одржување на наци ата, наци ата е беспомошно предадена на пропаст. Она што буквално не пропаѓа станува роб, фелахин, роб и слуга на сеевре ската светска сила.

Тоа е битка на живот и смрт. Многу ефикасни во ници тргнале - но мнозинството од нашите национални другари сè уште спи ат. Образованието одново и одново, неуморно, е решението. Она што го прави ова образование толку особено тешко е несмасноста и мекоста на Ариевецот токму во овие витални расни прашања.

Силната расна мешавина во самиот наш германски народ несомнено речиси целосно а закопала асната и висока расна свест ка премногу луѓе, така што останало само неопределено чувство на одвратност кон расно странските Евреи наместо прецизно познавање на расните закони. Евреинот, од сво а страна, на строго ги следел своите расни закони повеќе од две ил ади години, со асно знаење за извонредната важност на одржувањето на чистотата на крвта за карактерот и наци ата46 .

Од друга страна, то успеал да а претстави расната агитаци а како застарено ѓубре, што, во однос на расната мешавина во Германи а, за жал му било можно со одреден изглед на оправдување. Наместо евре скиот презир кон расната наука од страна на Германците да биде спротивставен со целосна решителност, со барањето: „Германче, чува а сво ата крв чиста!“, Германецот бил инфериорен дури и во оваа област во однос на психоагистичките уметности47 на Евреинот. Векот на просветителството со своите хуманитарни идеали навистина им донесе на Евреите еманципаци а од синџирите што ги создадоа нашите предци во нивната повисока мудрост против наездата на евре скиот дух на грабеж и лихварство, но за нас само конфузи а и несигурност по ова фундаментално прашање. Со реченицата: „Евреите се исто така луѓе“ - реченица ко а никогаш не била и никогаш не е оспорена од никого - им бил одобрен влезот во граѓанските еднакви права. Национално-расниот отпор против евре скиот туѓ народ со сосема поинаква интелектуална структура бил запрен, а борбата против граѓанската еманципаци а била осакатена од самиот почеток.

Од оваа платформа сега се случи осво увањето на целата наша економи а и, неодамна, авниот живот, па сè до сегашната ситуаци а на неограничено владеење на Евреите.

46 Види ги томовите на Националната соци алистичка библиотека за расата и Евреите!

47 Уметност на убедување.

Machine Translated by Google

Цела низа сведоштва на самите Евреи открива дека тие се чувствуваат како држава во држава, дека се чувствуваат потесно поврзани со своите расни другари во други зем и отколку со нивните народи домаќини.

Од ова евре ско чувство на тесна припадност меѓу народите директно се создаваат опасности за домородните народи во областа на надворешно-политичките односи на народите во во на и мир.

Сепак, на почетокот вниманието на Евреите беше насочено кон барањето за економски предности. Тука повторно нивната неограничена потрага по профит, нарушена од отсуството на соци ални чувства кон народите домаќини, им послужи во добра корист.

Како пронаоѓачи и носители на модерниот кредитен систем, наскоро им стана лесно да а стават под свое вли ание целата финансиска економи а на државите, а преку банките и берзите, и на приватниот сектор во на голем дел.

Оттука, по создавањето на нивната финансиска позици а, евре ството ги испружи прстите и кон интелектуално-културните производи на наци ата; тука нивниот движечки дух, нивната брза досетливост, нивното критичко разбирање - карактеристики кои честопати можат да се по аат како дефинитивни предности на сериозниот, тежок, приземен ариевски дух - им до доа на помош.

Но, всушност, тоа беше само крадскиот инстинкт, нивниот недостаток на совест и бескрупулозност - што е веќе на авено во нивните религиозни доктрини. За Евреинот, според доктрините на Шулхан Арух48, имотот на неевреинот е како имот без господар - таму за да може Евреинот да го присвои! Евреинот ги стави сите средства на банкарската и берзанската техника на сво а услуга. Анонимизаци ата - обезличувањето на нашата економи а преку берзанската форма на акционерското друштво - до одреден степен го одвои капиталот од работата, акционерот знае во на ретки случаи нешто од сво ата фабрика, то има само едностран интерес за профитабилноста на своите пари.

кога го инвестирал во форма на акции. Ово феномен мора да се спомене на ова место биде ќи со оваа деперсонализаци а на нашата економи а оди рака под рака и не зината деградаци а. Претприемачот и производителот ко го изградил своето претпри атие од нула, ко ги знае барањата на своите клиенти, ко сè уште а има старата деловна чесност и го смета за сво а должност да произведе солиден, добар, траен производ што одговара на реалните потреби на економи ата, ово навистина солиден претприемач е нешто толку фундаментално различно од современиот голем акционер ко , со чисто капиталистичко поседување на голем пакет акции, знае само еден интерес, да се стреми кон што е можно поголем принос. Дали во претпри ати ата се произведуваат добри и евтини предмети, дали воопшто производствените вредности се создаваат од акционерско друштво или, како во случа от со кредитните компании (банките) воопшто, не се создаваат вредности, е прашање на кра на рамнодушност кон капиталистот - акционерот. Ова има како понатамошна последица дека производството е помалку ориентирано кон потребите, дека, многу повеќе, само очигледна потреба треба да се разбуди преку огромно рекламирање. Порано, во кодексот на честа на претприемачите беше целосно забрането да се возвишуваат своите производи; оно што го правеше тоа беше пазарен гласник, а таквото возвишување на нечи а стока како пазарен гласник од страна на солидните бизнисмени се сметаше за нечесна конкуренци а. Евре скиот трговец, меѓутоа, водеше токму ваков вид пазарен гласник со целосна упорност, при што неговата уметност на убедување беше корисна. Денес, наместо досадниот евре ски гласник, се по ави евре ска реклама.

48 Шулхан Арух е на авторитетниот кодекс на евре ското право и е составен во 1563 година во северна Палестина од страна на Јосеф Каро.

Machine Translated by Google

Во областа на науката се случи сличен разво , особено во областа на економската наука - таканаречената национална економи а. Постепено, задачата на националната економи а повеќе не се сметаше за истражување на националните економски легитимности и неопходности и во извлекувањето насоки за економско водство од резултатите на истражувањата, туку сè повеќе се вршеше само опис на ситуаци ата без да се испита дали економските феномени и форми што се среќаваа се исто така добри, соодветни и применливи за реалните потреби на националната економи а. На ово начин, луѓето успеа а, и успеваат денес повеќе од кога било, во нанесувањето на страшни штети на економи ата, а со тоа и на националната заедница - гледано научно - и, поради оваа причина, на непроменлив начин. Во ова поле влегува особено доктрината за државната и приватната индустри а за кредитни услуги, а особено доктрината за камата. Детално се занимававме со ова прашање на друго место, тука можеби е доволно да се посочи фактот дека во основа она што денес го нарекуваме национална економи а е само приватна капиталистичка инструкци а за лично збогатување и добро организиран обид за оправдување на лихварскиот капиталистички грабеж на работната сила на производствените нации.

Вреди да се напомене дека меѓу предавачите по национална економи а има многу голем процент на Евреи.

За лаикот повпечатливо е навлегувањето на Евреите во книжевната и уметничката сфера. поле.

Оно што ќе го разгледа нашиот денешен театар ќе биде шокиран од подлостот и цинизмот што се шират таму. Особено е валидно ова за модерниот феномен на киното. Драмата на развратниците и греблата владее со нашите сцени; со субверзивна и паметна ди алектика, на добриот Германец му се предава дека моралот и етиката, честа и совеста се во основа чиста глупост без ко а може да се оди подалеку. Овие напади врз авноста се придружени од евре ската театарска агенци а во ко а знаењето на уметнички склоните има тенденци а да одлучува помалку од благодарноста кон театарските и концертните агенти на оние што бараат позици а.

Но, потоа следеше манипулаци а на авното мислење во широка мера преку дневниот печат. Речиси сите големи весници постепено преминаа во евре ска сопственост.
Со тоа, кругот околу германскиот народ беше затворен. На економското владеење беше додадено и интелектуалното владеење. Сè што беше штетно за евре ските интереси беше сокриено и замолчено што е можно подолго од авноста; ако идеите или изведбите сепак се наметнуваа, тогаш започнуваше вистинскиот лов на вештерки, прво преку обид да се направат таквите напори смешни, а ако дури и тоа не помагаше, мораше да де ствуваат лаги и лажни претставувања, како и лично оцрнување. Се обидуваа со поткуп, закани и конечно не се срамеше ниту економски да го минира незгодниот противник или опоменувач, па дури и да го убие.

Ова последно, на страшно оруж е генерално не се користело, или само ретко, против приватни лица, биде ќи ретко кога реакци ата на вистински при ател на народот без политичка или државна позици а на моќ достигнувала одреден степен на ефикасност пред да биде веќе скршен од бранот лаги и клевети во авните органи на Евреите.

Во партиите, незадоволството на масите беше разгорувано преку екстремно претерување, а класната омраза кон имотните и нивните наводни заштитници, државната власт и во ската, беше разгорена. Дури и тука - како и насекаде во случа от со овие напади врз националната држава - Евреите беа тие што на многу агитираа и поттикнуваа. Само треба да се потсетиме дека Карл Маркс, основачот на марксистичката доктрина за класна борба, навистина беше Евреин (Мардоха

Machine Translated by Google

беше неговото вистинско име). Неговиот гласник во Германи а, Фердинанд Ласал49, првично Фа ст Ласал, исто така беше Евреин.

Во во ната и револуци ата, тогаш евре ското дело на уништување против германската држава беше завршено. Принцовите беа протерани, еполетите им беа скинати на офицерите, службениците беа принудени да се покорат преку глад за да можат да а стават на располагање сво ата работна сила - неопходна дури и за соци алистичко-висококапиталистичката држава модерна Германи а. На ово начин германската наци а беше разоружана, кастрацирана, ограбена од своите водачи, лишена и насилно нападната, деморализирана и ослабена, додека насекаде низ авниот живот, во економи ата и политиката, во уметноста и театарот, Евреите си присвои а несомнена хегемони а.

Основата на нивното владеење е нивното огромно богатство.

И покра нивниот мал бро во однос на народите домаќини, тие беа во можност да ги доведат сите важни позиции во авниот живот во рацете на нивните евре ски расни другари или на Германци тесно поврзани со Евреите. Но, сепак, отстранувањето на Евреите од германското национално тело е сосема можно - уште повеќе затоа што вистинската витално важна продуктивна активност во индустри ата и зем оделството, во професиите и администраци ата, е речиси целосно ослободена од Евреи.

Отстранувањето на Евреите од нашето национално тело ниту би го нарушило зем оделското производство - сè уште не сум видел ниту еден Евреин зад плугот како оди околу браздата - ниту пак фабриките би морале да застанат поради недостаток на работници - работната сила навистина ќе знае дека ниту еден Евреин не крева аглен на тешка работа или не стои на ковачницата - нашите работни места на ковачите и металурзите, столарите и чевларите нема да останат сирачиња - куќите во нико случа нема да мора да останат како урнатини по протерувањето на Евреите, статистиката не споменува ништо за евре ски ѕидари и столари, покривопокривачи или стаклари. Но, дури ни во тргови ата и тргови ата нема да се по ави стагнаци а ако Евреите повеќе не бидат таму. Во областа на транспортниот систем, државата досега веќе се грижеше за личниот и товарниот сообраќа на примерен начин и, во секо случа , ко ги гледал Евреите како железнички кондуктери или машиновозачи на локомотиви -

или како кондуктери на трамва , или како вагонџии или транспортни работници?

Но, дури и во областа на типичната предиспозици а на Евреинот кон тргови ата и финансиите, воените административни позиции пред во ната покажаа дека биле способни да спроведуваат внимателна услуга за складирање и снабдување, во самата тргови а се активни стотици ил ади трговски службеници и германски бизнисмени кои ги разбираат вистинските аспекти и потреби на тргови ата, а во државната банка и поштенската банка поседуваме институции кои би можеле да а формираат основата на здрава национална економи а ослободена од евре ската разбо ничка економи а.

Ако во ово прилично краток преглед видовме дека Евреите во нико случа не претставуваат незаменлива функци а во нашиот државен и национален живот, дека тие, од друга страна, а злоупотребуваат сво ата супериорност на на суров начин на штета на народите домаќини, тогаш како очигледна и логична последица се создава барањето за протерување на Евреите од нашата наци а.
Само оно ко се обврзува на германската национална заедница може да биде граѓанин на државата50 .

---

49 Фердинанд Ласал (1825-1864) бил германско-евре ски соци алист ко се познавал со Маркс, иако вториот го сметал за опортунист поради неговата подготвеност за компромис со конзервативниот Бизмарк. Затоа Маркс не го поддржал Ласал кога вториот а основал Allgemeiner Deutscher Arbeiterverein (Општа германска работничка заедница).
Здружение) во 1863 година имаше за цел главно да добие универзално директно право на глас.

50 Оваа одредба веќе беше вклучена во вториот дел од Нирнбершките закони од 15 септември 1935 година, „Законот за држав анство на Ра хот“, чл. 2: „Граѓанин на Ра хот е само оно поданик ко е од германска или сродна крв и ко , преку своето однесување, покажува дека е и желен и способен верно да му служи на германскиот народ и на Ра хот.“ Целосното одво ување на Евреите од германското општество беше декретирано во првиот дел од овие закони, „Закони за заштита на германската крв и германската чест“.

Machine Translated by Google

Од ово преглед на расното прашање, природно и нужно, произлегуваат и другите последици од забраната за имиграци а на источните Евреи. Тоа е целосно неразбирање на евре ското прашање ако неко верува дека е доволно да ги одбие источните Евреи преку забрана за имиграци а. Апсолутно е неопходно истовремено да ги ставиме Евреите непри ателски настроени кон нашиот народ населен меѓу нас под де ство на туѓинец. Источните Евреи се, секако, големиот резервоар од ко Евреите посто ано се надополнуваат. Големата опасност што а вклучува оваа имиграци а е откриена со сета асност преку искуствата од последните години. За неколку години, овие источни Евреи успеа а преку сите можни деловни трикови и флоскули да до дат во посед на огромно богатство. Нашите судници се полни со измами што ги вршат такви странски елементи. Државата нема ни на малку интерес за имиграци ата на такви луѓе кои на никаков начин не се прават продуктивно корисни.

Оваа позици а на националсоци алистичката држава кон источните Евреи не исклучува дека дури и членовите на други нации кои се паразити на националното тело можат да бидат исклучени.

Дискуси ата за овие прашања нè води сега до третиот дел од државната политика на Национал-соци ализам: кон правото на граѓанство.

Правото на граѓанство

Правото на држав анство мора да се стекне. Во ово принцип, националсоци ализмот значително се разликува од правото што важи во моментов, според кое секо возрасен Германец над 20 години, од машки и женски пол, може да ги оствари правата на државно држав анство. Слично на тоа, денес, според Ва марскиот устав, оваа можност е отворена и за припадниците на евре ската раса. Слично на тоа, ова државно членство може да го стекне секо странец со исполнување на неколку површни формалности.

Ва марскиот устав генерално не го разбира концептот на граѓанин на државата, но во член 110 зборува за членство во држава, а во член 109 за еднакви права пред законот за сите членови на државата од машки и женски пол. Не асноста на ово концепт природно го исклучува барањето за морални и расни предуслови за стекнување на правото на држав анство. Спротивно на ова, член 113 од уставот на Ра хот ги зема странските говорни „делови од наци ата“ (!) под сво а посебна заштита; тие „не смеат да бидат во неповолна положба во нивниот слободен традиционален разво , особено во употребата на нивниот ма чин азик во образованието, како и во внатрешната администраци а и спроведувањето на правдата“.

Ако се спореди со ова на сеопфатно разгледување на странските држав ани практиката на нашиот Закон за заштита на Републиката против сопствените национални другари, обврската за предавање на таканаречените воени злосторници на непри ателот, со сигурноста гарантирана во член 112 дека „ниту еден Германец од странска влада не може да биде предаден на прогон или казнување“, и, ако еднаш се спореди токму ово последен споменат член со озлогласените пресуди на Французите против Круп51 и неговите директори, можеби самото повикување на фактот дека авторот на ово устав бил Евреинот Про с52 е доволно за да се фрли дефинитивно светло врз сите овие настани.

---

51 Густав Круп фон Болен и Халбах (1870-1950) го водел Фридрих Круп АГ од 1909 до 1941 година. Во соработка со Ра хсверот под водство на Ханс фон Зект (1866-1936), Круп презел та но вооружување на Германи а, крше ќи го Верса скиот договор. Во 1923 година, кога Французите и Белги ците го окупирале регионот Рур, тие исто така го казниле Круп за одржување
голем авен погреб за тринаесетте работници од фабриката Круп) во Есен, застрелани од Французите за време на окупаци ата.

52 Хуго Про с (1860-1925) бил германско-евре ски министер за внатрешни работи на Ва марската Република и имал клучна улога во во формулирањето на Ва марскиот устав од 1919 година.

Machine Translated by Google

Не „посреќната иднина на Пол аците“, како што рече Бетман-Холвег53 во еден од своите несреќни парламентарни говори, ниту пак подобрувањето на Евреите во Романи а (според Кулман)54 може да биде водечка иде а за германската држава, туку само благососто бата на германскиот народ. Оваа водечка тема е изразена во националната и економската програма на НСДАП (Програмата, стр. 35) под бр. 7: „Правата и интересите на Германците се пред оние на членовите на странските нации“ и под бр. 6: „Оно ко не е Германец може да живее само како гостин во Германи а и се придржува до Законот за странци“.

Според ова, правото на државно држав анство мора да се стекне. Тоа може да се изгуби и поради недосто ност. Тоа е право од кое Евреите се фундаментално исклучени, од кое можат да бидат исклучени и членовите на другите нации.

Внатрешниот услов за подносителот на барањето за германско држав анство е заложбата за германската култура и заедница. Оно ко не се заложат на германската наци а на ово начин, оно ко се прогласува за непри ател на германската држава, оно ко се чувствува потесно поврзан со членовите на другите нации отколку со сво от народ, не може да добие никакви права на германско државно држав анство, биде ќи то навистина не сака да има никаква врска со германската заедница.

Се чини дека е навистина лудост кога луѓе кои сосема авно из авуваат дека не познаваат татковина наречена Германи а, како што правеа Криспин55 и други, сè уште сакаат да советуваат за судбината на оваа зем а, кога тврдат дека како претставници на народот, како делегати сè уште уживаат посебни привилегии и кога сè уште уживаат заштита на особено строги закони (заштита на републиката) во случа да бидат унапредени од ово парламент на владини позиции.

Национал-соци алистичката германска држава ќе бара токму од таквите луѓе на тешка пресметка, а членовите на револуционерните влади и парламенти ретроспективно ќе мора да преземат одговорност за своите постапки или пропусти. Законите што треба да се разви ат врз одговорност на сите лица што се дел од авниот живот, затоа ќе мора да бидат обдарени со ретроспективна моќ.

Тука не станува збор, како во случа от со грешката на Германската револуци а, за борбата за плати на гладните „пролетери“ против ситите и ненаситни капиталисти, па затоа не станува збор за заблуда на здравите и правилни чувства на работниот народ преку иде ата за класна борба, туку тука станува збор за морално барање дека неодговорноста на сегашните корисници на сегашниот парламентарен и владин систем мора да заврши и дека оние кои се збогатиле на неумерен начин врз основа на потребите на народот или оние кои ги поттикнувале махинациите на други кругови ќе бидат изведени пред заслужената казна.

Слоганот: „Малите разбо ници се обесени; големите се пуштени на слобода“ не треба да се докаже како точен. Национал-соци алистичката држава, напротив, во случа на одредување на казната, ќе го земе предвид фактот дека малите разбо ници се заведени како многу олеснителен фактор, а од друга страна, ќе ги изведе големите криминалци против германскиот народ пред лицето на правдата со целосна строгост на законот.

---

53 Теодор фон Бетман-Холвег (1856-1921) бил германски канцелар од 1909 до 1917 година. За време на во ната, Бетман-Холвег се чинеше дека се залага за поумерени политики од оние што ги застапуваа воените водачи.

54 Рихард фон Кулман (1873-1948) бил државен секретар за надворешни работи на Германи а од август 1917 до Јули 1918 година. Во ма 1918 година то преговараше за Букурешкиот мир со Романи а.

55 Артур Криспиен (1875-1946) бил избран за соци алдемократски пратеник во парламентот во 1920 година и станал копретседател на Соци алдемократската парти а (СПД) во 1922 година.

Machine Translated by Google

Прочистувачката работа на ово државен суд сега во нико случа не може да запре со оние кои први до доа на власт со револуци ата. Исто така, ќе мора да ги таргетира и оние под царската влада кои, преку сво ата небрежност, го овозможи а ово германски пад. Главниот одговорен - Бетман-Холвег - навистина е отстранет од своите земски судии, истото важи и за следниот на виновен - Ерцбергер56, ко , како татко на бедната парламентарна револуци а од ули 1917 година, повторно а подигна опаѓачката вол а за победа ка непри ателите. Дури и А снер57
и Ратенау се отстранети од сцената на нивната активност за уништување на наци ата, секако на нелегален начин, но според железните закони на истори ата. Но, многумина од оние кои, преку организирањето на штра кот со муници а во ануари 1918 година, забодоа кама во грбот на борбената во ска, и оние кои преку говор и пишување а скрши а вол ата за победа, оние кои проповедаа „мир без победници и губитници“, оние кои сè уште живеат и го прифаќаат како исправен, кои а злоупотреби а невол ата на народот во во ната и револуци ата за свое прекумерно збогатување.

Секако, таквото национално политичко барање ќе шири страв и ужас, а десетици ил ади ќе се плашат за своите животи затоа што не се од чисто срце. Но, за националсоци ализмот, со ова барање за соци алната правда, се поставува и паѓа прашањето за судбината на германскиот народ, дали германскиот народ може да го на де сво от пат кон благородна наци а или дали ќе издржи мизерен живот во деградаци а и корупци а како фелахинска наци а. За националсоци алистичкото движење, неговото raisond'etre исто така се одлучува со ова прашање.

Правото на државно граѓанство, според тоа, не е нешто што ќе се смести во лулката на секо роден во Германи а; напротив, ова право на државно граѓанство во себе вклучува и на високи морални обврски кон државата и наци ата. Сепак, почитувањето на оваа одговорност кон државата и наци ата мора да биде заштитено и од можноста ова право повторно да се изгуби во случа на недосто ност.

Од друга страна, стекнувањето на правото на државно држав анство нема да биде чин на милост, туку барање што може да го покрене секо вреден Германец ко се докажува достоен за германската заедница и ко се обврзува на германската расна и историска заедница.
Оно ко а исполнил сво ата воена и работна обврска, оно ко е активен како чесен работник во сво ата професи а, има право на стекнување право на државно држав анство.

Но, со ова право на државно граѓанство е поврзана и обврската да не се заборави во целата сво а работа погледот кон поголемата целина, а исто така секогаш да се биде свесен во сво ата економска активност за фактот дека мора да се вклопи сво ата работа во целината, односно, дури и со целосна слобода во одредени области, активноста на германскиот државен граѓанин не треба да биде насочена против благососто бата на целината.

56 Мати ас Ерцбергер (1875-1921) бил член на Deutsche Zentrumspartei (Католичка парти а на центарот) ко се сметал за десна рака на Бетман-Холвег. За време на во ната, во средината на 1917 година, то се залагал за прекин на во ната преку преговори и а поткопал довербата во германската во ска. Ерцбергер го потпишал примир ето со кое завршила Првата светска во на и, како министер за финансии во Ва марската Република, го одобрил Верса скиот договор. То бил убиен во 1921 година од ултранационалистички членови на „Организаци ата Конзул“ основана од командантот на Фра корпс, Херман Ерхардт (1881-1971).

57 Курт А снер (1867-1919) бил германски евре ски соци алист ко а организирал револуци ата со ко а се соборила Вителсбахската влада. династи ата на Бавари а во ноември 1918 година. То стана републикански премиер на Бавари а и на Бернската конференци а на соци алистите ги нападна умерените соци алисти затоа што не а признаваат винаста на Германи а за предизвикувањето на Првата светска во на. То беше убиен од националистичкиот гроф Арко фон Вали во февруари 1919 година.

Machine Translated by Google

Национална економи а

Задачата на националната економи а е задоволување на побарувачката, а не постигнување на што е можно повисок каматен принос за кредитниот капитал.

Човек би помислил дека ово принцип се зема здраво за готово за секо а економи а, а сепак националсоци алистичката економи а се разликува од сегашната каматно-капиталистичка економи а токму во ово водечки принцип. Не е толку лесно за безгрижното чувство на продуктивниот човек да замисли национална економи а ко а не служи за задоволување на побарувачката; а сепак сега мора да се раз асни дека за сегашните господари на економи ата - банкарскиот и берзанскиот капитал - задоволувањето на побарувачката е во основа од многу мало значење. Меѓународниот капитал има интерес во него само доколку ова исполнување на побарувачката може да се експлоатира на лихварски капиталистички начин.

Всушност, овде имаме работа со два фундаментално различни ставови кон економи ата. Единствената итна побарувачка на целата економи а од страна на целото население е, секако, задоволувањето на потребата за храна, потоа задоволувањето на побарувачката за домување и облека, а дури потоа се распределуваат во асортиман сите други секо дневни потреби до повисоките уметности и културните задоволства. Помеѓу нив доаѓаат услугите за поддршка, целиот транспортен систем и сè што е поврзано со него, тргови ата и финансискиот систем. Производството на стоки, од сво а страна, во здрава економи а има на досто на цел да а покрие потребата на на добар можен начин преку плаќање кое ги покрива трошоците за производство и вклучува соодветен приход од работа за претприемачот и соодветен дел од профитот од ко можат да се покри ат и неизбежните загуби и подобрувањата и реновирањата во претпри атието.

Вниманието на праведниот претприемач не е насочено кон постигнување на прекумерна добивка во поединечни случаи, дури и кога среќните случа ности би можеле да го овозможат тоа. Праведниот претприемач е целосно свесен за своите национални економски задачи, да воспостави производство на таков начин што потребите ќе можат да се покри ат со на мали трошоци за корисникот, во исто време претпри атието да расте и да цвета, трошоците за производство да стануваат сè помали без да се намалуваат платите.

Можеби на светлиот пример за таков вистински начин на претприемачко размислување е Ернст Абе58, коосновач и директор на фабриката Ца с во Јена. Ово човек а разбрал до висок степен на совршенство оваа национална економска задача на претприемачот и се стремел да а реализира на добро што може.

Но, во ово поглед, генерално, немаме причина да се жалиме на нашите претприемачи пред во ната. Луѓе како Алфред Круп59, Манесман60, Вернер Сименс61 , Тисен62, Борзиг63, Краус, Мафа 64 итн. си обезбеди а дури и општествено почесно место во истори ата на германската индустри а. Сите тие не беа управувани од едностра потрага по профит,

---

58 Ернст Абе (1840-1905) бил физичар и претприемач ко бил вработен од Карл Ца с, основачот на Јена компани а, Carl Zeiss AG, ко а произведуваше оптички инструменти и системи. Абе стана ко-сопственик на фирмата.

59 Алфред Круп (1812-1887) бил син на Фридрих Круп (1787-1826), ко а основал компани ата за леано челик Круп во 1811 година. За време на директорството на Алфред Круп, компани ата станала водечка компани а за производство на оруж е во тоа време.

60 „Манесман“ е основана во 1890 година и првично произведувала безшевни челични цевки.

61 Вернер Сименс (1816-1892) бил пронаоѓач и основач на компани ата Telegraphen-Bauanstalt во 1847 година. Денес „Сименс АГ“ е една од на големите електротехнолошки компании во светот.

62 Август Тисен (1842-1926) а основал железарницата Тисен-Фусол во 1867 година и стекнал други компании за тешка индустри а кои биле споени во 1926 година во Vereinigte Stahlwerke, на големиот картел за рударство и челик во светот пред Втората светска во на.

63 „Борсиг“ била компани а за локомотиви основана од Август Борсиг (1804-1854) во 1837 година.

64 Краус-Мафеи е компани а за производство на машини основана во 1838 година.

Machine Translated by Google

сите тие останаа едноставни и скромни за себе, само просперитетот на нивните дела беше нивната ѕвезда водилка.

Всушност, неуморната продуктивна и инвентивна моќ на германската индустри а резултираше со фактот дека не само гигантскиот пораст на населението прона де работа и леб, туку и покра зголемувањето на платите, и покра сеопфатното подобрување на животниот стандард на сите слоеви од населението, на важните производи можеа да се поевтинат благодарение на секогаш новите подобрувања и прона доци. Германскиот мануелен работник никогаш не треба да заборави дека им го должи ова на работниците со мозок.

И уште нешто мора повторно да се нагласи овде со сета важност: дека основата и предусловот за ово висок процут на германската економи а беше моќно предвоодениот Бизмарковски Ра х. Овие два фактори, обединетата и затоа моќна политичка ситуаци а на Германскиот Ра х и невидената трудољубивост на германските претприемачи и работници овозможи а да се регистрира сеопфатно зголемување на животниот стандард на целото население, да може да се нахрани, облече и смести населението на Германи а и да се намали емиграци ата од Германи а на незначителни бро ки.

Бро ките на германската миграци а во деценииите по 1870 година вклучуваа само здрав вишок на германскиот претприемачки и трговски дух што се прошири во светот како пионери на германската трудољубивост и германските перформанси.

Во на голем дел, целата национална економи а на Германскиот Ра х им оддаде правда на фундаменталните барања што ние ги поставуваме на здрава национална економи а.

Побарувачката беше целосно покриена. Сепак, дури и во тоа време се по ави длабока штети во нашата економи а кои беа изразени на различни начини.

1. Нашите државни финансии западнаа во сè поголеми долгови во исто време кога германскиот народ стануваше сè побогат и помоќен, кога производите на германската индустриска и трговска ефикасност ги осво уваа продажните пазари во светот, во време кога нашата внатрешна економи а чекореше од успех во успех, а медицинските и животните услови стануваа подобри од година во година.

Сега, секако, не е добар знак ако долговите стануваат сè поголеми. Таквиот феномен секогаш укажува на фактот дека нешто не е во ред. Биде ќи навистина мора да се смета за целосно апсурдно и бесмислено ако држава чии граѓани уживаат во сè поголемо богатство не се на де во исто време во состо ба на здрави и просперитетни државни финансии. Ова мора да биде уште поизненадувачки кога за Германскиот Ра х и федералните држави извонредно големи приходи течеа од нивните железници, пошта и рударски об екти, како и од државните шуми итн., сосема независно од фактот дека Ра хот и федералните држави можеа, врз основа на нивниот финансиски суверенитет, да бараат значителен даночен капацитет на своите граѓани.

2. Дополнителна длабоко вкоренета економска штета беше прогресивниот долг на нашите зем оделски и урбани недвижности. Движењето за зем ишна реформа што беше применето против тоа правилно препозна многу важен дел од целиот проблем, без за жал да постигне целосна ефикасност.

3. Фактот за инфлаци ата на нашата индустри а преку кредити од сите видови, исто така, требаше да ги исполни со вознемиреност остроумните набљудувачи. Секако, во време на зголемен просперитет, комерци алните и индустриските претпри ати а го сфаќаат лесно прифаќањето на странски пари и каматната обврска поврзана со тоа, биде ќи навистина силно зголемената можност за работа и приход дозволува носење на овие товари.

Machine Translated by Google

Но, тешко ако се по ават економски кризи! Тогаш употребата на кредити врз основа на камата се покажува во целата сво а економска штета.

Формата на акционерско друштво што се по ави во овие години со фактичкото одво ување на капиталот од работата врзана за него, односно одво увањето на чисто капиталистичките интереси во профитабилноста на парите, од страна на доверителите, од здравата соработка на индивидуалниот претприемач и од целосната идентификаци а на неговото постоење со неговото претпри атие, слично посеа семе на длабоки економски штети.

4. Растечката позици а на моќ на институциите за посредување со пари, банките, требаше да го исполни со вознемиреност почитуваниот при ател на наци ата. Од слуги на економи ата, банките станаа неограничени господари на целата национална економи а. На значаен и значаен начин, оваа растечка позици а на моќ на банките во нико случа не беше придружена со истовремен просперитет на нашата национална економи а, туку, напротив, колку пожалосна стануваше нашата економи а, толку повеќе банките се возвишуваа.

Не сакаме овде да навлегуваме подлабоко во ово разво , ќе има многу што да се каже за него во дискуси ата за чисто финансиската и монетарната економи а. Споменувањето на четирикратниот корен на големата национална економска штета преку финансискиот и кредитниот систем беше од големо значење биде ќи токму ово аспект на целата економи а стана спротивност на вистинската национална економи а, имено едностра на разбо ничка економи а на финансиските сили

Оно на кого сликата за тело погодено од паразити не се наметнува спонтано, мора да биде многу заинтересиран за одржување на сегашната ситуаци а или да зависи од корисниците на оваа експлоататорска економи а. За жал, последново е случа ка многу голем бро луѓе. Затоа внатрешниот отпор кон ово современ економски систем на разбо нички барони не се по авува на соодветен начин.

Особено е лошо што дури и науката, а особено науката, ко а мора совесно да се справи со овие работи, со неколку исклучоци (Отмар Шпан65), е сè уште во рамките на сегашната каматно-капиталистичка економи а и се наоѓа во зависност од неа. Денешната национална економи а не е лидер кон вистината и кон правилното знаење, туку стана портпарол на националниот економски криминал.

Сите големи вистини и мудрости можат да бидат разбрани и контемплирани во нивните суштински аспекти од секо едноставен човек. Не треба да се меша со ова фактот дека природно не е толку едноставно да се до де до такво фундаментално знаење. Секако, самото знаење, интуици ата, е како светла светлина што свети во душата што вечно жедна за знаење. Сепак, тешка е последователната работа на разбирањето, кое мора напорно да натрупува тула врз тула за да изгради, со на внимателен избор на матери али, целата структура на мислата, така што завршената работа им изгледа на сите како самоочигледна.

Во такви случаи, тогаш нема поубава пофалба од тоа кога повремено на човек му доаѓаат такви мисли сам. Така, додека работев на ова дело (лето 1923 година), добив

65 Отмар Шпан (1878-1950) бил австриски антисоци алистички економист и социолог, под вли ание на економските теории на Адам Милер (1779-1829) - ко се спротивставил на матери алистичката либерална економи а на Адам Смит. То бил професор на Универзитетот во Виена од 1919 до 1938 година, кога му било забрането да се занимава со професорска функци а од страна на националсоци алистите по Аншлус (анекси а) на Австри а. Иако Шпан сочувствувал со националистичката ориентаци а на НСДАП, неговите ставови за корпоративна држава не биле целосно поддржани од националсоци алистите.

Machine Translated by Google

одлично дело на сега веќе постар човек, австрискиот инженер В. Шобер66, во кое целиот катастрофален разво на австриската финансиска и кредитна ситуаци а беше предвиден со невидена асност уште пред 30 години.

Шобер посочи на фактот дека само целосно отстапување од фундаментално лажните национални економски доктрини може да го запре катастрофалниот разво на националната економи а – за жал без ни на мал успех.

Главната причина во тоа време лежеше во фактот што при ателите на Шобер, од Христи анско-соци алистичката парти а, по почетниот ентузи астички договор, се одврати а од него со мрзливи изговори: „Времето сè уште не е зрело“, но всушност, затоа што не им одговараше на христи анските високи финансии.

Банката одамна престана да биде доверлив посредник помеѓу штедниот капитал и побарувањата на економи ата и обртниот капитал. Денес, големите банки имаат свои директори и делегати кои седат во сите акционерски друштва. Ништо не може да се случи без банката да знае за тоа. И каков интерес има банката сега во економи ата? Таа има единствен интерес капиталот да оствари што е можно поголем профит; на ко начин е сосема рамнодушна кон тоа. Таа не а гледа сво ата задача во оплодување на економи ата преку поза мување пари по на ниски каматни стапки токму кога националната економи а е загрозена од кризи од на лош вид - ова, сепак, би била не зина на висока задача -; големите банки многу повеќе имаат тенденци а да се по аат токму во тоа време со кредитни пакети и кредитни извествувања кога на производствената индустри а на итно ѝ е потребен антиципациски кредит за сво ата работа.

Може понатаму да се разгледа следново: Ко а потреба а покриваат банките? – Ќе се каже: потребата од пари. Секако. Но, како и под кои услови? Пекарот, чевларот, сопственикот на фабриката, бизнисменот, навистина а покриваат реалната потреба од храна, облека итн., и за тоа добиваат еквивалентна вредност, цена, во пари или преку трансфер на пари.
Со тоа се покрива потребата, а сопственикот на фабриката итн. повторно има работен капитал за набавки, исплата на плати и понатамошно производство. Тука гледаме дека е заокружен економски круг. Производителот а покрива потребата на корисникот, парите а исполнуваат сво ата соодветна задача како посредник во размената и повторно а оплодуваат економи ата во рацете на производителот.

Сосема е различно во случа от со бизнисот со поза мување пари. Прво, за ниедна банка не постои никаква обврска да ги отстапи своите добра - пари - на начин на ко таква обврска постои, на пример, за секо трговец. Затоа, таа може да се осигура дека дава пари само на оние кои се наклонети кон неа. Понатаму, банката бара, во на голем бро случаи, хартии од вредност што далеку а надминуваат вредноста на кредитот, а потоа бара и сертификат за долг според ко должникот мора да се обврзе да го отплати долгот со сè што има и ќе заработи. Со други зборови, наспроти издавањето пари, банката во сво ата моќ привлекува средства што се далеку поголеми од поза мената сума; таа исто така дозволува да се издаде сертификат за долг, што ги изложува приходите од работа на должникот во не зина моќ. Но, тоа не е доволно: за ово дво но, и многу пати, обезбеден заем од пари, банката дозволува да биде платена уште повеќе во форма на камати што стануваат огромни со текот на времето. Значи, тука имаме работа со постапка ко а, економски гледано, воопшто не е продуктивна изведба, враќањето на исплатата - залог, потврда за долг - се дава веднаш, а покра тоа, должникот мора да се согласи на друго континуирано плаќање кое за неколку години а надминува вредноста на примените пари, без залогодавачот.

66 Венцел Шобер (1846-1928) бил австриски железнички инженер ко – како виенскиот професор Јозеф Шлезингер (1830-1901) – во своите економски дела а идентификувал зависноста од евре ските меѓународни финансии како главна причина за економските проблеми на Австри а. Неговите главни дела вклучуваат „Норт и нивните Урсахен“, 3 тома, Виена, 1880-82, и „Вредноста на регулативата во Австри а“, 1892.

Machine Translated by Google

станување слободен или долгот да се реши. Таквиот финансиски бизнис е природно национален економски апсурд, тоа е чиста лихварство.

Вистинското чувство за кредит, за верувањето во поголемата економска ефикасност на друг, е навистина тоа што сопственикот на заштедени пари не гледа дека е во позици а самиот да ги користи своите пари на профитабилен начин, затоа се обраќа кон некого на кого може да му верува дека може да му ги довери овие пари и ко му нуди гаранци а дека повторно ќе му ги врати заштедите по барање целосно и ненамалено. Ако кредитот го за акнува должникот во неговата економска работна способност за да може да оствари значително поголем профит, ова може да се смета за чин на праведност или благодарност ако должникот му дава на доверителот, покра враќањето на парите, и одреден дел од неговата добивка. Оваа концепци а за приватна монетарна и кредитна економи а владее во целиот среден век, таа а формираше суштината на црковната доктрина за каматата. Побарувачката за камата се сметаше за лихварство. Денес, каматата што Црквата а сметаше за лихварство стана навистина аксиома на целата наша економи а - националното економско чувство за кредит стана национална економска бесмислица. Секако, за богатиот човек таквата доктрина е извор на тра но збогатување без напор. Не затоа што златото е – како што би сакало да изгледа – всушност сила што произведува пари само од себе, натчовечки феномен ко , ослободен од земските закони на расипливост, принудува сè да биде под сво а маги а непропадливо и засекогаш, туку затоа што во модерната финансиска и меѓународна економи а се чувствува едноставно како закон дека секо вид финансиска сопственост носи во себе право на камата, до одреден степен вродена во парите, ова е на монструозното пресвртување на односот помеѓу работата и парите прифатено како закон, како нешто што не може да се допре, како нешто за кое науката што се занимава со тоа мора да произведе голем бро оправдани причини.

Само на ово начин беше можно целата национална економи а да се одвлече од не зината единствена и природна задача да ги задоволи потребите, а со тоа да создаде работа и храна за сите, и да се злоупотреби првенствено како инструмент за лично збогатување на сопствениците на банкарски и берзански капитал.

Сега е омилен трик на политичката битка против нашето движење што ова наше спротивставување против високата капиталистичка експлоатаци а на нашата национална економи а и нашата борба за национална економи а што ги задоволува барањата за соци алната правда е прикажано како спротивставување помеѓу сопственоста и другите форми на поседување, што нашето барање „Јавен интерес пред сопствениот интерес“ е оцрнето како комунистичко. Наспроти ова, посто ано треба да укажуваме на член 8 од националната и економска програма (Програмата, стр. 35):

„Национал-соци ализмот фундаментално а признава приватната сопственост и а става под...“ владина заштита“.

Сепак, задача на законодавството ќе биде да ги постави границите во однос на трупање прекумерно богатство во рацете на поединци на сметка на целината.

Позитивно, и за самата економи а, се по авува, како барање за целата економи а и не зините задачи во духот на националсоци ализмот, барањето бр. 10 од „Националната и економска програма“: Сите Германци формираат работна заедница за унапредување на заедничката благососто ба и култура на германскиот народ.

Оттука, пак, произлегува моралното барање секо Германец да работи интелектуално и физички според своите сили, но дека оваа негова работа мора да биде вклучена во целината.

Нагласувам дека ова е морално барање. Затоа, не станува збор за воспоставување на принуда за работа како што беше воведена во Советска Руси а. Нешто сосема различно е

Machine Translated by Google

воведување што го бараме од нас за една година задолжителна работа за секо Германец пред стекнувањето на целосни права на државно држав нство.

Повторно е сосема различно што нашата главна цел има за цел токму да обезбеди безгрижна старост за сите национални другари кои вредно работеле во своите младешки и возрасни години.
Токму во случа на национална економи а ко а не е континуирано под крвопролевање на каматна и патарина како обврска за поза мен капитал, ќе се постигне, и мора и може лесно да се постигне да се дадат големи вишоци на таков начин што на сите национални другари ќе им се обезбеди соодветна и соодветна старосна пензи а - слична на пензи ата на службениците - по достигнување на одредена возраст или во случа на прерано настаната неспособност за работа.

Го внесувам ова соци ално-политичко барање овде биде ќи исполнувањето на оваа задача им припаѓа на перформансите на целата национална економи а, биде ќи тоа е поентата што не само што е во состо ба посто ано да му кажува на работникот во на широка смисла на зборот: Мора да работиш!, туку затоа што, зад работната принуда, воспоставува нешто утешно и помирувачко - перспективата за обезбедена старост за секо што а извршувал сво ата должност целиот сво живот.

Во рамките на фундаменталното признавање на приватната сопственост како основа на нашата економи а, природно спаѓа и фактот дека секо Германец е заштитен во неговата слободна можност да заработува за живот и во слободното располагање со сво от приход од работа и своето стекнато богатство (бр. 11 од „Националната и економска програма“). Ограничувањето на ова основно право е дозволено само преку закон, при што треба да се следи упатството дека само таквата работа се смета за работа што не е насочена против интересите на заедницата. Верижната тргови а и профитирањето, исто така, несомнено предизвикуваат многу работа; слично, крадецот честопати ќе пролее повеќе капки пот во сво ата „работа“ отколку sидарот во градењето куќа, но таквата „работа“ е насочена само кон едностран лично збогатување на штета на другите. Затоа, таквата „работа“ е генерално штетна и затоа мора да се казни со сета строгост.

Таквата изречна определба во нико случа не е излишна, биде ќи од практиката на правото е премногу често и во застрашувачка мера очигледно колку многу работи се означени таму како чесна работа. Исто така, постои цела низа активности кои се многу блиску до границата, каде што е тешко да се каже дека оваа работа сè уште е во хармони а „со целината“.

Во секо случа , мора да се создадат законски алатки за да можат да бидат потиснати сите овие активности или претпри ати а што се насочени против националното здрав е на физички или интелектуален начин. Истото важи и за експлоатаци ата на невол ата на населението преку профитерство и лихварство.

За ваквите штетници кои се непри ателски настроени кон наци ата бараме смртна казна. Финансии Казната или дури и затворската казна се неефикасни против таквите бескрупулозни луѓе.

Накратко, економската политика на националсоци ализмот ќе работи кон отстранување на во основа лажната концентраци а на економи ата врз профитабилноста и од таа причина да а врати во чест единствената правилна и разумна задача на националната економи а: задоволување на побарувачката.

Ова во нико случа не ги исклучува приходите и профитот за трговецот, сопственикот на фабриката и чесните бизнисмени; напротив, во нико случа не треба да се создаваат тешкотии за оправданото стремеж кон заработка сè додека ова стремеж е содржано во рамките на авните интереси.

Затоа станува збор за прочистувачко де ство, а потоа и за одржување на германската економи а што е беспрекорно и во однос на не зините форми и во однос на не зините перформанси. Со ова треба да се разбере што бара бр. 12 од „Националната и економска програма“: Здравата комбинаци а на големи, средни и мали претпри ати а во сите области на економскиот живот, па така и во зем оделството, останува задржана.

Machine Translated by Google

Со тоа се дава и фундаменталната позици а на националсоци ализмот во однос на различните општествени поредоци.

Национал-соци ализмот ќе ги поддржува и промовира зем оделците со сите средства како основа на моќна наци а и на исхрана на населението.

Ако точка 17 од Програмата содржи клаузула ко а предвидува слободно одземање на имотот во посебни околности, под ова се подразбираше само, како што прогласи Адолф Хитлер на 13 април 1928 година, „создавање законски можности за конфискаци а, доколку е потребно, на зем иште кое е стекнато на нелегален начин или не е администрирано според гледна точка на благосостo бата на народот. Ова е насочено главно против евре ските компании за шпекулаци а со зем иште“. Затоа, оваа клаузула беше диза нирана само за заштита на домородното население.

Особено драг на националсоци ализмот е и просперитетот и независноста на здрава комерци алната и трговска средна класа.

И дури и во формите на производство на таканаречената тешка индустри а, од гледна точка на националсоци ализмот, нема ништо суштинско на што може да се приговори. Токму оваа голема индустри а рационализирала сè на примерен начин, односно не избегнала никакви трошоци за да воведе подобри и поедноставни методи на производство. Сегашното преоптоварување на претпри ати ата – целта кон комунизаци а – со прекумерен бро луѓе кои се навистина неоходни (тука главно размислуваме за потребата од одржување на сопствени даночни и осигурителни службеници итн.) природно работи директно против напорите за национализаци а на индустри ата.

На кра от од овие економско-политички задачи на националсоци ализмот стои уште еден огромен организациски настап: „Воведување на една година работна служба за секо Германец“.

Дури и овде, длабоко морален принцип го наметнува ова барање - должноста.

Оно ко сака да ги остварува правата на државно-граѓанско право, мора да ѝ служел и на државата, мора да се докажал дека е свесен за должноста и ло ален на сво ата држава преку дела и навистина без надомест, односно можност за збогатување, токму како што во никот му служи на сво ата татковина.

Во иде ата за задолжителна работна служба гледаме целосно дополнителна иде а на иде ата за универзална воена служба.

Колку и да сакаме да сметаме за можно значително да а намалиме обуката за да се станат ефикасни во ници во споредба со претходниот двегодишен и тригодишен период на служба, толку многу сметаме дека е потребно и препорачливо секо млад Германец да биде запознаен со една или повеќе комерци алните активности во кои може да и служи на државата.

Свеста за должноста во однос на квалитетот на работата толку многу страдаше под владеењето на машината и под уште поразорната доктрина за класното непри ателство на работниците против претприемачите, што подучувањето во оваа област под строга државна директива според униформни принципи изгледа сосема неопходно. Токму претприемачите, во добра смисла, ќе а поздравaт таквата институци а и нема да а сметаат на никаков начин за конкуренци а. Таквата работна арми а не може веќе да биде конкуренци а биде ќи, според искуството, секо а продуктивна економска активност на државата мора да биде претерано оптоварена со не зиниот офици ален апарат, биде ќи вработувањето и обуката на млада неискусна работна сила троши премногу од не зината ефикасност.

Од друга страна, задача на оваа година на работна служба ќе биде подобро да ги запознае младите луѓе во модел државните претпри ати а со сите достигнувања на технологи ата. Тие треба, ако

Machine Translated by Google

доколку е можно, да ги покри ат реалните потреби на работната сила и на националните другари кои служат во во ската.

Според тоа, конкуренци ата на државата со остатокот од националната економи а не е доведена во прашање, таа на многу би можела да де ствува во одредени области како регулатор на цените со пазарни цени кои сепак им оставаат на слободните трговци и слободните претприемачи широк простор за разумен профит.

Не може да биде задача на ово манифест да навлегува подлабоко во деталите. Сепак, тие мора да бидат скицирани и накратко раз аснети, биде ќи знаеме дека правилното решение на ова прашање ќе биде од огромна предност за обновување на нашиот економски морал, сосема независно од користа што целата економи а ќе а извлече од фактот дека иде ата за должност во однос на работата ќе се разбуди како морална должност во однос на наци ата.

Во однос на положбата на државата-граѓанин во однос на националната економи а Бизмарк еднаш из авил:

„Не живееме за да бидеме среќни, туку за да а исполниме нашата должност.“

Ово морален принцип лежи и во основата на нашиот став во однос на државата и... економи а.

Machine Translated by Google

Национална финансиска реформа – Пари и кредит во Национал-соци алистичка држава

„Правилото на интересот.“

Барањето за кршење на ропството на каматите е револуционерно ново во политичката програма. Само ово факт би бил доволен за на широките кругови да изнесат на жестоко спротивставување на националсоци ализмот.

На големиот дел од противниците се состои од оние кои навистина изгубиле сè преку сегашната каматна капиталистичка економи а и кои, воспитани со овие идеи, сè уште се плашат од губењето на веќе изгубените привилегии. Оваа опозици а навистина нема никаков поттик, биде ќи токму недостатокот на каков било внатрешен поттик е карактеристичен за кругот заробен во идеалот за капитална пензи а.

Друга група се оние кои се зависни од кредити или барем веруваат дека се.
Оваа група, природно, не се плаши од укинувањето на обврската за плаќање камата, туку се плаши дека нема да добие повеќе обртен капитал освен ако сè не остане како порано.

Друга група се прекрасните национални економисти за кои спротивставувањето на проблемот на ослободувањето од каматата е алфа и омега на нивната национална економска мудрост.

Друга група се злонамерните кои навистина немаат подобра гледна точка, но кои, од лични или партиски тактички причини, се борат против ова основно барање на националсоци ализмот со лажни тврдења и лажни претставувања.

Дека круговите на меѓународните финансии што го применуваат правилото на интересот се, токму на Со оглед на ова барање, нашите на непомирливи и на лути непри ателите се очигледни само по себе.

Со исклучок на злонамерната и професионално заинтересираната опозици а, главните причини за непри ателски и недоверлив став се - незнаењето и интелектуалната мрзеливост, глупоста.

Тука имаме работа со доста моќни противници, со противници меѓу кои секо систем што неко може да се обиде да го наметне не успева, кои се повлекуваат како медузи од притисокот на убедливите об аснувања, но веднаш по опуштањето на притисокот повторно се враќаат на старите начини на размислување.

Значи, што се подразбира под „ропство на камата“? Под ропство на камата треба да се разбере долгот на државата и народот врзан за камата кон наднационалните финансиски сили. Затоа, овде станува збор за нова форма на ропство, за ропство кон владеењето на финансиите. Ова ропство е пострашно и посурово од ко а било форма на владеење што некогаш била под владеењето на апсолутните принцови, биде ќи се практикува на безличен начин, без никакво човечко чувство, опседнато само со незаситен инстинкт за проширување и зголемување, со алчност за моќ без споредба.

Вообичаениот израз за постоењето на ова правило е: „Парите го движат светот“.
Но, овде парите се користат само како симбол на владеење за финансиска моќ. Самите пари, металните и хартиените валути, сами по себе природно не се ниту добри ниту лоши и не вршат никаков вид владеење. Парите како валута се неопходни за размена на стоки и услуги. Затоа сите обиди да се справиме со владеењето на финансиските сили само од страна на парите се од самиот почеток погрешни и осудени на неефикасност, биде ќи во случа от на ова владеење не се работи за прашање на тесниот монетарен систем, туку за прашања на моќ.

Парите како инструмент на моќ сами по себе, како што споменавме, не се ниту добри ниту лоши, тие зависат само од нивната употреба. Фактот дека можат да се користат и убиствено, односно да се злоупотребуваат, не вли ае на...

Machine Translated by Google

на ко било начин да ги неутрализираат неговите бесконечно разновидни и неопходни можности за корисна употреба. Дури и парите, применети на корисен начин, имаат корисен ефект врз националната економи а. Парите не се погрешно наречени крв во националното економско тело. Се додека парите остануваат верни на сво ата задача како средство за размена, се додека парите примени или заработени повторно се насочуваат кон економи ата, тие не можат да вршат никакво штетно вли ание врз националната економи а.

Сега доаѓа до израз еден фактор: тоа е желбата да се користат парите како метод на штедење. Самата оваа желба е целосно оправдана, напротив, само треба целосно да се посака чувството за штедење повторно да се врати на чест ако - да, ако - штедењето навистина беше можно во сегашните околности. Долготра ната, заканувачка девалваци а на нашите германски пари преку неодговорна државна финансиска политика навистина го прави штедењето глупост, биде ќи, по неколку недели или денови, вредноста на парите може да се намали на дел од нивната претходна вредност. Затоа, ако парите треба да а исполнат сво ата задача како пари за штедење, тие мора да имаат стабилна вредност.

Биде ќи германските пари, од причини што сè уште ќе треба да ги истражиме, во моментов немаат стабилна вредност, а исто така не можат да имаат стабилна вредност, германскиот штедач во секо нестабилен период бара такви пари со стабилна вредност. Такви пари со стабилна вредност се таканаречените благородни валути, доларите, шва царските франци и холандските гулдени, парите на скандинавските народи итн., како и металните пари од скапоцени метали.

Но сега националната економска задача на парите како работен капитал на економи ата е спротивна на оваа желба за акумулаци а на стабилни пари. За да го разбереме ова прашање во целата негова длабочина, мора да се придржуваме до фактот дека парите според сво ата суштина се и треба да бидат ништо друго освен „знак за извршена работа“. Вообичаеното об аснување: „Парите се средство за размена“ во нико случа не е лажно, но не го исцрпува прашањето. Тоа е задача на парите, и всушност не зина на важна, да посредуваат во размената на стоки. Но, оваа задача а исполнуваат и други работи како што се кесичките ча на Кинезите, школките од каури на црнците итн. На длабоката суштина на парите што ги дели државата денес, како и на сурогатите на парите, е тоа што тие се токени - може да се каже и ваучери - за неко а работа извршена од други лица. Под „извршена работа“ мора да разбереме доста сеопфатно секо економски производ, а со тоа и суровини, биде ќи дури и тие имаат комерциална или продажна вредност само ако се ископани и ако се изнесат на пазарот. За да се олесни оваа размена на стоки меѓу себе, всушност за да се овозможи ова воопшто во сложена економи а, мораше да се измисли средство за размена кое директно ќе овозможи производителот на само еден производ да може да ги задоволи своите разновидни потреби преку ова средство за размена, кое имаше општа важност. Чевларот прави чевли и чизми година по година - но му треба сво от секо дневен леб, месо, млеко, а ца, му треба облека и така натаму. Пекарот, од кого чевларот го купува сво от леб, можеби навистина ќе му требаат еден или два пара чизми годишно, но навистина не може да биде платен цела година за целиот леб што секо го аде само со чизми, то навистина мора да му плати и на сво от мелничар и снабдувач со дрва за огрев за брашно и гориво, но тие исто така не можат да користат повеќе чизми биде ќи самите веќе купуваат чизми и чевли од друг чевлар.

Но, пекарот природно не може да му плати на мелничарот за неговото брашно со свои производи, пекарот мора да пече леб за заедницата. Со други зборови: чистата економи а на размена е сосема невозможна во развиена национална економи а со широка поделба на трудот. Посредник на размена затоа е неопходен. Во на општа форма, ово посредник за размена мора да биде општо признат запис, заштитен од државата, за производството на националната економи а; исто така, мора да се може да се купи нешто со овие записи и секо мора да биде обврзан да ги обезбеди своите комерциални производи за оваа размена на пари.

Machine Translated by Google

На пример, исто така е погрешно да се каже дека парите се запис за извршено дело. Секако, овие пари се прифаќаат како извршена работа, но не затоа што со нив веќе е завршен економскиот циклус, туку затоа што овие пари се навистина евиденци а за секо а од многуте извршени работни активности - евиденци а со ко а секо може да ги задоволи своите потреби за живот и други потреби. Само кога оваа потреба е покриена и парите се враќаат во економи ата, основниот циклус на парите е завршен. Но, ако парите останат како складирани или зачувани пари во едната рака, тогаш се извршува само половина размена, само половина циклус. Парите сè уште не а исполниле сво ата цел, напротив, се повлечени од целта за ко а се измислени и за ко а посто ат. Мораме фундаментално да из авиме дека ова прекинување на националната економска задача на парите е, од национални економски и национални политички причини, недозволиво. Очигледно не може секо примен финансиски износ да биде веднаш исплатен, финансискиот пазар да биде снабден толку изобилно со пари што секое приватно лице може да ги направи своите економски аранжмани на таков начин што ќе заштеди за себе суми за покривање на своите месечни потреби или износи за поголеми еднократни годишни услуги, туку мора да се прогласи за целосно недозволиво од национално-економска гледна точка валутата што а издава државата за доброто на заедницата да биде повлечена од авната циркулаци а како натрупани пари.

Затоа, на финансискиот систем одговара и обврската за трошење, односно обврската за врати ги стекнатите пари во оптек.

Може повторно сосема остро да се нагласи дека штедењето со тоа во нико случа не е оневозможено. Штедењето, правилно сфатено, во нико случа не е алчно и скржаво чување пари, но - ако сакаме да а употребиме омилената комбинаци а на иде ата за штедење со помош на децата - , тоа е создавање и стекнување стоки, купување или изградба на мала куќа, купување вредни предмети, колекции, книги, слики, предмети за домаќинството, проширување и подобрување на деловниот об ект, проширување на залихите итн., а тоа е далеку подобра „заштеда“ од складирањето злато.

Токму ние Германците моравме да поминеме низ едукаци а за светоглед на на висок начин по ова прашање. Ова правилно „штедење“ штотуку опишано на добро се награди, лажното фокусирано на парите беше горчливо одмаздено.

Ова непогрешливо правилно чувство на луѓето дури и за овие прашања е сосема правилно одразено во сагите и ба ките. Натрупаните пари се претвораат во безвредна грутка или исчезнуваат, или носат бескра на несреќа. Од друга страна, секогаш и насекаде, оно ко , од сво ата трудољубивост, „постигнал нешто“ - и со тоа здраво расудување секогаш разбира цветачка приватна економи а, без разлика дали е трговска, трговска или индустриска - стекнал почит и ценење. Таквиот разво на богатството е неоспорен, не е насочен против духот на парите, туку е, како просперитетен член на целата економи а, соци ален во на добра смисла.

По овие кратки, но неопходни, биде ќи суштински, забелешки за финансискиот систем, да се вратиме на почетната точка на нашето прашање: „Што подразбираме под ропство на каматата?“

Ако, преку задржување на пари во рацете на луѓе кои не се свесни за националната економска задача на парите, или уште повеќе во рацете на оние кои сакаат да ги користат собраните пари како инструмент на моќ, се по ави ќорсокак, парите што остануваат во оптек стануваат поретки, се по авува паричен притисок. Но, оние што поседуваат пари сè уште не ги враќаат своите пари во оптек на национално економски здрав начин, биде ќи тие од сво а страна ги задоволуваат континуираните потреби и имаат изградено куќи или купено други...

Machine Translated by Google

комерци алните или индустриски производи. Затоа, тие не ги одземаат од бизнисменот или сопственикот на фабриката, на ко дефинитивно му е потребен работен капитал за одржување на своето претпри атие, своите производи, туку му ги даваат парите што ги задржале нелегитимно, во национална економска смисла, за посебна такса - за камата. Националното економско стегање започнува.

Односот на производството на стоки - производителот - на националниот економски работник кон парите е со еден удар превртен наопаку. Парите кои, според сво ата суштина и сво от изум, требаше да служат на економи ата одеднаш се еманципираа и вршат притисок врз производството на стоки. Започнува финансиското владеење. Секако, приватната економи а е среќна што може да ги одржува своите претпри ати а барем на ово начин, биде ќи се чувствува обврзана да служи на производството на национално ниво економски. Акумулаторот на пари извлекува од ова чувство на национална економска должност на националниот економски работник дво на корист: прво, то има издадено потврда за долг - односно законска титула - според ко а должникот со целото свое богатство е одговорен за ненамалена отплата на поза мените суми, во повеќето случаи други одредени предмети на богатство се сосема посебно заложени, и второ, должникот мора да се заложи понатаму за континуирано дополнително плаќање кое се нарекува камата.

Гарантираниот кредит не се дава од причини што би одговарале на буквалната смисла на зборот кредит, односно на довербата во поголемата економска ефикасност и капацитет за работење, туку чисто со намера да се искористи потребата на економскиот претприемач без никаков напор да обезбеди дел од сво от приход од работа. Кредитот исто така не се дава за да се промовира производството, туку единствено за да се направи поседувањето пари „профитабилно“. За кои бизниси се користи кредитот, во основа е прашање на целосна рамнодушност кон доверителот; ако то е заинтересиран за тоа, тоа се случува само за да се увери дека неговите пари се безбедни и, пред сè, дека тие се исто така ефикасно каматни.

Општо гледано, кредитниот систем што го посредуваат банките денес е изграден на таков начин што генерално капиталистот, сопственикот на пари и кредит, е целосно одвоен од работата. То нема никаков личен однос кон различните гранки на производство во кои „ги остава своите пари да работат“, како што вели омилениот заблудувачки израз. Што знае акционерот за „Гирмес“, „Пеге“, „Везер“, „Рибек Монтан“, „Отави“, „Салитрера“, „Стеауа Романа“67, што знае то што се произведува во овие дела? То нема никаков интерес во тоа, има само едностран интерес дали акциите растат или паѓаат и колку се високи дивидендите што ги дава неговиот капитал. Исто така, прашање на целосна рамнодушност е дали акционерските друштва или другите форми на капиталистичка активност (акционерско друштво, друштво со ограничена одговорност, синдикат итн.) служат на производството воопшто. Главната работа, единствената одлучувачка работа е - „профитабилноста“. Доказ за фактот е огромната популарност што а уживаат банкарските акции. Големите банки, како и секо а кредитна институци а, генерално не вршат никаква продуктивна работа во смисла на производство на стоки. Тука, во големиот банкарски систем, иде ата за камата - односно можноста за префрлање на огромен дел од приходите од продуктивна работа во сопственост на обичниот сопственик на пари, а всушност, за вториот, сосема без напор - слави вистински оргии. Денес речиси и да нема претпри атие кое не е зависно во неко а форма од банката, кое не е управувано во чисто каматно-капиталистичка форма. Целата национална економска работа зависи од банката и берзанскиот капитал и е врзана за неа со камата.

67 Гирмес е текстилна компани а основана од Јоханес Гирмес (1854-1912); Везер била бродоградбена компани а, Рибек-Монтан била рударска компани а, Отави била рударска и железничка компани а, Салитрера била чилеанска компани а за шалитра, а Стеауа Романа е романска компани а за рафинирање на нафта.

Machine Translated by Google

Господарите на банките – високите финансии – со тоа се и господари на производството. Од нив зависи дали работата ќе престане или пазарот ќе биде преплавен со огромна количина ѓубре. За организираниот приватен сектор, задоволувањето на побарувачката е сосема споредна работа.

Во случа от со оваа каматно-капиталистичка економска форма на современиот кредитен систем, имаме работа со на комплетниот национален економски неморал, со тотална перверзи а на значењето на финансискиот и кредитниот систем од слуга на економи ата во позици а на апсолутен господар на економи ата.

Креативната и продуктивна работа станала роб, а лукаво алчниот, вечно подвижен евре ски дух на лихварство владее со светот. Изнуда можна само преку создавање вештачка вонредна состо ба преку национално економски нелегитимно задржување на пари. И тоа денес се смета за праведно, како право што нико не се осмелува да го допре затоа што го доведува во конфликт со светската моќ на големиот кредитен капитал.

Робувањето на интересот е усовршено!

Беше усовршено преку фактот дека заводливите уметности на подвижниот дух успеа а да а врзат дури и државата, даденият заштитник на финансискиот систем, за ропството на каматата, така што и таа, со врзани раце, го признава меѓународниот капитал за сво господар и си дозволи да биде одвратена од сво ата вистинска задача како заштитник на националната економи а во позици а на извршител, собирач на камата за голем кредитен капитал.

Machine Translated by Google

Националната финансиска економи а

Сега наша посебна задача е да го следиме ово разво на националната финансиска економи а.

Дури и овде ќе биде правилниот начин да се започне од утврдување на фактите какви што се утврдени денес.

Истакнатиот феномен во националниот живот на народите од западниот културен круг е огромниот долг на сите држави. Без разлика дали се победници или поразени, сите носат огромни долгови во своите национални економии кои се сериозно погодени од во ната.

На знача ното статистичко дело на Британската импери а е „Годишникот на државниците“; ово офици ален национален годишник им дава на поединечните држави прецизен преглед на состо бата на нивните авни долгови итн.

Според него, долгот на Англи а - односно на англиската работничка класа - кон меѓународниот капитал - на 31 март 1930 година, изнесувал 7.596.000.000 фунти стерлинзи со годишна каматна исплата од околу 350 милиони фунти стерлинзи. Доста е корисно да се конвертира оваа сума во германски марки, биде ќи на добро се гледа на ово начин дека во ова прашање на камата станува збор за меѓународно прашање од на широк обем.

Франци а им должи на своите внатрешни и странски доверители на камати околу 279 мили арди златни франци.

Соединетите Американски Држави, благословената зем а на доларот, имаат авен долг
товар од околу 16 мили арди долари.

Во Канада, Австрали а, Инди а, Итали а, Чехословачка, Полска, насекаде а наоѓаме истата мизерна слика за безнадежен долг на државите, а со тоа и на народите, кон меѓународниот капитал. Насекаде националниот живот се врти околу едно прашање: Како да а плаќаме каматата за нашите заеми, односно за нашите долгови кон меѓународните финансии, кон големиот кредитен капитал?

Министерствата за финансии во сите држави се неуморно зафатени со искористување на нови даночни извори, парламентите со месеци советуваат за новите даночни закони, но секо отпор е залуден. Пред величието на меѓународниот лихварски капитал и неговите овластени „легални“ барања за каматни плаќања, парламентите и владите се уриваат одново и одново и ги угнетуваат своите народи со невидени даночни оптоварувања, наместо да се осмелат да стават кра на оваа огромна меѓународна измама со едногласно „Не“.

Неправдата стана закон, а господарот роб.

Како сто ат работите во нашата сиромашна татковина, го доживуваме секо дневно и секо час.

Младиот германски работнички гигант се крена насилно и моќно откако постигна национално единство преку крв и железо. Неговата неуморна работа, неговиот креативен дух носеа секогаш нови прона доци. Германскиот претприемачки дух и храброст ги освои а светските пазари. Со зачудена вознемиреност, францускиот и англискиот кредитен капитал на Ротшилдови и другите банкарски магнати, како и капиталот на американските финансиски луѓе, Кани, Лобс, Шпа ерс итн., се сметаше за на сериозно загрозен во сво ата профитабилност. Вредноста на германската марка, односно квалитетот и евтиноста на германските производи, продолжи да расте, можеше да се предвиди кога марката ќе а достигне вредноста на доларот додека англиската светска тргови а не биде надмината од Германи а, се виде како низ целиот свет германските транспортни инсталации, германските образовни институции, германските санитарни организации, германските урбани администрации, германските воени методи беа земени како модел, се виде како насекаде во светот германските инженери како пионери на германскиот работен капацитет градеа железници, мостови и улици. Но, сето ова значеше дека профитабилноста на капиталот се поза муваше...

Machine Translated by Google

низ целиот свет од страна на меѓународните финансии беше загрозена. Потоа меѓународните финансии одлучи а, со помош на меѓународното масонство, да а опколат Германи а и, преку употреба на сите средства за лаги и клевети, да а претстават Германи а како непри ател на светот. – Едвард VII беше само фигура што се туркаше напред во оваа шаховска парти а. Националистичките страсти беа разгорени против Германи а, во Англи а, како и во Франци а. Укажувањето на политичката предистори а на светската во на не припаѓа тука, но во секо случа е сигурно дека страната на Германи а, и покра не зината воена сила, беше изгубена, биде ќи генерално не може да се зборува за политичка контраигра против играта на интриги на силите на Антантата (види Розенберг, Меѓународно масонство 68).

Дури и единствената група што сè уште имаше надворешно-политички инстинкт во Германи а, Сегерманската69, немаше никаква иде а дека оваа моќна борба меѓу вооружените нации не беше за политички успех, туку беше насочена кон целта на финансиско потчинување на германските работници на ропството на интересите на меѓународниот капитал. Милитаристичкото надвладување на Германи а беше природно посебна цел на Франци а, уништувањето на германската морнарица посебна цел на Англи а, но над обете импери алистички цели на Франци а и Англи а секогаш стоеше стремежот за светска власт на меѓународниот капитал.

Додека народите така се кинеа едни со други во дива борба, а крвта на на добрите течеше како потоци на бо ните полиња, Евреите од целиот свет беа во движење. За цел Јуда до де времето за жетва.

Високите финансии а финансираа светската во на; во сите нации во светот, евре ските писари седеа во редакциите на меѓународниот печат и ги лажеа и ги поттикнуваа нациите на сè нови напори едни против други. На ово начин, 26 држави беа воведени во во ната против Централните сили. Од исток, поток источни Евреи се движеше низ германските зем и; тие се пробиваа напред, се ценкаа, се ограбуваа и се збогатуваа, ги заземаа становите во градовите и стекнаа сè што можеа да доби ат. Во воено-индустриските компании, ово бизнис на грабеж и лошо владеење на германската работна сила го водеа членовите на евре ската раса, а Евреите се наметнуваа напред и нагоре кон сите позиции во државата и економи ата. Внатрешната деморализаци а исто така беше свесно водена од Евреите, Хасите, Дитманите, Коновите, Луксембурговците, Бартите, потоа Парвус-Хелфандците, А снерите, Левиенците, Граднауерите70, вознемирени и подбуцнувани, поддржани од амбициозни луѓе, будали и моќно жедни криминалци против германскиот народ.

---

68 Алфред Розенберг об ави дело под наслов Das Verbrechen der Freimanrerei (1921), како и Freimaurerische Weltpolitik im Lichte der kritischen Forschung (1929) во сери ата Nationsozialistische Bibliothek, том.9.

69 „Алдо чер Вербанд“ беше германска националистичка организаци а основана во 1891 година. За време на Првата светска во на, здружението ги промовираше германските експанзионистички цели, а по во ната го поддржа генералот Ерих Лудендорф (1865-1937) во неговото тврдење дека Германи а била предадена („избодена во грб“) во во ната од страна на соци алистите и демократите.

70 Хуго Хазе (1863-1919) бил евре ски соци алист ко станал претседател на Соци алдемократската парти а на Германи а (SPD), заедно со Германецот Август Бебел, во 1911 година. То се из аснил како пацифист и организирал огромен антивоен митинг во ули 1914 година. Вилхелм Дитман (1874-1954) бил истакнат член на SPD ко бил осуден на затворска казна за учество во штра кот на работниците за вооружување во Берлин во февруари 1918 година. За време и по Ноемвриската револуци а по завршувањето на Првата светска во на, Дитман играл активна парламентарна улога како член на Независната соци алдемократска парти а на Германи а (USPD). Во 1933 година, по доаѓањето на Хитлер на власт, Дитман избегал во Шва цари а. Оскар Кон (1869-1934) бил евре ски политичар ко соработувал со Карл Либкнехт, основачот на Спартакистичката лига, и бил тврдоглав ционист. То избегал.
во Париз во 1933 година. Роза Луксембург (1871-1919) беше евре ска марксистка ко а, заедно со Либкнехт, а основа Спартакистичката лига, ко а на кра от стана Комунистичка парти а на Германи а (KPD). И Луксембург и Либкнехт беа убиени од страна на Фра корпс во 1919 година. Емил Барт (1879-1941) се приклучи на USPD во 1917 година и еден од шесте членови на Советот на народни пратеници (Rat der Volksbeauftragten) формиран во ноември 1918 година по падот на германската монархи а (другите членови беа Фридрих Еберт, Филип Ша деман и Ото Ландсберг од SPD и Хазе и Дитман од USPD.
Александар Парвус (роден како Израел Хелфанд) (1867-1924) бил Евреин од гетото од Белоруси а, ко одиграл клучна улога во спроведувањето на марксистичката стратеги а за „перманентна револуци а“ преку неговите разни меѓународни контакти со Роза Луксембург, Ленин, Троцки и Младотурци. Макс Левиен (1885-1937) бил руски евре ски болшевик ко станал германски држав анин во 1913 година и член

Machine Translated by Google

На ово начин германската наци а конечно се сруши одвнатре. Јудината ѕвезда се издигна крваво црвена. Последната наци а што цврсто се спротивстави на меѓународните финансии и нивното вештерство се сруши, ги фрли рацете и се поклони пред страшниот арем на Верса скиот диктат. Крваре ќи од ил ада рани, без водач, не всушност поради протерувањето на кнезовите, биде ќи токму тие целосно пропаднаа како вистински водачи, германската наци а беше водена од не зините парламенти и парламентарни влади со судбоносна казна што секогаш може да се примени во такви времиња, со фразата „За да се избегне полошо“, во ропството на каматата на кредитниот капитал.

на KPD (Комунистичка парти а на Германи а). Во април 1919 година, Левиен а основал Баварската Советска Република заедно со уште еден руски евре ски член на KPD, Еуген Левин (1883-1919). Но, ово „советски“ експеримент бил задушен од претседателот Фридрих Еберт, ко ги ангажирал Фра корпс за одржување на редот во Минхен. Левин бил уапсен и погубен од Фра корпс во ма 1919 година, но Левиен избегал во Австри а и Советскиот Со уз, каде што и то бил погубен во 1937 година за време на Големата чистка на С Георг Граднауер (1866-1946) бил евре ски член на СПД, ко служел како прв министер-претседател на Саксони а по укинувањето на Кралството Саксони а. Умерен соци алист, то се обидел да ги смири радикалите во Ла пциг со помош на Фра корпс, следе ќи го примерот на Еберт во Минхен. Ова го чинеше изборни загуби и беше принуден да поднесе оставка во 1920 година.

Machine Translated by Google

Верса скиот диктат,
Пактот на Доус и Планот на Јанг

Целта на светската во на беше постигната: Германи а, на вредната и на ефикасната наци а во светот, отстранета како конкурент на светскиот пазар, воено надвладеана, безводна и заведена и отруена од лажните марксистички доктрини, морално распадната и закопана под планина од долгови што никогаш повеќе не може да ги отстрани од себе, туку мораше засекогаш да служи како роб на интереси на меѓународниот капитал.

Според планот за плаќање во Лондон, Германи а мораше да признае камата-со долг од 132 мили арди златни марки, а на ово долг беа додадени и каматите.

Би било смешно ако не беше толку застрашувачки сериозно и ако непри ателите не го сфаќаа толку немилосрдно, токму спротивно на сите клишеа на пацифистите, „но нема да биде толку лошо“, и „разумноста ќе триумфира“. Не! Нема да триумфира! А меѓународните финансии ќе сторат сè за да а држат Германи а посто ано во ова ропство на интересите. Само ние можеме да се ослободиме.

Длабоката трагеди а на германската наци а е тоа што, колку и да е ефикасна воопшто во сво от тесен работен круг, веднаш станува несигурна кога го крева погледот надвор од границите на секо дневната работа и се соочува со големите светски случувања. Тука совесниот и прецизен Германец а губи сета мерка, станува визионер и ентузи аст. „Германскиот професор“, ко извршува извонредни работи во сво ата специ ализаци а, соочен со работите од светот, станува предмет на комичните весници, од заборавањето на сво от чадор до изливот на идеолози; германскиот офицер, верува ќи во одличната ефикасност на своите трупи, е склонен да ги потцени духовните неизмерливи фактори од политичка природа и моќта на идеите, а со тоа да го доведе во прашање конечниот успех; германскиот службеник има тенденци а да размислува за себе како за шеф на населението, наместо како за слуга на целината.

Значи, во големи и мали работи а гледаме оваа катастрофална особина во германскиот карактер: Германците се специ алисти и сонувачи. Индивидуално поефикасни и потрудољубиви во сите посебни области од ко било народ, дури и целосно способни да станат ентузи асти за ко а било голема иде а и со херо ска храброст да го дадат сво от живот за иде а, но помалку вешти во гледањето и наоѓањето на вистинското решение во меѓусебниот круг на меѓународни економски и политички прашања.

Одразот на таквата фундаментална карактерна црта ка Германецот во политичката област е неговиот толку често оплакуван недостаток на национално чувство и неговата политичка некомпетентност. На просечниот Германец до одреден степен му недостасува чувството за големи нарачки; затоа, то исто така на често не разбира дека тие бро ки на долг се всушност неговата судбина, дека тие бро ки, дека признавањето на ово долг и подготвеноста и обидот да се плати ово долг во пари и матери алните добра е основната причина за целата оча на состо ба на германската наци а.
Сепак, то многу помалку гледа дека корисниците на оваа германска обврска за плаќање не се всушност другите нации, туку единствено – меѓународните финансии.

Сепак, за меѓународните финансии, отплатата на заемот воопшто не е важна, туку само тра ната обврска за камата. Само затоа меѓународните финансии, кои го сочинуваа Верса скиот диктат во своите финансиски делови, а постави а основната сума толку фантастично висока од самиот почеток што никогаш не може да се помисли на отплата, но, дури и при евентуално намалување на основната сума (во секо случа само со истовремено зголемување на каматната стапка), Германи а тра но ќе биде држена во ропство на каматата.

Machine Translated by Google

Наметнувањето на ова правило за камата врз нашите сиромашни, вредни луѓе беше кра ната цел. од Втората светска во на, тоа беше целта на високите финансии и оваа цел е целосно постигната.

Релевантните клаузули од Верса скиот диктат се толку застрашувачки, тие толку асно а покажуваат целата сериозност и деструктивната тврдост на ова правило за камата кое сè што имаме и за што работиме го доставува до стисокот на меѓународните финансии, што ги цитирам во извадоци во продолжение:

> Член 231. Со узничките и придружните влади из авуваат, а Германи а признава (!), дека Германи а и не зините со узници се, како иници атори (!), одговорни за сите загуби и штети што Со узниците и придружните влади и нивните членови ги претрпеле како резултат на во ната што им е наметната од нападот на Германи а и не зините со узници.

Иако во член 232 е доста цинично признаено „дека ресурсите на Германи а не се доволни за да се обезбеди целосна отштета на сите овие загуби и штети“, сепак се бара обврска „сите овие загуби и штети да бидат надоместени“.

> Член 233 вели: „Обемот на штетата ќе го утврди Комиси ата за репарации.“

> Член 234 вели: „Комиси ата за репарации периодично ќе го тестира капацитетот за плаќање на Германи а... Но, не може да се откаже од ниту еден износ без одобрение од различните влади претставени во Комиси ата“.
>
> Член 234 утврдува: „Германи а ќе плати пред утврдувањето на конечниот износ на барањето за отштета ... 20 мили арди марки во злато (во злато, стоки, бродови, хартии од вредност или на други начини)“
>
> Германи а, покра тоа, ќе ги издаде обврзниците наведени во член 12в од Анекс II.

И сега доаѓа, убаво скриено и при кра от во ово Анекс II Член 12в во Дел VIII од таканаречениот Верса ски мировен договор, финансиско-политичкото задушување на Германи а. Ово Член 12 во своите на важни точки вели вака:

> Комиси ата ги има сите овластувања и ги врши сите овластувања што ѝ се загарантирани со ово договор.
>
> Комиси ата, генерално, има на сеопфатна моќ за надзор и спроведување во однос на прашањата за репараци а. Таа мора да ги почитува следните услови и одредби:
>
> а) Секо дел од целиот износ на утврдените побарувања што не е платен во злато, бродови, хартии од вредност или стока или на друг начин мора да биде обезбеден од Германи а според условите утврдени од Комиси ата преку пренос на соодветен износ во обврзници или обврски од каков било вид со цел да се изврши признавање на долгот.
>
> б) Комиси ата периодично ќе а оценува платната способност на Германи а и ќе го испитува германскиот даночен систем (!), така што, прво, сите приходи на Германи а, вклучува ќи ги и приходите утврдени за камата и сервисирање на долгот од не зините домашни заеми, по можност (!), ќе се користат за плаќање на сумите што ги должи според насловот или

Machine Translated by Google

репарации, и второ, со цел да се добие сигурност дека германскиот даночен систем е точно (!) исто толку угнетувачки како оно на ко а било друга сила претставена во Комиси ата.

Ово пасус е ѓаволски фокусиран на тра ното потиснување на Германи а, практично а содржи можноста, со упатување на неко а мала разбо ничка држава во ко а се воведуваат неограничени даноци, едноставно да се предвиди наметнување на истите даноци дури и во Германи а. Но, истовремено со брутална отвореност признава дека дури и другите нации треба да бидат држени во истото долговно ропство. А сега доаѓа озлогласениот пасус в.

в) Со цел да се олесни и спроведе обновувањето на економскиот живот во Со узничките и придружните зем и, Комиси ата, како што е договорено во чл. 232, ќе добие прва исплата од Германи а како гаранци а и признание за не зината вина, ко а се состои од обврзници за имателите, платливи во злато, кои се ослободени од секаков данок или такса од каков било вид (!) што се воведени или можат да се воведат од страна на владите на Ра хот или на германските држави. Овие обврзници се даваат на рати (!) и тоа во три рати како што е определено подолу: 1. 20 мили арди златни марки треба да се платат веднаш 2. 40 мили арди златни марки ќе бидат дадени во обврзници кои треба да носат камата со дополнителен трошок од 5% + 1% за амортизаци а од 1926 година. 3. Писмена обврска за плаќање на уште 40 мили арди златни марки во обврзници, со 5% камата како покритие, ќе биде дадена веднаш.

Оваа клаузула е сржта на целиот Верса ски диктат. Знаеме дека Лондонскиот Ултиматумот71 не само што утврди помалку плаќања, туку, напротив, го утврди целиот износ на 132 мили арди златни марки. Член 16 потоа експлицитно наведува: „Од 1 ма 1921 година, германската влада мора да ги плати каматите на сво от долг“. Каматната стапка е утврдена на 5 проценти.

Потоа следува член 17 ко дава об аснување за секое прекршување:

Член 17. Доколку Германи а доцни со исполнувањето на ко било долг што го наметнува претходниот дел од договорот, Комиси ата веднаш ќе ги извести сите зем и учеснички за ова неисполнување и истовремено ќе предложи мерки што треба да се преземат против тоа.

А сега следи една од на скандалозните клаузули од целиот договор:

Член 18. Германи а се обврзува да не ги толкува мерките што Со узничките и придружните сили ги оправдуваат (а што не би било оправдано во очите на непри ателите?) да ги усво ат против намерно (!) непочитување од страна на Германи а како непри ателски третман (!). Овие мерки би можеле да се состо ат од забрани за увоз и економски и финансиски санкции и воопшто (!) во сите мерки (!) што би можеле да им изгледаат на засегнатите влади како што бараат околностите.

Со оваа клаузула, природно, вратата и портата се отвораат за секаков, дури и за на брутални от терор, а германската влада дополнително експлицитно потпиша дека не може да разгледа дури ни

71 Откако Меѓусо узничката комиси а за репарации, во ануари 1921 година, го одреди износот што Германи а требаше да го плати како репарации на 269 мили арди златни марки, британскиот премиер Де вид Ло д-Џорџ, на 5 ма 1921 година, му достави шестдневен ултиматум на германскиот амбасадор во Лондон, според ко , доколку Германи а не а признае отплатата од 132 мили арди марки (донекаде поинаква пресметка од 269-те мили арди од ануари), како и другите одредби од Верса скиот договор, Со узниците ќе го окупираат регионот Рур.

Machine Translated by Google

на големото угнетување, убиствата на Германците, на бруталните протерувања, грабежи, уништувања итн. „како непри ателски третман“!

Ова писмено предавање на германскиот народ на суров, одмаздољубив, непомирлив непри ател е, понатаму, предвидено засекогаш, биде ќи чл. 23 вели:

> Комиси ата ќе биде распуштена кога Германи а и не зините со узници ќе ги платат сите износи што ги должи за спроведување на ово договор или според одлуките на Комиси ата и кога сите овие износи или нивните еквиваленти ќе бидат распределени на зем ите учеснички.

Ова е вечното ропство на Германи а врз основа на интереси.

Можеби нашите политички при ателите и непри ателите сега ќе разберат што мора да се разбере под ропство на интерес, можеби ќе се разбере зошто кршењето на ова страшно ропство на интерес стои во центарот на нашите барања. Можеби ќе се разбере и зошто во случа на ова барање, тоа е прашање на меѓународно прашање од прв ред. За Германи а тоа е едноставно прашање на судбина , па дури и за другите нации тоа е на важното прашање за закрепнување.

Во споредба со ова меѓународно прашање, сите други прашања тонат во ништо, биде ќи без кршење на ропството на каматата, подемот на продуктивните нации воопшто не е можен. Ако ропството на каматата што сега е започнато се одржуваше, богот Мамон ќе се качеше на престолот. Бог е мртов, душите на народите умираат, човечки хаос го исполнува светот како робови на каматата на меѓународните финансии. Парите владеат со светот.

Прописите на Верса скиот диктат беа суштински точки заменети во 1924 година со Доузовиот пакт. Сега, по стравот од инфлаци а, понатамошното ограбување на Германи а требаше да продолжи „на поцврста основа“. Високите финансии дозволи а да се издадат гаранции од сите видови, меѓу кои на знача ните и далекусежни треба да се споменат денационализаци ата на Ра хсбанк и железниците на Ра х. И покра сите пророштва за „сребрениот облак“, германската економи а продолжи да се урива, невозможноста за плаќања според Доузовиот пакт конечно а сфати а дури и слепо бесните садисти на имплементаци ата. Јанговиот план влезе на местото на Доузовиот пакт. Требаше да донесе „олеснувања“. Сега кра от е...

до ди.

„За ужасите на Доузовиот пакт“, том 7 од Националната соци алистичка библиотека (цена 1,80 поени) ги дава на прецизните информации, кои содржат препечатување на оригиналниот текст заедно со сеопфатен критички коментар. Том 13 од оваа сери а се занимава со главните точки на Јанговиот план.

Machine Translated by Google

Економи ата на кредитите

„Ако на државата ѝ се потребни пари, таа мора да ги поза ми овие пари од оние не зини граѓани кои имаат повеќе отколку што самите можат да користат. Секако, таа мора да плаќа камата за враќање на овие пари, инаку нема да ги добие парите, биде ќи веќе има доволно тешкотии во одобрувањето на своите заеми“.

Оваа формулаци а а употреби поранешниот соци алистички министер д-р Давид72 со мене во дискуси а во Берлин. Ја ставив оваа формулаци а овде намерно биде ќи на примерен начин го одразува интересниот капиталистички начин на размислување на нашето време; тоа што то , од сè, бил марксист му дава на целото посебно значење.

Сега знам од стотици дискусии и предавања дека горенаведената формулаци а е толку целосно изведена од сегашниот свет на идеи на каматниот капитализам што ретко ко би а почувствувал лажноста на ова об аснување за каматната и долговната економи а на државата, а камоли да на де точен одговор на неа.

Ова има многу едноставна психолошка причина, имено дека горенаведеното об аснување се однесува на покривањето на монетарната потреба на приватниот човек во рамките на каматно-капиталистичката форма на економи ата.

За поединечниот приватен човек, како и за приватната економи а воопшто, точна е реченицата: „Ако некому му требаат пари, то мора да ги поза ми овие пари со камата од оние кои поседуваат повеќе пари отколку што самите можат да користат“.

Но, навистина мора да избегнуваме одговарање на прашањата за националната финансиска економи а од гледна точка на приватен капитализам, туку од државнички аспект. Мислам дека би било навистина голема несреќа ако едноставно ово приватен економски начин на размислување несомнено се пренесе во националната економи а.

Државата со своите инструменти на моќ, не зината суверена моќ, навистина не треба да се изедначува со ко било случаен приватен човек. Државата поседува три моќни можности преку кои, врз основа на сво от суверенитет, може да а покрие сво ата потреба за извршување на своите задачи. Тоа се не зиниот суверенитет на услуги, не зиниот суверенитет на монетите и не зиниот финансиски суверенитет.

Под суверенитет на службата треба да се разбере сувереното право на државата да ги повикува своите граѓани на бесплатни услуги. Ово суверенитет на државата над поединецот се открива во сво от на моќен обем во задолжителната воена служба, а уште повеќе во воената служба. Соочени со барањата што државата може да ги бара од своите граѓани во време на во на, сите приватни размислувања мора да се повлечат. Семе ството, професи ата, бизнисот и заработката, сè мора да биде тивко кога државата ги повикува своите синови на знамето. Но, државата може да ги повика своите граѓани не само на воена служба, туку може да ги повика дури и на големи економски потфати, се сеќаваме на законот за помошна служба, ко , сепак, за жал, сосема спротивно на воената служба, обезбедуваше висока и посто ано растечка исплата за извршените услуги, така што наскоро се по ави длабока пукнатина помеѓу во ниците на фронтот, кои мораа секо дневно да ги жртвуваат своите животи за татковината - без надомест - и оние кои беа вработени, во татковината, заштитени зад фронтот, со висока плата. Само мимоходом, може да се потсетиме и на силните перформанси на другите нации кои се темелеа на обврски за служба: се сеќаваме на изградбата на Кинескиот ѕид, на обиколката на нашите средновековни градови.

Практично затоа, тоа би било целосно во рамките на моќта на суверенитетот на државата да

72 Едуард Давид (1863-1930) бил министер за внатрешни работи во Ва марската Република од уни до октомври 1919 година.

Machine Translated by Google

да се оживее и прошири старата рачна и тимска служба73 и да се решат големи економски задачи со нив на ово начин за отстранување на посто ните сили.

Суверенитетот на државата во ковањето пари е втор извор на моќ од ко државата може директно да ги покрие своите парични потреби. Нико не го оспорува правото на државата да кова пари или да издава блага нички банкноти, всушност, покра тоа, државата, врз основа на сво от суверенитет, произведувала пари од секо можен извор. Од бакар, никел, железо, порцелан, алуминиум и, пред сè, од харти а. Треба само да се потсетам на времето кога нашата влада на Ра хот сметала дека е оправдано дневно да издава 100.000.000.000.000 марки и сè повеќе нови хартиени пари. Нема да навлегуваме подетално овде во прашањето дали ова е правилно и прифатливо, туку само треба да кажеме дека државата всушност може да ги покрие своите потреби врз основа на сво от суверенитет во ковањето пари и дека не е принудена „да поза мува пари со камата од оние не зини граѓани кои имаат повеќе од нив отколку што самите можат да користат“.

Финансискиот суверенитет или даночниот суверенитет на државата исто така нема да може да биде оспорен од никого, а оно ко го оспорува ова и се обидува да го спроведе практично како поединец, би можел да го почувствува авторитетот на државата во форма на судски извршител. Финансискиот или даночниот суверенитет на државата, односно правото на државата да ги повикува своите граѓани на финансиски услуги, е исто толку очигледен и стар колку и државните структури. Оваа форма е исто така на природна и на здрава, иако во оваа област е резервирано за наше време да се трансформира разумното чувство за одаочување во целосна бесмислица и да се направи даночниот систем средство за целосно ограбување на луѓето во корист на наднационалните финансиски сили. Дури и тука прашањето за дозволивоста на даноците не треба понатаму да нè занима, туку само фактот дека државата е многу добро способна да ги покрие своите парични потреби преку даноци, со тоа, повторно, на начин ко не е отворен за приватната економи а, но ко апсолутно а отстранува од државата потребата да се справи со своите парични потреби преку усво ување на обврска за плаќање камата кон капиталистите.

Секако, државата, како и секо приватен човек, природно има понатамошна можност да ги покрие своите потреби со задолжување. Но, ова е веќе за приватниот човек меч со две острици; за државата, сепак, тоа е, да се изразиме на едноставен и добар германски, на глупавото нешто што може да го направи воопшто. Но, тоа не е само на глупавото нешто, туку е и чисто криминално во однос на миси ата на државата како заштитник на заедничките интереси.

Заемодавачката економи а на државите практично ги уништи државите и ги предаде во рацете на меѓународните финансии, го предаде богатството на нациите на финансиските сили, а денес државните заеми се страшна пи авица од ко а нациите не се во можност да се ослободат и преку ко а беспомошно ќе се срушат ако решително не ставиме кра на ова сениште преку кршење на ропството на каматата.

Со ова се наоѓаме во средината на полето на националната финансиска политика, односно во поле во кое обичниот Германец воопшто не се чувствува како дома. Што треба да се прави сега со сите многубро ни и големи бро ки? Нормалниот граѓанин генерално не чита буџетски дебати и има толку религиозно почитување кон та ните патишта и заблудувачките начини на финансиската уметност што на добро би сакал целосно да биде поштеден од овие работи. Во потсвеста, ова сигурно е поврзано и со фактот дека секо поединец носи во себе толку мало чувство за даночниот суверенитет на државата и нико не сака да се потсетува на бро ки. Само кога даночните документи летаат во неговата куќа, современиот човек забележува дека овие работи всушност го засегаат значително и дека то секогаш е жртва на секаков вид лажна национална финансиска политика.

73 Зем оделските услуги, или рачни или со животни, што ги барале нивните господари од зем оделците во средниот век

Machine Translated by Google

Сега е исклучително впечатливо што во основа прашањата за националната финансиска политика воопшто не се толку непросирни и мистериозни како што изгледаат на прв поглед, всушност тие се толку асни и едноставни што можат да бидат разбрани од секое просечно разбирање, барем во нивните општи контури.

Затоа, не се потребни големи уставни об аснувања дека државата многу добро ги поседува опишаните можности за покривање на своите парични потреби, биде ќи секо знае и искусил во сво от живот каква е природата на суверенитетот на државата во служба, и секо секо дневно ги прима во рака хартиените банкноти издадени од државата, и нико не е поштеден од данокот. Затоа, би било на природно нешто на светот ако државата ги покрива своите парични потреби исклучиво на овие три начини.

Сепак, за приватниот човек овие три патишта не се отворени, биде ќи ниту би можел успешно да го повика сво от сосед на работа или да плати даночна служба, ниту би бил безбеден ако се обиде сам да печати пари и да ги пушти во оптек. За него навистина постои само начинот да се задолжи со камата, ако веќе апсолутно мисли дека е способен да стане среќен само со туѓите пари и не може да избегне задолжување.

Но, тоа што државата генерално го смета за исправно единственото средство за прифаќање на каматни заеми - односно долгови, кога ѝ требаат пари и ги применува своите други суверени права денес само на подмолен начин за да ги наплати настанатите долгови од народот, тоа се услови за кои залудно се бара разумно об аснување. Навистина нема разумно об аснување за тоа, туку само фактот дека целата наша мисла, дури и во националните финансиски политички прашања, е насочена или корумпирана на приватен капиталистички начин. Со такво општо загадување на авното мислење, таквите навидум логични об аснувања за политиката на заеми на државата, како што споменав, играат голема, всушност многу важна улога.

Евреинот се докажа како ма стор на психагоги ата дури и во овие прашања. Во такви случаи, секогаш е многу тешко да не се зборува веднаш генерално за директна корупци а на одговорните државници, претпоставката е очигледна, а сепак во повеќето случаи немало корупци а, туку само неизвесност во прашањата на финансискиот и кредитниот систем, кратковидост и самодоволство што доведоа до фактот дека државните финансиски администрации полека, но сигурно, западнаа во делириум на кредити од ко досега не гледаат излез.

За ово разво на околностите, на многу суштински начин придонесе фактот што на почетокот финансирањето на големи авни работи како што се изградбата на железници итн., кои ветуваа приход, преку заеми, се сметаше за безопасно. Човек одлучи на следниов начин: Од приходите на железниците или водните патишта каматата може веднаш да се покрие, тогаш навистина ги имаме цените под контрола. Со сопствени ресурси, државата не може да извлече толку големи работи одеднаш од сво ата каса, па затоа за среќа а прифаќа понудената кредитна помош од банките. Ова а отстранува маката на владата да одобрува нови даноци во државниот парламент, ликвидните средства на државата не се бараат, а железниците лесно можат да ги платат каматите од вишоците. Заводливите вештини на заемниот капитал, кои сами по себе не можат ништо да направат со парите ако не на дат никого што ќе им ги одземе и дополнително ќе им плаќа камата, успеа а да го претворат црното во бело и да а направат самата држава собирач на камата за приватниот капитал.

Дури и на едноставната економска рефлекси а од страна на влада или парламент, свесен за сво ата одговорност, би требало да доведе до следново: Ако неко ги гради железниците со странски пари и мора да ги плаќа, година по година, само 5% камата, со сè што е поврзано со тоа, за 20 години веќе а враќа целата сума еднаш, за 40...

Machine Translated by Google

веќе двапати години, а сепак истиот долг останува неплатен. Овие вонредни износи кои многу пати ги надминуваат почетните инвестициски трошоци, навистина мора повторно да се соберат индиректно од луѓето, целото население, кое мора да ги плати тарифите за железнички транспорт, зголемени точно според овие каматни износи. Еднократното об авување до луѓето за голема железничка такса е, или би било, подобро. Тогаш овие даноци, се разбира, би биле прилично угнетувачки неколку години, но и не многу подолго, биде ќи транспортните трошоци и железниците многу брзо би станале навистина бездолжен имот на државата, што подоцна би ѝ обезбедило големи годишни приходи. Но, старата приказна е дека неко би сакал да а исече опашката на кучето дел по дел затоа што мисли дека тоа би било многу помалку болно за него. Секако, спротивното е точно. Инвестициските трошоци на таков национален потфат навистина мора да ги плати населението, но ако се развиваат на заеми, тогаш неизбежно влегуваат, покра тоа, каматите што со текот на годините изнесуваат многу пати повеќе од самиот долг. Затоа е чиста финансиска глупост да се финансираат вакви авни работи преку заеми. Веќе овде можеме да посочиме на она што ќе а спаси државата од не зиното лудило за кредитирање: нико не може да ѝ забрани на државата, на пример, за такви продуктивни потфати, да издава кредитни записи, кредитни записи од државната каса и со тоа да плаќа за работите што се прават со нив. Таквото создавање пари од страна на државата во случаи кога воопшто не може да станува збор за инфлаци а, биде ќи постои нова вредност и за новите жетони, би ги решило сите тешкотии одеднаш и би а ослободило државата и народот засекогаш од каматниот долг кон приватниот капитал.

Ќе мораме подетално да го разгледаме ово проблем на друго место. Вештата финансиска администраци а треба да биде способна да ги организира работите на таков начин што таквите големи работи ќе се извршуваат од посебни даноци заедно со користење на други извори на приходи на државата и само со делумно издавање нови банкноти. Оваа можност, секако, би се по авила во значителна мера само ако сите други државни расходи, особено таканаречените непродуктивни за администраци а, спроведување на правдата, образованието итн., би можеле да се покри ат од вишоците на трговските претпри ати а на државата.

Ова може, со оглед на сегашната френетична дефицитарна економи а на железниците, поштата итн., да звучи како ирони а, а сепак не бевме толку далеку од такви можности, како што веќе покажав во 1919 година во мо ата прва публикаци а во „ Зиддо че Монатшефте“ (февруари), „Што сега?“ под наслов „Радикалните средства“. Само каматната обврска на државата кон приватниот капитал нè одделуваше од оваа идеална состо ба на национална финансиска економи а. Заблудата што веќе беше во сила во тоа време, дека државата, кога ѝ требаат пари, едноставно мора да вбризгува пари во себе со камата, го спречи ова.

Јасно е, и секо требаше да може да ги следи моите об аснувања, дека државата во нико случа не е насочена кон странски пари, а со тоа кон задолжување, кога сака да преземе нешто, дека, на пример, може да бара работа и тимска работа и дека конечно би било несомнено оправдано да издава кредитни записи од државната каса за такви цели, со цел да ги воспостави овие работи со нив без оптоварување на луѓето. Таквата постапка би имала огромна предност да ги ослободи таквите работи од самиот почеток од секо а обврска за камата и патарина; работите веднаш би станале слободна и бездолжна државна сопственост. Од приходите од работите, издадените ваучери од државната каса навистина би можеле да се откупат и уништат за кратко време; производите од таквите работи, или цените за превоз на товар и патници, би можеле значително да се намалат. Со тоа, на големите услуги би можеле генерално да се обезбедат за целата национална економи а, државата би можела да добие доста знача ни извори на приходи кои би биле од на голема корист за целата национална заедница и би а направиле самата држава сосема независна од високите финансии. Но, исто така, требаше да биде

Machine Translated by Google

Значи. Биде ќи државата е господар на финансискиот систем, а не високите финансии, односно така ќе биде и во националсоци алистичката држава на иднината.

Всушност, тоа беше психогошки измамнички трик што банките успеа а да не дозволат такви очигледни и самоочигледни процеси на размислување кои – откако ќе се изразат – повеќе не треба да се противречат, и да а збунат државата и економи ата со гореспоменатата реченица и да ги врзат во ропство на каматата на капиталот.

Знам дека, иако овие работи сега се асни како бел ден, сепак многу од моите читатели не веруваат во нивното здраво човечко разбирање и едноставно не сакаат да веруваат како таква апсурдност можела да биде можна и би претпоставиле: „Тоа не може да биде точно, нашите државници не можеле да бидат толку глупави - но ас едноставно не можам да го судам ова“. Ова признание за недостаток на проценка во однос на таквата очигледна државна неспособност во финансиските политички прашања е дво но во спротивност со инаку брзото наоѓање грешки и тиради за државните мерки и со фактот дека тука станува збор за прашања што на многу го погодуваат секо поединец во неговиот паричник.

На овие луѓе би сакал да им оставам уште едно гледиште за разгледување, кое е поврзано со методот на одобрување на кредити преку покраинскиот или ра ховскиот парламент.

Ваквите големи државни задачи навистина се темелно разгледуваат во парламентите. По долги дебати, кредитите конечно се „одобруваат“. Просечниот граѓанин на државата сега верува дека сега сè е во ред и дека државата, ко а е навистина толку богат и моќен човек, веќе ги поседува одобрените милиони. Доста паметни луѓе можеби сепак ќе се почешаат зад увото и ќе си речат: „Тоа значи повторно нови даноци“. Но, мислам дека можам смело да тврдам дека, освен иницираните - на кои ниту претставниците ниту министрите не треба да им припаѓаат, всушност можеби само еден на многу станува асен за фактот дека ова одобрување на голем кредит , во покраинскиот или ра ховскиот парламент не значи ништо друго освен дозвола ово „кредит“ да се поза ми со камата на друг начин. Ова „одобрување на кредит преку парламентот“ на то начин му дава овластување само на засегнатиот министер да го добие ово кредит со камата во големите банки. На ово начин „одобрувањето на кредит преку парламентот“ природно станува фарса, комеди а, биде ќи целото население - кое во кра на лини а мора да плати за капитал и камата - не беше во позици а навистина да го обезбеди „кредитот“, не, то прво мора да се создаде со голем кредитен капитал.

Единственото логично и природно нешто би било, во случа на одобрување на кредит преку парламентот, истовремено и автоматски да има и одобрение дека сега државната банка ќе ги исплати или одобри одобрените износи врз основа на налози за плаќање од органите за спроведување до засегнатите претприемачи.

Кредитите се одобруваат, за потребната валута мора нешто да се преземе; затоа е бесмислено ако - како што е сега вообичаено - прво мора да се отпише заем, а потоа капиталистите на неко начин ги даваат само „одобрените“ кредити по втор пат.

Сега може да се тврди дека вишокот пари од државата се извлекува токму на ово начин и дека ова мора да има корисно вли ание врз општата финансиска состо ба на зем ата, дека на то начин таквото управување со кредити ќе функционира на начин што а намалува инфлаци ата. Но, ова, секако, во нико случа не е случа , а всушност од причини што не може да ги оспори ниту еден банкарски експерт. Може да се признае дека доста помал дел од таквите мерици и плаќања на такви заеми се исплаќаат во готово, тука станува збор за кругот на мали штедачи кои го наоѓаат патот до банката со такви мерици, кои заштедиле неколку стотици или ил адници марки што сега би сакале да ги инвестираат во сертификат за камата, во таква магична харти а од ко а треба да се исече само едно парче секо а година за да се исплати одреден износ без сертификатот да стане помалку вреден со тоа. Но, парите што влегуваат во банката на ово начин се доста...

Machine Translated by Google

занемарливо. Покра тоа, банките во кои се депонираат такви пари воопшто не ги пренесуваат овие готовински износи во државната каса, туку преносот на таквите износи на менична сметка се врши исклучиво преку пренос или клиринг.

Но, сите поголеми заеми за вакви заеми ги спроведуваат капиталистите уште од самиот почеток, во нивните банки, преку трансфер без готовина или преку процесот на банкарски трансакции, итн.

Всушност, државата не добива никакви парични средства и, доколку ги добие, мора веднаш да ги даде за извршување на своите работи. Оваа наводна предност затоа не постои. Напротив, следново е следново: државата, како што знаеме, издава за поза мени износи таканаречени безбедносни сертификати или обврзници. Овие државни обврзници се фино, или не толку фино, печатени хартии кои содржат должнички инструмент опремен со сите државни гаранции за примените износи, а покра тоа и потребните определби на датумите на исплата на каматата и, на сопствените купонски листови, купоните врз основа на кои државата се обврзува да плаќа квартално, полугодишно или годишно камати за износите наведени во купонскиот лист.
Освен тоа, на ово купон-лист се додава уште еден таканаречен сертификат за обновување (канџа) ко му дава право на сопственикот да добие нов купон-лист ако првиот истекол по одреден бро години.

Сега, таков безбедносен сертификат издаден од државата за ко државата е одговорна со целото свое богатство за капитал и камата, секако значи куповен капацитет во рацете на сопственикот. Сопственикот на вакви државни сертификати навистина може да купи нешто за себе со овие сертификати во секое време, без разлика дали ги дава овие сертификати директно како плаќање или прво ги продава овие сертификати на берзата или ка сво от банкар, а потоа плаќа во готово со приходите.

Сега, воопшто нема сомнение дека издавањето нови безбедносни сертификати од страна на државата значи создавање дополнителен куповен капацитет - дали ова е правилно или оправдано, во моментов не нè интересира - сосема истото би се случило ако, на пример, државата печати нови хартиени пари. Разликата би се состоела во фактот дека во еден случа се издаваат безбедносни сертификати кои а оптоваруваат државата, покра долгот, со тра на каматна обврска, додека во случа на ново издание на хартиени пари, каматната обврска воопшто не доаѓа предвид. Затоа, веќе сега гледаме дека последната форма во секо случа би била поповолна за државата и народот.

Но сега, ако понатаму го следиме методот на ваквите финансирања, излегува дека директното финансирање на големите државни проекти со избегнување на патот на кредитирање открива дополнителни огромни предности.

Видовме дека моментално усвоената форма на финансирање на државни работи води кон создавање дополнителен капацитет за купување, што е претставено со издавање нови безбедносни сертификати. Во ово случа , секако, сите нови износи на заем ќе бидат и мора да бидат дадени одеднаш, дури и ако железниците, водните патишта итн. што треба да се изградат ново, се само во фаза на изградба и сè уште не претставуваат никаква реална вредност што вреди да се спомене.

Ако се премине на финансирање на толку големи државни работи на начинот што го предложив ас, тогаш огромните трошоци за рекламирање на кредитот прво исчезнуваат. Може да се сетиме какви огромни суми се трошат само од тендерите во весниците. Понатаму, процентите што им се доделуваат на банките и другите кредитни институции од самиот почеток исчезнуваат. Дури и тие се, повторно, милиони. Понатаму, постои тенденци а да се издаваат кредити под номиналната вредност, со други зборови, за обврзница од 1000 марки, купувачот на овие сертификати треба да плати само 970 марки повеќе или помалку, а сепак то го добива целиот износ со камата. Дури и овие се загуби што од самиот почеток...

Machine Translated by Google

стануваат товар за државата или претпри атието и во корист на капиталистот. Всушност, постои тенденци а да се „украсат“ ваквите заеми со други привлечности, како што вели берзанскиот израз, со тоа што во иднина се нудат посебни дополнителни бенефиции кои дури можат да вклучуваат и ослободување од данок. Тука се сеќавам на премиум заемот за рударство ко а покажа на фантастичната од таквите привлечности на кои некогаш се наведнала државата. Ѓаволот од лотари а и коцкање беше ставен во служба на рекламата за заеми, биде ќи се ветуваше дека ќе се исплатат милиони добивки на многу голем бро обврзници од 1000 марки; покра тоа, беа одржани таканаречени бонус плаќања, а понатаму, об авена каматна стапка од 5%, ко а сепак беше ограничена со клаузули, а, покра тоа, во случа на низа даноци, премиум заемот за штедење беше ослободен од секаков данок! Од каде што се сакаше да се доби ат огромни износи за плаќање на овие премии и бенефиции, овие прекрасни добивки од лотари а, нико не размислуваше - иако на секо сериозен и проницлив човек мораше да му биде асно дека сите овие износи ќе треба повторно да се извлечат од џебовите на луѓето. Зашто, примените износи беа веднаш искористени за на итните расходи. Ова се сите финансиски политички злосторства против народот во кои човек само треба да се чуди на апсолутната дрскост со ко а се инсценирани.

Ако затоа воопшто не се избере патот на заем, туку директно патот на директно создавање пари, тогаш сите овие тешки и неправедни товари на државниот буџет би биле отстранети - дури и не би требало да се собираат потребните износи одеднаш во нови хартиени пари, туку ова би можело да се случи доста бавно, во зависност од тоа како напредуваат новите работи. Ова би имало дополнителна огромна предност што не би можело да се постави прашање за издавање непокриени пари, биде ќи нови пари ќе бидат дадени само кога ќе биде завршен уште еден значителен дел од работите. Тука би требало да се работи со пари целосно покриени со реални вредности, односно со пари кои се стабилни, со пари кои се совпаѓаат со толку многу часови извршена работа.
Но, дури и оваа форма на последователно издавање на нови пари за градежништво, ко а веќе изгледа многу поповолна, во нико случа не е последниот чекор. Биде ќи воопшто нема да се докаже дека е потребно да се внесе во оптек износ пари еквивалентен на новосоздадените дела, биде ќи новоиздадените банкноти навистина се враќаат во авните државни ризници; на то начин тие можат повторно да се издаваат без да мора да се пуштат во оптек нови серии. А сега да одиме чекор понатаму, односно да го прогласиме издавањето на сопствени нови пари за таква посебна државна
задачите како сами по себе фундаментално воопшто не неопходни, дури и ако можеме многу добро да а об асниме дозволивоста, а особено асноста, на процесот на финансирање при издавање сопствени пари за изградба и сакаме да се придржуваме до него за одредени цели.

Ово последен чекор е целосно безготовинско финансирање на ваквите државни задачи. Како што веќе покажавме погоре, погрешно е да се претпостави дека државата, преку заемот, би дошла во готово со кое би можела да ги плати претприемачите и работниците на железничките или електричните центра Сепак, претприемачите ќе мораат неделно да ги повлекуваат од своите банки потребните износи за плаќање на нивната работа во готово. Банките, од сво а страна, мора повторно да ги покри ат овие извонредно големи барања за нивните државни акции од централните банки или Ра хсбанк, итн. Сега, во нормални времиња, целата постоечка ликвидност веќе е целосно доволна за неделните исплати на платите на целата работна сила, и во основа е прашање на рамнодушност ако привремено, на пример, поголема работна сила е концентрирана на едно место во изградбата на баварската електрана Валхензе, биде ќи, доколку не биле вработени таму, тие дури и кога ќе бидат распределени во други претпри ати а би морале да очекуваат и да ги добиваат своите неделни исплати на плати, или да добиваат пари преку осигурување за невработеност. Тоа значи дека е сосема општа државна задача да се грижи за вкупната потреба од средства за плаќање за целата национална економи а.

Machine Translated by Google

економи а, без разлика дали поголема работна сила е привремено вработена на едно место за извршување на големи државни работи или не.

Обезбедувањето средства за плаќање на платите и спроведувањето на другите безготовински трансфери на претприемачите се задачи на платните трансакции и немаат никаква причинско-последична врска со кредитната ситуаци а.

Затоа би било на очигледно и на природно ако со одобрувањето на кредитот за неко а голема државна работа преку законско претставување на целото население, во исто време, се обврзе и овластувањето дека државната банка може, врз основа на овие одобрени кредити, да ги изврши потребните плаќања. Очигледно на вообичаен начин - дека овие плаќања се вршат само кога различните договорни државни органи (зем оделски оддели, оддели за улично и речно инженерство, оддели за железница, специ ални оддели за специ ални намени итн.) ги испитале износите на плаќања што ги бараат претприемачите и, во согласност со прописите и договорот, го овластиле плаќањето.

Целата измама со кредити што е вмешана - биде ќи не е ништо друго освен модерна форма на измама на наци ата - е сосема бескорисна и само штетна.

Machine Translated by Google

Корпораци ата „Ра хсбанк“

Ра хсбанк не е, како што секо лековерен граѓанин на државата може да верува, всушност државна банка, туку акционерско друштво. Затоа, Ра хсбанк во нико случа не е државна институци а, дури и ако државата, до уни 1922 година, кога беше целосно „автономизирана“ според барањата на Антантата, имаше одредени регулаторни права. Дури и службениците на банката беа именувани и платени од Ра хот, но советодавното тело беше составено исклучиво од претставници на светот на големите банки и на меѓународното евре ство - два цата се ист круг на луѓе.

Уште при своето основање во 1873 година, првиот советодавен совет меѓу околу 15 членови ги евидентирал следниве имиња: Барон Ротшилд, таен советник за тргови а Бла хредер, таен советник за тргови а Менделсон, Теодор Плаут, таен советник за тргови а Опенха мер, таен советник за тргови а Воршауер и таен советник за тргови а Цвикер, советник за тргови а Штерн, советник за тргови а Гелпке; па единаесет чистокрвни крупни Евреи и, како одликување, уште четири господа со германски имиња.

Тоа повторно беше паметен шаховски потег со ко банкарот што го советуваше Бизмарк, Бла хредер, му препорача на стариот Ра хсканцелар Ра хсбанк да не се развива како чиста државна институци а, биде ќи на то начин нема да може да биде присвоена од непри ателот во случа на во на врз основа на меѓународно признатата безбедност на приватниот имот, додека како чиста државна банка таа веднаш ќе биде отворена за нападот на непри ателот.

Всушност, паметниот Евреин, заедно со другите големи финансиери, природно сакаше само да го внесе главниот финансиски институт на Ра хот во сво ата сфера на моќ. Господата успеа и во тоа, а со тоа Ра хот целосно се откажа од едно од на важните области на сво от суверенитет во ковањето монети - своето право да издава банкноти.

Ра хсбанк денес зазема сосема посебна позици а во финансискиот систем на Германскиот Ра х, позици а за ко а дури и на малку важните луѓе се асни дури и денес во однос на не зините страшни последици за државата и народот.

Задача на индивидуална истрага мора да биде прецизно да испита на ко начин големите банки го злоупотребиле своето одлучувачко вли ание врз Ра хсбанк, од не зиното основање, за свои егоистични цели.

Додека Бизмарк беше на функци а, неговиот државнички став и почитта кон него ги држеа берзанските хиени под контрола; само еднаш во целата истори а на Ра хсбанк, Бизмарк го искористи ветото на канцеларот предвидено во законот за Ра хсбанк, имено кога забрани прифаќање на руски акции. Денес, Ра хсбанк, под при ателски притисок на меѓународните банкари, како што веќе беше споменато на почетокот, стана целосно независна. Така, владата на Ра х нема понатамошна можност да де ствува на одлучувачки начин врз водењето на бизнисот.

Каматното ропство на нациите значи владеење на банките и берзата. Разбивањето на каматното ропство е убедливо на големата задача на националсоци ализмот.

Сè што се случува денес во државата и економи ата - сè станува барање за камата на голем капитал наспроти продуктивна работа. Ако се изгради железница, од неа произлегува заем, ако се води во на, од неа произлегуваат воени заеми, ако се разви ат природни ресурси или хидроенерги а, од неа произлегуваат заеми за хидроенерги а, ако се прошири фабрика, се издаваат нови акции, ако се основа ново претпри атие, се избира некаква форма на каматно-капиталистичка компани а што овозможува работата и ризикот да течат кон претприемачите, а лавовскиот дел од профитот кон финансиерите. Ако повеќе не продолжи преку заеми, многу поедноставно и по...

Machine Translated by Google

се избира широк начин на печатење пари, како во времето на инфлаци ата од 1923 година, ко а исто така ги собира на големите интереси за големиот капитал. Како во случа от со кралот Мида во сагата, за кого сè што допрел се претворило во злато, така и денес сè што се случува се претвора во хартии од вредност со камата.

За жал, светските банкари имаат проклето добар апетит, а хартиите од вредност се навистина нивна омилена храна, што очигледно им одговара одлично. Не можеме да сметаме дека ќе гладуваат, како кралот Мида, за кого, како што е добро познато, дури и храната во неговата уста се претвори во злато. Напротив, работниците прво ќе гладуваат пред каматните господари.

Тие исто така воопшто не помислуваат да се откажат или да го омекнат своето правило, па затоа ова правило за камата мора да се прекрши.

Сега треба да осветлиме еден трет аспект што ќе а комплетира и заокружи сликата за експлоатаци ата на каматниот капитализам дури и за лаикот, а тоа е инфлаци ата.

Machine Translated by Google

Инфлаци а

Инфлаци ата е асно видлив израз на нашата финансиска политичка беда. Инфлаци а вли ае на сите – на сите што мора да заработуваат за живот – со застрашувачка суровост.

Но, од каде доаѓа инфлаци ата? За ова прашање може да се слушнат голем бро об аснувања кои делумно се земени од тесната гледна точка на лицето кое одговара, делумно од речникот на демагошки слогани, а делумно укажуваат на вистински делумни причини, без сепак правилно да се погоди кра ната мотивирачка причина. Кога ќе се чуе дека овие причини за инфлаци а се идентификувани од различните страни, наскоро повеќе нема општествен поредок и нема професи а што не би била означена од неко а страна како причина за инфлаци ата.

За оние кои ги следеле об аснувањата од книгата за ропството на каматата, одговорот не е тешко да се на де. Првобитната вина за инфлаци ата а носи обврската за камата на работата кон капиталот.

Камата – данок – инфлаци а, така тече логичката низа ко а, почнува ќи од Катастрофалното и апсурдно ветување за камата од страна на државата, а наметнува последицата дека државата мора да ги извлече прифатените каматни обврски од луѓето преку даноци; даноците, а всушност даноците од сите видови, директни и индиректни, давачки, како и на непожелните индиректни даноци, оние од непокриеното издавање банкноти, потоа а влечат инфлаци ата заедно со себе. На ово начин таа продолжува во вечен циклус, биде ќи инфлаци ата условува сè поголеми трошоци на државата кои таа, заробена во лудилото на кредитите, секогаш мисли дека може да ги покрие само преку прифаќање на нови долгови, овие нови долгови носат нови камати сами по себе, новите камати ги прават новите даноци неопходни, даночното законодавство постепено целосно пропаѓа, биде ќи, во случа на таков колапс на валутата, сите даночни приходи остануваат далеку зад девалваци ата на валутата и сега државата се предава без отпор на финансискиот болшевизам на машината за печатење пари, како што ужасно доживеавме во инфлаци ата од 1923 година.

Моите први полемички дела беа првенствено посветени на откривањето на овие врски. Во Манифестот за разбивање на ропството на каматата74, во општи црти го развив генерално сеопфатното значење на проблемот со каматата, во државниот банкрот: Како решение, сосема конкретно а открив глупоста на системот на државни заеми и посочив на безбро ните даночни закони кои го поскапуваа егзистенци ата на широките маси, чие производство мораше целосно да се користи за услугата на каматата. Во делото за претсто ниот даночен штра к, со новиот наплив на даночни закони од 1920 и 1921 година, како и за буџетот на Ра хот за 1918 година, беше понуден убедлив доказ дека целата финансиска администраци а на Ра хот и државите е целосно поврзана со услугата на каматата за голем кредитен капитал. Меѓутоа, во последната книга веќе е посочен патот за пресврт на овие сосема бедни околности со сосема опиплив пример.

Сосема е очигледно дека, преку поплавување на националната економи а со хартиени пари, Куповната моќ на овие хартиени пари мора посто ано да се намалува.

Биде ќи парите во сво от на длабок карактер, како што препознавме, се знак на извршена работа, таканаречената квантитативна теори а на парите, барем во не зините суштински карактеристики, мора да биде

74 Потенци алната куповна моќ е заштедената куповна моќ ко а во моментов не е оптоварена со пазарот. На ова припаѓаат натрупаните парични средства, како и цврсто инвестираниот штеден капитал.

Ефективната куповна моќ е вкупниот износ на сите побарувања од националната економи а кои се во форма на готовина или во форма на хартии од вредност се применуваат на пазарот на стоки и се стремат да се трансформираат во матери алните добра.

Потенци алната куповна моќ може да се трансформира во секое време во ефективна, во случа на ово феномен се зборува за „бегство од марката“.

Machine Translated by Google

признаено од нас. Оваа теори а учи дека количината на пари што се наоѓаат во оптек во националната економи а мора да остане во одредена стабилна врска ако не сакаме да се по ават промени во куповната моќ. Парите до одреден степен се во однос на залихите на стоки и - пресметано од количината на стоки - се произведува одреден бро единици вредност на вообичаената валута, односно просечната цена на стоките. Тука многу силно го нагласувам придавката „просек“. Всушност, мора да се оди подалеку и да се каже: просечното ниво на цените - односно во нико случа износот на поединечните цени - е во одредена зависност од износот на куповната моќ присутна вкупно во зем ата. Но, куповната моќ е веќе многу поопфатен концепт од само износот на парични средства. Но, не сакаме да се изгубиме тука многу во економски детали, биде ќи во спротивно прашањето за ефективната и потенци алната куповна моќ во не зиното вли ание врз цените мора да се отвори овде. Како и да е, сигурно е дека, на пример, множењето ил ада пати на циркулирачката валута природно мора да донесе со себе множење приближно ил ада пати на цените. Всушност, не се цените тие што навистина пораснаа, туку куповната моќ на марката само се намали во инверзна пропорци а со множењето на износот на валутата.

Основната причина за инфлаци ата е – каматната обврска на државата. Оваа каматна обврска ги прави даноците неопходни, биде ќи државата може да даде само она што мора повторно да го извлече во неко а форма од своите граѓани.

Оваа форма на грабеж на граѓаните од страна на државата е, како што видовме, тро на – или преку директни даноци или во поефикасна форма преку индиректни даноци или во посебна индиректна форма на инфлаци а. Последната форма е на непожелна, таа е исто така онаа со ко а банкротираните држави се обидуваат да а држат главата над водата - тоа е на совршеното фалсификување. Но, оваа последна форма е особено толку штетна затоа што со тоа едноставно се уништува штеденото богатство на на ефикасен и на вреден дел од населението.

Ова е едно од на шокантните поглав а во трагеди ата на германскиот народ. Стотици ил ади вредни физички работници, вработени, службеници, членови на слободни професии, лекари, инженери итн., целиот сво живот, преку упорна неуморна работа, штеделе за себе и за своите семе ства за да можат да уживаат во старост без грижи и независно. Тие ги собрале своите заштеди денар по денар и марка по марка, а секо а марка значи гаранци а за егзистенци ален минимум за секо ден во старост. Но, државата, на ко а овие несреќни луѓе ѝ ги довериле своите заштеди, во инфлаци ата од 1923 година, не платила на никаков начин за марка што ѝ била доверена на некаков начин како заштеда - дури ни кога овие заштедени пари биле депонирани во тоа време во с а ни златни парички - околу 30 милиони хартиени марки75, туку го искористила падот на валутата предизвикан од неа и рекла: марка = марка. Со тоа ги ограбила сите овие луѓе од плодовите на нивната доживотна работа и ги турнала во на горчлива невол а. Потоа беа измамени од државата со патетични и мизерни милостини, приватната добротворност мораше да интервенира со помош - но токму оваа форма беше особено срамна за погодените, биде ќи од приватни раце овие подароци останаа вистински милостини, добротворни подароци за кои овие несреќни луѓе мораа да бидат благодарни, иако стануваше збор за организиран грабеж на добро заработени права. На права кои, доколку беа вратени, немаше да биде потребна ниту „благодарност“ од ограбените.

75 Хартиената марка беше воспоставена во август 1914 година поради падот на марката, а врската помеѓу златната марка и златото беше напуштена. Стапката на инфлаци а продолжи да расте до ноември 1923 година, кога валутата се стабилизираше преку об авувањето на создавањето на нова рента марка вредна 1 трилион хартиени марки. Рента марката, ко а стапи на сила во 1924 година, беше заменета подоцна истата година со ра хсмарката.

Machine Translated by Google

Веќе во други пасуси посочивме на фактот дека еден лажен принцип се одмазди страшно на овие сиромашни луѓе - всушност, идеалот за капитална пензи а. Не како овие кругови да а заслужиле оваа судбина, напротив - ќе биде почесна должност на Националната држава да ги обештети овие ограбени луѓе што е можно подобро. Сепак, останува да се надеваме дека оваа страшна лекци а сепак ќе продолжи да вибрира во несвесното на луѓето и дека идеалот за капитална пензи а ќе потоне и ќе му помогне на вистинскиот идеал за штедење - чисто германската иде а за грижа за стари лица, грижа за жени и деца преку создавање сопствен дом, нива и градина итн. - да се пробие и да победи.

Втората форма на грабеж на граѓаните од страна на државата, спомената погоре, е индиректниот данок. Индиректниот данок, по своите последици, е навистина општествен криминал. Безмилосно и немилосрдно, во форма што нико не може да а избегне, то а погодува големата маса од населението со целосна суровост, додека богатите генерално тешко се допираат со индиректните даноци.

Директниот данок, ако се категоризира според капацитетот за економски перформанси на даночниот обврзник, сам по себе е праведен и правилен данок. Директниот данок, исто така, како придонес кон државата за комунални задачи, во нико случа не е данок ко суштински мора да го направи производството поскапо, биде ќи треба да се зема само таму каде што се присутни реални вишоци надвор од покривањето на соодветните животни потреби. Но, како што се третира директниот данок денес, то , како и инфлаци ата, се сведува на чист грабеж и се става во директна спротивност со гаранци ата за сопственост изразена во член 153 од Ва марскиот устав.

Како заклучок, уште еднаш да се истакне дека овде имаме работа со инфлаци а ко а генерално функционира како последица на каматната обврска на државата кон меѓународните финансии. Станува збор за тра но крвопролевање од економското тело на нашата наци а во корист на наднационалната финансиска моќ за ко а нашата држава де ствува како собирач на даноци.

Станува збор за сосема посебен облик на инфлаци а – каматно-капиталистичката инфлаци а. Природната инфлаци а се авува кога зем ата ќе биде погодена од недоволна жетва или епидеми а, кога природната побарувачка е поголема од посто ната понуда. Сепак, таквата инфлаци а е секогаш само од привремена природа. Следната плодна година ги отстранува тешкотиите и цените се враќаат на нивното природно ниво.

Сепак, инфлаци ата на каматниот капитал е како оган што проголтува и не се гаси сè додека не ги проголта сите богатства на светот и не го направи целото човештво роб на каматата на меѓународните финансии - или сè додека не се скрши ропството на каматата.

Machine Translated by Google

Национална финансиска реформа

По толку темелна ди агноза на болеста на нашите државни финансии, како и на нашите финансиски систем воопшто, можеме да се надеваме дека ќе можеме да ги дадеме вистинските рецепти за лекот.

Оние прописи и мерки што го регулираат преминот од сегашната состо ба во идната форма не спаѓаат во опсегот на ова дело. За овие мерки важи општото упатство дека преку нив, каде што е можно, мора да се избегне секое нарушување на економскиот живот. Секако, тоа нема да се случи без одредена сериозност тука и таму и без привремени интервенции, но, дури и во случа на на внимателно подготвена операци а, тоа не се случува без одредена мала загуба на крв.

Нашата голема с а на кра на цел е кршење на ропството на интересите.

Првата и фундаментална мерка, ко а произлегува од предавањето на националниот финансиски систем на приватна институци а, Ра хсбанк, плц., е национализаци ата на Ра хсбанк.

Веќе мора да биде сосема очигледно од опсегот на оваа банка дека „Ра хсбанк“ навистина мора да биде институци а на Ра хот, исто како што се Ра хспост или Ра хскорт. Мора апсолутно да се прогласи за заблуда на авното мислење тоа што на Ра хсбанк, ріс, ѝ е дозволено да го носи ова име.

Задачата на вистинската Ра хсбанк мора соодветно да биде дво на. Прво, обезбедувањето на финансиските де ности на Ра хот мора да биде на не зина одговорност, доколку тие не можат да бидат обезбедени од самите поединечни административни позиции и директно, како што е случа от со поштата и железницата, и, второ, таа мора да претставува силна поддршка за целата национална економи а во фидуци арното посредување на платните трансакции. Не зината задача, понатаму, мора да биде да се грижи посто ано да има доволно парични средства за монетарни трансакции.
За ово опсег на задачи, таа мора да биде извршен орган на националната финансиска администраци а, ко мора целосно да биде под не зина надлежност. Службениците на Ра хсбанк мора да бидат државни службеници, како и другите службеници. Советодавен совет, ко е составен од претставници на големото евре ство, како денешниот, е природно целосно излишен. Навистина е доволно ако државата назначи посебен државен комесар за надзор на финансиското работење на банката, ко е одговорен за финансиското работење на банката. Задачите на банката ќе бидат прецизно ограничени со не зиниот сопствен закон за Ра хсбанк, така што веќе финансиското работење на банката би обезбедило гаранци а дека институци ата Ра хсбанк служи само на националните интереси.

Но, сега веќе имаме банкарска институци а ко а целосно одговара на овие барања што мора да ги поставиме кон Ра хсбанк. Тоа е Баварската државна банка. Баварската државна банка е всушност чисто национална банка и нико нема да може да тврди дека не ги исполнила своите задачи како банкарска институци а на неоспорен начин. Ова, секако, со забелешката дека таа исто така работела според општите обичаи на каматно-капиталистичката економи а. Но, во секо случа , оваа банка ги служела монетарните трансакции без да а земе предвид профитабилноста за банкарскиот капитал како прва задача. Со тоа го манифестирала следниот многу извонреден феномен дека банката, со сво екстремно мал капитал од само 8.000.000 марки, била во многу добра позици а да ги задоволи сите барања на монетарните трансакции и да управува со приходи од мили арди.

Не е неинтересно да се каже дека, во Годишникот на берзата (Годишникот на берзата на Салинг, Прирачник за капиталисти и акционери, за 1914/15, презентиран од

Machine Translated by Google

Германската банка), постоењето на оваа Баварска државна банка (во тоа време сè уште „Кралска баварска банка“) едноставно се игнорира, иако имаше можност и место да се спомене на страница 644 од ово прирачник за оваа, сепак, знача на државна институци а. Но, банка ко а не служи исклучиво на приватни капиталистички цели, очигледно, за високите финансии не е банка.

Понатаму е забележително што, веднаш по во ната и периодот на Минхенскиот болшевик, се преземаа напори Баварската државна банка да се постави „на поширока основа“, како што гласеше прекрасниот технички израз на берзата за неа, со цел дури и оваа независна институци а да се направи достапна за „остварување профит“ на приватниот капитал. Нашето барање, според тоа, има практично зачуван модел во Баварската државна банка. Со тоа се побива приговорот дека не е можно банката да се води како државна институци а.

За самата Ра хсбанк, законот за Ра хсбанк всушност предлагаше национализаци а според ко а Ра хот ќе има право, по едногодишно известување, за прв пат на 1.1.1891 година, а потоа во периоди од десет години, или да а укине Ра хсбанк и да ги стекне средствата на истата (вклучува ќи ги и енормно вредните згради) против плаќање на нето вредноста на средствата (!) или да ги стекне сите акции по номинална вредност (!!). На 1 ануари 1921 година, Ра хот ќе можеше да исправи сериозна грешка во законодавството на Ра хот против германскиот народ ако го стекнеше целиот имот на Ра хсбанк за ситница од 180 милиони - тоа е номиналната вредност на акциите на Ра хсбанк.

„ Völkische Beobachter“, ко во тоа време сè уште не беше во посед на Национал-соци алистичката германска работничка парти а, ко а, сепак, во тоа време веќе а водеа луѓе кои припаѓаа на интелектуалните претходници на националсоци ализмот, и неделникот на д-р Ш. „Пудор“, „Дер до че Финанцман“, навреме го посочи а ова – се разбира, како единствени авни гласови во германските весници – секако, без никаков успех.

Понатаму е забележливо што, иако акциите на Ра хсбанк се напишани по име, не помалку од 2153 странци поседувале акции на Ра хсбанк! За жал, од обелоденувањата на Ра хсбанк не е асно колку од целиот капитал на Ра хсбанк отуѓиле овие 2153 странци (од 1913 година). Во секо случа , станува збор за многу значителен процент откако бро от на локални акционери е наведен како само 16.646. Сега е асно дека, во случа от со локалните акционери, можеби се стекнати многу помали износи, додека природно може правилно да се претпостави дека странец, кога купува акции на Германската Ра хсбанк, не стекнува само едно или две парчиња, туку веднаш уреден пакет. Ово факт а крие неверо атната ситуаци а дека доста значителни суми биле извлечени во форма на дивиденди, дури и за време на во ната, од „Германската Ра хсбанк“ во странски зем и.

Сега, распределбата на профитот на Ра хсбанк, ко а ги добива своите главни профити од дисконтирање на банкноти - како што научивме погоре - е многу оригинална. Прво, акционерите добиваат преференциална дивиденда од 3 1/2%, а од преостанатиот профит потоа една четвртина се распределува на акционерите. Три четвртини од ово преостанат профит се префрлаат на Ра хот, откако дополнителни 10% се префрлаат во резервен фонд. Во 1913 година, 31.025.555 марки беа префрлени на ово начин на Ра хот. Поради таа причина, Ра хот ѝ додели на оваа извонредна институци а таканаречена привилеги а за печатење банкноти, односно право да издава банкноти според потребите на своите трансакции. До почетокот на во ната, Ра хсбанк барем требаше да чува подготвено, како покритие за овие банкноти, до една третина злато или сребро во германски или странски монети или во прачки. Дури и откако ова ограничување беше укинато, немаше повеќе пречка на патот на неограниченото печатење хартиени пари. Единственото покритие (!) што Ра хсбанк го имаше за своите хартиени пари беа прекрасните банкноти на Ра хстезари ата - така, повторно само уште едно

Machine Translated by Google

харти а, зад ко а стоеше банкротирана држава. Не е ни чудо што, во такви услови, мораше да се случи незапирлив колапс на германската валута.

Несомнено е дека е доста важна државна задача за национализирана банка секогаш да се грижи барањата на економи ата за средства за плаќање да бидат целосно задоволени; биде ќи само ако тука не се по ават засто , дури и ако другите финансиски институции можат целосно да ги задоволат сите барања, се случува изнуда на камата врз основа на недостиг на пари - што може да доведе до на големите светски кризи - исклучено. Обратно, издадените парични износи се враќаат, дури и во време на помала пловност на економи ата, во Ра хсбанк преку безбро ните канали на трансакции со авни пари, за да може повторно да ги повлече банкнотите од циркулаци ата. Во случа от со Банката на Англи а, вообичаено е, како што е добро познато, банкнотата што се враќа во банката да не се издава повторно, туку да се заменува за нова, додека старата се уништува. Ова се случува првенствено од хигиенски причини.

Сега, прашањето за валутата во иднина навистина ќе биде од сè поголемо значење откако таканаречените сурогати на парите, како што се мениците и чековите, а особено безготовинските парични трансакции, ќе доби ат сè поголемо значење.

Во таква клириншка економи а, поштенските чекови, кои веќе денес се пример за чисто монетарни трансакции на безготовинска и бескаматна основа, ќе доби ат исклучително значење. Во денешните поштенски чекови треба да се видат основните ќелии кои лесно можат да се разви ат за идеален систем на монетарни трансакции под државен надзор - целосно одговара ќи на националниот патнички и стоков транспорт.

Нико не може да оспори дека трансакциите за плаќање преку поштенските чекови се обработуваат побрзо и посигурно. Не е важно што кредитните и дебитните записи не се обработуваат во рок од на многу 48 часа, кога, од друга страна, денес ка банките може да се доживее дека кредитните записи за долго примени износи се издаваат само 8 до 14 дена подоцна. Ако на банкарскиот клиент му требаат пари за своето претпри атие, то сè уште е принуден да побара банкарски кредит. Во случа на парична трансакци а преку поштенските чекови, целата пресметка на каматата се отстранува. Ова значи доста огромно олеснување и поедноставување на трансакци ата за плаќање, а особено на роковите на кра от од годината. Клиентот на поштенски чекови добива на 2 ануари секо а година - како и секо ден по барање - точни информации за состо бата на неговата сметка на сметката за поштенски чекови.

Посредништвото на монетарната трансакци а преку банките, според тоа, во нико случа не е особено поволно за економи ата. Чисто монетарната трансакци а преку банките го оптоварува производството само со сите видови резерви, и само и исклучиво банките имаат корист од каматите, но никогаш оно што а користи банката. За праведниот сопственик на фабрика и претприемач, примањето камата од неколку марки за привремени кредити воопшто не е важно. Праведен претприемач се насочува на таков начин што има на располагање во банката само толку пари колку што може да ги покрие платите и другите тековни плаќања од неа.

Поштенските чекови целосно одговараат на овие барања и не е случа но што, дури и за време на во ната, англиското друштво на „Фаби анците“, „Фаби анското друштво“76, во Лондон упати меморандум до Лорд-канцеларот на државната блага на со наслов: „Како да платиме за во ната?“, во ко тие посочи а на организирањето на германските и австриските поштенски чекови како поддршка. Непри ателите секогаш се остроглелни и кога укажуваат

76 Фаби анското друштво е демократска соци алистичка организаци а ко а се залага за реформи, а не за револуци а. Основано е во 1884 година, а меѓу не зините рани членови се Џорџ Бернард Шо, Х.Џ. Велс, Ени Бесант, Леонард и Вирџини а Вулф, иако на значa ни од нив биле Сидни и Беатрис Веб. Сидни Веб навистина го составил уставот на новоформираната Лабуристичка парти а во 1900 година.

Machine Translated by Google

институци а за сопствената зем а како примерна, тогаш може да се биде сигурен дека има нешто во неа.

Истото што беше кажано за национализаци ата на Ра хсбанк важи природно и за национализаци ата на другите централни банки, за Бавари а, односно, за „Баварската централна банка". Баварската централна банка е исто така чисто акционерско друштво, во кое мнозинството акционери, на пример, можат едноставно да одлучат да ги распределат златните резерви на банката, врз кои лежи привилеги ата на банката да издава банкноти, на акционерите. Всушност, сè уште се сеќаваме дека обидите во оваа насока ги направи евре скиот банкар Шва сха мер во Минхен. Ово пат планот пропадна поради приговорот на баварската влада. Баварската држава во тоа време стекна една шестина од акциите, додека уште една шестина а стекна Баварската хипотекарна и дисконтна банка, а преостанатите две третини им беа дадени на акционерите.

Само по себе е апсолутно монструозно што една држава мора да се плаши дека златните резерви на централната банка би можеле да бидат загрозени од интервенци ата на „акционерите" на оваа банка. Оно што а познава евре ската упорност знае дека опасноста за Бавари а за не зините златни резерви воопшто не беше отстранета од фактот што владата за еднаш остана цврста. Наспроти ова, навистина постои само едно радикално средство за национализаци а на централните банки. Освен Баварската централна банка, во Германи а ги имаме и Баденската банка, Саксонската банка во Дрезден и Виртембершката централна банка.

Во случа на национализаци а на Ра хсбанк и централните банки, службениците и вработените во банките очигледно ќе бидат преземени во ист капацитет од страна на државата како и државни службеници. Правото на издавање банкноти со тоа ќе го користи исклучиво државата. Таквото издавање банкноти може да се случи само по уредба на Министерството за финансии и само со целосно покритие. Тука, во врска со ова, треба да се реши големата задача за стабилизаци а на нашата валута. Сепак, ова не е задача во рамките на потесниот круг на централни банки; тие само треба да се грижат да не се случи никакво издавање банкноти без покритие.

За изработка на белешки важат досегашните одлуки. Секое имитирање ќе биде казнето со на голема строгост според одредбите на кривичниот законик, дел VIII, чл. 146-152.

Акционерите ќе бидат обештетени. Секое побарување од страна на акционерите врз златните акции на банката ќе биде законски исклучено.

Вистинската стабилизаци а на нашата валута е целосно исклучена сè додека се очекува, на опишаниот начин, каматни и царински трошоци на германскиот народ кои на долг рок не можат да бидат исполнети. Исто така е лажно да се сака да се одржи радикален начин за стабилизаци а на валутата. Не станува збор за посебен проблем што би можел да се одвои од меѓународниот проблем на каматната економи а. Додека оваа меѓународна грабежничка економи а на сеевре ските високи финансии продолжува да постои, валутите на различните нации секогаш ќе останат добредо ден предмет на шпекулации на високите финансии. Понатаму, стабилноста на валутата - односно она што го изразува внатрешното значење на терминот „валута" - зависи од други фактори, пред сè од активноста или пасивноста на трговскиот биланс. Тука нашиот поглед се протега надвор од границите на нашата татковина, а домашната економи а влегува во меѓусебни односи со националните економии на странските зем и.

За брзо да се ориентираме во ова огромно поле на меѓународни финансии, мораме повторно да имаме предвид дека значењето и целта на оваа меѓународна економи а не е профитабилноста на приватниот капитал, туку покривањето на потребите. Сè друго е само додаток, помош. Меѓународната финансиска економи а – меѓународните платни трансакции

Machine Translated by Google

– сепак, денес е она што се чини како главна работа и што денес всушност игра главна улога. Меѓународните банкарски куќи се тие што денес всушност владеат со светот, кои ги „покриваат“ монетарните потреби на државите и затоа си го присвоиле владеењето; меѓународните банкарски куќи се тие што денес го контролираат производството во гигантските фондови, железо, челик, нафта, конзервирана храна, жито, маст, масло, памук итн. Меѓународните банкарски куќи ги финансираа во ните, големите банкарски куќи ги финансираа и контролираа сите воени резерви. Тие самите не направи а ништо како продуктивни луѓе, ниту учествуваа во производството, ниту пак активно учествуваа во воените активности; тие само извлекоа профит од сè, од крв и солзи, од ужасите на во ната, од гладот на масите, од расипништвото на новобогаташите, од шпекулативниот бес на берзанската авност.

Сето тоа станува злато и златна вредност за меѓународните финансии. Секо а работа на производствените нации носи интерес за меѓународните финансии. Дури и овде, во меѓународната економи а, имаме работа со целосно пресвртување на правилниот и разумен однос помеѓу капиталот и работата.

Работниците работат разумно и ги нудат своите производи на светскиот пазар - со цел да ги заменат за странски производи на работа (суровини, полу-или целосно изработени производи). Разумна економи а не е назначена да разменува странски валути (долари или англиска фунта) за испорачаните оптички инструменти, а потоа да ги поништи, а потоа да шпекулира понатаму во странски валути. Во време на здрава економи а, ниту еден сопственик на фабрика не би помислил на такво нешто. Секако, му се потребни приходите за своите понатамошни производи, за да може понатаму да произведува, да ги плати своите работници и да купи нови суровини. Сосема е невозможно целата германска економи а да ги собира своите приходи од извозот на индустриски производи во форма на странски валути или во девизи, биде ќи истата германска национална економи а мора да ги купи своите потреби за суровини во памук за огромната текстилна индустри а, во бакар за нашата исто така гигантска електроиндустри а, во свила, ута, тропско овош е, зголемената побарувачка, над домашното производство, во храна и сточна храна итн., за да наброиме само неколку. Примените износи на странски пари затоа мора веднаш повторно да се исплатат. Ова е само по себе сосема природно, биде ќи во нормални времиња не може да се прави ништо со странски валути во сопствената зем а освен да се менуваат. Така е дури и денес. Американскиот работник не може да биде платен со француски франци, а англискиот бизнисмен не е платен во своите работилници со италиански лири. Исто така, нема смисла валутите да се носат во странски зем и каде што воопшто не можат да се користат како законско средство за плаќање. Локалната валута служи и треба да служи само на внатрешните потреби на зем ата што а издава валутата. Исто како што, во рамките на националната економи а, значењето на производството на стоки не лежи во тргови ата со пари, а потоа во тоа да се седи на парите, така да се каже, и во нивното задржување од економи ата, така и меѓународната економска размена на стоки е завршена само кога увозот се плаќа со извоз.

Теоретската идеална ситуаци а би била сега кога секо а зем а би можела да ги покрие и плати своите увозни потреби точно со сво от извоз. Тогаш, и само тогаш, може да се зборува за апсолутна стабилност на странските валути. Сега, напорот на секо а национална економи а што се стреми кон нагорен раст, разбирливо е насочен кон постигнување на извозен суфицит над увозните потреби. Само ова укажува на зголемување на богатството. Тогаш се зборува за активен трговски биланс. Ако увозните потреби останат над извозот, елементи од внатрешното богатство мора да се доставаат во странски зем и за балансирање на ово дефицит. Но, овие испораки мора, биде ќи тие навистина не можат да се извлечат од приходите од работа, повторно да се земат само од богатството. Ова се случува или преку извоз на злато или на хартии од вредност. Особено последниот „извоз“, сепак, не е ништо друго освен почеток на меѓународното ропство на интересите. Без разлика дали ово „извоз на хартии од вредност“ се протега до

Machine Translated by Google

посто ните внатрешни хартии од вредност или се маскираат во форма на странски „обврзници“ е практично прашање на рамнодушност за нациите погодени од тоа. Но, биде ќи исто така, во меѓународната економска мисла, владее само лудилото за профитабилност на големиот кредитен капитал, сите разумни сомнежи за чесна национална економи а се погазуваат преку печатот и парламентите, а меѓународното ропство на сите нации кон меѓународните финансии што а создаваат оваа обврзница се шири до застрашувачки размери.

Дури и овде во меѓународната економи а се манифестираат истите феномени како и во внатрешната национална економи а, а страшните кризи што ги потресуваат различните национални економии денес се воглавно резултат на ова поробување на сите нации од западниот културен круг, како што веќе научивме погоре. Слабите валути на зем ите, чи а внатрешна економи а станала премногу слаба (Руси а) или чи а внатрешна ситуаци а станала неизвесна преку револуци ата (Германи а) и чии сè уште гигантски производствени вишоци се конфискувани бесплатно како репарации од непри ателот, немаат повеќе вишок куповна моќ, затоа тие повеќе не можат да ги платат своите увозни потреби со стоки, туку со хартиени пари што ги фрлаат во големи количини во странски зем и за да купат странска валута со нив.
Со тоа тие на сличен начин им штетат и на внатрешната економи а и на странските економии.
Зем ите со силна валута, од друга страна, се задушуваат токму од покачувањето на нивните валути (на пример, Шва цари а). Тие повеќе не можат да ги извезуваат своите производи на поранешните големи пазари биде ќи нивните производи се прескапи поради високата девизна вредност на нивните пари.
Овие зем и можат лесно да ги покри ат своите увозни потреби со нивната силна валута.
Но, кога готовите производи се многу поевтини во зем ите со лоша валута, трговците и профитерите одат во зем ите со слаба валута и ги откупуваат и ограбуваат овие зем и на штета на обете зем и - штета на локалното производство и штета на потрошувачката во зем ите што се откупени, во кои веќе малото ниво на залихи на стоки е намалено уште повеќе поради овие диви купувања. Со тоа, куповната моќ на националната валута во зем ите со слаба валута повторно тоне.

Тоа што, со оглед на овие целосно превртени односи, сè не се урна одамна се должи на фактот дека, дури и над сите махинации на меѓународните финансии, меѓусебната меѓународна потреба едноставно преовладува. Само што, сè се случува во последен момент, со стенкање и стенкање, биде ќи клучот - каматните барања на меѓународниот капитал - е фрлен во работата на меѓународната економи а. Или, изразено во медицинска сликовитост: Во здравиот крвоток на меѓународната економи а се по авил карцином, на почетокот мал, но денес веќе енормно голем, ко има само едностран интерес да а вшмука целата крв во себе по цена на остатокот од телото и да земе транзитен данок, камата, од сè. Целата крв, се разбира, тече во срцето, но срцето со секое отчукување дава и контаминирана крв. Државната банка, ко а служи само за чиста монетарна трансакци а, точно одговара на оваа слика - а на карциномот на точно одговара активноста на меѓународните финансии, ко а исто така ги контролира сите пари на светот преку своите кредитни банки и а држи целата меѓународна економи а во своите вшмукувачки раце и зема камата насекаде. Сето ова не е потребно! Нациите во светот во нико случа не им се потребни наднационални финансиски сили. Очигледно, неопходни се институции кои меѓународно ги регулираат меѓународните монетарни трансакции во смисла на клириншка куќа или во смисла на поштенски чек сметки. За тоа можат и ќе се погрижат државните менувачници.

Во секо случа , посто ат доволно начини и средства, доста слични на тоа како беше можно да се создаде меѓународен поштенски со уз, за организирање дури и на меѓународните платни трансакции.

Machine Translated by Google

главно преку клириншки трансакции, без меѓународните финансии да имаат два или трикратна корист во сите овие едноставни трговски операции и да станат големи и дебели на сметка на производствените нации. Деталите се излишни овде.

Затоа, како што е нагласено, стабилизаци ата на валутата не може да се одвои од меѓународните односи. Сепак, постои низа можности за отстранување на изворите на грешки и неодговорностите што лежат во недостатоците на внатрешната администраци а или во неограничената манипулаци а со машината за печатење банкноти.

Предложените мерки се во рамките на веќе тестираните системи; како национализаци ата на Ра хсбанк и централните банки, тие произлегуваат едноставно како логични последици од новата позици а на државата кон не зините задачи како заштитник на монетарните трансакции. Тие претставуваат само природна реакци а на условите што служеа само и единствено во интерес на високите финансии по на голема цена за народот. Разумното проширување на национализаци ата на Ра хсбанк е регулирањето и посредувањето на монетарните трансакции од страна на државата според моделот на системот на поштенски чекови, ко ќе биде дополнително проширен и посоодветно развиен за оваа цел.

Сите овие мерки навистина означуваат веќе доста моќни чекори напред, но тие би можеле да се спроведат и без економскиот став да мора веќе да биде во основа трансформиран во смисла на националсоци алистичкиот принцип претставен со сето нагласување: „Задачата на економи ата е покривање на потребите, а не профитабилноста на приватниот капитал“.

Оваа фундаментална трансформаци а и ново уредување во областа на финансискиот и даночниот систем, како и особено во финансирањето на големите државни задачи со избегнување на патот на заемот, како и финансиските политички мерки кои навистина се приближуваат до опсегот на функциите на областа на соци алната политика, ќе нè окупираат во следното поглав е.

Machine Translated by Google

Нови начини

Финансирање на големи авни работи.

Меѓу на важните државни задачи е извршувањето на доста големи економски потфати чие извршување ги надминува капиталните ресурси на приватните претприемачки кругови, при чие извршување, покра тоа, се засегнати значителни авно-правни интереси и чие извршување се заснова на експлоатаци а на природни ресурси или природни извори на енерги а. Задачи, според тоа, во кои е во прашање експлоатаци ата на природните сили кои припаѓаат на заедницата или чие извршување мора да се случи во рамките на задачите што главно се должни на државата, како што е целата област на транспортот.

Се гледа дека е сосема можно доста прецизно да се ограничи полето на кое може да се развива државна иници атива без притоа да се постават ограничувања за приватната претприемачка иници атива или државата да мора да ѝ конкурира. Покра ова, постои и фактот дека извршувањето на овие големи авни работи природно е речиси целосно доделено на приватни претпри ати а.

Веќе детално опишавме во фундаменталните забелешки на каков примерен начин државата го изгради нашиот германски транспортен систем. Секако, тука и таму то би бил порационално и поевтино развиен од приватно претпри атие, но, во случа на задачи во кои е во прашање безбедноста на милиони луѓе, не станува збор толку за тоа колку за на големата можна цврстина. Сега, транспортното претпри атие е дефинитивно чисто државна задача.
Сигурноста, точноста, безбедноста, унифицираните тарифи за железниците и поштата мора да бидат одлучувачки гледишта за транспортниот систем - а не - профитабилноста на приватниот капитал.

Но, ова прашање е тесно поврзано со формата на финансирање на толку голем авен задачи.

Веќе а видовме внатрешната бесмислица што се открива во фактот дека „кредитите“ одобрени од парламентот мора потоа повторно да бидат „одобрени“ од приватен капитал, за што државата потоа мора да преземе сосема вонреден товар преку ветување за камата.
Повеќе нема да биде потребно овде да се укажува на катастрофалните последици од ова ветување за камата. Сегашната работа навистина служи главно за докажување на ово факт. Сепак, нека се направи посебен осврт и на тоа колку извонредно поскапи, и на неверо атен начин за секого што ги слуша овие бро ки за прв пат, ова ветување за камата за државните заеми ги направи железничките тарифи, на пример.

Капиталните трошоци за целата мрежа на германските железници на Ра хот, кои беа изградени или преземени преку заеми, изнесуваа околу 25 мили арди златни марки до 1914 година. Каматните плаќања за ово износ, со просечна камата од 3 1/2 – 4%, изнесуваа околу 800-900 милиони златни марки. Нето приходите, по одбивањето на трошоците за лични (функционери и вработени) и матери алн и (аглен и мазива) трошоци, изнесуваа околу 800-1100 милиони марки.

Плаќањето камата на то начин ги трошеше речиси сите нето приходи на германските железници. Секогаш беше заблуда на авното мислење кога со извесна гордост се об аснуваше дека приходите од поштата и железницата го сочинуваат 'рбетот на државниот буџет. Секако, можеше да биде така, само ако плаќањето камата не ги трошеше сите нето приходи. Може да се повлече уште една интересна паралела во споредбата, односно дека вкупните расходи за плати и надоместоци на сите германски железнички службеници и вработени и на железничките работници во фабриките и на пругата, земени заедно, изнесуваа точно само колку

Machine Translated by Google

колку што направи оваа камата на кредитниот капитал! Со други зборови: гигантската арми а германски железнички работници до на високите позиции со бро ка од 782.731 лица добила за сво ата работа само точно онолку приход колку што присвоила целосно неактивната рака на кредитниот капитал.

Оваа камата на заемскиот капитал само од железниците беше поголема од вкупните расходи за целата наша голема Ра харми а од тоа време! – и всушност за сè што е поврзано со неа, вклучува ќи го и воениот надзор, воената администраци а на правдата, вклучува ќи ги системите на администраци а на гарнизонот и воената изградба, системот за воено образование и разво , техничките институти, средствата за помош и воените вдовици – и, понатаму, облеката и вооружувањето на трупите! Целиот износ за целата наша арми а во 1913 година – односно во последната полна година на мир, изнесуваше 775.385.300 марки. Ваквите споредбени бро ки даваат длабок увид. Додека соци алистичката и демократската страна посто ано се бореа против „товарот на военото вооружување“ на парламентарните седници и во печатот, никогаш не се наоѓа ниту еден збор против таквите каматни оптоварувања – далеку ги засенчува сите други трошоци – од авните заеми. Всушност, можеше да се плати и целата морнарица од каматите за заемот за општата потреба. Вкупните трошоци за нашата горда Ра харми а во 1913 година изнесуваа 197 милиони. И треба да се земе предвид дека сите овие трошоци можеа да се покри ат без денар доколку нашиот државен буџет не беше оптоварен со такви гигантски каматни оптоварувања.

Неколку големи кредитори – неколку ил ади „закачалници“, мали штедачи со имот од неколку ил ади марки, воопшто не играат улога во ваквите авни заеми –
така собиравме во џеб година по година, целосно без работа или напор, износи со кои можевме да а издржуваме и плаќаме целата наша администраци а на Ра хот, целата наша арми а и морнарица.

На оно ко , со оглед на ваквите бро ки, не стекнува разбирање за сенадминливата важност на проблемот со каматата воопшто и на целосно неуспешната национална финансиска политика со не зината економи а на кредити, навистина не може да му се помогне. Уште повеќе, бро ките и бро ките што даваат таков увид се достапни за секого, тие се наоѓаат во Статистичкиот годишник за Германскиот Ра х, об авен со на голема совесност од поранешниот Кралски завод за статистика, а исто така се наоѓаат и во Статистичкиот годишник за Германскиот Ра х, издавачи „Путкамер и Милбрехт“, об авен од Републиканската статистичка служба на Ра хот.

Дека ваквите нерамнотежи помеѓу потребните трошоци за администраци ата на Ра хот, арми ата и морнарицата и трошоците на државата за исплата на камата на заемниот капитал стануваат неправда што вика до небото, сепак ќе стане целосно асно само кога ќе испитаме на ко начин Ра хот сега ги покрива своите парични потреби за овие каматни плаќања. Тука доаѓаме до полето на цариниte и даноците. Морам повторно да укажам на темелното претставување на оваа ситуаци а во мо ата книга „Претсто ниот даночен штра к“, каде што дадов убедлив доказ дека на големиот дел од сите даноци го сноси широкиот дел од работоспособното население. Така, пред нас го имаме фактот дека државата на почетокот, целосно непочитува ќи ги можностите што лежат во не зиниот финансиски суверенитет, се осмелува да го користи патот на заемот за извршување на големи авни задачи, односно се задолжува; дека потоа дополнително го оптоварува сво от буџет на таков начин што мора да ги користи сите свои нето приходи за исплата на камата и дека дополнително мора да го угнетува народот со давачки и даноци само за да може да ги исполни своите каматни обврски. Сите суштински неопходни државни задачи сега мора да се борат во покраинскиот и Ра хспарламентот против на големиот отпор, и конечно државата се гледа себеси во улога на собирач на камати за кредитниот капитал, како што го гледаме денес.

Machine Translated by Google

Излезот е веќе посочен одамна - по толку детално испитување на сегашните апсурдни услови, очигледен е; тоа е дека:

Државата ќе ги финансира сите големи авни претпри ати а на Ра хот врз основа на сво от финансиски суверенитет и по одобрување од населението преку парламентот, со на строго избегнување на патот на заем преку директно доделување средства преку трансакции безготовински трансфер или преку издавање бескаматни државни блага нички записи.

Оваа мерка на добро можам да а об аснам преку еден пример: разво от на баварската хидроенерги а.

Плановите и напорите огромната хидроенерги а што постои во планинските реки, во комбинаци а со големите планински езера, датираат од пред повеќе од две децении. Несомнено, во случа от со оваа хидроенерги а, стануваше збор за извори на енерги а на зем ата кои припаѓаат на заедницата и требаше да се земат од неа и да се користат за личен профит. Така, асно е дека, при разво от на такви големи структури, беа засегнати многу авни и приватни правни интереси. Тука станува збор за поле што припаѓа исклучиво на сферата на вли ание на државата. Народот, исто така, усно ги одобри кредитите преку своите претставници во декември 1920 година. Тоа беше доволно советувано, тестирано и препланирано посто ано и беше целосно асно за големите економски предности. Државата и народот одлучи а да ги искористат изворите на енерги а, сега, со ова одобрување на кредитот, требаше едноставно да донесат соодветна одлука дека износите заработени од претприемачите можат да бидат исплатени директно од државната банка врз основа на одобрените кредити. Дали ова би се случило без готовина, преку трансфер во жиро трансакциите или преку кредитен совет на поштенски чек сметки или во готово, конечно, е прашање на рамнодушност.

Навистина е очигледно и асно, ако замислиме дека државната банка за такви цели би издавала свои пари во износ на потребните и одобрени кредити. Овие хидроенергетски градежни записи, на то начин, претставуваа до одреден степен државни блага нички записи што би биле издадени на водоводните постро ки како антиципациски кредит под државна гаранци а. Така, стануваше збор за пари покриени на повеќе начини. Покритието се состоеше прво од готовата или водоводната работа Валхензе итн., а второ од државната гаранци а дека парите се прифаќаат по целосна вредност од авната каса, наместо плаќање. Градежните записи во исто време би биле делумни обврзници на водоводните постро ки, без каматни побарувања да бидат врзани за нив. Сепак, како што е добро познато, ова не е случа со други записи што се во оптек.

Белешките за изградба на хидроенерги а би можеле многу добро да ги направат овие спецификации за целосно покривање на нивната вредност во текстот на нивниот отпечаток. На пример: „Оваа банкнота од ил ада марки наоѓа делумно покривање во вредноста на инсталаци ата што се гради за експлоатаци а на баварската хидроенерги а. Таа е прифатена во сите државни трезори како плаќање“.

Ако неко сака да оди понатаму, ништо не стои на патот на ветувањето на државата да обезбеди, по завршувањето на работата, наспроти депозитот на заемот, толку киловат часови електрична енерги а или толку стотинки азот.

Нико не би одбил да прифати такви пари издадени од државата, кои се целосно покриени со матери алните добра, кои во исто време можат да се користат до одреден степен како купон за раци а за електрична енерги а. Напротив, можеме да бидеме сигурни дека таквите пари би уживале посебна популарност, биде ќи овие пари се – стабилни, точно исто толку стабилни како еден долар, или многу подобри биде ќи за нив може да се добие сосема одредена количина електрична енерги а или азот – независно од економските флуктуации. Знак за целосната тесноградост на луѓето е тоа што во авната пропаганда на различни дебатери се по ави приговорот дека – „нико нема да ги прифати овие пари“.

Machine Translated by Google

Нико човек никогаш не се двоумел, дури ни овие дебатирачки господа, да прифати пари што ги издала државата. Секо ги прифатил дури и на оштетените хартиени пари на Ра хсбанк, иако овие пари биле чисти инфлациски пари. И сепак, сите ги прифаќале, дури и кога паметните шпекуланти се обидувале што побрзо да се ослободат од нив во замена за странска валута или стока.
Всушност, нико не а одбил дури ни валутата за итни случаи на градовите и заедниците што била слично откриена хартиена валута. И сега, зарем толку попосакувана покриена хартиена валута како што се парите за градежништво, целосно покриени со матери ални средства, за нашите големи дела, не треба веднаш да се прифати? Секако, дури и оние што поднесуваат такви приговори против бескаматните владини пари во име на, или во духот на, своите господари, во основа не веруваат во тоа. Навистина е докажано дека е неоспорно, и покра сите поплаки на „металистите“ кои би сакале да ги сметаат за пари само парите направени од скапоцени метали, дека „парите“ се она што државата го прогласува за пари - дали овие пари се составени од харти а или порцелан, железо или кожа или ко било друг матери ал е прашање на целосна рамнодушност. Сосема е различно кога станува збор за куповната моќ на овие пари. Тука металистите се во право дека валутата направена од злато во голема мера а задржува сво ата разменска вредност дури и кога политичките превирања а тресат државата. Оваа стабилност, сепак, металните пари направени од скапоцени метали не се должи на нивниот монетарен карактер, туку на нивниот карактер како стока, имено злато.

Воопшто не може да се сомнева во оправданоста на државата во покривањето на сво ата монетарна потреба за голема работа на опишаниот начин. Прво, државата е суверена, односно не треба да биде под вли ание на никого, биде ќи има моќ, и, второ, таквата мерка може да издржи на строга комерци алната проверка. Државата издава со овие парични средства на неко начин ваучери врз основа на сво от кредит. Зошто неко би имал помалку почит кон кредитот на државата отколку кон кредитот на ко а било банка, особено кога државата произведува корисни дела за доброто на заедницата. Дури и да се каже дека државата, сепак, а плаќа извршената работа (претприемачите и работниците кои се ангажирани во работата во Валхензе) со харти а, тоа е навистина точно биде ќи подоцна, по завршувањето на работите, државата повторно а прифаќа оваа харти а како плаќање за работата што а извршила (снабдување со електрична енерги а или азот, итн.). Со тоа економскиот циклус е завршен. Градежните записи повторно се откупуваат од снабдувањето со електрична енерги а итн. од првите години, записите се уништуваат и на автопат без камата е создадено огромно дело на владина организациска уметност како бескаматно поседување за сите. Дело кое, без големо оптоварување на потрошувачите на електрична енерги а, искористи уште еден голем извор на пари за државата, што а доближува државата до идеалната цел на здрава национална финансиска политика - држава без даноци.

Сега, покра тоа, постои и фактот дека опишаниот процес со издавање на сопствени пари за градба за одредена работа воопшто не бара издавање на целиот одобрен износ во такви градежни записи, биде ќи навистина на големиот дел од плаќањата кон претприемачите не се случуваат во готово, туку без готовина, преку трансфери. Но, дури и да претпоставиме дека целиот износ за нова градба е издаден во нови државни банкноти, овие износи во споредба со другите износи што ќе се потребни на државата денес воопшто не би биле значителни.
Во исто време кога неко си скрши глава во баварскиот парламент поради кредитот од 800 милиони за баварската хидроенерги а – или подобро кажано: не се скрши, туку повторно се прибегна кон „заем“, 8000 милиони беа одобрени во парламентот „без дебата во трето читање за потребите на општата вонредна состо ба“.

Тука повторно се потсетувам на размислувањата дека, во случа на такво финансирање преку новото издавање пари, нема да се предизвика никаква инфлаци а, дека од друга страна, издавањето на каматни обврзници за време на периодот на изградба во секо случа означува одреден

Machine Translated by Google

инфлаци а биде ќи каматите веќе мора да се платат иако фабриките сè уште не извршуваат никаква продуктивна работа.

Сепак, на никаков начин не е засегната националната економска рамнотежа помеѓу парите и матери алните добра, во смисла на квантитативниот принцип, биде ќи, наспроти зголемувањето на средствата за плаќање на страната на парите, постои точно поголемо зголемување на добрата. Ако подоцна, преку приходите од таквите дела, издадените пари повторно се повлечат и уништат, тогаш националната економска рамнотежа природно се подобрува во корист на националното богатство според вкупната вредност на таквите нови дела.

Дури и овде да се истакне колку сериозно каматата вли ае врз трошоците за производите на таквите работи. Оскар Пебинг77, во детално испитување на ова прашање, утврди дека трошоците за производство за киловат-час се поскапи преку оптоварувањето на кредитите со камата до огромна сума од 500% (!). Сега електричната енерги а од нашите баварски хидроелектрани ни доаѓа пет пати поскапо, биде ќи повторно прибегнавме кон патот на кредитирање што е „на блиску до рака“. Дури и овде е соодветно да се замисли дека сите матери алните и лични трошоци за работењето и одржувањето на големите баварски електрични централи и меѓуградските канцеларии - оттука и сите плати и надокнади за сите лица вработени во овие работи - работници на брани, машински работници, работници, работници, надзорен персонал, а понатаму и целиот технички и комерци ален административен апарат, па сè до директорите, заедно извлекуваат за сво ата работа година по година само една петтина од износите што - толку добрите - кредитни капиталисти ги извлекуваат година по година, без напор или работа - како камата.

Каматата проголтува сè, каматата прави сè поскапо. Само кредитниот капитал има корист, населението има штета. Населението кое ги гради фабриките со сопствена сила има штета; биде ќи ко тогаш ги гради баварските фабрики? - всушност, баварските инженери, баварските работници, баварските надзорници и претприемачи; баварските фабрики снабдуваат поголем дел од машините и опремата - а за она што не се произведува во самата Бавари а мора да се даде баварско жито или добиток, така што повторно мора да се даде баварска работа во замена - само баварскиот народ не дава пари за изградбата (очигледно!), и затоа му се потребни големите капиталисти од Њу орк и Лондон, Париз и Берлин. Баварскиот народ мора да поза мува од сите зем и во светот и да а оптоварува сво ата хидроенерги а со камата што а прави електричната енерги а 500% поскапа!

Не е ли ова лудило? Не е ли ова економски криминал? На луѓето кои не направиле ништо освен што еднаш го пуштиле перото во движење и напишале чек или му наложиле на сво от банкар да го потпише баварскиот хидроелектричен заем, тие добиваат за тоа, година по година, камати платени од баварскиот народ.

Не само тоа, туку водоводните системи веќе не се во слободна сопственост на баварскиот народ, туку се заложени на капиталистот. Особено смешна е, понатаму, ситуаци ата во ко а големите капиталисти природно не би ги поза миле „своите добри пари“ на држава ко а сама по себе не е „добра“ за капиталот и каматите, ко а затоа сè уште ужива толку голем кредит што може...
впумпа те 800 милиони во него. И всушност, тендерите за хидроелектричните обврзници содржеа гаранци а што е толку привлечна и уверлива за капиталистите „дека баварската држава со целото свое богатство гарантира за капиталот и каматите – (!)“

77 Оскар Пебинг (1882-1956) бил баварски машински инженер ко работел на Техничкиот универзитет во Минхен. То беше автор на студии како Die Wasserkräfte Bayerns (1919) и Zur Bestimmung strömender Flüssigkeitsmengen in offenen Gerinnen (1922).

Machine Translated by Google

Вреќа со пари, што повеќе сакате! Значи, тука баварската држава сосема експлицитно признава дека вреди толку многу што може да ѝ се поза мат 800 милиони за хидроенерги ата Валхензе и Средниот Изар, но - не може да го искористи сво от финансиски суверенитет и да ги финансира овие работи преку сопствен авторитет. Зошто?? Затоа што е премногу длабоко заплеткана во лудилото со заеми и камати, затоа што не зините одговорни државници немаат толку многу капацитет за размислување и чувство на одговорност за себе за да се осмелат да ги судат овие едноставни и асни планови бесплатно финансирање сами по себе; затоа тие се обраќаат кон професионалните банкарски експерти. Ова е точно како неко болен од консумпци а да ги праша своите туберкулозни бацили дали мислат дека е исправно да оди во Давос или во Енгадин78 за да се ослободи од болеста, а тие да го уверат: „Не, само немо да го правиш ова, патувањето може да ти наштети, можеби може да се случи железничка несреќа, подобро е да останеш дома во тво ата куќа, во тво ата вообичаена средина. Во тво ата состо ба не треба да правиш никакви експерименти! итн.“ Со придржување кон ово совет ко е сосема исправен од гледна точка на туберкулозните бацили, потрошувачката природно напредува брзо, бацилите се размножуваат прекрасно. Токму така е и во нашиот случа на финансиската и каматната економи а.

Ова добивање совети од сопствените противници е исклучително карактеристично за наивни Германци. Ако се по ави човек ко страсно го сака сво от народ и го советува ова и она и ги предупредува одговорните луѓе за оваа или онаа лукавост, може да се обложиме десет спрема еден дека загрижените луѓе ќе отрчаат ка лукавиот и ќе го прашаат сосема наивно: „Кажи ми, то и то ми кажа дека си никаквец, те молам кажи ми дали е тоа точно!“ И ако другиот потоа му об асни со на искреното лице на светот: „Но, што мислиш тогаш - ас сум никаквец! - напротив, ас сум тво от на добар при ател, отсекогаш ти помагав да се справиш со нашите финансиски тешкотии“, тогаш невинниот прашувач е доста среќен - то направил доволно и е особено среќен што не мора да го напрега мозокот. Сепак, проблематичниот при ател на народот, то генерално не го смета за достоен за сво от одговор - и работите се заглавуваат во колосекот на политиката на каматен капиталистички заем сè додека последниот дел од слободното национално богатство не се заложи на финансиските сили и целата наци а не плаќа само камата на меѓународните финансии.

Како заклучок, токму во ово контекст, мора дополнително да укажеме на фактот дека баварската држава - кога воопшто не стануваше збор за толку важна државна задача како што е разво от на баварската хидроенерги а, односно кога стануваше збор за решавање на монетарната криза на ноемвриската влада - беше многу брза во издавањето од баварската државна банка околу 130 милиони државни блага нички банкноти на Баварската државна банка. Ова се случи целосно откриено - и секо ги земаше овие баварски банкноти исто толку доброволно како банкнотите на Ра хсбанк, и секо можеше да купи за себе толку леб за баварските ваучери колку и за банкнотите на Ра хсбанк. Всушност, дури и не мораше да биде целата баварска држава, доволно беше градоначалникот на покраинскиот главен град Минхен и некои градски старешини да ги испечатат своите имиња на толку шарени парчиња харти а, па дури и овие итни пари циркулираа, сите ги земаа и сите ги делеа точно како остатоците од Ра хсбанк, а самите овие итни пари а исполнуваа задачата на сите пари - да бидат помош за размена на стоки - на беспрекорен начин.

Само една канцелари а беше исклучително непри атно погодена од овие вештачки делови од покраините и заедниците - високите финансии - и тие наметнаа закон од Ра хот во октомври 1921 година според ко на покраините и заедниците им беше строго забрането да издаваат

[78] Давос во Шва цари а, од средината на 18 век, е познат како медицинско одморалиште за оние кои страдаат од белодробни заболувања. Енгадин е долина во шва царските Алпи.

Machine Translated by Google

итни пари понатаму. Ово закон во сво от ефект беше асен закон за заштита на Евреите, по што во 1922 година требаше да следи „Законот за заштита на републиката“.

Можам многу добро да го замислам ненаде ниот страв од меѓународните финансии кога сфати а дека во бескаматните пари, дури и во безопасна форма на итни пари, народот држи во рака оруж е - секако без народот да знае за тоа - кое може со еден удар да а раскине златната мрежа воспоставена со лаги и измами преку вековна подземна и фалсификувана работа и да ги ослободи народите од нивното ропство на камата.

Веќе во тоа време, во случа от со издавањето на баварските државни пари, Ра хсбанк многу брзо побара овие пари повторно да бидат повлечени, што исто така се случи на усогласен начин во текот на 1921 година. Причината: овие пари донесоа високи финансии без камати како што тоа го прават парите на Ра хсбанк преку индиректниот пат на државните записи на Ра хот.

Во националсоци алистичката држава, во иднина сите големи државни задачи ќе бидат финансирани и организирани на опишаниот начин, со целосно избегнување на патот на заем. Секако, ќе го избереме индиректниот пат на бескаматните пари за изградба воопшто, само ако потребните средства не можат да се соберат од вишоците на други државни претпри ати а или од посебни даноци за такви посебни намени. Во секо случа , знаеме дека оваа форма на финансирање отвора сосема невидени и огромни можности за искористување на природните ресурси на зем ата, подобрување на транспортните патишта итн.

Секо а наци а е богата колку што е способна да организира работа.79

79 Ова е одразено во говорот на Хитлер пред Ра хстагот на 30 ануари 1939 година, во ко то из авил: „Под принуда на ... потребата, научивме на прво место целосно да го земеме предвид на суштинскиот капитал на една наци а, имено, не зината способност за работа.“ (цитирано во Р де Руси де Салес (ур.) Адолф Хитлер: Мо от нов поредок, Лондон: Ангус и Робертсон, 1942, стр. 457).

Machine Translated by Google

Банката за соци алната изградба и економи а

Во логичка врска со претходното поглав е стои создавањето на банка за соци алната изградба и економи а ко а има задача да издава бескаматни пари за изградба, особено за изградба на куќи. Секако, оваа банка за соци алната изградба и економи а не треба да се води како државна институци а, туку како корпораци а од авно право. Логично, затоа, дискуси ата за неа треба да до де по претставувањето на националсоци алистичкиот даночен систем, но биде ќи оваа банка за соци алната изградба и економи а не е ништо друго освен бескаматно финансирање префрлено на условите на приватната економи а, а особено на системот за станбена изградба - со што е гранка на економи ата од на универзално значење -, не зиното ставање на прво место е можеби оправдано.

Зошто таква градежна банка не треба да се води како чисто државно претпри атие се должи на фактот дека таквата авно-правна финансиска институци а мора да биде послободно маневрирачка отколку што може да биде едно државно претпри атие. Не би било толку голема причина ако станува збор само за обична изградба на станови, но ќе има многу случаи каде што станува збор за задачи од на големо значење кои индиректно вли аат на авниот интерес, а потоа банката, ко а навистина е одговорна во своето водство пред државата за не зиното управување, треба и мора да има слободна рака во издавањето и бескаматен кредит по темелно испитување на сите услови.

Сепак, таквата слобода на одлучување не е можна во чисто државни претпри ати а. Затоа ова мора да се остави на приватната иници атива.

Како илустраци а, овде може да се претстави скица на таков закон ко беше донесен.
во 1922 година за Бавари а:

Закон за разво на баварска соци алната градежна и економска банка.

Чл. л

Ќе се основа национална баварска банка за соци алната изградба и економи а (BWB).

ББББ има задача финансиски да поддржува претпри ати а на државата или национални економски вредни претпри ати а на приватни лица (без разлика дали се работи за поединци или здружени а) кои служат за разво на зем ата или се корисни за општата благососто ба.

Член 2

ББББ е корпораци а од авно право. Подеталните прописи во врска со не зината организаци а, не зината администраци а и де ност, како и не зиното раководење, ќе бидат донесени од целото министерство.

Член 3

На BWB ѝ е дадена дозвола да издаде први бескаматни државни обврзници покриени со матери алните средства во износ до 50 милиони златни марки.

Емиси ата може да се случи само на таков законски начин што износот на паричните износи издадени во кое било време и во оптек е покриен со матери алните хартии од вредност од на малку иста вредност (безкаматни хипотеки за обезбедување, купопродажни записи за обезбедување, хипотеки итн.) и отплатата или враќањето на блага ничките записи е обезбедено со приходите на претпри ати ата или институциите што треба да се разви ат во соодветен временски рок, на многу 50 години.

Член 4

Збирот на залозите и хартиите од вредност што се должат на издадените државни записи на BWB го претставува здружението за покривање на BWB.

Machine Translated by Google

Правни трансакции од каков било вид што нарушуваат или штетат на осигурување или имотно покритие кои припаѓаат на здружението за покритие се ништовни.

Промените во имотот или поседувањето од каков било вид на предмети или права што се предмет на организаци ата за покритие не вли аат на постоењето на хартиите од вредност и остануваат поврзани со предметот дури и за новиот купувач; претходникот по право е ослободен од лична одговорност само кога BWB се согласува со промената на лицето на должникот. Спротивните договори се ништовни...

Член 5

Сите составни делови и права на организаци ата за покривање на BWB се евидентирани во ово авен регистар; принципите и правните последици важат за оваа книга соодветно како и за регистрите; регистарот има авна доверба и претпоставка за право сам по себе.

Пристап до регистарот или до неговите релевантни делови треба да му се овозможи на секо што ќе докаже правен интерес за пристап.

Годишно треба да се об авуваат резимеа слични на салдото за вкупните износи на издадените државни записи, како и за вкупниот износ на хартиите од вредност што се должат на BWB за нив, како и додатоците и одбитоци, како и за успешните отплати и откупи на државни записи.

Член 6

Трезорските записи на ББББ се законска валута. Секо мора да ги прифати по полниот курс на нивната номинална вредност во однос на девизниот курс на другите законски валути на државата.
Доколку доверител одбие да прифати блага нички записи на BWB наместо плаќање по горенаведениот минимален девизен курс, должникот, доколку всушност понудил плаќање во блага нички записи, е ослободен од долгот од ово износ.

ББББ ги издава блага ничките записи без камата и со договор се договара за општите и посебните услови на меѓусебните правни услови во врска со периодите и стапките на емиси ата, хартиите од вредност и хипотеките што треба да ги плати должникот, како и отплатите и другите релевантни законски услови. Копи а од овие договори треба да им биде достапна на сите како додаток на записите во регистарот на здружението за покритие.

BWB е оправдан во одредувањето на дополнителни трошоци или такси за административните трошоци при преземањето на кредити и за годишните наплати или во одредувањето на соодветни премии или попусти во кое било време на унифициран авен начин.

Дозволено е издавање или берзанска котаци а со повисока стапка од минималната стапка утврдена во чл. 1.

Отплатите можат да се извршат само во блага нички записи од ист вид како и издадените.

Член 7

Активноста на BWB, доколку се однесува на почитување на одредбите содржани во ово закон, е предмет на контрола и надзор на авен надзорен совет составен од министерот за финансии или претставник што ќе го именува то , министерот за внатрешни работи или претставник што ќе го именува то , министерот за правда или претставник што ќе го именува то и три лица што ќе ги избере парламентот за време од две години.

Machine Translated by Google

Член 8

Казнена клаузула: Затворски казни за намерно оштетување на хартиите од вредност на покритието, а исто така и за комерци ални или вообичаени, особено берзански, саботажи на градежните банкноти или вредноста на девизниот курс на истите или за обид за тоа. Покра тоа, високи парични казни за ова, дури и за правни лица.

Во „извршните услови“ потоа беа издадени прецизни прописи за конституирање на одборот на директори и советодавниот одбор во ко припаѓаат претставници на министерствата, парламентот и градежниците. Задачата на таков советодавен одбор е контрола на законската употреба на градежните записи, испитување на отплатите, понатамошна проверка на хипотекарните обештетувања, одобрување на основите на хипотекарното давање со бескаматни градежни записи итн.

Понатамошните услови потоа а регулираа отплатата и расходите, евидентирањето на залихите на издадените серии градежни записи и на хартиите од вредност регистрирани за нив, а понатаму, повеќе прописи за одобрените градежни проекти итн. Во тоа време, поттикот за основање на таква соци ална банка беше обезбеден од огромната потреба за домување и околноста што Ра хот и покраините не можеа на никаков начин ефикасно да а контролираат кризата. Засегнатите институции на станбените канцеларии, секако, можеа да ослободат простор за живеење тука и таму - но не можеа да изградат нови станови. Новата градежна активност страдаше од недостаток на матери али, пред сè од фактот дека, со посто ната итна контрола на кириите, изградбата на нови куќи беше апсолутно „непрофитабилна“ за приватниот капитал.

Грантовите дадени од Ра хот и покраините за покривање на таканаречените изгубени градежни трошоци воопшто не беа доволни во услови на прогресивна девалваци а на валутата. Дури и индивидуалните градби на станови започнати тука и таму не можеа да а отстранат општата станбена криза. Дури и создавањето евтини хипотекарни пари беше невозможно биде ќи, со фиксни кирии во тоа време, дури и на евтините пари за изградба исклучуваа камата од 4%

Затоа, како што веќе беше сугерирано во фундаменталните забелешки, и покра на големата потреба – поради недоволна профитабилност – потребата едноставно не е покриена.

Сега, ако се успее да се отстранат годишните каматни оптоварувања, ако се обезбедат услови за ставање на располагање бескаматни средства на оние на кои им е потребно домување, можна е стимулаци а на пазарот на домување на голем начин. Сепак, со тоа не само што ќе се отстрани страшната потреба за домување со сите не зини соци ални и здравствени штети, туку и внатрешниот пазар ќе се стимулира на вонреден начин, биде ќи сите безбро ни помошни занаети, браварите, столарите, покривопокривачите, водоинсталатерите, стакларите, монтерите, керамичарите, подополагачите и ќерамидите, молери и малтери зависат од тоа, тие потоа, од сво а страна, наоѓаат работа и леб и се за акнуваат во сво ата куповна способност.

Сепак, ова значи дека се нуди во бескаматен износ за градежништво.

Овие градежни записи ги издава „Соци ално-градежно-економската банка“. Добавувачите и претприемачите се платени за изградбата со овие пари. Сопственикот на зградата ги враќа примените пари без камата на соодветни рати во период од 30-50 години, во зависност од карактерот и тра носта на изградбата. Градежните записи се разликуваат од парите на Ра хот или покраината, на ист начин како што записите на Ра хсбанк се разликуваа од заемните блага нички записи. Овие градежни записи, како што веќе споменавме, наоѓаат целосна матери ална покриеност во фактот дека, во исто време, на кредит на градежната банка, еднаков по износ на издадените записи, се по авуваат нови матери ални средства (куќи).

Machine Translated by Google

кои се законски обезбедени преку регистраци а на бескаматни хипотеки во ист износ.

Практично, и овде целосната вредност на новите згради нема да биде наведена во градежните белешки, туку само фактичките трошоци за изградба. Затоа, зем иштето ќе мора да биде достапно барем од страна на градителите или градежните друштва или заедниците, а освен тоа, на малку 10-30% од вредноста на зградата мора да биде произведена од оние на кои им е потребно домување, од кои 5% треба да се задржат таму за покривање на административните трошоци на градежната банка.

Потоа следува отплата без понатамошно пресметување на камата. На ово начин, слободниот имот на сопствениците на куќи расте од година во година во нивните куќи, а исто така и вредностите задржани во рамките на вкупното здружение како покритие за издадените градежни записи.
Притоа, количината на градежни записи во оптек се намалува според извршените отплати.

Правниот карактер на овие пари за изградба не е ништо друго освен емиси а на обврзница. Должник на оваа обврзница е градежната банка. Доверител на обврзницата е моменталниот сопственик на оваа обврзница.

На нико не може да му се забрани издавање обврзници, секогаш е само прашање на надворешни околности, дали обврзниците издадени од некого се прифаќаат генерално како плаќање. Како што е споменато многу пати претходно, градежните записи секогаш и под какви било замисливи економски и политички услови се целосно покриени со матери алните средства против нив. Затоа, не може да се зборува за тоа дека банката ќе западне во тешкотии во кое било време.

Сепак, универзалното прифаќање е загарантирано во моментот кога државата ќе се обврзе да а преземе гаранци ата за временски ограниченото откупување на градежните записи и, во текот на нивното времетраење, да ги прифати записите во своите регистри како плаќање или кога тие ќе бидат прогласени за законско средство за плаќање.

Таквото прифаќање на гаранци ата сега не значи за државата, практично, на малку оптоварувачко; напротив. Денес државата всушност мора да троши и да плаќа камата, а потоа да надомести преку општи даноци, неброени милиони годишно за грантовите одобрени од неа за изгубени трошоци за изградба. Ова потоа е целосно поништено.

Грантовите што сега ги дава државата се всушност изгубени пари што заедницата мора да ги надомести, а кои одат ка некои среќници кои навистина можеле да ги зграпчат таквите грантови.

Според тоа, дури и кога неко доцнежен плаќач меѓу примателите на бескаматни градежни записи всушност во одреден момент не може да ги исполни своите обврски, ова не игра никаква улога во однос на огромните заштеди што ги прави државниот буџет, биде ќи то , на ово начин, не мора да прави никакви жртви што се целосно изгубени.

Биде ќи станува збор за задача од големо општествено значење, оправдано е да се воспостави независна авноправна корпораци а како инструмент и носител на не зиното извршување.

На ово начин оваа институци а ќе биде отстранета од сферата на приватните економски општествени форми кон кои природно се припишуваат лични профити и намери за збогатување во очите на народот. Од друга страна, институци ата ќе биде отстранета од доменот на чистото државно претпри атие, кон кое исто така, не сосема без неправда, постои одредена аверзи а во сите економски прашања ка авноста.

Во имплементациските прописи треба да се евидентира сè што е во основа неопходни за авноста и за безбедноста на управувањето со работењето на банката.

Machine Translated by Google

Предложениот консултативен совет може да го направи своето вли ание подлабоко од ова. Самиот консултативен совет повторно е одраз на сите засегнати групи на интерес.

Основањето на градежна банка како авно правно лице има и при атен нуспроизвод што на ово начин целиот комплекс на вредности на богатството создадени на ово начин не се по авува како сопственост на државата, туку како сопственост на независен правен суб ект, а тоа е градежната банка.

Правната конструкци а или правниот карактер на оваа градежна банка е следниов: Градежната банка е правно лице врз основа на околноста дека е признаена или основана како авно правно друштво; оваа градежна банка воопшто не се состои од индивидуални членови; таа сама по себе е носител на правата и должностите што произлегуваат од не зината активност. Сепак, таа не е ниту офици алана институци а, ниту член на државен организам.

Создавањето на таква правна форма навистина не е нешто вообичаено и традиционално; но сепак, нешто што веќе е предвидено во законот; сепак, денешните услови бараат соодветни институции од современ вид. Тука навистина ќе лежи услугата кога ќе се воспостави нешто од ваков вид: на одреден начин, да се оди подалеку од границите на традиционалното за да се прилагоди на барањата на времето.

Како се одвива работењето на бизнисите на добро може да се об асни со еден индивидуален пример: Градежната банка однапред ги об авува основите и предусловите што мора да се исполнат доколку треба да се разгледа барање за одобрување на пари од градежната банка.
Барателот го насочува своето барање со потребните документи до градежната банка и, во потврдни случаи, склучува договор со оние на кои им е потребен дом (сопственици на куќи).

Во ово договор треба да се обезбеди пред сè сè што е пропишано со уредбата за градежна банка и имплементациските прописи, па оттука обврската парите за изградба да се користат само за изградба на зградата, обврската за хипотекарен статус и обврските за отплата. Но, понатаму, во ово договор треба да се утврдат сите други соодветни законски услови. Особено мора да се утврди дека оно на ко му е потребен стан нема право повторно да го продаде имотот, што е веќе практично нагласено во хипотекарниот налог. Условите за децентрализаци а на наследството и во случа на неплаќање треба да се регулираат соодветно со една или повеќе рати за отплата.

(Деталите произлегуваат од природата на ова прашање).

Биде ќи сите фирми за испорака и сите работници се платени само во градежни банкноти што ги произведува самата градежна банка, градежните банкноти стапуваат во оптек за прв пат во сите околности само до степен до ко еквивалентот во плаќањата се натрупува на имотот. Од работниците и добавувачите, градежните банкноти стигнуваат до авноста; во однос на посто ните хартии од вредност и особено затоа што државата а презема гаранци ата за градежните банкноти, а државните трезори ги прифаќаат градежните банкноти како плаќање, авноста ќе ги прифати градежните банкноти како и сите други пари. Значи, останува на сопственикот на куќата како ќе а исполни сво ата обврска кон градежната банка за годишно враќање на 2% од поза мените износи во градежни банкноти. Со други зборови, сопственикот на зградата и хипотекарниот должник на градежната банка мора да произведува секо а година 2% во градежни банкноти од износите што се наоѓаат во оптек. Практично ќе се случи хипотекарните должници да собираат градежни банкноти што навистина циркулираат заедно со локалните пари пред датумот на истекување на нивните долгови за отплата и со тоа да а исполнат сво ата исплата.

Machine Translated by Google

обврска. Особено погодно место за добивање градежни банкноти ќе бидат градилиштата кои се во функци а во секое време.

Ако неко претпостави, за да добие претстава, дека годишно во Минхен се издаваат градежни банкноти во вредност од 10 милиони, од кои годишно 200.000 златни марки ќе се вратат во градежната банка; така, по на многу 50 години, сите 10 милиони ќе бидат вратени и собрани од градежната банка, по на многу 50 години куќите изградени од неа со тоа се враќаат и стануваат сопственост без долгови на нивните сопственици. Целото плаќање се случило без да се плати ниту еден денар бескорисно за камати; плаќањето понатаму се извршува само преку едноставни средства за основање на градежната банка, врзана со државна гаранци а.

Соци алниот чин се состои во фактот дека државата а произвела вредноста на куќите апсолутно од ништо, дека создала приход за ил адници работници и бизнисмени преку изградбата на целата оваа зграда. Ако се претпостави дека станува збор за ил адници индивидуални куќи, ил адници безимотни лица со тоа се трансформираат во зем опоседници.

Ќе бидат изнесени различни забелешки и резерви, од кои може да се предложат на важните:

1. Приговорот за инфлаци ата. Ово приговор е исто толку кратковид колку што е и неважен; како што веќе е об аснето во претходните пасуси, инфлаци ата може да се по ави само таму каде што се издаваат непокриени пари. Тука матери алното покритие е наспроти градежните банкноти; затоа е безнача но ако дури и значителни количини градежни банкноти влезат во оптек.

2. Приговор дека ова прашање е ново и нетестирано. Ово приговор е неприменлив, а прашањето е можеби ново за Германи а. На други места, навикнати се такви бескаматни сертификати за долг покриени со матери ални средства. Типичен пример за ова е англискиот налог ко беше воведен пред сто години и сè уште е зачуван. Налогот е налог што му дава на сопственикот право на одредена количина сурово железо сместено во одреден централен магацин. Овие налог-записи се користат како валута; куповната моќ на налогот ги има само оние флуктуации на кои е подложена цената на суровото железо на светскиот пазар.

Доколку во Германи а имавме, на пример, вакви варанти, тие ќе беа целосно независни од германските валути и нивните флуктуации. Вредноста на овие варанти беше поврзана со цената на суровото железо, а вредноста на овие цени, пак, автоматски се регулираше во однос на валутата.

Во налогот наоѓаме значаен пример за популарната природа на ово бескаматен сертификат за долг и налог за долг покриен со матери алн а актива.

Доколку е потребно да се реализираат значителни и национално економски важни подигања на нови згради, императив е да се изградат цели колонии сериски.

Би било погрешна гледна точка ако неко сака да гради индивидуални куќи или дури и терасни куќи само кога лицето кое бара куќа сака самото да стане сопственик.
Штетата што треба да се поправи е станбената криза, затоа не станува збор главно за домување, туку првенствено за создавање можности за домување. Оваа потреба ќе биде санирана и со фактот дека се промовира комерци алната изградба на станови за изна мување. Затоа, ништо не го спречува сопственикот на куќа за изна мување од стар стил да добива градежни банкноти за изградба на нова куќа за изна мување. Токму во случа на такви лица ќе биде можно да се побара однапред во готово поголем аванс од само 10% од целата зграда.

Machine Translated by Google

вредност; многу од овие луѓе се подготвени и во позици а да потрошат значителни суми пари од сопствени средства за изградба на станови доколку доби ат како грант соодветен преостанат или делумен износ без камата од градежната банка. Токму бескаматната природа на парите од градежната банка овозможува да се земе предвид ово аспект на заживувањето на пазарот на градежништво што е толку исклучително важен за големите градови.

Сепак, оваа соци алната градежна и економска банка подоцна ќе премине надвор од границите на финансирање на станбени згради на издавање бескаматни кредити за национални економски важни претпри ати а, индустрии, комунални работи, подобрувања во зем оделството итн., дури и ако со пократок рок на отплата.

Machine Translated by Google

Државата без даноци

Главната цел на националсоци алистичката држава е: држава без даноци. Ако ова може да звучи во денешните околности како луда утопи а, ако на многумина може да им изгледа како ветување кое е премногу добро за да биде вистина, сепак знаеме дека оваа цел е целосно достижна, барем доколку огромниот даночен притисок мора да се отстрани од населението.

Со сета асност во претходните поглав а презентиравме доказ дека денес речиси сите даноци се проголтуваат само преку камата. Плаќаме даноци за секое парче леб што го адеме, секо а топла трпезари а чини вишок даноци, секо а куповна е оптоварена со данок на промет.
Но, сè што оди во даноци на ово начин не е ни од далеку доволно за плаќање на даноците само на долговите за репараци а.

Секогаш открива недостаток на вкус и критичко разбирање ако неко а отфрли таквата главна цел каква што несомнено е државата без даноци како утопи а. За оно ко тргнал со нас по широките и заплеткани патеки на денешната финансиска политика и оно ко не а изгубил нишката на Ари адна - каматната обврска на државата - мора да биде лесно да се на де и излез од ово лавиринт на Минотаурот.

Оно ко се издига над деградациите и од возвишена гледна точка ги испитува опишаните врски: каматна обврска на државата - данок - инфлаци а, оно ко а препознал каматната обврска на сите нации од западниот културен круг како факт што доминира над сè, оно ко препознал дека живееме во ера на целосно пресвртување на здравите и разумни услови помеѓу работата и богатството, оно ко повеќе не може да а избегне неодложната логика дека особено државата, врз основа на сво от финансиски суверенитет, не е целосно врзана за патот на заемот, туку дека може креативно да финансира преку свое право сите големи авни државни задачи, за него тоа е само последен чекор во финансиски политички Нов Свет да бара држава во ко а државната финансиска администраци а не го смета за сво а прва задача да извлече што е можно повеќе данок од граѓаните на државата, туку, напротив, да го отстрани секо оптоварувачки даночен притисок и да а оплоди националната економи а.

Во позици а сме да презентираме нумерички докази дека државата без даноци воопшто не е утопи а, туку дека можноста за тоа е дадена во секо уреден државен буџет ако државата се ослободи од товарот на каматата што паѓа врз неа. Дека може да го стори тоа и без да биде повикана на одговорност за тоа, докажува истори ата на државните банкроти, ко а раскажува десетици случаи во кои државите преку банкрот избегале од товарот на каматата и долгот што паѓа врз нив.

Би нè однело премногу далеку да навлегуваме овде уште еднаш во детали за прецизната демонстраци а што а дадов во моето мало полемичко дело, „Државниот банкрот: Решението, имено, прилагодувањето на каматната исплата од авните заеми во истовремена трансформаци а на обврзниците во бескаматни банкарски средства, во нико случа не го заслужува озлогласеното име банкрот, туку дека оваа форма на ослободување на државата и народот од не зиниот долг врзан со камата всушност означува слобода на државата и економи ата од неподносливите синџири.

Сепак, прилагодувањето на овие каматни плаќања би овозможило, уште пред во ната, покривање на државните трошоци за целата државна администраци а. Како пример го презентирав баварскиот државен буџет од 1911 година. Во тоа време, приходите на баварската држава од таканаречените комерциални државни претпри ати а (железници, пошта и телеграф) изнесувале 120 милиони златни марки, а приходите од државното шумарство 40 милиони. Вкупниот износ

Machine Translated by Google

Трошоците за целата државна администраци а за спроведување на правдата (сите окружни судови со нивните целокупни персонални и матери ални трошоци, сите покраински судови, регионалните судови и на високите судови во Минхен, Нирнберг итн.) изнесуваа 27 милиони. За целата голема и толку внимателно развиена внатрешна администраци а на целата баварска покраина - на то начин за бро ните окружни судови, за окружните влади, за полициската управа на Минхен, за жандармери ата, понатаму за бро ните други тела и власти како што се медицинските власти, покраинската болница за вакцинаци а, истражувачките институции за храна и полуксузна храна, санаториумите и душевните болници, административниот суд, покраинската статистичка служба, метролошките власти, осигурителните комори итн., беа исплатени во државниот буџет. За образование, во 1911 година, 40 милиони училиште и црква, особено за сите средни училишта, средни училишта, подготвителни училишта, латински училишта, средни училишта, помлади училишта, високи стручни училишта, институции за обука на наставници, за сите државни градежни училишта и специ алистички училишта, трговските и музичките училишта, зем оделските и окружните зем оделски училишта, за Ва хенстефан80 и за биолошкиот истражувачки институт, за сите женски образовни институти, а потоа, пред сè, за универзитетите со нивните безбро ни колекции и институти, техничкиот универзитет, за другите уметнички универзитети, за трговските универзитети, за музичката академи а, потоа за Максимили анеумот81, понатаму за централните институти за наука и уметност, академи ата на науките, научните колекции на државата, баварските музеи, државната библиотека, државниот театар итн., за ова огромно поле на активности на Министерството за култура со неговите ил адници службеници, со неговите огромни уметнички богатства во колекциите и музеите, од кои сите навистина бараат згради, администраци а и грижа, во 1911 година беа исплатени вкупно 51 милион. Во рамките на Министерството за финансии, кое всушност не извршува само функции што извлекуваат пари од луѓето, се наоѓаат активностите на шумската администраци а со стотици шумари, потоа администраци ата на рудници, топилници, солници, целата централна и помошна царинска служба, централната канцелари а за ковење пари, администраци ата на државниот долг и државната банка, потоа канцеларииите на геодетите и покраинската канцелари а за геодетски работи, потоа и државните бањски управи, канцелари ата на судската пиварница, Минхен итн. Ова исто така многу големо претпри атие предизвика трошоци од 15 милиони. Трошоците на Министерството за транспорт беа покриени од сопствените оперативни приходи, од друга страна, пензиите на старите државни службеници бараа многу висок износ од околу 36 милиони.

Така, вкупно за администраци ата на правдата, внатрешната администраци а, вклучува ќи ги зградите – кои не ги споменав конкретно погоре – а исто така и за финансиската администраци а, како и за образованието и разво от, и за пензиите беа потребни 27+40+51+13+36=167 милиони.

Вишоците што државните претпри ати а, поштата и железницата, рудниците и шумите, ги испорачаа во државната каса од околу 160 милиони, всушност би биле речиси доволни за да го покри ат целиот гигантски државен административен апарат - без ниту еден денар данок!

Државата без даноци би била реалност доколку вкупните даноци извлечени од баварскиот народ, односно 60 милиони директни даноци и 53 милиони индиректни даноци, како и дополнителни 31 милион такси, вкупно 134 милиони, не мораа целосно да се користат за исплата на камата на кредитен капитал. Само каматата за долговите на баварската држава...

---

80 Ва хенстефан е манастир од 11 век во Горна Бавари а, ко во 1803 година бил трансформиран во шумарско училиште и државна пиварница.

81 Максимили анум во Минхен бил диза ниран од кралот Максимили ан II од Бавари а како седиште на студентска фондаци а. Од 1949 година, во него се наоѓа баварскиот покраински парламент.

Machine Translated by Google

бараше 84,6 милиони (!), а Бавари а мораше да му испорача на Ра хот исто така 50 милиони за исплата на каматата од долгот на Ра хот.

Дадов краток преглед на големите и малите области од нашиот државен живот. Ова се чини особено важно биде ќи националсоци ализмот, исто така, има предвид колку извонредно и колку примерна работа извршуваше старата држава, многу што не бара никаква реформа и никакво подобрување доколку нема врска со прашања што никогаш не можат да се завршат.
Дури и за секо државен организам е вистина дека не може да стои мирно ако не сака да се зацврсти. Во многу области, посвежиот и послободен дух нема да наштети, а тука и таму се соодветни темелни реформи. Во многу гранки на нашиот административен апарат мора да влезе барем нов дух, особено духот на дефинитивната одговорност на државниот службеник во однос на неговите задачи и луѓето на кои им служи.

Само едно поле беше принудено на целосно лажни патишта – државната финансиска администраци а. Ако вакви околности како штотуку опишаните се можни, ова е навистина знак дека тука мора да се изврши радикална промена. Меѓутоа, ова е точно веќе за државата пред во ната - веќе во тоа време државата беше вклучена во услугата за камата за приватниот кредитен капитал.
Ништо не а открива на повпечатлив начин зависноста на државата од поза мувачкиот капитал што веќе постоел во тоа време од прегледот на распределбата на даноците врз различните форми на приход. Според буџетот за 1911 година, на ко ги темелиме нашите досегашни набљудувања, зем ишниот имот бил проценет на 12,6 милиони, куќите на 12,1 милиони, трговските претпри ати а на 17 милиони, но од друга страна, капиталните пензии со вкупен приход од пензи а од 253 (!) милиони златни марки се само 10 милиони. Според тоа, ова е навистина исклучително попустлив третман кон оние кои можат да живеат без напор и да работат на сметка на работното население.

Безбро ните мали пензиски приходи – притоа мислиме на пензиската група од 70-700 милиони марки – навистина претставуваат во бро ки доминантна маса на капитални пензиски даночни обврски, односно околу 150.000, но ниту нивните приходи од капитални камати ниту нивното плаќање данок, од околу 0,7 милиони, не би играле улога во државниот буџет – но она што ги прави овие бро ки толку знача ни за нас е околноста што големиот кредитен капитал создаде ка овие стотици ил ади мали примачи на камати моќна заштитна гарда од сите напади врз напорот и приходите од камата без работа.

Секако е лесно да се убедат овие мали примачи на камати дека нивните заштеди мора да гарантираат до одреден степен тра но побарување на камати, биде ќи сличноста на овие луѓе кои работеле целиот сво живот и всушност работеле за своите заштеди со примачите на пензии во државата и условите на вработените е очигледна. Но, она што го разликува ово став од иде ата за пензи а е суштинската разлика што побарувањето за пензи а зависи од лицето и престанува со смртта, додека побарувањето за камата е матери ално и е врзано независно од лицето на безличен начин со голото поседување пари како „вечно правно побарување“.

Ќе се занимаваме со овие врски понатаму во дискуси ата за општите старосни пензии, биде ќи овие набљудувања би ни овозможиле да го прона деме преминот од неоправданата вечна камата кон оправданото барање на секо национален другар кон безгрижна старост.

Овие мали примачи на камата не доаѓаат предвид во прашањето со кое се занимаваме за извонредниот попустлив третман на кредитниот капитал од страна на старата држава, туку само оние кои го голтаат лавовскиот дел од капиталните пензии, а потоа повторно се по авуваат како големи финансиски донатори на државата.

Machine Translated by Google

Значи, да се тргне настрана оваа национална економска бесмислица на државна финансиска администраци а ориентирана кон интересите, капитализам и да се излезе во слободната националсоци алистичка држава на работа и перформанси ослободени од сите даноци.

Откако државата ќе се ослободи од главниот товар на своите каматни обврски, тогаш ќе се види што може да постигне. Доколку се по ават нови извори на приходи од голем обем, како што се искористувањето на хидроенерги ата и природните ресурси на зем ата, тогаш државата без даноци навистина повеќе нема да биде утопи а, туку радосна реалност.

Ако сепак сакаме да зборуваме за даночна политика на националсоци алистичката држава, тоа е затоа што од таквите даночни извори би можеле да произлезат средства за многу задачи кои всушност чекаат државно решение, за кои сепак никогаш немало повеќе средства во државниот буџет. Тука размислуваме за широките области на националното здравство, борбата против сексуално преносливите болести, злоупотребата на алкохол, промоци ата на физичките спортови, посуштинската промоци а на уметноста и науката, породилното отсуство, грижата за децата, изградбата на градински градови и пред сè, ослободувањето од долгот на честа на германскиот народ кон неговите ранети во во ната, воените вдовици и сирачиња.

Следните принципи треба да се земат како водечки принципи за националсоци алистичкиот државен систем во областа на даночната политика:

1. Оданочувањето за целите на плаќање камата за внатрешни заеми е исклучено.
2. Даноците се дозволени само за покривање на државните расходи за непродуктивни цели, за администраци а, спроведување на правдата, во ската, полици ата и здравствениот систем и образованието, доколку вишоците на комерци алните државни претпри ати а, железниците, поштата, телеграфи ата, државните шуми и државните рудници, како и снабдувањето со електрична енерги а од големите државни меѓуградски бази, не се доволни за нивно покривање.
3. За покривање на посебни потреби или за посебни вонредни ситуации, а особено во случа на во на, директните и индиректните даноци не само што се дозволени, туку и се наредуваат.
4. Директните даноци можат да се наметнат на имотот во ко а било форма, но тука треба да се планира далекусежна градаци а. Приходот треба да се остави ослободен од данок до соодветна мера. Во ово случа , треба да се разгледа подетално отколку досега дали даночниот обврзник има семе ство со деца или други должности за грижа.
5. Државните службеници во основа треба да бидат ослободени од даноци. За оженетите лица децата надоместоците треба да бидат загарантирани.
6. Индиректните даноци во нормални времиња се земаат предвид само за луксузни предмети. Државата овде има одлично средство при рака за да работи на начин што би ги контролирал и зголемил цените на производството на предмети што служат само на непри атноста од атрактивниот луксуз, раскошот и лакомоста во адењето и пиењето, како и на ексцесите на модата. Дури и чистите полуксузни стоки како тутун, алкохол, вино, доколку не служат за здравствени цели, ќе подлежат на индиректни даноци. Од друга страна, сите индиректни даноци, какви што ги експлоатираат луѓето денес во целост, треба фундаментално да се избегнуваат. Тука мислиме на сите бесмислени индиректни даноци што функционираат само на начин што ги зголемува цените, на шеќер, сол, кибрити, ламби, лимонада, како и на даноците на аглен што го прават производството радикално поскапо, како и на даноците на личен и стоков транспорт, а пред сè на даноците на продажба на стоки.
7. Собирањето на профитот од во ната и револуци ата треба да се изврши како задача на правда. За таква задача, секако, прво мора да се создаде основа за разумна основа за пресметка врз ко а може да се спореди сегашното богатство со претходното. Очигледно, и тука повторно треба да се направи разлика помеѓу богатството што произлегува од продуктивна работа, за кое во ната, сепак, значеше посебен бум. Тоа не е ништо повеќе од правилно и

Machine Translated by Google

правилно е што од толку знача ните воени профити еден дел се насочува кон заедницата.
Од друга страна, многу поостра евалуаци а треба да се направи во случа на богатството кое произлегува од посредничка тргови а и шпекулации.

8. Давачките на печат и таксите, дури и даноците што го ограничуваат слободното право на располагање со елементи на богатство, доколку ова располагање не е насочено против општата благососто ба, треба да бидат ограничени каде што е можно. На ова припаѓаат и даноците на наследство и подарок.

Фундаментално, даночната финансиска политика треба да се стреми кон кра ната цел на „држава без даноци“, биде ќи не е задача на државата да извлекува пари од своите граѓани со цел да а овековечи економи ата на лажни државни кредити, туку да а зголеми општата благососто ба на луѓето.
Државата не е тука за да собира камати за голем кредитен капитал, туку да го заштити лицето и имотот на своите граѓани и да ги направи природните ресурси на зем ата употребливи за заедницата. Средствата за непродуктивните државни задачи треба, како што веќе е опишано, да се земат првенствено од вишоците на комерци алните државни претпри ати а, а второ од даноците на луксуз, трето од богатството и приходите што лежат над она што може да се добие преку само извршување на работата, и само тогаш од имотната средна класа, како и од индиректните даноци на полулуксузни добра чи а употреба не е витално неопходна. И само во воени времиња, во кои животот на целата наци а е загрозен, државата може да бара дури и од заедницата - како што навистина може да бара воена служба од секого преку сво от служен суверенитет - и уште еднаш со посебен осврт на имотните класи, да го даде сво от финансиски придонес во водењето на во ната во форма на индиректни и директни даноци.

Како заклучок, можеме да кажеме уште нешто за прашањето за „комерци алните државни претпри ати а“. Сега претпочитаме да укажеме на фактот дека државните претпри ати а не се „профитабилни“. Веќе детално го разгледавме фундаменталното прашање за профитабилноста.

Во обидот железниците итн. да се водат „на деловен начин“, да се „ослободат од неекономичното државно претпри атие“ или „да се доведат во мешана економска форма“ се крие само лошо прикриената желба на големиот кредитен капитал дури и оваа значителна компонента на богатството на наци ата да а направи корисна за себе. Ако државата ги предаде дури и овие компоненти на богатството, тогаш таа е целосно предадена на кредитен капитал и, покра дозволата да де ствува како собирач на камата за кредитниот капитал, нема повеќе област во ко а е суверена или во ко а може да работи на регулаторен начин и од ко а може да добие значителни приходи за покривање на своите задачи.

Machine Translated by Google

Финансиско-политичко ослободување на државата

Прво опишавме какви мерки треба да се преземат за да се оневозможат околностите како што ги доживуваме сега во иднина. Овие задачи навистина бараат креативни услуги, но сепак можат да се постигнат без да мора да се оштетат или променат посто ните законски услови. Различно е со раскинувањето на посто ните синџири на долгот врзан со камата на нашата држава кон не зините внатрешни и надворешни доверители.

Мерките што треба да се преземат овде се сами по себе исклучително едноставни, само нивното спроведување ќе предизвика многу тешкотии. Лекот за вечната каматна обврска од внатрешните заеми е: законско укинување на ова плаќање камата. Од друга страна, големиот кредитен капитал, застапува ќи ги интересите на малите пензионери, ќе крене голема врева и ќе упати на страшни закани против државата што „ги гази неповредливите права под своите нозе“, ко а „прекршува закон што ќе а лиши од последната трага доверба“. Големиот капитал природно ќе ги помести сите лостови за да го спречи „огромното злосторство против основните економски закони“. Секако! - навистина не може да се очекува дека меѓународната сила одеднаш ќе се откаже од своето барање за владеење.

Во оваа битка станува збор само за одржување на железни нерви и за тоа да не си дозволите себеси да бидат исплашени од завивањето на печатените кулии кои се одржуваат од високи финансии.

Евреинот ќе а води оваа битка со на упорна упорност, биде ќи станува збор за „негова чест“, како што рекол стариот Ротшилд: „Моите пари се мо а чест, а оно што ги зема моите пари ми а одзема честа“.

Сега, навистина, нивните пари во нико случа не треба да се одземаат од сопствениците на државните обврзници, туку едноставно мора да се отстранат законските барања кои по сво от ефект станаа многу голема неправда кон националната заедница.

Но, од гледна точка на државата, како и од гледна точка на населението кое мора да собере огромни суми преку сво ата работа за да ги задоволи овие „законски барања на државните доверители“, не станува збор за „законски барања“, туку за на големата неправда на сите времиња - за траен грабеж на работниот народ во корист на мал дел од големите капиталисти со државна поддршка. Држава ко а го прави „кршењето на ропството од камати“ факт, во нико случа не прави неправда, туку се искупува за доста моќна неправда за чие извршување самата извршила марионетска услуга.

Секако, ова значи целосна реорганизаци а на сегашната држава; таа мора да одлучи дали сака да ѝ служи на целината или, како сега, сака да биде судски извршител на меѓународните финансии.
По ова прашање нема компромиси. Тука само решително заострување може да доведе до целта и до лекот.

Национал-соци алистичката држава е навистина свесна за оваа моќна одлука - би било исклучително тешко да се преземе толку одлучувачки чекор ако не знаеме точно што треба да поставиме на местото на економи ата на каматниот капитализам. Но, биде ќи го знаеме ова, одиме со на целосна сигурност за победа во оваа на голема битка во светската истори а. Знаеме дека владеењето на каматата е изградено само врз лаги и измами и, биде ќи го знаеме и асно го препознавме ова, знаеме и дека таквата па ажина од лаги и измами, колку и да е напорно исплетена, може да се искине со едно влечење.

Само уште едно прашање, последното, мора да нè преокупира, прашањето: Што ќе кажат странските нации за таква радикална реформа, а особено за одбивањето на понатамошни плаќања на камати на странски доверители на камати?

Machine Translated by Google

Да, што ќе кажат странските нации на тоа? Ова прашање е веќе само по себе толку исклучително знача но за нашата германска невол а, а исто така и за космополитскиот став на на големите кругови. Што се тоа „странски нации“ воопшто? Дали се тоа Французите, Англичаните, Американците? Дали се тоа Швеѓаните, Холанѓаните и Норвежаните? Дали се тоа Русите или Кинезите? Или се тоа Инди ците или Фуге ците82 или Конгоанските црнци? Всушност, сите овие луѓе припаѓаат на „странски нации“ во однос на нас. Сега, убедливо на големиот бро од сите овие „странци“ нема да кажат ништо, на малиот бро Кинези, исто така и на малиот бро Руси и Французи ќе знаат воопшто за што се работи. Конечно, остануваат владите на нашите воени непри ателите, а потоа, секако - како оние навистина заинтересирани - евре ските меѓународни банкери, кои „ќе кажат нешто за тоа“. Она што ќе го кажат меѓународните финансии на тоа, сепак, е многу лесно да се одговори. Таа, со сите средства што ѝ сто ат на располагање, ќе а окарактеризира таквата постапка како невиден злостор против културното човештво, преку сво от посветен печат со сите можни лаги и искривувања ќе го подигне таканаречениот цивилизиран свет против таквото невидено кршење на преземените обврски, ќе зборува за целосен колапс на Европа и ќе се обиде да а поттикне Франци а како особено погоден носител на европската цивилизаци а на отворена во на против Германи а. Сè што странските нации, односно евре ските високи финансии, ќе кажат против таков обид за атентат против целосната моќ на крупното евре ство.

Затоа, би можело да се поштеди и од самото прашање и од одговорот. Зашто, асно е како бел ден дека таа сила против ко а е насочена ослободителната во на нема да се покори без борба, биде ќи овде не станува збор за Германци, за кои странските интереси и права се претежно посвети од правата на Германците, туку за луѓе чи а на истакната карактеристика е брутална вол а за моќ.

Во сите такви конечни историски прашања е апсолутно бесмислено да се прават шпекулативни забелешки за тоа што ќе направи непри ателот сега, биде ќи очигледно е дека вториот нема веднаш да дозволи ослободување или бунт. Сосема различно е разгледувањето на тоа какви средства за моќ има на располагање противникот и да се знае со какви сили располага самиот. Ако, понатаму, неко точно знае што мора самиот да направи и што ќе направи, тогаш мора да набљудува како непри ателот ќе го одбие нападот и само тогаш може да се усво ат контрамерките. Ниту еден воен план не може да а одреди кампањата по првиот напад, но навистина може да даде општи насоки за енергичен тек на де ствување. Исто така и овде.

Во нашиот случа , противниците се тешки за фаќање биде ќи станува збор за безлична и наднационална сила. Затоа, во планот на кампањата прво ќе треба да се земе предвид кои сили и интереси не се земаат предвид како противници. Ова е важно за да не се користат овластувањата непотребно во насока од ко а не се заканува никаква опасност.

Зад прашањето „Што ќе кажат странските зем и на тоа?“ се крие на многу вознемиреноста дека во таков случа нема да добиеме кредит, храна или други суровини од странство.
Сега каква е ситуаци ата овде?

Како национална економи а, на долг рок можеме да го плаќаме нашиот увоз секогаш само преку нашиот извоз, односно да разменуваме стока за стока, но не со хартиени пари и не со „кредити“.
Сето ова функционира некое време, сè додека странските зем и даваат вистински кредит, односно сè додека различните странски добавувачи имаат доверба дека германските увозници ќе ги платат предметните стоки со пари во полна вредност. Но, тоа е можно само ако увозниците собрале странски пари како извозници на германски стоки. Стравот дека нема да добиеме памук или масти,

82 Жителите на Огнената Огнена Острова, архипелагот покра ужниот врв на Јужна Америка.

Machine Translated by Google

бакар или сточна храна, поради одбивањето на меѓународните каматни плаќања, ги комбинира прашањата што во основа немаат никаква врска едно со друго. Дури и моќта на големите банки, ко а е составена од Евреи, не може на долг рок да ги спречи вишоците во зем ите што произведуваат суровини на неко начин да стигнат до германските фабрики и работни места, а исто така и германските готови производи ќе го на дат сво от пат до светските продажни пазари. Оваа меѓусебна размена на стоки меѓу различните национални економии навистина се одвива според присилните закони на понудата и побарувачката. Секако, под принуда и привремено, тука можат да се по ават ограничувања и запирања, како што го доживеавме во во ната, а потоа повторно во регионот Рур83. Но, сите овие се насилни мерки што им штетат на странските зем и на сличен начин.

Според тоа, можеме со сигурност да претпоставиме дека трговски ата на големо ќе успее да ги покрие апсолутно неопходните потреби за увоз. Секогаш ќе има неутрални зем и преку кои ово увоз може да стигне до нас.

Покра тоа, националната економи а ко а повторно е свесна за своите национални должности и ко а со тоа повторно би станала поефикасна во случа на извозни производи, може многу повеќе да смета на фактот дека ќе а врати старата доверба. Привремените посреднички кредити во увозот и извозот се прашање на трговските куќи и се базираат на нивниот личен кредит.

Сега ова прашање има и друг аспект, а тоа е стравот од политички принудни мерки поради суспендирање на плаќањето на националната камата на воените обврзници и другите каматоносни обврзници на Ра хот или федералните држави. Дури и ова е кра но малку веро атно биде ќи овде станува збор за барањата за камата на индивидуалните приватни доверители на германските државни обврзници, заради кои тешко може да се преземе каква било политичка акци а. Всушност, исто така, сè уште не се случило во истори ата на државните банкроти да следи воена интервенци а кога државата ќе а суспендира исплатата на каматата. Спротивното мислење дека, во ово случа , Французите веднаш би извршиле одмазда во нико случа не треба да се прифати од логички причини, биде ќи, во спротивно, непри ателите во тоа време би морале да интервенираат преку воена акци а против падот на германската марка. Падот на валутата конечно ги лиши странските доверители на германските обврзници од сè. Сега нашите мерки воопшто не предвидуваат поништување на овие внатрешни германски државни долгови, туку само поништување на каматата и трансформаци а на обврзниците во банкарски средства. Плаќањето во готово, од друга страна, може веднаш да им се понуди

Како е можно во таков случа , односно кога г-дин Х. Илиноис или Чикаго ќе добие информаци а од сво от банкар дека германската влада ги враќа воените обврзници во готово и дека ово износ му е префрлен на сметката, то би се налутил многу и би а покренал сво ата влада против Германи а?

Не треба да се очекува сериозен отпор од ниедна страна доколку националистичката германска влада прогласи укинување на каматата од сите каматоносни обврзници со истовремена трансформаци а на овие обврзници во бескаматни средства во државни банки или поштенски чековни сметки.
За нас е важно, преку нашите мерки, заедницата да не биде оштетена - фактот дека отпорот ќе биде преземен од капиталистичката страна не може да го ограничи ослободителниот чин. Ќе се види токму во случа от со оваа мерка дека тука ќе се случи раздво ување на душите и дека затворената фаланга на оние кои ќе почувствуваат во оваа влада мерка за ослободување и

[83] Кога, кон кра от на 1922 година, се покажа дека Германците сериозно не ги плаќале дрвата и агленот како воени репарации на Со узниците, Французите и Белги ците, под водство на францускиот премиер Ре мон Поанкаре, го окупирале индустрискиот регион Рур во ануари 1923 година. Германската реакци а на оваа окупаци а била претежно пасивен отпор, ко ги освоил симпатиите на светот и довел до „омекнување“ на условите за репарациите во Доузовиот пакт од
април 1924 година (видете погоре стр. 94), ко исто така повика на повлекување на со узничките окупациски трупи од Рур.

Machine Translated by Google

Ослободувањето на работата од огромен притисок многу брзо ќе ги опфати сите работници. Само банкарскиот и берзанскиот круг и оние во кругот на мали пензионери заробени во сопствените предности ќе продолжат да сто ат како нивни противници.

Оно што работи нема посебен интерес во фактот дека добива камата од своите привремени средства од банките, а уште помалку има интерес да плаќа многу високи камати за кредити; со своите пари како работен капитал сака да работи и да заработува. Поради оваа причина, сите бизнисмени, сопственици на фабрики и занаетчии ќе бидат многу малку заинтересирани за одржување на системот на каматен капитал. – Ова станува асно за секого што има предвид дека владините интереси – како што покажавме на асно – се извлекуваат само преку директни или индиректни даноци од работниот приход на продуктивните работници.

Оно ко го има ова знаење асно на ум не може да биде поколебан во ниту еден момент, биде ќи тоа е всушност само фундаментален принцип: дека државата може да даде само она што повторно мора да им го одземе на своите граѓани во неко а форма.

Каматите за исплата на каматата на државата мора во сите околности да се извлекуваат од продуктивните работници. Ниеден работник не е исклучен од ово принцип, а на малку од сите физички работници кои немаат каматни обврзници на располагање. Оваа ситуаци а го погодува на тешко, биде ќи директните, а особено индиректните даноци, исто така, го погодуваат на силно. Сега, тоа што токму работникот е повикан на данок преку директен данок на доход во форма на одбиток на доход пред сите други кругови, веќе го направил работникот асновидец во врска со овие прашања; истото важи и за сите вработени со плата. Секако, овие кругови се многу помалку свесни за многу порадикалните индиректни даноци - иако ги чувствуваат на многу во инфлаци ата, како што беше опишано во поглав ето за „Инфлаци а“. Индиректниот данок е на несоци алниот данок. То а оптоварува работата во корист на чистиот кредитен капитал. Нико не може да се повлече од него, и затоа го угнетува оно ко има на мал приход на тешко. Од друга страна, индиректните даноци – даноците на аглен, сол, кибрит, шеќер, пиво и пи алоци, даноците за личен транспорт итн. – воопшто не ги вознемируваат сопствениците на големо капитално богатство.

Затоа, еден од кругот на работници ко е противник на такво ослободително дело тоа може да биде само преку недостаток на знаење и разбирање на овие врски.

Последното и на тешко нешто со кое треба да се занимаваме во ова поглав е е прашањето за отстранување на меѓународните каматни обврски - со други зборови, одбивањето на понатамошни плаќања на камати за воените долгови.

Ова прашање е на тесно поврзано со германското историско прашање, всушност тоа е германското прашање воопшто, биде ќи вели: Дали германската наци а сака слобода или ропство?

Знаеме дека, во вакви конечни прашања, само одлучната вол а може да а одреди и постигне победата - затоа одговорот на ова прашање оди далеку подалеку од опсегот на финансиско-политичките набљудувања. Но, од суштинско значење е една наци а ко а мора да се стреми кон сво ата слобода да знае дека не зиното ропство е пред сè финансиско-политичко, дека тука политиката и економи ата се на тесно поврзани. Но, токму ова е новото нешто во врска со сегашната ситуаци а, што е управувано од политички гледишта на финансиската моќ, а политичките гледишта на воената моќ се само на второ место.

Навистина можеме да зборуваме за мамонистичкото доба како за нова епоха. Богот Мамон се искачил на престолот на ово свет. Царот и кралот се поклонуваат пред него. Парламентите и владите се негови покорни слуги. То бил во можност да ги оптовари големите движења - како стремежот на наемниците за нивно подобрување. Меѓународниот капитал, исто така, го направил

Machine Translated by Google

светски печатници услужливи за не зините цели – биде ќи се направил себеси администратор на културното богатство и фалсификат на секо а национална автохтона уметност и литература.

Како на истакнати носители на оваа мамонистичка наезда и владеење на светот, ги препознавме Евреите и така кругот на нашето знаење повторно се затвора со прашањето над сите прашања - евре ското прашање.

Решението на проблемот со каматата е решение на евре ското прашање. Решението на проблемот со каматата во смисла на нашите об аснувања е кршење на евре ското светско владеење, биде ќи а разбива моќта на светското евре ство - неговата финансиска моќ.

Но, решението на проблемот со каматата е, згора на тоа, во конструктивна смисла, во исто време времето е и решение на општественото прашање.

Одбивањето на секакви камати и давачки за воените долгови би ги поставило меѓународните финансии, или Франци а, пред прашањето за преземање на целата финансиска администраци а на цела Германи а. Доколку се отстранат сите даноци на Ра хот што сега служат за плаќање камати на непри ателот, тоа би значело пред сè внатрешно искупување од лудата даночна угнетување, големо соци ално-политичко дело од на голем обем, а непри ателот би морал да се обиде да развие сопствена финансиска администраци а во Германи а.

Но, ако германскиот народ го виде францускиот или евре скиот даночник како седи во секо а даночна и пензиска канцелари а, и ако на добрите крави бидат земени од шталите на зем оделците од овие странски угнетувачи - тогаш гневот и негодувањето можеби наскоро ќе станат толку силни што една ноќ ќе го однесат странското сениште со крвава метла и ќе а ослободат Германи а.

Дали, генерално, една воена сила би се зафатила со таков потфат во служба на затоа, финансиската моќ е сè уште многу дискутабилна.

Перспективите на нашата вол а за ослободување воопшто не се толку неповолни како што можеби изгледаа на почетокот - напротив. Уште првиот пат кога Германи а едногласно одби да ги предаде своите „воени херои“, со ова „не“ сеништето беше завршено.

Сега меѓународните финансии сигурно ќе бараат други методи, особено методот на бо кот и целосно задушување на меѓународниот пазар. Дека нема да успеат во второто може да биде исто така сигурно, а исто така и бо котот на германските стоки би а насочил Германи а, прво само во не зината економска активност, а за одредено време исклучиво, кон не зиниот внатрешен пазар. Затоа, и тука би била само задача на вешта внатрешна политика - особено преку дарежлива промоци а во областа на станбената изградба - да ги надмине критичните времиња и да ги искористи за благососто ба на народот, сè додека не се утврдат новите патишта кон светот.

Ова отворање на нови патишта кон светот ќе се случи преку разбивање на евре ската доминаци а дури и меѓу другите нации, биде ќи патот на поединечните нации кон здрава национална економи а може да биде само преку нивно излекување од нивното домашно труење од евре ско-мамонистичкиот отров. Тогаш природните патишта на здрава меѓународна тргови а и економска тргови а меѓу нациите ќе се отворат сами по себе - и човештвото, ослободено од евре ското угнетување, ќе доживее ера на невиден просперитет - и, пред сè, Германи а - срцето на светот!

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Верзи а 1.0

Об авено во 130 година од АХ, во Кали Југа октомври 2018
година од Христи анскиот календар од Судетенланд

Верлаг.

SUDETENLAND
VERLAG

Уредено од Е нар Биркеман.

Предната корица на книгата е изработена од Итало.